

**Practicarvm Conclvsionvm Jvris In omni Foro
frequentiorum Dominici TT. S. Onvphrii S. R. E. Presbyt.
Cardin. Tvschi, Tomus ...**

Practicarvm Conclvsionvm Jvris In omni Foro frequentiorum Dominici TT.
S. Onvphrii S. R. E. Presbyt. Cardin. Tvschi, Tomus ...

Toschi, Domenico

[Coloniae Agrippinae], 1623

[F]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95003](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95003)

PRACTICÆ CON- CLVSIONES IVRIS,

In omni Foro frequentiores,

ILLVSTRISS. ET REVERENDISS. D. D.

DOMINICI CARDINALIS

T V S C H I.

Foriulii, & eius statuta, consuetudines, & priuilegia.

Conclus. 434.

BELLUM subituerunt longo tempore, ita vtius redditum non fuerit, ideo fecerunt legem, quod præscriptio non curret tempore belli. Cuman. d. conf. 159. per totum, & bellum fuit de anno 1420. primo Septembris vsq; 1421. Angulii. ¶ Constitutio circa præscriptionem personalem, & realem, quod 20. annis compleatur, procedit, & est subrogata loco præscriptionis 30. annor. vnde nō tollit minorem præscriptionem 10. annor. cum titulo inter præsentis, & contra quos procedat, vel non, plene Castr. conf. 229. venditi. lib. 2. per totum, & iterum conf. 392. Pro quidam. n. 2. lib. 2. vbi, quod licet constitutio excipiat misorem 14. annis, & curat contra minorem 25. annis ipso iure; tamen minori datur restitutio in integrum, prout contra præscriptionem 30. annorum; quia loco illius est subrogata, & repetit omnia d. conf. 229. ¶ Constitutio noua est, quod causa appellationis transeat deserta per lapsum trium mensium, & licet ad pendentes causas trahatur, tñ non habet locum in causis, in qua est conclusum tempore constitutionis emanate de anno 1428. super qua consuluit Castr. conf. 135. in princ. lib. 2. & dicit, qd habet locum etiā in causis pendentibus, licet in ea nihil dicatur, sed secus si disputaretur de desertione appellationis tempore, quo fuit publicata. ¶ Constitutio antiqua, qd causa appellationis transeat deserta, si per 20. vel 30. dies appellans fuerit negligens, debet produci, si negetur; quia non presumitur Castr. conf. 135. in princ. lib. 2. ¶ Constitutio Foriulii, quæ seruatur in portu Genua de patria foriulii, disponit, qd debitor sit liberatus, si creditor sitet per 20. annos, quod non fecerit citare debitore, super quo Ioan. de Imol. conf. 2. 6. quod non tueretur illum, qui habet scientiam debitoris, quia est in mala fide, & non valeret statutum, vel constitutio, si expresse induceret præscriptionem pro eo, qui est in mala fide, vbi dicitur communem. ¶ Constitutio Foriulii disponit, quod in causis Sfortii, vbi probari non potest liquido per testes omni exceptione maioris, in odium delinquentis, sufficiant præsumptiones cum iuramento damnum passi, super cuius intelligentia Castr. conf. 10. 4. colum. 2. circa med. ver. nec administratur, lib. 2. & dicit, quod locum tenens sibi scripsit, quod est noua constitutio, quæ a mense Octobri tunc habuit initium. ¶ Constitutio Foriulii, quod nullus minor 25. annis possit contrahere sine certa solemnitate, fuit innouata, vt procedat, etiam si iuramentum interuenerit per modum declarationis primæ, an comprehendat contractū factum cum iuramento à minore ante secundā constitutionem. Io. de Imola conf. 67. tenet, quod non. ¶ Constitutio Foriulii, qd facientes exfortiū puniantur certa pœna, nō habet locū, nisi prout

loquitur constitutio; quia istud vocabulum, *sfortium*, vel *exfortiū*, est adinuentum ex consuetudine provincie Foriulii, put in simili de p. d. dicit Bart. in l. 1. circa finem. ff. de reb. dub. ideo verba constitutionis sunt attendenda; quia committit Sfortiū ille, qui proprio arbitrio occupauit mansos, vel nemora, quorum alius exiit possessor; nā occupare, vel inuadere dicitur, qui ingreditur animo acquirendi possessionē alienā, quæ est spoliatio violenta; si vero occupat possessionē à nemine tentā, sed vacantem, est quidem occupatio simplex, sed si non animo occupandi possessionem alienā, non intrat constitutio, nisi vno casu, qñ quis ingreditur domum alienam, contradicente domino; quia licet non animo occupandi possessionem inuadat, dicitur facere exfortium. Castr. conf. 57. In causa exfortiū, lib. 2. ¶ Et quod dicta constitutio Foriulii de Sfortio requirat vim, & violentiā; quia loquitur de inuasore, & occupatore, ideo si nō est probata, debet intentans succumbere, & maxime quando etiā non requireretur ex constitutione, ex quo in accusatione fuit narrata, debuit p. bari; quia se aditrixit. Castr. conf. 205. In causa, quæ vertitur, lib. 2. in princ. & in fine, quod requirit dolum. ¶ Imo, quod ex quo violentia est delictum, quod committitur in personam, non sit locus constitutioni, qñ accusantes nō fuerunt presentes, non potest esse locus violentiæ, & Sfortio. Castr. d. conf. 205. n. 3. & seq. col. 1. vers. & constat, quod introitus, lib. 2. & conf. 395. In causa, quæ vertitur, col. 3. n. 2. ver. bene ergo, lib. 2. ¶ Et non sufficit, quod qui accusat, probet se possidere, sed debet probare se solum possidere, alias nō potest obtinere; quia alius accusatus potest & ipse habere ius, & possessionem lignandi, & exbofandi, cum locus sit latus, maxime, quando constat de possessione accusatorum, plene Castr. d. conf. 205. per tot. lib. 2. ¶ Et non habet locum ipsa constitutio, quando habens rem communem à suo fuit exclusus à re communi, si recuperat suam portionē, protestando, quod non intendit recuperare, nisi partem suam; quia retinet ciuilem, potest recuperare naturalem ab alio clandestine occupatam. Castr. d. conf. 395. In causa, quæ vertitur, per totum, maxime n. 2. col. 3. ver. bene ergo, lib. 2. ¶ Et nō habet locum in bonis mobilibus; quia non competit interdictū, vnde vi, nisi in accessoriis, qñ sunt in fundo, de quo quis fuit spoliatus. Castr. d. conf. 395. n. 2. col. 3. prope fin. ver. ceterum, lib. 2. ¶ Et conf. 104. in princ. dicit Castr. aliam constitutionem disponere, quod in causa Sfortii non detur appellatio, licet dubitetur, an sit in vsu, lib. 2. ¶ Alia constitutio Foriulii est, quod dantes damnum non dicantur committere exfortium, nisi excederet floren. 25. & contenderet damnum dans se ratione dominii fecisse Castr. d. conf. 57. nu. 3. & seq. lib. 2. & hoc nisi probaret se possidere, vel possedisse, & continuare, vt ibi. ¶ Extendit; quia non procedit libellus, neque sequi potest sententia pro Sfortio, si narratur, quod dedit damnum, nisi allegetur, quod animo acquirendi possessionem alienā, vel prout disponit constitutio, Castr. d. conf. 57. colum. si. lib. 2. vsque in finem, vbi, quod ex vi turbatiua non infertur ad Sfortium. ¶ Comites de Arco, & Communitas de Senito habent responsionem casci, & aliarum rerum ab hominibus de Pinzolo, & Baldano, ob pascua montium, & herbatoci perpetuo locatorum, super quo Castr. conf. 51. per tot. lib. 2. vbi, qd probatur incidenter, dominium ex solutione facta per decem, & 20. annos. ¶ Communitas Miniaci habuit libertatem cum communitate Thesis super quadam campanea, & super com-

combustione fœni facta per illos de Miniaco super quo facto cõ-
suluit Castr. conf. 104. In causa Sfortii, lib. 2. quod Communitas Mi-
niaci debet obtinere; quia habet titulum, & possessionem, & pos-
21 sessio illorum de Thelis est precario concessa. † Baia castrum, &
Ospio castrum habuerunt litem super pascuis in territorio Olo-
pio; & quia illi de Baia intentarunt petiturum, & possessionem, &
confessi sunt pascuum spectare illis de Ospio, & actoribus, & aliis
vicinis, & nihil probarunt. Castr. conf. 110. In causa, que vertitur,
dicunt illos de Ospio abluendos; quia habent intentionem fun-
datam; quia pascua sunt in eorum territorio, & si quando actores
possederunt, fuit visus clam; quia pluries fuerunt pignorati, &
22 soluerunt penam, lib. 2. † Brazani Communitas contra Commu-
nitatem Cornonui habuit super pascuis, & Castr. conf. 113. In causa
que vertitur, consuluit pro Comunitate Brazani; quia melius pro-
bavit, lib. 2. & conf. 115. eod. lib. 2. protulit votum consilium ad fa-
uorem Brazani, & Yafici, quod habeant ius eundi per quandam
stratam, quæ vocatur Armentarezza, & pascendi in pascuo vocato
Silet, alias Salice; sed quia ius pascendi, & eundi potest pluribus
competere in solidum, non propterea excluduntur illi de Corno-
23 monio. † Muzan. & S. Andraci habuerunt litē super iure lignandi,
& Castr. conf. 105. lib. 2. dicit, quod debent homines S. Alberti ab-
solvī; quia non probatur dolus, neq; violentia, quæ sunt necessaria,
24 vt intret Sfortium. † Statutum Foriuli est circa præscriptio-
nem, quod is, qui non petierit debitum intra quinque annos, sit
ipso iure priuatus. Cuman. conf. 159. in princ.

Forus quid sit, & quid forum, & in quo differant. Con-
clus. 435.

1 **F**ORUS in masculino genere est locus, ubi ius redditur, cap. so-
rus. de verb. signif. & dicitur forus à fundo, vel à Foraneo Rege;
vnde non comprehendit, nisi iurisdictionalia, non autē alia. Ant.
2 de Butr. conf. 19. n. 8. † Forum in neutro genere accipitur pro terri-
torio cuiusq; iudicis, intra quod potest animaduertere in facino-
rosos homines. I. pupillus. §. territorii. ff. de verb. signif. Feder. de Sen.
3 conf. 97. in princ. ubi allegat Hostien. in Summa. † Amplius quia dice-
ctis Episcopi dicitur territorium Episcopi, omnes Basiliæ. 16. q.
4 7. c. 2. de consuet. lib. 6. Feder. de Sen. d. conf. 97. in princ. † Forum eccle-
siasticum est verbum latum, quod potest importare quascunque
potestates Episcopales, quæ rediguntur ad forum, vel penitential-
le, vel contentiosum, voluntarie, vel necessitate iurisdictionis. Ant.
5 de Butr. conf. 19. n. 5. ver. si igitur. † Declara tamen; quia si agitur de
privilegio odioso, non veniunt in concessione omnia, quæ ad fo-
rum ecclesiasticum pertinent, nec ea, quæ sunt ordinis, & fori pen-
itentialis; quia verba quantumcunq; generalia restringuntur, ne
sequatur absurdum, & concessio prohibita. Ant. de Butr. d. confil.
19. m. 7. in fin. ver. intentus ergo. Vide concl. prox. sequentem. Vide,
Domicilium originis quid sit, & qualiter attendatur. Concl. 592.

Forus ratione originis qualiter attendatur. Concl. 436.

1 **I**VDex † fori originis potest punire suum subditū delinquentem
* etiam extra territorium originis, communem dicit Clar. m. §. fi.
* q. 39. in princ. Bologn. conf. 57. ver. sed plus dicunt, ubi de comuni, &
Clar. d. q. 39. n. 4. circa med. ver. contrariam, ubi plures adducit de cõ-
muni * attestantes, & q. ita de consuetudine servatur, & hanc ser-
uandam dicit Clar. quia licet non offendatur iurisdictioni; tñ Rei-
publicæ interest, delicta ubiq; commissā puniri, & si contrarium diceretur,
2 scelesti homines nimis delinquerent, si tutaretur in loco
originis, vel domicili. † Contrarium, quod imo forus originis so-
lum tribuat iurisdictionem contra subditam, etiam extra territo-
rium in causis civilibus, non autem in delictis, dicit idem Clar. d.
* q. 39. in princ. ubi alios citat, & hanc magis communem dicit Bologn.
conf. 8. col. 2. ver. capio igitur, quod iudex fori originis non potest punire
delinquentem extra territorium. Clar. d. q. 39. n. 4. circa med.
* ver. ceterum Bologninus, ubi plures allegat de comuni * attestantes;
3 quia non offenditur iurisdictioni originis; ergo puniri non potest. †
Declara; quia ad accusationem partis nullus discrepat, quod pos-
sit punire, sed an possit per inquisitionem, & sic ex officio, dubium
est, prout etiā in iudice domicili. Clar. qui multa allegat d. §. fin. q.
* 39. n. 4. ubi ostendit vtrumq; esse communem; sed quod de consue-
tutine debent, & possunt puniri; quia publice interest. † Extende
4 in tantum, quod statim commissio delicti, omnes tres iudices, vide-
licet delicti, originis, & domicili possunt contra delinquentem
procedere, siue ad querelam partis, siue ex officio, seruatis seruandis,
& præcedentibus legitimis iudiciis, & processus vnus nō im-
5 pedit alium. Clarus d. §. fin. q. 39. n. 4. in fi. ver. statim igitur. † Restrin-
ge, quando delinquens sine fraude, vel dolo esset detentus ab vno

iudice; quia si fuerit punitus, vel absolutus per alios, non posset en-
casu molestari. Clarus d. §. fin. q. 39. n. 4. in fine. ver. si tamen. † Declara;
6 quia si iudices plures procedentes sunt diuersæ iurisdictionis, pro-
cessus vnus non impedit alios, neq; sit remissio causæ vel delin-
quentis; si vero essent sub eodem principe; tunc fit remissio ad iudice
delicti, & vnus alium adiuvare debet in processu iustificando.
Clarus d. q. 39. n. 4. in fine. ver. si & si ipsi iudices. † Restringe, quando
7 iudex delicti præuenisset; quia tunc non posset iudex originis, vel
domicilii punire, ne pro eodem delicto bis puniatur, magis com-
munem dicit Marfil. in praxi. §. Conflante. n. 90. Clar. relat. d. §.
fin. q. 39. n. 4. circa princ. ver. si hanc tamen, & plenius quest. 16. † De
8 clara tamen, quod quādo iudex originis, vel domicili puniret de-
linquentem extra territorium, debet illum punire secundum statu-
tata loci delicti, secundum * communem, de quodam Clarus d. §.
fin. quest. 39. n. 4. ver. hanc etiam, & nu. 5. & plenius, q. 85. ver. tamen
9 est casus. n. 4. † Restringe, nisi contraria consuetudo esset in loco ori-
ginis. Clarus d. §. fin. quest. 39. n. 4. in fin. ver. bene verum est. † Amplius
10 quia etiam in civilibus iudex originis potest exercere iurisdic-
tionem inter suos subditos ubique, de consensu tamen domini terri-
torii, & in eo potest erigere tribunal de consensu prædicti. Caste-
11 conf. 203. n. 2. & seq. ver. ad tertium. lib. 1. † Extende maxime, quādo
princeps originis habet iudices in locum alienum; qui de iurisdictione
domini loci potest iurisdictionē exercere in suis subdito-
12 ratione originis. Castr. d. conf. 203. n. 4. ubi loquitur in Rege Ange-
num habente Consulem in Ancona. lib. 1. † Limita; quia quādo
13 citur forum fortiori ratione originis, intelligitur, si ibi reperitur.
Cephal. conf. 24. 6. num. 35. allegat Ruin. conf. 200. num. 14. lib. 2.
14 alios. Castr. conf. 4. 13. Vso dicto casu, solum penult. ver. & post, qui
ratione originis, lib. 2. † Extende, vt procedat, siue origo, vel ciuitas
15 sit paterna, siue ppria eius, qui conuenitur ratione originis; quia
si ibi non reperitur, non potest conueniri. Castr. conf. 413. n.
16 lum. penult. ver. & post, lib. 2. allegat Bartol. in l. Assumptis, §. filius, et
fin. ff. ad municip. Vide, Domicilium originis qualiter attendatur. Con-
17 clus. 592.

Forum quis ex conuentione sortitur, & quomodo.
Conclus. 437.

1 **F**ORUM † quis sortitur ex conuentione in loco destinate solu-
tionis. Anchar. conf. 192. in auxilium veritatis. nu. 3. ubi, quod ibi
dicitur contraxisse, ubi solutionem facere promisit, † Amplius;
2 quia si quis promittat soluere Mediolani, Venetiis, & Florentiæ,
in dictis locis censetur contraxisse, & ibi potest conueniri. An-
char. dict. conf. 192. num. 2. † Limita; quia pactum, quod debitor pos-
3 sit ubique conueniri, non valet, & nihil operatur. Bartol. in l. si
conuenierit. num. 4. ver. quæro, quid reuelet ff. de iurisd. om. iudic. † Con-
4 trarium, quod censetur prorogasse iurisdictionem ubique. Ca-
stren. conf. 203. num. 5. ver. num. contra tertium. lib. 1. † Extende, et
5 iam si ad sit stipulatio, ac penam; quia nihil operatur quoad forum,
sed bene operatur; quia potest adigi ad penam, vel si ad sit stipu-
6 latio, potest adigi ad interese. Bartol. in d. l. si conuenierit. num. 4. ff. de
iurisd. om. iudic. † Restringe, quando interuenit iuramentum. An-
7 char. d. conf. 192. num. 8. & seq. † Declara totam hanc materiam; quia
8 si quis vult posse conueniri ratione solutionis Ferrariæ, Medio-
lani, & ubique locorum, illa verba licet inducant expressiōnem om-
9 nium locorum; debet tamen intelligi de locis non remotioni-
10 bus, quam sint loca expressa, ita Roma. conf. 180. si admittimus. ca-
lum. penult. num. 9. ubi Apostilla. in ver. remotiori, dat plurimos con-
cord. † Limita; quia pactum, vel stipulatio, quod debitor promit-
11 tit posse conueniri in quolibet loco, prout actori placuerit, non
valet, nec operatur, vt forum sortiat. Bart. d. l. si conuenierit. m. 4.
12 ff. de iurisd. om. iudic. Anchar. d. conf. 192. num. 2. ubi dicit, quod po-
test declinare vsque ad contestationem litis, etiam si promittit non
declinare. † Restringe; quia bene valet pactum & stipulatio, quæ
13 quam debitor vult posse conueniri in quocunq; loco, si ibi inue-
niatur; quia illa verba, si ibi inueniatur, operantur prorogationem.
Bart. d. l. si conuenierit. in fine. ff. de iurisd. om. iudic. ubi dicit notandum
14 differentiam. † Restringe in vagabundo; quia ubique potest conueniri.
Anchar. d. conf. 192. num. 5. † Restringe in suspecto de fugæ
15 quia etiam sine vlla prorogatione in casu periculi potest ubique
conueniri propter suspensionem. Anchar. d. conf. 192. num. 4. † Re-
16 stringe in fideiussore de iudicio fisci, & iudicato soluendo coram
certo iudice dato; quia dicitur prorogare illius iurisdictionem
17 nec poterit declinare, ita Anchar. d. conf. 192. num. 4. ubi, quod ita
debet intelligi glossa in d. leg. si conuenierit. ff. de iurisd. om. iudic. re-
18 liceat penitere ante actum factum in iudicio. † Restringe, quādo
19 pactum, vel prorogatio, quod ubique possit conueniri, est
cum iuramento, ita Anchar. d. conf. 192. m. 8. & seq. ver. dicitur, ubi

14 vbi late. Et procedunt prædictæ restrictiones, etiam si fuit dictum saluo iure prorogantis; quia quoad alia, non quoad prorogationem refertur proelatio. Anchar. d. conf. 192. m. 6. ver. non obstat. Vide, *Claufula contractuum diuersa, & earum importancia*, Concl. 294. Vide, *Forum ratione contractus quando quis sortiatur*, Concl. proxima seq.

Forum ratione contractus quando quis sortiatur. Concl. 438.

FORVM. ¶ quis sortiatur in loco celebrati contractus, quod intelligitur si reperiatur ibi, vel in loco celebrati contractus habeat bona. *Romana. §. contrahentes de foro comp. lib. 6. Lap. allegat. 10. in princ.* Doctor in l. heres absens, in princ. ff. de iudic. Ruin. conf. 15. n. 6. lib. 4. Socin. cum conf. 82. n. 2. lib. 2. Bero. conf. 165. n. 4. lib. 3. Rol. a Valle conf. 26. nu. 31. 32. & seq. Petr. Surd. conf. 106. nu. 16. & seq. lib. 7. ¶ Extende, ut procedat in tantum, ut non sufficiat, quod ibi momento reperiatur. Ita Anchar. q. 14. m. 4. lib. 1. sequitur Petr. Surd. conf. 106. nu. 16. lib. 7. ¶ Imo, si non reperiatur, quod non possit conueniri. Caltr. in l. 1. §. vbi in rem actio, n. 2. ¶ Contrarium; quia etiam si ibi non reperiatur, potest conueniri, quando conuentus est, quod in loco contractus potest conueniri; & idem, si vbiue voluit posse conueniri, quia poterit in loco bene viso creditori, in quo debitor habet bona conueniri, dummodo ibi legitime citetur. Bald. conf. 50. l. si §. vbi in rem actio, lib. 3. ¶ Declara; quia obligatus cum claufula, quod reperiatur conueniri, potest vsq; ad litem contestationem declinare forum, si conueniatur in loco non sui domicili; ita Anchar. conf. 294. m. 4. & seq. ¶ Amplia; ut procedat ne dum, si agatur de implendo contractu, sed etiam de dissolendo contractu; quia quis fortiter forum ratione dissolutionis contractus in loco, vbi fuit implendus contractus. Burr. in addit. ad dict. allegat. l. api 10. allegat. l. qui carum loci, de condit. indeb. & in l. c. vbi, & apud quem. vbi Bart. plene ¶ Surd. d. conf. 106. nu. 15. lib. 1. vbi plures allegat. ¶ Declara tamen, quod licet contractus inducat forum inter contrahentes in loco, vbi contrahunt; tamen non excluditur propterea proprius ordinarius; ideo proprius Episcopus absoluit subdium suum ad iuramentum præstito extra diocesim, & in contractu celebrato cum non supposito potest, sicut etiam possit illum compellere ad obferuantiā. Calder. in conf. 91. An Episcopus, alias l. de offic. ordm. ¶ Amplia; ut imo possit procedi ratione contractus vsurarii ad declarandum ipsum contractum esse vsurarium, licet ibi non reperiatur contrahens vsurarius; quia contra cum absente potest procedi per iudicem celebrati contractus. Lap. d. allegat. 10. nu. 4. conf. secundo dubitat. ¶ Quid si negat conuentus se ibi contraxisse, quis probabit. Lapsus d. allegat. 10. vers. quarto disputat. ¶ Et an hac exceptio ante litem contestatam debeat opponi, quod non; Lap. d. allegat. 10. n. 5. vers. tertio disputat. ¶ Amplia; quia si quis facit pactum, quod possit conueniri vbiue locorum, tale pactum extenditur etiam ad heredem illius, qui fecit pactum; unde tutius est exprimere aliquem locum, & postea subiungere, & vbiue locorum. Bald. conf. 416. Præmittendum est, in si, vers. præterea, lib. 2. ¶ Extende; quia si sunt expressa tria loca, in quibus debitor voluit posse conueniri, & successue vbiue locorum, potest vbiue conueniri, siue ibi reperiatur, siue non; quia potest conueniri, vbi habet bona, & ibi vel est citandus secundum stylum loci more absentium, vel melius est, ut transmittatur citatio, ut sit legitime citatus. Bald. dict. conf. 50. l. si tibi per totum, lib. 3. & conf. 58. in princ. lib. 3. Vide, *Claufula contractuum diuersa, & earum importancia*, Concl. 294. Vide, *Forum quis ex conventionem sortiatur, & quomodo*, Concl. 437. ¶ Declara, quod dicitur illum, qui renouauit privilegio fori, posse vbiue conueniri, maxime vbi habet bona, siue ibi reperiatur, siue non, procedere, si prius citetur per litteras remissoriales ad iudicem domicili debitoris. Bald. conf. 58. in princ. ver. videndum est, lib. 3. vbi ¶ quod renunciatio fori non tollit verbalem monitionem. ¶ Restringe declarationem, ut non requiratur citatio, vel monitio per litteras remissoriales, quando index domicili non vult exequi, vel verisimiliter non exequetur; quia tunc sufficit citatio in loco, vbi sita sunt bona, quæ conueniri fieri contra absentes, & contra aliter citatum potest dari missio in possessionem ex primo decreto, & etiam potest fieri venditio, vel adiudicatio ex secundo decreto. Bald. d. conf. 58. per tot. maxime n. 2. ver. tamen in casu nostro, in fine. lib. 3. ¶ Declara; quia claufula, quod vbiue & coram quocunque iudice voluit posse conueniri, intelligitur, dummodo iudex habeat in similibus iurisdictionem, alias non. Io. de Imol. conf. 140. in casu proposito, in fin. ¶ Amplia; quia contrahitur forus ratione contractus in loco celebrati contractus, etiam si solutio sit destinata in alio loco; quia potius attenditur dispositio, quam executio; & potius principium, quam finis, quando finis habet de-

pendentiam, & essentiam à principio. Bald. conf. 254. In questione predicta lib. 4. vbi, quod si contrahentes tempore nundinarum, non soluunt gabellam extra tempus nundinarum; secus, si contingat contrahi extra tempus nundinarum, sed solutio conferatur in tempus nundinarum, debet solui gabella. Vide, *Principium actus debet, & quando*, Concl. 703. ¶ Contrarium de directo idem Bald. conf. 253. Licet ista allegatione, vbi, quod attenditur forus loci destinata solutionis, non autem celebrati contractus, & quod non teneatur ad gabellam: quia plus operatur veritas, quam fictio, & est text. in l. contraxisse, ff. de actio. & oblig. vbi, quod ibi dicitur contraxisse, vbi destinauit soluere, & plene Franc. post alios in c. 1. incip. Romana. §. nec etiam, in fine, de foro compet. in 6. ¶ Declara; quia si destinata est solutio in certo loco tempore contractus à principio, ibi dicuntur partes contrahere; si vero ex intervallo, contraxisse dicuntur in vtroque loco, & in loco contractus, & in loco destinata solutionis. Franc. d. c. 1. §. nec etiam, in fine, de foro compet. in 6. Socinus regul. 18. rum per viatorem, in 1. fallentia. ¶ Declara: quia vbiueque extat statutum mandans attendi forum contractus, intelligi debet de foro celebrata obligationis, non autem de foro destinata solutionis. Bald. conf. 167. ver. dicunt, n. 4. ver. item dubitatur, lib. 3. ¶ Declara totam istam materiam, ut per Alexand. conf. 216. Ponderatis, colum. fin. n. 14. & 15. lib. 6. vbi distinguit inter domicilium & habitationem; quia in criminalibus habens domicilium potest conueniri in loco commissi delicti, & domicilii; secus si esset habitator, vel frequentaret locum etiam aliqua frequentia: in civilibus vero habens domicilium simpliciter potest ibi conueniri, habens autem frequentiam, & solam habitationem potest conueniri ratione contractus ibi celebrati, tam circa ea, quæ sunt expedienda tempore contractus, quam postea; si vero non habitat, nec frequentat locum, potest solui conueniri in loco contractus, quoad ea, quæ sunt expedienda tempore contractus, non postea. ¶ Amplia etiam in viatore; quia sortiatur fori in loco contractus; tamen fallit multis casibus. Vide plene Socin. in d. reg. 18. Forum per viatorem contrahentem, vbi limitat octo modis, quos videas. ¶ Limita; quia licet quis sortiatur forum in loco contractus, si ibi reperiatur; tamen secus est, si non agit pro executione, & implemento, sed pro nullitate contractus; quia iudicium nullitatis necessarium non fit in loco contractus, etiam si ibi contrahentes reperiuntur, ita videtur velle Lap. d. alleg. 10. in pr. ver. secundo, quia hic. sed tamen se non firmat, sed per modum argumenti hoc excitat, & idem tenet Signorol. conf. 162. Fallum si se habet, num. 5. vbi plene hoc probat Deci. in l. si conueniri, num. 33. ff. de iurisdic. omni. iudic. ¶ Extende; quia si fiat compromissum Mediolani, & feratur iudicium ibi inter Mediolanensem & Bergomenem, & Mediolanensis agat ad nullitatem laudi, non potest conueniri Bergomensem inuitum Mediolani; quia non agit pro implemento contractus, sed nullitate. Signorol. dict. conf. 162. num. 4. & seq. Vide Socin. reg. 19. Forum in loco contractus regulariter sortiatur, vbi firmat hanc limitationem. ¶ Limita; quia imo debitor, qui promisit soluere Panormi, & vbiueq; conuentus fuerit, & sub quocunque iudice, non poterit conueniri in quocunque loco, nisi ibi personaliter reperiatur. Bald. conf. 167. Verba dicunt, lib. 3. in princ. vbi loquitur, etiam si in loco debitor habeat granum venditum alteri. ¶ Extende, ut procedat, etiam si debitor in loco, vbi conuenitur, haberet procuratorem; quia si ipse absit, non potest conueniri in personam procuratoris, nisi mandatum procuratoris esset speciale, vel ad sortiendum forum ibi; quia mandatum generale non se extendit ad prorogandam iurisdictionem alicuius iudicis. Bald. d. conf. 167. Verba dicunt, num. 3. vers. sed dubitatur, lib. 3. ¶ Extende limitationem tam in foro ratione contractus, quam etiam quasi contractus, vel alia ratione. Castrenf. conf. 413. Vbi dicto casu, in fine, lib. 2. ¶ Imo plus dicit Castrenf. quod in omni casu fori, excepto domicilio, non potest conueniri, nisi ibi reperiatur, & statutum simpliciter disponens de forense non valeret; ideo sic debet interpretari. Castrenf. d. conf. 413. in fine, lib. 2. ¶ Limita; quia sic quis non sortiatur forum ratione contractus in loco celebrati contractus, quando exequutio dicti contractus conferatur in alio loco. Bald. conf. 180. Primo dicendum, num. 2. vers. sed quod magister, lib. 5. ¶ Limita; quia viator non potest conueniri in loco contractus, nisi ibi sit permansurus, ita incertus auctor post regulas Socin. in reg. 13. Aduena & viator conueniri non potest in loco contractus, vbi limitat octo modis.

Forum ratione rei sitæ, quando quis sortiatur. Concl.

439.

FORVM. ¶ quis sortiatur ratione rei sitæ, ad quam agitur, l. 3. quæ est fin. Cod. vbi in rem actio. cap. sane, & cap. fin. de foro compet. Roman. man.

man. conf. 36. in casu propositis. in princ. & conf. 376. n. 2. ver. primo quia,
 2 ubi late. ¶ Extendit quia etiam ratione rei, de qua agi spectatur, po-
 test, si quis velit agere rei vindicationem in loco rei, ubi fortitur do-
 micilium. Castr. conf. 203. Viso quodam. n. 4. lib. 1. vel reali potest esse
 iudex, in cuius iurisdictione res sita est. Castr. conf. 179. n. 5. ver. nam
 alio realis. lib. 1. & plenius Roman. conf. 197. Franciscus, in princ. ubi
 dicit, quod est in electione actoris convenire reum actione rea-
 li, vel mixta, vel in loco rei sita, vel in loco domicilii, & ibi apost. in
 3 ver. reservata. dat concord. ¶ Declara, quando persona ibi reperitur
 in loco rei sita, ita declarat Castr. in l. 3. n. 2. C. ubi in rem actio. ubi q.
 si ibi non reperitur, non potest conveniri, sicut nec ratione con-
 tractus, & generaliter de omni foro, excepto domicilio, quod de-
 beat ibi reperiri. Castr. conf. 413. Viso dicto casu, col. pen. ver. & posito, in
 4 fine, lib. 2. ¶ Contra declarationem tenet Roman. d. conf. 197. Fran-
 ciscus, in princ. ubi, quod imo in reali, vel mixta actione est in ele-
 ctione actoris convenire reum, vel in loco rei sita, vel in loco do-
 micilii. Si vero agitur actione personali mera, tunc est necesse, si
 5 convenitur in loco rei sita, q. ibi reperitur. ¶ Intellige declara-
 tionem ad effectum sententiae diffinitivae, sed ad effectum missio-
 nis in possessionem, secus est, quia potest dari missio, ita Castr. l. fin.
 C. ubi in rem actio, in princ. ubi, quod potest ibi citari, & si non com-
 parer, datur missio in possessionem. ¶ Contra declarationem Castr.
 6 tenet Abbas in c. fin. de foro compet. nu. 43. ubi, quod si proceditur ac-
 tione personali pro re, tunc est verum, quod intelligitur, si ibi reus
 reperitur, secus si agitur reali more, & ita declarat etiam Socin. in
 c. sane, in l. 4. declar. de foro compet. ubi, quod si ibi reperitur, tunc iur-
 isdictio acquiritur etiam ratione personae, quia poterit excomu-
 nicari, & persona distingui, si vero ibi non reperitur, ratione per-
 sonae non est consolidata actio, quia solus potest dari missio in pos-
 sessionem, sed bene verum est, q. acquiritur iurisdictione circa per-
 sonam, si post missionem impediret de facto. ¶ Vide, quia quoad
 7 onera fiscalia semper convenitur, ubi res est, siue ibi reperitur, si-
 ue non. Alexand. conf. 157. Viso instrumento, n. 13. lib. 2. ¶ Amplia, ut
 quod dicitur ratione rei sitae sortiri forum, procedat etiam in re
 mobili hypothecata, quia quis potest convenire in loco, ubi res
 8 reperitur, secundum communem, de qua Anchar. conf. 140. num. 7.
 ubi, quod saltem debet conventus cauere de re exhibenda, & non
 9 baratanda. ¶ Declara, quia licet coram iudice rei possit agens actio-
 nem reali convenire reum, tamen non propterea negatur, quin possit
 etiam coram iudice domicilii, vel originis conveniri, sed tñ subest dif-
 ferentia, quia iudex domicilii, vel originis non exequitur, nisi per
 literas ad iudicem rei, sed iudex rei exequitur per seipsum. Castr.
 d. conf. 179. col. 5. n. 5. ver. nam alio realis. lib. 1. & repetit in col. 6. ver.
 10 tercia ratio, ubi, quod tutor via est, quae evitat circuitus. ¶ Amplia,
 quia beneficiatus in vna provincia, etiam quod ipse sit de aliena
 provincia, dicitur sortiri ibi domicilium. Roman. conf. 361. In casu
 11 propositis, n. 4. ver. nec refragatur. ¶ Declara apostilla ad Roman. dict.
 conf. 361. n. 4. in ver. beneficii, ut procedat, quando beneficium requi-
 rit residentiam, alias non, & dicitur communem. ¶ Declara, quia si
 12 agitur ratione beneficii, siue sit beneficium requirens residentiam,
 siue non, ibi sortitur non domicilium, sed forum, ubi est benefi-
 cium, ideo si agatur de collatione beneficii, spectat ad Legatum pro-
 vinciae, in qua est beneficium, etiam si collator inferior sit extra
 provinciam, ita plene Roman. dict. conf. 361. in princ. ubi apostilla in
 ver. suam, dat concordant. & rursus n. 5. ver. praeterea, ubi apostilla in
 13 ver. beneficium, citat contraria, tamen Roman. ibi num. 5. citat
 clem. 1. de supplend. neglig. ¶ Idem, si agatur de supplenda negli-
 gentia, quia attenditur locus, ubi est situm beneficium, non autem
 14 ubi moratur habens collationem beneficii. Roman. d. conf. 361. nu.
 5. ver. praeterea. & conf. 376. Quastio est. n. 3. ver. quarto quia. ¶ Idem, si a-
 gatur de lite ratione beneficii, etiam ad collationem tertii extra
 15 diocesim habitantis, quia lis deberet intentari coram Episcopo,
 in cuius diocesi est situm beneficium spectans ad collationem al-
 terius, ita Roman. d. conf. 376. n. 2. ver. primo quia. ¶ Idem, si agatur
 16 de solutione cathedralis, quia debet solui Episcopo loci, ubi be-
 neficium est situm. Roman. d. conf. 376. n. 2. ver. secundo quia. ¶ I-
 dem, si agatur de alienatione bonorum beneficii, quia auctori-
 tas illius Episcopi requiritur, in cuius iurisdictione est benefi-
 17 cium, Roman. dict. conf. 376. num. 2. in fine, ver. tertio quia. ¶ Am-
 plia, quia procedit in actione reali. Socinus in c. sane, de foro compet.
 in 7. declar. ¶ Extendit etiam in actione in rem scripta, prout si quis
 18 turbatur in re, vel spoliatus est, potest ubi res est sita, convenire
 19 turbantem. Socinus in d. c. sane, in 7. declaratione. ¶ Extendit in hy-
 pothecaria, quia dicitur in rem scripta. Socinus d. c. sane, in 7. decla-
 20 ratione de foro compet. ¶ Restringit in pignoratitia, quia dicitur per-
 sonalis. Socinus dict. cap. sane, in 7. declaratione. ¶ Declara, ut per Ca-
 21 strent. conf. 471. Ad primum lib. 1. ubi, quod actio realis, vel in rem

scripta operatur, quod si conventus nominet dominum in iudi-
 cio ante litem contestatam, ipse liberatur domino coparente, de-
 datur terminus ad certiorandum. Bartol. in l. 2. Cod. ubi in rem actio.
 si vero agitur personali ex damno illato ad commodum conveni-
 ti, licet detur terminus ad certiorandum dominum, non tamen
 liberatur ab illo iudicio, licet dominus nominatus veniat ad cau-
 sam Bartol. authen. qua in provincia, num. 8. Cod. ubi de criminis agitur.
 Vide, Actio re. lib. contra dominum nominatum. Concl. 104. ¶ Limita-
 22 ta, quia si conveniretur reus actione personali, non potest con-
 veniri in loco rei, etiam si ibi reperitur, nisi alia ratione sortiar-
 ibi forum. Castr. d. l. fin. n. 2. in fine, ver. si autem peteretur res. Cod. ubi
 in rem actio. ¶ Contrarium dicit Roma. conf. 197. Franciscus, in princ. ubi,
 ubi, quod si convenitur personali ratione rei, potest conveniri
 loco, ubi res sita est, si ibi reperitur, ubi apost. in verbo, personali,
 dat concordant. ¶ Limita notabiliter, quado res est sita in diocesi
 23 actoris, & agitur inter duos Episcopos, quia bene procedit re-
 gula solum, quando est vel in domicilio rei, vel in tertio loco, quia
 Metropolitanus Episcopi rei sitae iudicatur, secus si res est in diocesi
 si Episcopi actoris, quia Archiepiscopus actoris non erit iudex,
 ita Socin. in cap. sane, de foro compet. ver. quarta declaratio, ubi dicit
 esse notandum, & quod multum per hanc limitationem, quan-
 24 dicit veram, restringitur materia fori, ratione rei sitae, tamen
 forte ibi procedit solum de iure canonico, quando Metropoli-
 tanus, in cuius suffraganei diocesi res sita est, priuaret Episcopum
 sua iurisdictione, quia de iure civilis fore cessante ratione Metro-
 politani, non procederet, cogita, quia credo, quod limitatio non
 procedit quoad subditos, & de iure civili.

Forum ratione delicti quando quis sortiarur. Conclud.

440.

FORVM ¶ quis sortitur ratione delicti. Oldrad. conf. 254. respo-
 1 praeterea ad illam obiectum, cap. 1. de rescriptis. Innoc. & Hostien. in c.
 2. de dilatione. & esse sine difficultate affirmat Clar. in 5. fin. q. 38. in
 princ. ubi, quod procedit, licet delinquens non sit suppositus iuri-
 3 dictioni loci delicti. ¶ Ratio est, quia locus delicti est principalis,
 in quo delictum puniri debet, & ad iudicem loci delicti de iure
 4 communi remissio fieri debet, apostilla ad l. l. Clar. d. q. 38. in princ.
 verb. iudex loci. ¶ Declara, ut procedat, si ibi delinquens reperitur,
 alias secus, clement. pastoralis, de re iudic. ita declarat Feder. de Senis
 5 conf. 145. nu. 6. ver. sed quid si isti, & ita declarat in genere Castr. d.
 conf. 413. Viso dicto casu, col. pen. ver. & posito, quod ratione, lib. 2. ubi,
 quod excepto foro domicilii, intelligitur, si ibi reperitur, &
 6 idem repetit in fine. ¶ Declara secundo, ut procedat respectu
 iudicis ordinarii, secus est respectu delegati, qui non habet ter-
 ritorium, prout ordinarius. Feder. de Sen. dict. conf. 145. numer. 6.
 sed quid si isti, ubi, quod visitatores delegati in certa provincia non
 7 visitant delinquentes forenses. ¶ Qua poena puniri debet delin-
 8 quens forensis, an poena iuris communis, an poena statutorum
 loci? Vide relative Clar. dict. 5. fin. quast. 38. num. 2. & plene quast. 84.
 ¶ Amplia in tantum delinquentem ratione delicti sortiri forum,
 9 ut si praevenerit conditio delicti, & exequutio in loco delicti,
 non possit alibi condemnari de eodem delicto, etiam stante sta-
 tuto in loco originis, quod delinquens extra territorium possit
 ibi condemnari, quia vnicam poenam sustinere debet, & ideo si
 composuit poenam in loco delicti, ubi fuit praevenerit in conde-
 10 matione, liberatur a foro originis, & ab omni iudicio diverso
 pro eodem crimine. Bald. conf. 28. Factum tale est, lib. 4. ¶ Extendit,
 11 quia forum delicti est principalior forum, quam sit forum originis,
 vel domicilii, quando agitur de puniendo delicto, Bald. dict. 28.
 in fine, lib. 4. ¶ Extendit, quia de iure remissio delinquentis fit a iu-
 12 dice originis, vel domicilii ad iudicem loci delicti, si sunt requisiti.
 l. l. Clar. in d. 5. fin. q. 38. n. 19. ver. est autem tante potentia. ¶ Declara,
 13 quia hac remissio hodie non fit, quando sunt diversae iurisdictiones,
 si vero sunt sub eodem Principe, fit remissio, nisi aliud videat-
 14 ur praesidi, quia isto casu unus iudex adiuvatur alium. Clar. d. 5. fin.
 q. 39. n. 4. ver. & si isti iudices, & plenius quast. 38. num. 20. & 21. ubi
 plurimos citat. Vide, Remissio delinquentis ad iudicem requirentem non
 15 fit hodie, & quando secus. Concl. 152. ¶ Amplius, quia mandans fieri
 delictum in vno loco, debet puniri in loco commisi delicti, non in
 16 loco dati mandati, communem dicit Clar. d. 5. fin. quast. 38. nu. 20. &
 17 item quaro. ¶ Ratio est, quia mandans non punitur ex mandato, sed
 ex delicto propter mandatum. Clar. d. q. 38. nu. 6. & plenius quast. 39.
 18 ver. scias autem. n. 3. ¶ Limita in eo, qui est pariter dominus loci, &
 19 iurisdictionis, quia si delinquat in loco, non potest ab alio condo-
 mino puniri, quia par in pare, &c. Clar. in d. 5. fin. q. 38. n. 3. ver. quon-
 20 pone. Vide, Par in parem non habet iurisdictionem. Concl. 159. ¶ Limita
 21 in foro

in foro conscientie, seu penitentiali; quia delinquens extra locum suum parochiam non fortitur forum in loco delicti, ut ibi absolui debeat, sed debet a suo ordinario absolui, * communem dicit Clar. d. §. fin. q. 38. ver. quero, nunquid.

Forum ratione delicti quis non fortitur in spiritualibus. Concl. 441.

FORUM ratione delicti non fortitur aliquis in spiritualibus in foro penitentiali. Oldrad. conf. 73. n. 2. col. 2. ver. preterea iste in delictis, & communem * dicit Clar. in §. fin. q. 38. n. 5. ver. quero, * nunquid. Et ideo qui commisit peccatum extra suam parochiam, vel ubicunque, debet absolui a suo paroco, non autem a paroco loci commissi peccati. Clar. d. §. fin. q. 38. n. 5.

Forus prorogatus, vel fortitus quando intelligatur, si ibi reperitur, vel non. Concl. 442.

FORUM fortitur quis ratione destinata solutionis, si debitor, vel creditor ibi reperitur in loco destinata solutionis, alias non. **Baronius**, si conuenit, in fin. vbi Dec. n. 33. ff. de iurisd. omni. iudic. §. Restringitur tribus modis per Iac. in d. l. si conuenit, n. 39. & seq. ff. de iurisd. omni. iudic. Primo, nisi debitor haberet bona in loco destinata solutionis; secundo, nisi etiam promiserit ibi se prestare; tertio, nisi promiserit precise certo loco soluere, quia dolo abesse diceretur, vel si non fuisset in specie, etiam si ibi non inuenitur, prout dat 3. per cautela ibi n. 48. §. Restringe, vbi quis in certis numinis, vel certo loco promisit soluere, quia intelligitur, etiam si ibi non reperitur, quod agitur de solutione. Couar. practica. qq. c. 10. n. 6. in fin. 4. ver. d. d. n. 48. §. Restringe, quando contractus est iuratus, gaudeat non renunciat privilegio fori, sed solum, q. ibi contraheas promittit observantia, compellitur ratione iuramenti. Angel. Castr. & Iacobin. in l. heres absens. §. 1. ff. de iudic. Socin. c. d. l. de foro compet. n. 39. Felin. c. fin. eod. n. 22. Iac. in l. 1. col. 2. ff. de eo, quod certo loco. Declarat Couar. practica. qq. c. 10. n. 5. ver. decimo, procedit solum in contractu, qui validatur iuramento. §. Amplia ratione contractus, quia ita demum contrahens fortitur forum, si ibi reperitur, alias non. c. Romana. §. contrahentes, de foro compet. in 6. Dec. d. l. si conuenit, n. 33. ff. de iurisd. omni. iudic. Alex. conf. 24. Animadversioni. n. 30. ver. preterea verbum. lib. 2. plenius Alex. conf. 89. Omnisus necessarius, in princ. & per tot. lib. 7. §. Extende, ut procedat tam in laico contrahente in loco, ut ibi possit conueniri, si ibi reperitur, coram seculari, quam etiam in clerico, vel presbytero, si ibi reperitur, quia poterit conueniri coram Episcopo loci contractus, etiam si in scientia sui Episcopi. Alexand. d. conf. 89. Omnisus non necessarius. 2. in fin. lib. 7. §. Extende maxime procedere, quando iudex, coram quo agebat, siue sit secularis respectu laici conuenit, pronunciat se iudicem competentem; quia etiam si non fuisset iudex competens, dimodo habeat iurisdictionem ordinariam in illa specie, si non appellatur, efficitur iudex competens. Alexand. d. conf. 89. Omnisus non necessarius, n. 2. ver. sed in casu nostro conuenit plus, lib. 7. vbi multum commendat hanc pronuntiam. §. Extende; quia licet in contractibus non sit locus remissioni, quando reus ibi non reperitur: tamen secus est, quando contrahens forensis renuntiavit privilegio fori, gloss. communiter approbata in l. 1. ff. si quis in ius voc. non ierit. quam confirmat Alexand. d. conf. 89. n. 4. ver. per hoc etiam lib. 7. vbi apost. 10. in ver. fallit, dat concord. plures, & contrarios. §. Extende maxime, quando contrahens cum iuramento renuntiavit privilegio fori, quia renuntiatio efficitur irrevocabilis, & potest compelli praecise. Alexand. d. conf. 89. n. 4. & seq. lib. 7. §. Extende; quia ubicunque quis promittit se responditurum ad certum tribunal, si non adest renuntiatio fori, neque iuramentum, semper intelligi debet, si ibi reperitur, alias non obligatur, ita Couar. practica. qq. c. 10. n. 6. in fin. per Syndecimo. vbi dicit * communem. §. Contrarium dicit tenere Abb. & Dec. in c. 1. de iudic. §. Restringe, ut supra in foro ratione destinata solutionis. §. Restringe, quia non preceat ampliatio in viatorum, qui contrahit statim recessurus; quia tunc non potest conueniri in loco contractus, etiam si ibi reperitur, dimodo contrahens cum tali viatore hoc sciret, alias secus. Alexand. d. conf. 89. Omnisus non necessarius, in princ. ver. fallit, quando quis contraxit cum viatore, lib. 7. §. Declara; quia is, qui dicit se contraxisse tanquam viator, debet hoc probare; quia ista est fallacia, & regula est in contrarium, & non sufficeret probare, quod esset viator, nisi etiam probaret, quod is, qui cum eo contraxit, hoc sciret. Alex. d. conf. 89. Omnisus non necessarius, in princ. ver. & si diceretur, quod contraxit, lib. 7. §. Restringe, quia non habet locum in eo, qui inuitus trahitur. c. Romana. §. contrahentes, in ver. non debent, de foro compet. in 6. §. Declara restrictionem.

Tem. 4.

ut non habeat locum, quando renuntiavit privilegio fori cum iuramento; quia non dicitur trahi inuitus; & idem, quando fuit ibi personaliter repertus; & idem, q. iudex pronunciat se iudicem competentem, & non fuit appellatum. Alex. d. conf. 89. n. 5. ver. nec obstat tex. v. g. in fin. lib. 7. §. Vide tamen contra declarationem apost. 18. ibi in ver. fallit, in fin. quae dicit, aliud est renunciare privilegio fori, aliud dare iurisdictionem non habenti, allegat Felin. in c. fin. de foro compet. §. Amplia; quia ratione originis quis fortitur forum, si ibi reperitur, alias non. Bart. in l. assumptio. §. 1. ff. ad municipal. Dec. in d. l. si conuenit, n. 33. ff. de iurisd. omni. iudic. Alex. conf. 100. lib. 3. vbi, quod praevaleret domicilium habitationis domicilio originis, & loquitur in lucro dotis. Idem ad effectum onerum; quia originarius Artinus, si habitat Florentiae, potest, & debet ibi accatralari, vbi habitat, maxime, q. locus originis est eiusdem Principis. Rom. conf. 161. per tot. Socin. conf. 129. lib. 1. §. Amplia; quia ratione rei quis fortitur forum, siue agatur de ipsa re intra territorium existente, siue agatur de possessione rei. Deci. conf. 694. Pro resolutione, n. 13. §. Extende, ut procedat, siue turbatio possessionis rei fiat in territorio, siue extra territorium, veluti si Bononiensis habens possessionem in Mutinensi ad illam accedens impediatur in territorio Bononiae a tertio, potest ille tertius de turbata possessione conueniri, & Bononia, vbi violentia facta est, & Mutina, vbi turbationis effectus confertur Deci. d. conf. 694. in fine. §. Amplia; quia ratione rei sitae fortitur quis forum, si ibi reperitur, alias non, ut dicit notandum Castr. in l. fin. C. vbi in rem actio. Declara, ut Concl. prox. seq. §. Restringe, nisi agatur de oneribus fiscalibus, ut quia cuius sit effectus, tenetur subire onera, vbi est ciuis, etiam si ibi non reperitur. Alex. conf. 157. Viso instrumento, num. 12. lib. 2. §. Amplia in haerede defuncti, quia ibi non potest conueniri, vbi defunctus habebat domicilium, si ibi non inuenitur. l. heres absens, in princ. ff. de iudic. §. Amplia in vagabundo; quia fortitur forum in quocunque loco, vbi reperitur; nam illi est scriptum, vbi te inueniero, ibi te iudicabo, glo. in d. l. in glo. si. C. vbi de crim. quae * communiter approbatur, ut dicit Clar. in §. fin. q. 39. numer. 7. ver. ceterum, & num. 8. vbi, quod vagabundus dicitur, qui mundum vagatur. §. Amplia; quia iuramentum addit forum foro. cap. fin. de foro compet. in 6. Vide, iuramentum facit iuramentum de foro Ecclesiae, & quando. Conclusio. 498.

Forus domicilii quando attendatur, & quomodo. Concl. 443.

HAERES habens domicilium Perusii, & Perusinus, potest conueniri pro legato facto a testatore monasterio monialium Perusii in pecunia, quamvis testator alibi haberet domicilium, & alibi fecerit testamentum. Feder. de Sen. conf. 95. in fine. ver. item super eo, quod queritur. §. Et paria sunt, forum sortiri, vel statuto ligari, ideo forensis habens domicilium in loco statuentium ligatur statuto, Alexand. conf. 19. Circa primum, num. 8. lib. 6. vbi apost. in verb. pari. §. Amplia, ut talis haeres ligetur constitutionibus Episcopalis Perusii contra negligentes exequi ultimas voluntates defunctorum. Feder. de Sen. d. conf. 95. in fine, vbi, quod non dicitur negligens haeres, nisi postquam scivit testamentum probabiliter, & exequi negligit. §. Amplia; quia is, qui fortitur forum in pluribus locis, potest ubique conueniri, videlicet in vtroque foro. Io. de Imol. conf. 35. n. 23. in fin. ver. tertio dato. Vide, Domicilium quando quis fortitur per habitationem. Concl. 566. §. Amplia; quia iudex loci domicilii potest punire delinquentes extra territorium, si tempore delicti habent domicilium in loco, communem * dicit Iul. Clar. in §. final. q. 39. num. 3. ver. fortitur etiam, vbi, quod nullus Doctorum discrepat. §. Extende, siue delinquens reperitur in loco domicilii, siue non; quia poterit iudex domicilii citare, & punire, communem * dicit Clar. d. §. fin. q. 39. n. 3. §. Extende; quia potest procedere iudex domicilii, & punire delinquentem, siue adsit querela, & accusatio partis sine dubio, sed etiam si per inquisitionem procedat, communem * dicit Clar. d. q. 39. num. 4. ver. sed quero, vbi pro vtraque parte, sed ver. contrarium, vbi, quod consuetudo, & usus ita seruat; quia daretur materia delinquendi, si homines extra domicilium possent impune delinquere. §. Contrarium, quod imo non possit ex officio inquirere, tenent multi, quos citat idem Clar. d. §. fin. q. 39. n. 4. vbi dicit * communem, prout etiam communem dicit ibi apost. in ver. extra territorium. §. Declara, & intellige, ut supra in verb. Forus originis. Concl. 436. §. Amplia; ut quae dicuntur de iudice fori domicilii, procedant in iudice eius, qui per decem annos in loco assidue conuerfatur. Clar. d. §. fin. q. 39. num. 6. ver. quero, vbi dicit * communem. §. Amplia; quia forus domicilii dicitur potentior; quia potest procedi contra habentem domicilium in loco, licet ibi non reperiretur, & potest absens conue-

A 3

conueniri; scilicet est, si ratione originis paternæ, vel propriæ, vel rei sitæ, aut alias; quia iura abhorrent, quod quis trahatur extra domicilium suum. Castren. *conf.* 413. *Viso dicto casu, col. pen. circa med. ver. & posito, lib. 2.*

Forum sortiri, & legibus, vel statutis ligari, à pari procedunt. *Concl.* 444.

PARIAS sunt, forum sortiri, vel legibus, seu statutis ligari, ideo clericus etiam primæ tonsuræ, qui non sortitur forum coram seculari laico, non etiā ligatur legibus, seu statutis laicorum. Alex. *plene conf.* 210. *Ponderatis it. n. 2. ver. ex quo insert. lib. 2. vbi plena apostolica citat plurimos in verb. à pari. & conf. 34. Visi. n. 5. lib. 5. Et hanc esse regulam ponit Alexan. conf. 211. Visi facti. n. 2. in fine, ver. similiter, lib. 2. Et ideo in omnibus casibus, in quibus quis delinquendo in territorio, vel contrahendo dicitur sortiri forum, ut ibi conueniatur, ita poterit ei dem calibus ligari statuto; quia à pari procedunt. Alexan. *conf.* 44. n. 10. lib. 5. Idem quoad bona sita in territorio statuentium; quia sicuti sortitur forum forensis ratione bonorum; ita ligatur statutis, Alexand. *conf.* 44. *Videretur, nu. 12. lib. 5. maxime, quando expresse disponit, imo etiā simpliciter, quando disponit statutum circa bona in territorio statuentium. Alexand. conf. 128. lib. 1. & conf. 19. n. 7. lib. 6. vbi de magis communi, & Rol. à Valle conf. 24. nu. 26. lib. 3. vbi de communi, & hoc, siue loquatur in personam, siue in rem. Amplia, ut quod dicitur de legibus, & statuto, idem sit de consuetudine; quia, forum sortiri, & consuetudine ligari, à pari procedunt. Alexand. *conf.* 217. *Viso quodam, n. 6. ver. hoc confirmo, lib. 7.***

Fori mutatio quando eximat, vel non, à iurisdictione. *Conclus.* 445.

MUTATIO fori non liberat à iurisdictione primi iudicis, coram quo iudicium est ceptum; ideo, qui fuit monitus sub conditione ad soluendum sub pena excommunicationis, licet efficiatur alterius fori; tamen ligatur excommunicatione. Feder. de Senis *conf.* 16. n. 10. *ver. quidam vero, & n. 11. ver. quod dixi supra, vbi dicit communem opinionem, reprobat Archidiacono, post Damas. et contrarium igitur tenet Archidiacono, post Damas. in c. 1. §. statuto. de cons. lib. 6. prout refert Feder. vbi sup. conf. 16. n. 11. qui eos reprobatur. Declaratur prima procedat opinio, quando specialiter fuit quis citatus, vel monitus; secundo vero, quando in genere, ita declarat Feder. de Sen. *conf.* 97. n. 4. *ver. venio ad questiones. Amplia, ut procedat, etiam si laicus post ceptum iudicium efficiatur clericus; quia adhuc potest secularis procedere contra clericum, & sententiarum, & condemnare; sed tamen non exequi sententiam. Lap. allegat. 119. n. 4. quod verum asserit Feder. de Senis d. conf. 97. nu. 3. *ver. venio ad contraria, quando legitima citatio præcessit; quia tunc privilegium est præuentum, & tanquam superueniens lite pendente non operatur. Vide, Iudex secularis in quibus causis procedat contra clericos. Concl. 451. Et extendit hanc ampliationem, ut procedat, etiam si post conditionem condemnatus fieret clericus, vel oblatus religioni in fraudem; quia tunc posset per secularem sententia exequi, ut per Feder. de Sen. *conf.* 235. *ver. secundo queritur. Vide, Fraus nemini patrocinari debet. Concl. 474. Vide, Præuentio multa operatur. Concl. 646.****

Forus per militiam secularem, & celestem mutatur. *Concl.* 446.

FORUS mutatur per militiam secularem, ac multo magis per militiam celestem. Oldrad. *conf.* 83. n. 3. *ver. si enim per militiam. Amplia; quia per mutationem personæ mutatur forus etiam quoad bona. Oldrad. d. conf. 83. ver. sic, & quod mutatione, n. 3.*

Forus conscientie quid requiratur, & quid reiiciatur. *Concl.* 447.

FORUS conscientie & animæ non admittit apices iuris, nec formulas verborum, sed ipsam rei veritatem nudam requirit, Lap. allegat. 72. *Martinus, per tot. maxime in fin. Vide, Veritas attenditur maxime in spiritualibus. Concl. 167. Penarum lucrum odiosum non consideratur in foro conscientie. Alexan. conf. 109. Viso processu. n. 8. ver. & sic potuit. lib. 5. Contrarium apostol. ad Alex. d. conf. 109. n. 8. lib. 5. in ver. Conscientie, allegat eundem Alex. in l. si finita. §. Iulianus. de damn. inf. Et declarat, ut plene per Anton. Gabriel. lib. 7. de cri-*

iminal. *concl.* 34. *Pone an in foro consci. nite possint exigi, vbi, quod vbi ad interesse exiguntur. Amplia, ut in foro conscientie, & polio, admittantur fictiones, neque præsumptiones, sed sola & nuda veritas. Feder. de Sen. conf. 21. Nunquid heres in princ. n. 2. ver. præstat, seu forum conscientie, & quod color qualitus, neque apparetia, sed sola veritas in foro conscientie attendatur. Angel. de Perul. *conf.* 59. *Quidam pater in princ. vbi, quod ista melleis spectat ad Theologos, & quod præsumptio cesset in foro conscientie. Anchar. conf. 411. n. 8. Vide, Color que sitis quid sit, & operetur. Concl. 469. Amplia, quia in foro polio, dolus, & deceptio omnino reiiciuntur, tanquam crimina. Feder. d. conf. 21. *column. 2. n. 2. ver. ad idem, quod not. & denique, omnis malitia, seductio, & circumuentio repellitur in foro conscientie. Feder. de Sen. conf. 131. in ver. D. Frater Petrus. Angel. d. conf. 59. in princ. vbi, quod attenditur bona fides, & naturalis æquitas secundum veritatem. Declaratur tamen, quod infirmus in decem solidis potest in foro conscientie capere totam hereditatem, quando alius non est institutus; quia iste effectus, & lex hoc introduxit, ne quis pro parte testatus, & pro parte institutus decedat. Feder. de Senis d. conf. 131. *Casus tali, per tot. quod est subscriptum à Patriarcha Hierosolymitano, & Innocentio de Lanfredis, & Raynerio Abbate Podii Bonici, item, qui adiuuare hereditatem simpliciter, obligatur ultra vires hereditarias, etiam in foro conscientie; quia lex conscientie legem humanam, quando non continet iniquitatem. Feder. de Sen. conf. 21. per tot. vbi in fin. declarat, & ponit exempla. Vide, Heres tenetur ex delicto defuncti, & quando secus. Concl. 68. Differentia forus poli, & sic conscientie, à foro fori, & sic humani in multis. Vide, Theologi & Canonici discordant in multis. Concl. 597. Prima differentia est; quia lex humana non iudicat de occultis, sed secundum ea, quæ apparent, in foro conscientie iudicatur secundum ipsam veritatem. Feder. de Sen. d. conf. 21. *num. 2. in princ. ver. præstat, seu forum. Secunda; quia licet de iure fori contrahentibus decipere, scilicet est in iure poli; quia cessat dolus. Feder. d. conf. 21. n. 2. col. 2. in princ. ver. ad idem, quod not. Et extendit, quia emptor, qui debet 270. pro pretio rei, si pacificatur solum pro 210. quia 60. remittit venditor, licet hoc licitum sit in foro fori; scilicet in foro poli, si remissio proveniat propter necessitatem, vel ut solueret vendendo tempus; quia esset iura. Ioann. de Imola *conf.* 82. *inap. cap. Tertia est, quod exceptio non numeratæ pecunie poli vbi, n. 1. num. opponi non potest; scilicet est de iure poli; quia semper potest opponi. Feder. d. conf. 21. n. 2. col. 2. in princ. ver. ad idem, quod dicitur. Et vbi quæ intrat furtum, rapina, oppressio, dolus vel calumnia, quicquid dicitur lex humana, quis non tutatur in foro conscientie. cap. fin. 1. quest. 5. vide plene Innoc. & Hostien. & alios in cap. quia plerique de immuni. eccl. qui ponit multa exempla. Dyn. in cap. locupletari, de reg. iur. m. 6. Et extendit, quia si extat statutum, quod usurarius exigar solum sextam partem mutui, quia restiduum præsumatur usurum, non est tutus recipiens ultra sextam partem in foro conscientie, licet forus fori faciat eum tutum. Ioan. de Imola *conf.* 85. in casu præmissis, in fin. Quarta differentia est; quia licet is, qui infert alteri damnum, teneatur in foro fori quandoque et leuissima, & leui culpa; tamen in foro conscientie nunquam tenetur, nisi ex dolo, vel saltem lata culpa. communem dicit Clar. in §. fin. quest. 62. num. 5. ver. vnum autem sciat. Quinta, forus conscientie hoc præcipuum habet, quod in dubiis opinionibus semper viam tutiorem eligendam præcipit; ideo vbi est dubium de peccato, vel scrupulo conscientie, præsupponit peccatum, & abstinetur, cap. iuuenis, de sponsalibus. Vide, Via tutior eligenda. Concl. 181. Et bonarum mentium est timere culpam, vbi culpa non est, cap. 2. de obseruat. iur. & cap. ad eius, 5. dist. 1. Et licet delictum non præsumatur in foro fori, bene præsumitur in foro poli, & conscientie, ut tutior via eligatur fauore animæ. Deci. cap. in presentia. nu. 15. de probat. Socinus Iun. *conf.* 129. *Circa presentem, nu. 51. lib. 2. Marfil. singul. 151. semper in dubiis. Amplia in simili, quando est dubium, an liceat admittere peregrinos, & alias personas ad diuinum officia tempore interdicti; quia tutius est non admittere, ut tenetur pena incurfus excommunicationis. Feder. de Senis *conf.* 92. Fratri Raynaldo, in princ. licet postea teneat eos admittendos, de idem Feder. loquens de oblati habentibus domos extra monasterium, ut tutius sit non admittere illos, licet possint admitti. *concl.* 173. *vers. iud. ad quartum. colum. fin. Idem in excommunicatione vitando; quia si dubia est excommunicatio in foro fori vitari non debet, cap. soler, de sentent. excommunicat. lib. 6. scilicet est in foro conscientie; quia tutior via. Roman. *conf.* 587. In terminis præmissis, num. 5. *vers. iud. tertio quia. Idem in presbytero, qui dubiis ministrat sacramento, cap. illud, de cleric. excom. minor. nam bona*********

bonatam mentium est culpam timere, vbi culpa non est. Rom. 3. *concl. 387. num. 5. ver. vnde dicimus.* ¶ Cognitio eorum, quae respiciuntur foris conscientia, spectat ad Theologos; quia eorum mens est. Ang. de Perus. *concl. 59. Quidam paterfamilias. num. 3.* Vide, 24. *Veritas attenditur in spiritualibus, & foro animae. Concl. 167.* ¶ Amplius; quia si testator faceret se feneratorum & usurarium, praesumitur in praetrium fuisse semper talem, vt haeres exoneret conscientiam illius, licet contrarium teneat aliqui. Vide, *Malecardum Concl. 495. num. 7. & seq. Vide, Haeres tenetur exonerare animam defuncti. Concl. 42.*

Follatium quid sit, & de effectu follati.

Concl. 448.

FOLLATIUM est forma, quod fit in confinio, *cap. forus. de verb. signif. ideo vbiunque follatium est inter praedia diuersorum dominorum, illud est confine. Alex. concl. 36. Visti is, quae colum. fin. 2. non obstat id, quod dicitur, lib. 1.* ¶ Et tale follatium in confinio inter duos fundos dicitur esse commune vtriusque fundi, quibus cohaeret. Alex. *concl. 54. Vso processu, nu. 4. lib. 5. vbi, quod ius, quod habeo in fundo, dicor habere in follato communi; quia vendito fundo censetur venditum follatium, & repetit concl. 212. In causa dominorum, per tot. lib. 7. vbi apostillam in verb. fouca, dat concord. ¶ Ex tendit tantum, quod is, qui probat possidere fundum, consequenter probat possidere follatium pro indiuiso, etiam si nihil testes dicunt de follato, ideo competit turbatiua. Alex. d. *concl. 54. n. 5. & seq. fortificatur. lib. 5.* ¶ Extendit; quia follatium in confinio duorum fundorum in tantum dicitur commune, vt licet alter probaret se fecisse purgare follatium ab vtraque parte, censetur iure communione, & talis probatio non excludit, quod non sit commune. Alex. d. *concl. 54. nu. 7. in fin. & nu. 8. vers. & per hac patet, lib. 5.* ¶ Et si alter probaret simpliciter purgasse follati continuo, intelligitur pro medietate, non in totum; quia indefinita non recipiunt vniuersaliter; & quia dicta testium non cauillanda, sed secundum ius commune intelligenda sunt in dubio. Alex. *concl. 212. In causa Dominor. n. 2. & seq. lib. 7.* ¶ Imo etiam si testes alterius deponerent, quod ille alter possedit follatium, vsque ad ripam vicinam; quia dubia probatio contra probantem interpretatur; quia dictum, vsque ad ripam, importat vicinitatem, non intrinsecitatem, & capiti interpretatio euitanda est in dictis testium, plene Alex. *concl. 54. n. 8. & seq. lib. 5. Vide, Confinita cuius esse dicantur. Concl. 698.* ¶ Restringe; quia follatium non denotat confine; quando est in praedio cuiusdam domini. Alex. *concl. 36. col. final. ver. non obstat id, quod dicitur. lib. 1.* ¶ Mundatio & excauatio follatorum an pertineat ad locatorem, vel conductorem. Vide Bart. *concl. 193. Commune. L. v. legum. n. 2. in 2. dubio. lib. 1. vbi, quod attenditur consuetudo, si extat; quia dicitur contenta in locatione, si cessat consuetudo, quatenus respiciat vtilitatem agri, prout, si purgantur solum certis annis, spectat ad locatorem, si respiciat vtilitatem fructuum, vt quia singulis annis purgantur, spectat ad conductorem. ¶ Follata veniunt comprehensa & mensuranda in venditione praedii facta ad mensuram; ita Alex. plene *concl. 120. Omnisu argumentis, in princ. lib. 2. vbi apostilla in ver. follata, quae dat concord. & idem in ripa, aggere, seu arguminiibus. Vide, Ripa quid sit, cuius sit, & quae licita sint in ripa. Concl. 354.* ¶ Et idem dicitur de follatis, seu foueis ciuitatis, vel castris; quia sunt pars castris, & ciuitatis, & ideo sunt eius, cuius est ciuitas, vel castrum. *L. praedia §. fin. vbi glossa in ver. aggere. ff. de fundo instrum. ita Guido Pap. singulari 448. in fine.***

Franciae statuta, consuetudines, & priuilegia.

Concl. 449.

TESTAMENTA ¶ de consuetudine non valent in Francia & Anglia, nisi sint insinuata coram Episcopo loci. Gemin. *concl. 139. circa princip. ver. quod autem circa merita.* vbi, quod valida est haec consuetudo. Vide, *Gallia consuetudo, statuta, &c. Concl. 26.* ¶ Spolia non habent locum in Francia de consuetudine; quia collectores spoliatorum nimis duri, & impii erant, vt auferrent etiam non spolia sine pietate, idem Rex tueretur testamenta sibi recommendata contra collectores spoliatorum. *Agid. concl. 1. in fine, n. 48. vbi multa contra spolia vsque in finem, & an bene, vel male fiat resistentia, dicit non audere dicere, sed euperet per Papam prouideri; quia ¶ Gracia pro tali causa recessit ab Ecclesia Romana. ¶ Feuda inuitis vasallis alienantur de consuetudine Franciae; item conceduntur vltimum personis vel aequalibus, vel minoribus; Ideo non attenditur oppositio vasalli, quod maiori debuit concedi, seu alienatio fieri, prout est de iure, Abbas *concl. 3. Nitar. colum. 17. vers. 22. 4. questione, lib. 2.* ¶ Feuda ex consuetudine Galliae transeunt ad foeminas, non exstantibus masculis, apostilla ad Rom. *concl. 367. in ver. non succedere. circa finem.* vbi plures allegat. ¶ Penae omnes de consue-*

tudine Franciae sunt arbitrarie iudici; ideo possunt iudices augere, & minuire ex causa. Clar. in *prax. crim. q. 85. n. 10. vers. & hoc nisi consuetudo.* ¶ Imo iudicantur bona feudalia, prout alia alodialia bona; quia transeunt ad quoscunque, ideo consueantur de consuetudine. Boer. *decis. 264. n. 9.* Vide tamen; quia feudum concessum iure Francorum solū transit ad primogenitos. Vide, *Feudum Francorum iure quale. Concl. 138.* ¶ Confiscatio bonorum in Francia de stylo non fit, nisi per iudices Regios; ideo Barones, licet habeant merum imperium, & territorium, non tamen possunt confiscare. Boer. *d. decis. 264. n. 5.* ¶ Confiscatis bonis clerici, mobilia spectant ad Episcopum, immobilia ad Regem de consuetudine, Boer. *d. decis. 264. n. 9.* ¶ Monetarii falsificantis moneram bona confiscantur de consuetudine Franciae. Boer. *d. decis. 264. n. 9. in fine.* ¶ Confiscatio bonorum fit, vbiunque imponitur poena mortis, in Francia, vel vbi quis bannitur; Guliel. de Benedict. in *reper. cap. Raynuntus. de testam. ¶ Contrarium ostendit Boer. d. decis. 264. num. 15. vers. quoniam hodie,* vbi, quod plura sunt loca, & prouinciae, in quibus non fit confiscatio, bene verum est, vt dicit, quod iudices propter delicta atrociora fere semper confiscant bona. ¶ Crimen laesae maiestatis non punitur, neque cadit in aliquos, praeter Regem; ideo solus Rex habet confiscationes bonorum, & facit gratias condemnatis. Boer. *d. de sedicio §. sexto, nu. 21. & seq. ¶ Prohibere qui potest delictum, & non prohibet, licet non teneatur, neque puniri possit secundum communem, & magis communem; licet sit controuersa opinio; tamen de consuetudine Franciae, si commissum est homicidium, quod potuit ab instantibus prohiberi, tenentur omnes obtinere à Principe literas, quas vocant innocentiae, alias praesumerentur in culpa. Clar. in §. fin. q. 87. n. 3. in fin. ver. ceterum in Gallia. ¶ Consuetudo est, quod si mereretur petat damnatum ad mortem sibi matrimonio copulati, quod consuevit quandoque liberari. Chassan. *super consuet. Burgund. tit. de iustices. §. quoniam num. 97. Papo. lib. 2. tit. 10. Aresto 14.* quos citat Clar. *§. fin. q. 98. n. 6. vers. quare etiam.* ¶ Item, quod si laqueus suspensum rumpitur, consuevit liberari tamquam ex miraculo, seu innocens Papo, *lib. 4. tit. 16. Aresto 14.* quem ad hoc citat Clar. *q. 98. nu. 9. vers. ultimo quare.* ¶ Quod non adhibetur beatus sacra Communio delinquentibus damnatis in Francia, attestatur Igneus in *l. in princ. num. 6. ff. ad Syllan. quem ad hoc citat Clar. §. fin. q. 99. n. 3. vers. sed quare, quae consuetudo esset tollenda ex pietate Regis Christianissimi, si delinquentes peterent posse communicari. ¶ Francigenae non sunt in potestate patris; ideo filii familias possunt libere testari. Socin. *Reg. 12. filiusfamilias regulariter testari non potest, in 3. limitatione.* Vide, *Rex Franciae non recognoscit imperium, & multa de eo. Concl. 344.***

Fratris appellatione qui veniant, vel non. Concl. 450.

FRATRIS ¶ appellatione non venit nepos ex fratre in materia statuti; ideo statutum vocans fratrem ad successionem fratris non vocat nepotem ex altero fratre. Bald. *concl. 325. Cum in causa Pisani nu. 4. ver. tertio, & vltimo. lib. 3.* quod est Christophori Castillio. & idem Bald. *concl. 258. Appellatione patris, in princ. eodem lib. vbi, q. sicuti excluditur patruus magnus, qui non venit appellatione fratris; multo magis excluditur nepos patris magni; quia à quo remouetur prius, remouetur etiam posterius. ¶ Et ideo statutum loquens de fratre intelligitur de primo fratre, nō de aliis fratribus remotionibus, si agitur de exclusionem sororis. Bald. in *l. tubemus §. fin. C. ad Trebel. vbi dicit, quod ita consuluit, vt refert, & sequitur Alex. concl. 97. nu. 4. vers. hanc questionem. lib. 2. vbi apostilla, citat consilium Bald. d. *concl. 325. in causa, in fine, lib. 3. vbi hoc dicit, sed est Christophori Castillionei. ¶ Extendit; quia non veniunt vltiores consanguinei, prout sunt fratres consobrini, qui simpliciter non sunt fratres, sed secundum quid. Ang. *concl. 385. Statutum Communis. num. 3. ver. attento ergo, q. est Io. de Ricis, Rolli, & Angeli. Rom. concl. 16. Vso themate, in princ. plenius concl. 11. nu. 4. vbi apostilla in ver. consobrini, allegat plurimos, & dicit *communem opinionem. Ca. stre. concl. 118. Statutum stud. lib. 2. Alex. d. *concl. 97. Vso themate, per totum. lib. 2. vbi apostilla in verb. patruus, dat plures concordantes, & iterum Alex. concl. 204. Consideratiu. nu. 16. lib. 2. & concl. 89. nu. 18. lib. 6. ¶ Contrarii tenet Alex. quando subest eadem ratio, concl. 36. n. 10. lib. 6. & concl. 204. Consideratiu. nu. 10. & seq. ver. nec dicitur. lib. 2. vbi si statutum dicat, quod frater excludat sororem, etiam frater patruelis excludet sororem patrualem, sed non excludet sororem propriam, prout frater simplex; quia in sorore patruelis subest eadem ratio; & ideo verba, quando ex lata significatione comprehendunt, extenduntur ad comprehensam ex lata significatione, si subest eadem ratio. ¶ Et licet sint, qui negent contrarium esse verum; quia imo si statutum disponens, quod frater excludat sororem, intelligatur de fratre & sorore primi gradus, non autem de*****

A 4

fratre

fratre & sorore consobrinis, ut tenet Alex. *conf. 97. V. isothemat. n. 2.*
& seq. maxime n. 3. & 4. dicit casum esse omisum quoad consobri-
 nos; quia statutum est odiosum, & correctorium, & verba debent
 intelligi per prius, & non per posterius, & simpliciter, & non se-
 cundum quid, & repetit *d. conf. 204. n. 14. & seq. lib. 2. ver. & etiam*
fortius, ubi plurimos allegat; tamen non firmat hoc pro tuto fun-
 damento. *† Declara* igitur, quia si constat de mente statuentium,
 ut quia favore agnationis sit exclusio feminarum, habet locum
 statutum loquens de fratre, ut excludat sororem, etiam in fratre
 patruele, ut excludat sororem patruelem; quia eadem est ratio, a-
 lias secus; puta si patruelem vellet excludere sororem primam; quia
 tunc non esset eadem ratio, quod equalis masculus excludat aequa-
 lem feminam. Alex. *d. conf. 97. n. 11. & 12. & conf. 204. n. 11. ver. quia*
respondet lib. 2. ubi aliter respondet; quia illud est, ex quo sub lata fi-
 gnificatione frater patruelem dicitur frater, plenius Alex. *d. conf. 36.*
7. n. 17. lib. 6. ubi ita declarat expresse se ipsum. *† Extende* in nouerca;
 quia non venit nouerca magna appellatione nouerca. Alex. *dict.*
8. conf. 97. n. 7. & 8. lib. 2. † Extende; quia receptum datum ei, qui
 supplicat pro vindicta mortis fratris, excluditur, si in processu in-
 tendit ad vindictam mortis consobri. Alex. *d. conf. 97. n. 6. ver. hoc*
fortificat lib. 2. † Et quod si plures sint species fratrum, qui veniant
 in materia statuti, vel non, late Ias. in *l. tres fratres. ff. de pactis. †* Exten-
 de item in patruus; quia non venit patruus magnus; quia non est
 simpliciter patruus. Alex. *d. conf. 97. n. 4. & seq. ver. motus per id, quod.*
lib. 2. Vide *Patruus quis proprie dicatur, & qui patrueles fratres. Concl. 158.*
† Extende, ut etiam in materia fauorabili statutum, quod patruus
 habeat priuilegium, debeat intelligi de patruo simpliciter, non de
 patruo magno, qui est talis secundum quid. Alex. *d. conf. 97. n. 11.*
12. ver. hoc bene probatur lib. 2. † Vide tamen plura, quae in contrarium
 facere videntur, per Alex. *conf. 125. Attentis n. 11. & seq. ver. & licet per*
hec lib. 5. quod appellatione nepotis venit pronepos, & appella-
 tione aui & anie venit proauus & proauia; quia dictio, *pro*, ita ad-
 iectiue, ut ostendat solam non intelligi de primo, & simplici, &
 quasi videtur eadem ratio, nisi dicas, quod facilius, & maior sit ra-
 tio inter descendentes & ascendentes, quam inter transuersales.
† Vide, *Nepos quis proprie dicatur, & quid in materia fauorabili, vel odiosa.*
13. Concl. 44. † Extende; quia appellatione sororis non venit soror
 patruelem in materia statuti. Alex. *conf. 121. Ponderatis verbis, in princ.*
lib. 6. ubi idem in fratre, ut non veniat frater patruelem, & ibi apost.
14. in ver. patruelem, citat plura consilia Alexand. *†* Amplia; quia licet
 fratris appellatione veniat soror, fallit, si mens disponentis aliter
 se habeat ex coniecturis, ut quia de masculis senserit; tunc soror
 non venit. Cuman. *conf. 118. A. in testamento; in princ. sequitur Deci.*
conf. 71. In casu ad me, col. 1. in fine. ver. & videbatur dicendum. & ita
 etiam Bart. *conf. 229. Caueretur statuto. nu. 4. ver. circa secundum lib. 1.*
ubi pro vtraque parte, & ita distinguit clare Alex. conf. 45. Habita, in
15. princ. lib. 7. † Extende maxime, quando statutum disponit, quod
 verba statuti intelligantur ad literam; quia intelligi debet oculo
 corporali. Alex. *d. conf. 45. num. 3. ver. accedat lib. 7. †* Extende; quia
 masculinum non concipit femininum in odiosis & correctoriis;
 ideo si statutum dicat, quod mater non succedat filio, non exclu-
 detur a successione filiae. Alex. *d. conf. 45. nu. 5. ver. secundo principaliter*
17. ter. lib. 7. ubi apost. in *ver. filia*, dat concord. *†* Extende, ut proce-
 dat, quando sequeretur, quod vna femina excluderet aliam fa-
 18 minam. Alex. *d. conf. 45. n. 8. ver. tertio principaliter lib. 7. †* Extende,
 quando militat diuersa ratio. Alex. *d. conf. 45. n. 10. ver. quarto proba-*
19. tur lib. 7. † Extende, quando statuentes voluerunt comprehen-
 dere feminas; quia expresserunt in aliqua parte; ideo in parte, in
 qua non expriment, fratris appellatione non venit soror, neque
 masculinum concipit femininum. Alex. *d. conf. 45. nu. 9. ver. quarto*
20. comprobatur lib. 7. † Extende maxime, quando frater vocatur ma-
 sculus, & favore agnationis, exclusis feminis; quia tunc appella-
 tione fratris non potest venire soror. Dec. *d. conf. 71. col. 1. in fin. ver.*
21. & videbatur. *†* Et quando statutum est exclusiue feminarum
 stantibus fratribus, an intelligatur de fratribus feminarum, an
 defuncti, vide Rom. qui tenet *conf. 116.* quod intelligitur de fratri-
 22 bus feminarum exclusarum. *†* Contrarium; quod imo intelliga-
 tur de fratribus ipsius defuncti, vide Ias. in *l. si mater. in 3. & 4. col. C.*
23. de successorio edicto. † Declara; quia in dispositione legis appella-
 tione fratris venit soror. *l. Lucius §. Mauius. ff. ad Trebell. Alex. conf. 85. de*
24. aduersis. n. 7. ver. sed praemissa lib. 4. † Declara; quia in dispositione ho-
 minis, licet sint opiniones, an appellatione fratris veniat soror,
 prout pro vtraque parte Alex. *d. conf. 85. nu. 7.* tamen dicit, quod si
 loquitur dispositio hominis in plurali, venit soror; secus si in sin-
 25 gulari. *lib. 4.* allegat Castr. in *l. tres fratres. ff. de pactis. †* Amplia; quia
 appellatione fratris carnalis in materia statuti excludentis filias
 non venit, nisi frater ex utroque latere coniunctus, vel saltem ex

latere patris, non autem frater vterinus. Castr. *conf. 96. in prin-*
cto. n. 2. lib. 1. ubi reddit rationem; quia ipse vterinus non conficitur
 agnationem. *† Declara* tamen; quia in materia fauorabili, quan-
 do profertur verbum, *frater*, a testatore, venit etiam frater vteri-
 nus. Castr. *d. conf. 196. num. 2. lib. 1. †* Imo quod in materia sta-
 tuti, quod fratres excludant sorores, veniat frater etiam vterinus.
 Castr. *conf. 118. Statutum istud, in princip. lib. 2. †* Amplia; quia sta-
 tutum disponens, quod ad successione fratris non succedat so-
 26 ror extante fratre, non habet locum, si decedat soror relicto fra-
 tre & sorore; quia uterque succedit; quia statutum loquens de
 successione fratris mortui non habet locum in sorore mortua;
 quia est correctorium. Castr. *conf. 119. Hareditas, in princ. ver. si ven-*
queretur lib. 1. † Amplia; quia in materia statuti excludentis sorores
 res stante fratre masculino, venit etiam frater ex latere patris ma-
 27 turo. Alexand. *conf. 144. V. isothemat. num. 2. ver. & etiam ex propria*
significatu lib. 6. ubi apost. in *ver. patris*, dat concord. vide Ias. Ro-
 man. *conf. 411. Quatuor sunt. col. 2. Iason conf. 67. lib. 1. col. 2. & Sen-*
conf. 1. lib. 1. & alios. † Declara; quia intelligitur de fratre genu-
 28 no, non de cugino, vel consobri. Vide, *Patruus quis proprie dicatur.*
Concl. 158. † Limita; quia appellatione fratris in materia sta-
 tuti fauorabili venit etiam soror. Ang. *conf. 385. in fin. Castr. d. conf. 118.*
reducat in princ. lib. 1. ubi apost. in *dat confor. Curt. Sen. col. 1. in*
rubr. de acquir. possess. in fin. † Et quod soror veniat appellatio-
 29 nis. Bart. in *l. Lucius §. questum. ff. de leg. 3. Alex. conf. 15. V. isothema-*
to. nu. 2. lib. 4. ubi limita; nisi ex coniecturis aliud appareat. *†* Ex-
 tende; quia praeterito facta a fratre instituta turpi persona habet
 locum in sorore; quia venit appellatione fratris. Fulgos. *conf. 71. in*
princ. n. 2. † Extende; quia sicut frater non acculat fratrem de ci-
 mine magno, puta falsi; ita neque soror; quia appellatione fratris
 venit soror. Fulgos. *conf. 106. in fin. ver. ad tertium. †* In hac materia
 vide Alexand. *conf. 97. lib. 2. V. isothemat. n. 2. & seq. ubi quod fra-*
 tris appellatione venit frater in primo gradu, non frater patruelem,
 vel frater consobrinus; sicut appellatione patris non venit pa-
 trinus magnus; quia isti non sunt simpliciter tales, sed cum adiu-
 cto. *†* Restringe; quia statutum odiosum loquens de fratre non
 30 comprehendit sororem. Alexand. *conf. 85. Animaduertis, in princ.*
lib. 4. & conf. 45. lib. 7. quia in odiosis & exorbitantibus masculu-
 num non concipit femininum. *†* Et procedit restrictio, etiam si
 statutum loquatur in plurali de fratribus, & exet vnus frater solus,
 & sorores; quia si est odiosum, non comprehendit sorores. A-
 lex. *d. conf. 85. n. 2. & seq. ver. & licet statutum lib. 4. †* Declara, nisi co-
 31 stet de mente statuentium; quia voluerunt genus omnem speciem
 comprehendere, vel quia quando voluerunt in eadem materia,
 vel simili de masculino intelligi, dixerunt fratres mares. Alex. *d. con-*
32. f. 85. n. 7. in fin. cum seq. ver. secundo mouet lib. 4. & iterum n. 12. & seq.
ver. non obstat. † Limita; quia in materia, & statuto fauorabili venit
 frater naturalis, non legitimus. Ang. *d. conf. 385. per totum. †* Limi-
 33 ta; quia multi sunt fratres, aliqui sunt fratres germani, aliqui fra-
 tres consini, aliqui fratres consobrini secundum vnum Lombardorum.
 Bald. in *l. lege. C. de legit. hered. & appellantur fratres patrueles,*
 & sic cum qualitate. Alex. *conf. 204. Consideratu. nu. 11. ver. nec di-*
34. catur lib. 1. † Extende; quia patruus dicitur non frater matris, sed
 bene frater patris matris. Castr. in *l. 1. C. de success. ad litem.* Vide
35. Consobrini & patrueles qui sint. Concl. 778. † Limita; quia multi vo-
 cantur fratres & consanguinei, qui non sunt, ideo non constitu-
 tur possessio, vel quasi inter eos, sed solum inter patrem & filium;
 Anch. *conf. 52. Pro clariori decisione. num. 7.* ubi, quod quandoque
 etiam inter fratres datur quasi possessio fraternitatis.

Frater vterinus an sit frater vere, vel secundum quid.
 Concl. 451.

FRATER *†* vterinus vere est frater agnatus, & in materia statu-
 ti excludentis filias feminas stante fratre defuncto, ita habet
 locum statutum, si extat frater vterinus, prout, si extaret frater vi-
 trinque coniunctus. Socin. *conf. 1. In casu supra narrato. per tot. lib. 4.*
 ubi tamen loquitur, quando statutum non loquitur de agnato, sed
 de fratre consanguineo. *†* Contrarium tenet Bald. *conf. 30. Praesuppo-*
36. sito statuto, in fine. lib. 1. ubi, † licet possit dici, quod de iure commu-
 ni habeat ius agnationis frater vterinus; secus est in materia statuti,
 & dicitur agnatus quoad quid, & ideo si statutum loquitur de agna-
 to, non habet locum in fratre vterino, si loquitur de fratre, secus
 Ang. *conf. 69. Subtiliter, & diffusè, in fi. & plene conf. 119. Statuti Tu-*
37. derima, per tot. † Declara tamen; quia si agitur de excludenda ma-
 tre a successione filii, statutum excludens matrem a successione fi-
 38 lii extantibus ex persona filii aliquo filio, nepote, vel pronepote na-
 turali & legitimo, vel patre, aut paterno, vel patruo, vel fratre, vel
 sorore, aut nepote ex fratre carnali, prout est Florentia, non exclu-
 dit

dit matrem, si exstat frater veritinus patris defuncti; quia licet ap-
pelleur patrum; tamen non excludit matrem propter rationem
expressam, vel tacitam statuti ad fauorem agnatorum facti. Bald.
confil. 218. *Statuto Ciuittatis lib. 2. per tot.* vbi dicit, quod licet statutum
simpliciter loquatur de fratre, vel patruo, & appellatione fratris,
vel patruus veniant etiam veritini in materia indifferenter; tamen
quando ex precedentibus, & sequentibus statutum agnatis pro-
uidetur, non comprehenduntur. Ang. *confil. 69. in fi.* Declara; quia
frater veritinus in materia fauorabilis, quando testator disponit,
continetur; secus in materia statuti odiosa, quando excluditur
famine statibus fratribus; quia frater veritinus non excludit, ex
quo non conferuat agnationem. Castr. *confil. 19. 6. n. 2. lib. 1.* † Imo
etiam si agatur de excludendo agnato remotiori, & statutum vo-
cet agnatos vsque ad certum gradum, non excludit talem agra-
tum, licet remotiorem in gradu. Angel. *confil. 119. per totum.* † Li-
quid; quia licet frater veritinus patris defuncti ipsi defuncto dica-
tur, & sit patruus, & appellatione patruus veniat; frater veritinus
vere frater sit; tamen secus est, quando proferuntur in materia a-
gnationis conferuanda. Bald. d. *confil. 218. per tot. lib. 2.* † Extende, vt
idem in materia feudali, que agnatos respicit; quia linea matri-
monii est in aliqua consideratione. Bald. *confil. 27. 0. Ad euidendum.*
lib. 2. num. 3. *vers. item est sciendum.* Vide, Agnatorum appellatione qui
comprehenduntur, vel non. *Conclus. 24. 5. num. 37. & seq.*

Fratres acquirentes ex industria cōmuni debent quæ-
sita communiter diuidere, & qualiter. Concluf. 452.

Res communiter acquisitæ ex industria duorum fratrum æqualiter sunt diuidendæ siue inter eos, si extant, siue inter eorum filios, vel nepotes. Bald. *consil.* 74. *Res communiter lib. 2.* † Res singulis; quia quod fuit expensum in redemptione aliquorum ex nepotibus, vel lociis, debet deduci, nisi sit modica impensa; quia presumetur donatio, Bald. *d. consil.* 74. *in si. ver. item si vnus. lib. 2.*

Frater an teneatur quæſita poſt mortem patris aliis
communicare. Concluſ. 453.

¶ RATER ¶ aliquid nomine suo acquires ex industria non tenetur communicare aliis fratribus quæ sita post mortem patris, etiam si non fit diuisa hereditas paterna, & acquires aliquid consequenter fuerit de bonis communibus. Bald. *consil.* 97. *Quidam Ioannes, per tot. lib. 1.* ¶ Et quando præsumitur acquiritur ex industria, vel ex re communi. Bald. *consil.* 438. *Primo dicam, ante med. verum dubitatur, lib. 3. vbi,* quod est arbitrarium iudici ex præsumptionibus apparentibus. ¶ Declara; quia si frater habuit a principio pecuniam communem cum fratribus; & cum ea fuit negotiosus solus, deinde vnus ex quatuor fratribus maior factus simul cum eo negocia faciens fecit, & lucra communicauit, quod diuisio debet fieri arbitrio boni viri secundum æquitatem, & bonam fidem, vt omnes fratres participant de societate pro sorte a principio communi, & qui ex industria persona exercuerunt tamen, habent maiorem ratam considerato tempore exercitii, & etiam habent respectu, vt plus habeat, qui plus ponit. Bald. *consil.* 260. *¶ Nus, videlicet Ioannes, per totum. lib. 1. vbi dicit* fimiles quæstiones multum pendere ex arbitrio iudicis, vt prouideat, ne vnus alterum decipiat. ¶ Amplius; quia fratres plures remanentes in domo paterna, & retinentes bona communia, quorum aliqui sunt maiores, aliqui minores, qui ex industria personali aliquid acquirunt, & conficit, quod ex industria sua vnusquisque acquirat sibi, & nequealis communicare tenetur. Bald. *d. consil.* 260. *in princ. ¶* Extende, vt procedat etiam, quando est dubium, vnde acquiritur, quando habet partem præcipuam; quia ex ea acquiritur præsumitur. Bald. *d. consil.* 260. *in princ. lib. 1. ¶* Restringe, quando non habet partem, sed est male conuerfationis; quia de communi præsumitur acquiritur. Bald. *d. consil.* 260. *in princ. lib. 1. ¶* Amplius; quia licet fraternitas non est causa lucrorum communicandorum. Bald. *d. consil.* 260. *in princ. per Ioh. porro si nulla. lib. 1. Vide, Societas præsumitur inter fratres. Confil.* 311. ¶ Limita, quando fratres nedum steterunt in communione, sed communiter negotiati sunt, lucra & damna communicarunt, & actus promissus fecerunt; quia etiam si postea vnus nomine suo accipiat pecuniam, & negotietur, tenetur communicare, ex quo dicitur habere mandatum vnus ab alio. Bald. *consil.* 120. *Quidam Antonius, per tot. lib. 1. ¶* Extende limitationem, quando essent fratres socii omnium bonorum; quia communicantur omnia. Bald. *d. consil.* 260. *in princ. lib. 1. ¶* Limita; quia frater acquires ex fructibus dotis sue vxoris existens in bonis fructuosus, tenetur communicare alteri fratri, qui posuit suam domum in communi, etiam si consistat in pecunia, & non in fructuosus. Bald. *consil.* 439. *Quidam fratres circa princip. ver. item, quod*

dicatur, lib. 3. † Diuisio inter fratres disparis patrimonii, & numeri
personarum, vt quia sit patruus, & multi nepotes, qualiter sit fa-
cienda, vide plene Bald. *confil. 471. Quoditer debent diuidi, lib. 3.* vbi sic
distinguit. † Acquisita cum bonis & bestiis laborantis diuidun-
tur hoc modo; quia medietas datur bestiis, & sic domini bestia-
minum habeant medietatem diuidendam inter se; alia medietas
datur personis, & laboratoribus, & pro numero laboratorum fiet
diuisio alterius medietatis. Bald. d. *confil. 471. circa med. versic. item de
fructibus, lib. 3.* † Extende idem in fructibus pecudum, & aliorum
animalium. Bald. *confil. 23. in fin. lib. 4.* † Acquisita ex fructibus pos-
sessionum similiter diuiduntur, medietas pro patronis bonorum,
alia medietas pro laboratoribus, & fiet diuisio proportionabilis.
Bald. d. *confil. 471. post med. versic. sibi sunt fructus, lib. 3.* & *confil. 23. Su-
per primo. n. 4. versic. super quarto, lib. 4.* † Acquisita ex pecunia dotali,
& ex bonis communibus diuiduntur detracta pecunia dotali ad
partem. Bald. d. *confil. 471. in fin. lib. 3.* Vide, *Socius acquirens in nomine
suo, vel societatis acquirere presumatur. Conclus. 290.* † Debita vero
contracta pro dotibus filiarum, vel sororum sunt soluenda ab eo,
qui teneatur dotare ita, quod de suo in totum sit facta dotatio, non
de comuni. Bald. d. *confil. 471. in princ. versic. in primis, lib. 3.* † Restri-
ge, quia debita contracta ex captura aliorum custodum anima-
lium, quae antea erant communia, debent in omnibus com-
muniter solui. Bald. d. *confil. 471. circa finem, versic. item de eo, lib. 3.*

Frater & soror possunt libere testari, & non obligantur
fratribus, vel sororibus in aliquo. Concluf. 454.

FRATER † et soror possunt de bonis suis liberè testari, & instituire, quem voluerint, hæredem, absque eo, quod aliquid fratribus, vel sororibus relinquere teneantur, dummodo non instituat heres turpis persona. Bald. *consil.* 232. *Femina regulariter, lib. 3.* per text. in *l. frater, C. de inoff. testam. & consil.* 39. *Punctus questionis emergentis, circa finem, num. 3. ver. si frater autem, qui fuit, lib. 4. & consil.* 300. *Item legitimam, num. 5. ver. non est necessaria, eodem lib. 4. & consil.* 170. *Quidam Nicolaus, num. 6. ver. de legitima, lib. 5. Cafrensis, consil.* 287. *ver. in quarto casu, lib. 1. & consil.* 269. *Ad primum, in princ. lib. 1. † Et quod præteritio facta à fratre non instituta turpi persona habeatur pro exheredatione, Ang. consil.* 171. *Petrus Capobranzi, num. 2. vsque in fin. ver. de tertio, †* Extende, vt quod disponit de fratre & sorore, vt fratres non teneantur instituire, neq; aliquid relinquere, procedat etiam in sororibus & versus forores; quia appellatione fratris hoc casu soror continetur, vt in locis supra proxime allegatis, & hanc questionem in individuo decidit Fulgos. *consil.* 71. *Mul. et maritum in princ. Cafrensis, consil.* 269. *Ad primum, in princ. ver. in diuersum, lib. 1. †* Amplia in tantum hoc esse verum, vt licet querela inofficiosi excludatur, quando frater in aliqua etiam minima parte instituit fratrem, vel fororem, etiam instituta turpi persona; quia frater & soror in aliquo instituti non possunt querelare; tamen quia in odium turpis persona hoc constitutum est, etiam residuum aufertur ab eodem turpi instituto, Fulgos. *d. consil.* 71. *num. 5. ver. adiunximus etiam. †* Contrarium videtur velle Ang. *consil.* 171. *num. 2. ver. de tertio, quia non est nullum testamentum, sed inofficiosum, etiam si frater in totum fit præteritus instituta turpi persona. †* Amplia, vt procedat, etsi turpis persona instituta esset maritus ab vxore institutus; quia adhuc habet locum, quod supra dictum est, Fulgos. *d. consil.* 71. *per totum, vbi lare. Cafrensis, d. consil.* 269. *in princ. lib. 1. †* Extende idem, si frater instituit concubinam, vel meretricem, non etiam instituto fratri; quia poterit frater querelare testamentum de inofficioso. Angel. *d. consil.* 171. *Petrus Capobranzi, circa med. ver. licet per textum, †* Restringe in filio, vel filia naturali; quod si fecit dicatur turpis persona; tamen potest institui à patre, etiam si pater habeat filios, & nihil eis reliquit; ita Martinus Laiden. in *quest. de legitimat. num. 1. vers. vterius vii interrogatus de tali casu, vbi, quodita constituit. †* Amplia in tantum hoc esse verum, quod instituta turpi persona frater & soror habent querelam inofficiosi tanquam præteriti aduersus testamentum fratris, vel fororis, vt clausula codicillaris nihil operetur hoc casu, Fulgos. *dict. consil.* 71. *num. 4. vers. ad secundum, vbi latissime hoc tueretur, & Cafrensis, dict. consil.* 269. *Ad primum, num. 2. ver. ad secundum, lib. 1. per tot. quod est Fulgosi, & Cumanii, vbi multos adducit, quod hoc casu clausula codicillaris nihil operetur. †* Contrarium tenet Ang. *dict. consil.* 171. *num. 2. ver. de tertio, vsque in fin. vbi, quod codicillus non potest querelari. †* Amplia, etiam si maritus fit turpis persona, vt quia infamis infamia iuris, vel facti esset condemnatus per inquisitionem, vel in contumaciam, dummodo ex crimine publico. Caftr. *d. consil.* 269. *Ad primum, col. 1. circa med. vers. ad glossam in contrarium, cum seq. lib. 1. †* Limita, nisi esset lapsus quinquennium; quia tunc temporè querere-

querela prescribitur. Ang. d. consil. 171. & idem dicit Castren. d. consil. 269. circa fin. lib. 1. † Limita, quando sorores, quibus competit querela, decessissent, non preparata querela; quia tunc valeret testamentum. Castren. d. consil. 269. nu. 3. ver. nouissime. lib. 1. † Turpis persona dicitur maritus, qui est infamis; quia publico iudicio condemnatus, non per accusationem, vel quocunque modo, quando publicum fuit crimen. Fulg. d. consil. 71. n. 2. vbi idem, si publico iudicio est condemnatus, & Castren. d. consil. 269. Ad primum, in princip. lib. 1. † Extende idem, etiam si sola infamia facti esset infamis. Fulg. d. consil. 71. n. 3. Castren. d. consil. 269. col. 2. in princip. lib. 1. † Restringe igitur in filio naturali, vel non legitimo; quia licet sit turpis persona, vel infamis; tamen frater non potest agere querela in officio si hoc casu. Vide supra num. 8. † Restringe in meretrice; quia licet sit infamis, & turpis persona; tamen si est meretrix coniuncta, fratres non habebunt querelam in officio, ita Marfil. in l. vnica. num. 199. C. de rap. virgin. plenius in l. diuus Hadrianus. nu. 9. ff. ad leg. Pompe. de parricid. vbi plura similia de effectu coniunctionis sanguinis, & allegat plures, sequitur Anchar. Regien. lib. 2. q. 60. n. 11. Vide, Inofficiosi querela quando, & ex quibus competat. Concluf. 171.

Fraternitates secularium non sunt pia loca, & quando secus. Concluf. 455.

FRATERNITATES † secularium sunt multe, & non sunt loca pia quoad alienationem bonorum; quia prout alia collegia possunt alienare, neque requiritur solemnitas, de qua in alienatione bonorum Ecclesie. Alex. consil. 102. Super primo quesito, in princip. lib. 7. vbi, quod Collegium dicitur omnino profanum, & ibi postill. in ver. profano. dat concord. † Extende maxime, quando sunt mere seculares laicorum; quia non sunt Ecclesiastica loca, neque gaudent priuilegio aliquo Ecclesiastico. Vide, Pia causa quae dicatur, vel non. Concl. 332. † Extende; quia propterea debent conueniri coram iudice seculari. Alex. d. consil. 102. in princip. lib. 7. † Restringe; quia bene secularium societates possunt expelli facere malleatorem, vel strepitum facientem, per quem impeditur officium. Ia. consil. 218. lib. 2. † Limita; quia huiusmodi fraternitates dicuntur loca pia, quando ex consuetudine, vel priuilegio sunt instituta ad pia opera exercenda. Alex. d. consil. 102. in princip. ver. sed is non obstantibus. lib. 7. † Extende; quia quoad legata, quae sunt huiusmodi Confraternitatibus, dicuntur legata pia; quia censentur facta eo animo, ut in pios usus distribuuntur, maxime, quando solita est confraternitas sic distribuere. Alex. d. consil. 102. n. 2. lib. 7. † Extende; quia etiam talia relicta facta huiusmodi fraternitatibus, siue fiat expressio, quod pietatis causa legatur, siue non, dicuntur pia legata, & gaudent priuilegio piorum legatorum. Alex. d. consil. 102. n. 2. ver. confirmatur per id, quod, lib. 7. † Extende; quia de huiusmodi legatis factis confraternitatibus, tamquam de legatis factis piis locis, debetur quarta Episcopo. Alexand. dict. consil. 102. num. 3. ver. hanc partem, lib. 7. † Contrarium tenet apostilla ad Alex. dict. consil. 102. n. 3. lib. 7. in ver. quarta, vbi, quod non debetur, nisi locus sit religiosus. † Declarat Alex. d. consil. 102. n. 4. lib. 7. vbi dicit, quod ut debeatur quarta Episcopo, necesse est, quod legatum sit pium, & fiat pio loco. † Limita; quia legatum factum huiusmodi fraternitatibus in tantum indicatur pium, ut valeat, prout alia legata pia, coram duobus testibus etiam faeminis. Alex. d. consil. 102. nu. 5. ver. circa secundum, lib. 7. vbi attestatur de communi, & quod ita seruatur in practica. † Limita; quia fideicommissum transit in huiusmodi fraternitates absque vlla restitutione, prout in Ecclesia, & in causam piam. Alex. d. consil. 102. n. 6. lib. 7. vbi dicit magis * communem, & apostilla in ver. transiit, dat concord.

Fratres sancti Antonii de Vienna, & eorum priuilegia, & statuta. Concluf. 456.

QUAE STAM † habent fratres, seu Monasterium sancti Antonii de Vienna, cum expressa prohibitione, quod nullus possit exigere legata, & quasas dicti ordinis, sine speciali commissione Abbatis dicti ordinis, & monasterii, sub poena excommunicationis, quod priuilegium inserit Bald. consil. 309. Proponitur, quod Hospitale, in fine, lib. 3. † Papie erat Hospitale sancti Antonii de Vienna, constructum super bonis Abbatis sancti Petri, quod fuit diruptum, & ideo orta quaestione inter Abbatem sancti Petri & ordinem sancti Antonii, ad quem spectent legata, & quasae factae huic Hospitali destructo, an Abbati sancti Petri. Bald. dict. consil. 309. lib. 3. consuluit, quod spectant ad fratres sancti Antonii, & qualiter, & quando fuerit edificatum hoc Hospitale, vide Bald. consil. 377. & 378. & 379. lib. 1. vbi ponit, & inserit instrumenta. Vide Fratres sancti Antonii vrbis. Concluf. proxima seq.

Fratres Sancti Antonii de Vrbe habent curam animarum in Curiales. Concluf. 457.

FRATRES † Sancti Antonii de Vrbe de consuetudine habent curam animarum Curialium, & forensium, ideo audiunt confessiones curialium, eis ministrant sacramenta, & debent interesse sepulchris eorum. Oldrad. consil. 211. Ad propositum, in princip. vbi, quod haec consuetudo est ad instar Praetorum in Vrbe Romana; quia vnus praerat ciuibus, alter forensibus, & peregrinis. † Amplia, ut haec consuetudo sit rationabilis; quia qui vocatur ad onus, non debent repelli a mercede; & quia Parochiani non laborant circa curiales tantum, quantum circa ciues; ideo non fraudantur, si mercedem non habent, nisi secundum laborem. Oldrad. d. consil. 211. verfic. Vsa ergo. † Amplia, ut etiam ex priuilegio Apostolico per Clementem Papam V. sit confirmata. Oldrad. d. consil. 211. verfic. Vsa namque. num. 3. † Amplia, ut comprehendat tam Cardinales, quam eorum familiares, qui appellatione curialium continentur. Oldrad. dict. consil. 211. num. 4. ver. de personis, vbi in fin. vbi in ver. tertium, dicit ita pluries in contradictorio iudicatum fuisse pro consuetudine. Vide, Curiales Vrbi non subsumuntur. Chiano. Concluf. 115.

Fratres Sancti Augustini, & eorum priuilegia. Concluf. 458.

GENERALIS † Ordinis Sancti Augustini habet priuilegium absolendi ab excommunicatione quemcting, suum habitum, contracta intra, vel extra ordinem, & dispensandi super irregularitate contracta, nisi fuerit casus grauis, & enormis. Federic. de Sen. consil. 168. Casus talis est, vbi, quod tale priuilegium est intractabile, & extendendum. † Canonici Regulares Ordinis Sancti Augustini ex priuilegio extrauag. Benedicti habent, quod eorum monasteria non possunt vniri, neque submitti aliis locis Religiosorum quoruncunque. Calderin. consil. 399. in fin. alias 14. derogatur, nec obstat, quod duplicatur consil. 255. alias vnico. ne sede vacante. † Sub regula Beati Augustini sunt fratres Sancti Augustini; item, Canonici Regulares, fratres Sancti Dominici, fratres Sanctae Mariae Seruorum, qui licet habeant ritus, & habitus diuersos, tamen regula est vna, & per additamentum factum a Sancto Dominico, & aliis, qui regulam susceperunt, inducitur est diuersitas, quae facilius tolli potest, quam prima regula institutio. Anch. consil. 121. Pramittenda sunt. † Adde, quod sub Regula Sancti Augustini sunt milites Templarii sub Honorio Secundo anno 1121. & secundum alios sub Innocentio Secundo anno 1131. † Hospitaliorum, & cetero, quod sunt milites Hierosolymitani sub Innocentio III. † Cruciferorum sub Alexandro Papa, 1160. † Praedicatorum con- 67 firmatorum sub Honorio Tertio anno 1216. † Heremitarum sub Gregorio X. 1271. † Fratru Seruitaru, ut sup. † Sanctae Brigittae, ut 310 sup. † Scopetorum qui primo erant heremitae, & se vocant Canonicos Regulares sub Gregorio XII. anno 1406. † Sancti Hieronymi confirmatorum sub Eugenio IV. † Alios etiam ordines sub Regula Beati Augustini commemorat Caccialup. & omnes supradictos sub regula Beati Augustini consil. 4. post consilia Zab. in fine.

Fratres Sancti Augustini Heremitarum, & eorum priuilegia. Concluf. 459.

FRATRES † Heremite Ordinis Sancti Augustini habent priuilegium a Nicolao Papa, ut sint exempti ab ordinariis locorum ipsi, & conuersi, ac oblatis, cuius tenorem inserit Feder. de Sen. consil. 273. Nicolaus. † Habent Congregationem, seu Collegium quoddam mulieru oblatarum dictae Religionis, quae dicuntur professae, licet habitent extra monasteria, quae sunt circa Sacramenta deputata, & alia supposita dictae Religionis, de quibus Federic. d. consil. 273. consuluit super nouem quaestis circa regulam dictarum mulierum. † Mendicantes sunt fratres Heremitani Sancti Augustini, & de relig. domib. lib. 6. Calderin. consil. 386. in princip. ver. item cum Heremite, alias 1. de regular. Bald. consil. 467. in fine. lib. 5. Vide, Mendicantes regulares qui dicantur. Concluf. 193. † Regula tamen Sancti Augustini non est mendicans; quia possunt professantes habere in communem exregula. Calderin. consil. 400. alias 15. de regular. & consil. 402. alias 17. eodem tit. † Consuetudinem habebant communiter, & vique obseruatam, ut particulares fratres possent retinere administrationem bonorum relictorum particularibus personis; quae tamen consuetudo tanquam irrationabilis, nutritiua peccati, & contra substantiam voti emissi non valet. Calderin. d. consil. 386. per totum, alias 1. de regularib. concordat Cuman. consil. 169. per totum, vbi attestatur de hac consuetudine. Vide, Mendicantes quid possint habere. Concl. 190. † Declara; quia licet mendicantes sint; tamen non adeo mendicantes, prout sunt fratres ordinis Minorum, & ideo ordo Sancti

Sancti Augustini potest sibi acquirere, & professus in eo ordine acquiri suo ordini. Bald. *conf. 332. in princ. Premittendum lib. 1.* & hoc effectus privilegio Papae: ideo professus in eo ordine acquiri monasterio, & non dicitur sine filiis decedere professus. Bald. *conf. 127. Quidam ser. Petrus. n. 2. & 3. ver. super secundo. lib. 5.* Imo quod de generali consuetudine tolerata a Papa possint in commune habere bona stabilia, Rom. *conf. 235. Quoad primum. nu. 6. ver. praedicta locum* 8 *fin.* vbi apostill. in ver. consuetudine, dat concord. Amplia; quia sunt capaces relictorum, & hereditatum, saltem ut pretium consequantur pro suis necessitatibus. Bald. *conf. 467. Sicut apparet. lib. 5. per totum*, vbi recitat quatuor opiniones, & hanc approbat Cuman. *d. conf. 169. Iste testamento, per totum*, vbi, quod de consuetudine capiunt, saltem, vt vendant, licet non vt possideant. Petr. Anchar. *conf. 56. in fin.* vbi dicit hoc procedere, maxime stante consuetudine. Contrarium tenet Angel. *conf. 124. Casus est, Iacobus. col. fin.* 10 *in princ.* Monasterium Sancti Iacobi de Altopassu Lucane diocesis est ordinis S. Augustini, Angel. *conf. 235. Punctus est, Albertus.* 11 Incapaces sunt legatorum, & proprietatis; ideo si testator deputat eum in Ecclesia eorum, & dotet, licet valeat erectio altaris; non tamen dotatio; quia sunt incapaces. Calderin. *conf. 343. alias 12. de testam. Ang. d. conf. 224. Casus est, Iacobus. vbi*, quod poterunt deputare seculares, qui officient, sed pro se non possunt retinere; ideo altaris fundatio valet, sed dotatio spectat Ecclesiae Romanae, in solvunt, quod clerici seculares officient.

Frates Ordinis Camaldulensis, & eorum privilegia.
Concluf. 460.

Frates Ordinis Camaldulensium habent privilegium exemptionis concessum omnibus locis suis habitis, & habendis. Calder. *conf. 456. alias 14. de censib. vbi*, quod Ecclesia, quae fuit dictorum fratrum, si transeat ad non exemptos; tamen remanet exempta. 2 Generalis Ordinis Camaldulensium potest deputare omnes ministris circa exactionem, & expensionem eorum, quae sunt necessariae, prout possunt Abbates; & ideo administratio facta ab eo, & deputatis ab ipso solo etiam sine consensu Capituli, valet, dummodo non sit pro libito suo vana, & damno. Gemin. *conf. 135. in princ.* 3 Exinde; quia potest Generalis corrigere, & punire non obediens sibi in iis, quae sunt licita & honesta secundum regulam, & pro correctione potest expendere redditus Monasterii. 4 Gemin. *d. conf. 135. num. 3. vers. ad id. quod.* Restringe; quia ardua & grauiora debet expedire cum consilio conuentus. Gemin. *d. conf. 135. in fine.* 5 Exinde; quia potest conferre monasteria vacantia, instituire, destituere, corrigere libere ex privilegio Alexandri Papae IV. cui non censetur derogatum per constitutiones contrarias, quod electiones fiant per maiorem, & sanioem partem, ita Ioan. de Anan. *conf. 62. per totum*, vbi inserit verba privilegii, & confirmationum; & ibi Bologn. in apostilla idem dicit. 6 Regulam Sancti Benedicti observant Camaldulenses heremitae. Ioan. de Anan. *conf. 62. in princ. & per totum.*

Frates Carthusienses, eorum regula, & privilegia.
Concluf. 461.

Frates Carthusienses possunt habere in communi possessiones, & alia bona; non tamen villas, & castra. Bald. *conf. 438. Fastum sic proponitur. n. 5. vers. quidam habent. lib. 2. Abbas conf. 27. Pro* 2 *clara. in princ. lib. 2.* Exempti sunt ex privilegio Urbani Papae a solutione procuratoris Legatorum, quod privilegium non esse reuocatum dicit Castrenf. *conf. 3. Quoniam additione. lib. 1. per totum*, vbi, quod bene tenentur ad alia onera cleri, prout alii; quia non sunt exempti. 3 Item exempti sunt ab ordinariis, & eorum iurisdictione per Bonifacium Papam; tamen exemptio non se extendit ad ea, quae ordinarii tanquam exequutores Papae faciunt. 4 Item d. *conf. 3. num. 6. ver. quantum ad tertium. lib. 1.* Sunt sub Regula Beati Benedicti, licet sub diuerso habitu. Agidius *conf. 32. num. 23. ver. nec valet consequentia*, in fine dicti numeri.

Frates Cistercienses, & eorum regula, & privilegia.
Concluf. 462.

Regulares Cistercienses eo ipso, quod sunt electi ad aliquem Prioratum, administrant absque alia confirmatione electionis; quia non habent dignitatem, sed administrationem dumtaxat. Gemin. *conf. 13. n. 6. & 7.* Habitum in eodem conuentu portant diuersi coloris, dummodo coloribus prohibitis non vtantur. 3 Gemin. *conf. 41. in princ. vers. qui iam vero.* Exemptionem plenam habent a iurisdictione ordinaria Episcoporum ex privilegiis Alexandri & Bonifacii; sed tamen subiungunt in tribus casibus, de quibus in *cap. 1. de priuileg. lib. 6.* quod etiam habent aliud privilegium ab Innocentio IV. auctore illius text. qui declarat ex illo

textu nullum praedictum generari suis exemptionibus; quia adhuc in tribus casibus, videlicet ratione contractus, delicti, & rei sitae in loco non exempto ii possunt conueniri. Gemin. *conf. 72. in pr. quia punctus iste vbi est casus*, qui idem tenet in *d. c. 1.* & post eum ibi. Fran. in prin. 4 Exinde; quia in tantum sunt exempti, vt soli sedi Apostolicae sint immediate subiecti; ideo neque sub iurisdictione Legato natiuo de iure. Bald. *conf. 337. Archiepiscopus Pragensis. lib. 4.* Exinde; quia licet Papa concedat iurisdictionem in exemptos, & non exemptos alicui Archiepiscopo, vel Legato natiuo; tamen non includuntur Cistercienses propter magnam eorum exemptionem. Bald. *d. conf. 337. in princ. lib. 4.* quia ea, quae sunt digna specialia nota, non veniunt in generali dispositione. 6 Possunt conueniri isti Religiosi coram ordinario pro solutione decimarum, quas debent Ecclesiae suppositae ordinario; quia asportando fructus, & non soluendo; dicuntur delinquere in loco non exempto. Gemin. *d. conf. 72. num. 2. vers. restat descendere, vsque in finem.* vbi est casus. 7 Iurisdictiones & castra habere non possunt monachi huius ordinis, vt in *cap. recolentes, de statu monach.* vbi Abbas, & alii. 8 Ordo est de per se; quia est caput ordinis, prout ordo Cluniacen. & ordo Praemonstraten. sed tamen regulam sancti Benedicti profitentur, licet nunquam addatur, ordinis sancti Benedicti in istis tribus ordinibus, ita notat praxis Cancellariae in fine post notulam Ecclesiarum orbis Cathedralium, vbi ponit omnes ordines Regularium. Vide, *Monachi nigri sancti Benedicti, & eorum privilegia. Concluf. 332.* Vide, *Abbas Cluniacensis est Abbas totius ordinis: & quid possit. Concluf. 21.*

Frates ordinis Cruciferorum, & eorum privilegia.
Concluf. 463.

Frates ordinis Cruciferorum, & eorum Hospitale, & Generalis sub iurisdictione Papae, & non habent dominium rerum acquiritarum, sed dominium est penes Papam; ideo sine licentia Papae non possunt compromittere. Gemin. *conf. 96. nu. 2. & 3. vers. & idem patet.* 2 Acquisuerunt multa territoria Samagitarum ex concessionibus Papae, & Imperatoris, qui illis concesserunt ius occupandi bona infidelium; ideo super acquisitis inter eos, & Ducem Vultoldi fuit controuersia, & factum compromissum in Regem Romanorum, vt per Gemin. qui consuluit super nullitate laudi, *d. conf. 96. per totum.* 3 Non possunt habere bona, nisi quatenus per Sedem Apostolicam eis permittitur; quia sunt ascripti particulari voto paupertatis, & obedientiae. Gemin. *d. conf. 96. n. 3. in fine. vers. tamen tenendo opinionem.* 4 Imo in bonis alodialibus succedunt. Bald. *conf. 170. Ad euentiam. nu. 2. vers. in alodialibus autem. lib. 2.* 5 Regulares sunt; tamen militant Deo in armata militia contra infideles. Bald. *d. conf. 170. nu. 2. vers. secundo premittendum.* vbi, quod succedunt in feudo & sunt capaces, nisi feudum requirat seruitium, quod ab eis praestari non posset, & late disputat in vtramque partem, *lib. 2.*

Frates sanctae Mariae de Carmelo, & eorum regula, & privilegia. Concluf. 464.

Frates S. Mariae de Carmelo ex eorum instituta religione non sunt mendicantes, licet ex consuetudine, & communi reputatione hunc statum consequuti fuerint. Lap. *alleg. 45. per totum.* vbi est casus. 2 Contrarium, quod imo ordo Carmelitarum sit mendicantium, est text. in *cap. 1. S. ceterum, de relig. domibus in 6. gloss. in clem. quoslibet, de regulis in ver. quoslibet.* Gemin. *conf. 40. nu. 5. vers. nec dubium.* & per totum, vbi, quod non possunt habere annuum redditum, & contraria consuetudo non valet, quod consilium est subscriptum etiam a Petro de Anchar. Ioan. de Imola, & Bernar. de Zambee. Bald. *conf. 232. Super infra scriptis. lib. 2. Ang. conf. 91. Sancta Carmelitarum, in princ.* vbi, quod est religio fundata sub regula mendicantium, licet non viuant omnia monasteria dicti ordinis sub mendicitate. 3 Possunt ex privilegio Urbani audire confessiones, & iniungere poenitentiam pro commissis fratribus & familiaribus suis, & etiam recurrentibus ad eorum Ecclesiam de licentia suorum Praelatorum. Oldrad. *conf. 230. in princ.* 4 Ecclesiam S. Martini in Monibus in Vrbe habuerunt a Bonifacio VIII. Lap. *allegat. 45. in princ.* 5 Possunt in itinere extra domos suas sumere pulmenta cocta cum carnisbus, & super mare velci. Lap. *dict. alleg. 45. num. 2. ver. & quia.* 6 Vendere non possunt possessiones, & census absque consensu Prioris generalis, vel Capituli generalis, seu provincialis, sub graui pena. Lap. *d. all. g. 45. n. 2. ver. ad hoc, quia.* 7 Succedunt tamen in bonis sibi delatis, vt acquirant Ecclesiae Romanae, quando eorum ordo non est capax; quo casu debent habere alimenta ex bonis, vel etiam succedunt, vt vendant bona, & victum sumant, & in reparationem Ecclesiarum expendant, & ita seruari de consuetudine dicit Bald. *conf. 232. in pr. lib. 2.* 8 Imo sunt capaces

capaces hereditatum, & bonorum secundum obseruantiam monasteriorum, licet aliqua monasteria seruent regulam mendicantium, Angel. *consil.* 91. *per totum*, ubi data capacitate, an possit monasterium adire inuito, vel absente monacho herede instituto, & tenet, quod non. Vide, *Monachus quicquid acquirit. Concl.* 316. Vide, *Mendicantes regulariter qui dicantur. Concl.* 393.

Fratres sanctæ Mariæ de Scala Senarum quales.

Concl. 465.

- 1 **F**ratres sanctæ Mariæ de Scala ciuitatis Senarum non sunt iudicandi ut monachi, ex quo non faciunt professionem monachalem. Calderin. *consil.* 416. *in fine*, alias 31. *de regularib.* ¶ Castitatem non promittunt, licet profiteantur obedientiam, & carentiam proprii. Calder. *consil.* 415 *prope finem*, alias 30. *de regularib.*

Fratres Montis Oliueti, & eorum priuilegia.

Concl. 466.

- 1 **H**abent fratres Montis Oliueti priuilegium à Gregorio Papa XI. quod non teneantur ad procuraciones Legatorum, & aliorum cum clausula derogatoria, nisi specialis mentio fiat de eis, quod priuilegium non censetur sublatum ex facultate generali, quod omnes soluant, etiam si sint à Sede Apostolica priuilegiati.
- 2 Zabarell. *consil.* 52. *In premisso dubio, per totum*, ubi latissime. ¶ Et quia sunt in possessione non soluendi, debent manuteneri, donec constet de mente Papæ, neque in dubio est tollendum, sed conseruandum priuilegium. Zabarell. *consil.* 52. *nu. 6. ver. item dato, quod non esset.*

Fratres ordinis Minorum, eorum regula, consuetudines, statuta, & priuilegia. Concl. 467.

- 1 **F**ratres ordinis Minorum sunt mendicantes, & victum quaerunt per publicum questum, nec possunt habere aliquid successione, ut in *clemen. exiui. §. cupientes. de verb. signif.* Feder. de Sen. *consil.* 20. *n. 4. ver. item, quod non acquiratur conueniui*, ubi, quod de eis text. in *cap. mnis. de excess.* Prelat. altissimam paupertatem commemorat, & licet propter oblationes non mendicarent actu, tamen dicuntur mendicantes. Federic. de Sen. *consil.* 14. *5. nu. 6. vers. si ordo seruorum. & in colu. pen. in fine, ver. pone, quod predicatorum*, & quod sint fundati in altissima paupertate, magis, quam alii tenent Calderin. *consil.* 75. alias 46. *de testam. vlt. a med. vers. praterea de hoc. Roman. consil.* 268. *In casu proposito, in princ.* Abb. *consil.* 27. *Pro clara. colum. 1. in fine. ver. quadam, & col. 2. lib. 2. plene idem Abb. consil.* 63. *Ut veritas. in princ. lib. 2. plene Clar. in §. testamentum. qu. 29. vbi, quod sunt mendicantes ex regula, non ex constitutionibus*. ¶ Extendit, quia non possunt etiam donare bona sua monasterio fratres ingredientibus ordinem istum, quia non est ordo capax bonorum, neque hereditatum; quia dicuntur mortui mundo; ideo successio spectat ad alios proximiores; quia pater dicitur sine filio decedere, quando filius est professus in isto ordine, Abbas *d. consil.* 27. *colum. 2. lib. 2. in princ.* ¶ Et multo minus possunt professi in ordine Minorum donare monasterio, vel Ecclesie, bona emphyteutica, sed talia bona profitentium deferuntur proximioribus profitentibus, ita Alexand. *consil.* 76. *in causa, & lite. n. 4. ver. praterea, quando quis proficitur. lib. 7.*
- 4 **F**ratres ordinis Minorum, qui aliquando appellantur fratres de penitentia, prout Perusii, ut per Federic. de Senis *consil.* 105. *in princ.* sunt mendicantes, & victum quaerunt per questum. *d. clem. exiui. §. cupientes. de verb. signif.* & ideo non possunt habere aliquid proprium. Duennas *reg.* 381. ubi ampliat octo modis; primo quoad hereditatem, & fideicommissum vniuersale; secundo quoad noua loca pro constructione Ecclesie; tertio in hereditate etiam parentum delata professi; quarto quoad beneficia; quinto, quod neque naturaliter debeat eis, neque in foro conscientie; sexto, quod non possint esse exequutores parte opponente; septimo, quoad annuos redditus, etiam modicos; octauo non solum respectu proprietatis, sed possessionis, & pretii; secus in hoc quoad alios mendicantes; limita quatuor modis, ut ibi; primo, pro alimentis; secundo, quando ex priuilegio Papæ; tertio, quando nomine Romanæ Ecclesie retinent; quarto, quando bona recipiunt ab ingredientibus. ¶ Amplia; quia non sunt capaces hereditatum, vel successione in tanta summa, quæ fraudem induceret. Feder. de Sen. *consil.* 12. *nam. 3. ver. item in eadem. Bald. consil.* 232. *Super inscriptis. lib. 2. vbi, quod bene succedunt, ut acquirant Romanæ Ecclesie, à qua ex successione quaerita alimenta consequi debent. Abb. consil.* 27. *colum. 2. in princ. lib. 2.* ¶ Restringe, nisi Ecclesia eorum institueretur heres, quia omnes Ecclesie sunt capaces, nec Ecclesia fratrum Minorum est prohibita, sed soli fratres, Abb. *consil.* 63. *n. 4. ver. hoc etiam sensu Bart. lib. 2.* ¶ Amplia; quia non possunt habere immobilia, neque possessionem, neque redditus, ex constitutione Gregorii, de qua Federic. *d. consil.* 12. *n. 4. ver. & contra videtur*

¶ Amplia; quia non possunt habere hereditates iure directas, quia in iure testamentum esset nullum, nisi adit coheredes, vel substituti. Bart. *tract. minor. lib. 1. dist. 1. c. 2. Feder. de Sen. consil.* 26. *in princ.* & est communis opinio, secundum Roman. *consil.* 296. *Circa declaracionem. in princ.* ¶ Extendit, quia sunt incapaces, & non possunt habere etiam hereditates ex fideicommissis. Bart. *tract. minor. lib. 1. dist. 1. cap. 1.* & ratio est; quia ad omnia bona prohibita extenditur. Bald. vero in *authen. ingressi. num. 15. C. de sacros. Ecclesie*, dicit, quod ratio est; quia semel heres nunquam definit; ergo, ¶ Extendit, quia non possunt habere etiam hereditatem iure legatis; quia sunt incapaces. Bart. *tract. minor. lib. 1. dist. 3. cap. 1. de hereditate*. ¶ Extendit, ut ne possint habere legata particularia iure institutionis. Bart. *d. lib. 1. dist. 3. cap. 2.* ¶ Extendit, quia neque valet institutio facta de fratribus Minoribus, cum conditione, quod hereditatem vendant, & pretium cōuertant in suis necessitatibus; quia sunt ipsi incapaces. Bart. *d. tract. minor. lib. 1. dist. 5. cap. 1. quid si fratres nati. 8.* ¶ Declinat extensionem; quia talis institutio subsistit; quia licet non valet institutio in eorum persona, bene valet institutio sine herede ad piam causam. Vnde valebit, ut relictum Romanæ Ecclesie, vel piae causæ, vel Republicæ; quia si non valet institutio, valet institutio in personam, & Episcopus, & Ciuitas dispensare potest, licet quando alicui sancto relinquatur. Bart. *d. tract. lib. 1. dist. 1. cap. 2. n. 29. & seq.* ¶ Declara tamen, quod licet non sint capaces hereditatum, & honorum stabiliū, ut retineant; tamen possunt habere dominium hereditatum, ut vendant, & ex pretio victui subsistant; quia pretium consumunt, & non repugnat mendicanti. Calder. *late consil.* 375. alias 46. *de testam.* qui loquitur de fratribus Predicatoribus, sed etiam arguit de fratribus minoribus à maiestate, & de fratribus Minoribus, & Predicatoribus, quod valeat institutio heredis facta de eorum Monasterio, ut vendant, non ut retineant. Guid. Pap. *dec.* 327. vbi, quod ita de facto seruatur, allegat Bart. in *l. ciuitatibus. ff. de legat. 1. & in l. seruos. ff. de alim. leg.* licet dicat, quod eis præfigitur terminus ad vendendum, & pretium deponendum pro suis necessitatibus inferuendum. Bald. *consil.* 232. *Super inscriptis. lib. 2. in princ.* Anchar. *consil.* 56. *Petitur consilium. in fine. Zab. consil.* 102. *ver. ad secundum. Cuman. consil.* 169. Fulg. *consil.* 103. *n. 3. nec obstat, quod si possint. Vide, Statutum circa forenses. in possum bona. n. 1. eos alienari. Concl.* 554. *n. 50.* Vide Ant. Gabriel. *lib. 4. tit. de hereditat. Concl. 1. institutio facta de fratribus Minoribus*. ¶ Declara; quia possunt habere legata, & hereditates, ut vendant, & in pios usus conuertant. Ioan. de Anan. *consil.* 30. *n. 7. ver. vltimus dico, vbi loquitur legato vltimus factus in infirmitate sancti Francisci; quia habebunt duplici de causis; primo, quia non fratribus legatur; secundo, quia possunt vendere, vbi Bologn. in add. nu. 10. late confirmat vtrumque*. ¶ Declarat plenius Bart. quod possunt habere, ut vendant, & pretium in necessitatibus suis conuertant; dummodo non sit pretium excessiuum, ut potius sit satisfactio, quam subuentio pro necessitate, in *d. tract. minor. lib. 1. dist. 2. cap. 2. sed quæro. Iaf. in Legum institum. §. consil. n. 4. §. de leg. 1. & iterum, lib. 2. dist. 3. n. 16. & seq. Vide, Inhabilitas quando videtur dispositionem, vel non. Concl. 156. Vide plenius per Ant. Gabriel. *lib. 4. tit. de legatis. Concl. legatum factum fratribus Mendicantibus*. ¶ Et Bartol. in *d. tract. minor. lib. 1. dist. 2. cap. 2. ver. ex prædictis*, dicit hoc esse verum, quod possunt habere, ut vendant, quando adeest clausula codicillaris; quia constat de mentis, quod omni meliori modo habeant, licet Bald. *authen. ingressi. C. de sacros. ecclesie. n. 16.* dicat contrarium. ¶ Contrarium in fratribus Minoribus; secus in aliis Mendicantibus, plene Duennas *reg.* 381. vbi ponit plures ampliationes, & limitationes, maxime in octaua ampliatione, ubi ita declarat, & citat plurimos, & plene etiam Clar. in *§. testamentum. qu. 29.* vbi, quod isti sunt Mendicantes ex regula; ideo nullo modo possunt habere; quia omnino sunt incapaces; Mendicantes vero non ex regula, sed ex constitutionibus non possunt habere, ut retineant, sed ut vendant, & pretium in suis necessitatibus expendant. ¶ Declarat Abb. *consil.* 27. *Pro clara. per totum. lib. 2. vbi dicit, quod isti fratres S. Francisci, in quibus regula prohibet, ut aliquid habeant in dominio, nihil omnino possunt habere, vel ex successione, vel legato, vel donatione, sed fratres Predicatores, qui secundum regulam S. Augustini, sub qua procedunt, possunt habere bona, & dominia, sed ex particulari cōstit. B. Dominici, confirmata à sede Apostolica, non possunt habere bona, quia constitutio, quæ repugnat regulæ, & strictè est intelligenda, non habet locum in legatis, & successioneibus, & donatione, saltem ad effectum, ut vendant, & pretium conuertant in suas necessitates, quia plus obstat, quando regula prohibet, quam si regula permittit, & particularis cōstitutio prohibet. ¶ Bart. vero in *d. tract. minor. lib. 1. prima dist. c. 3. in princ. maxime. n. 4. ver. quarto probatur, & ver. quinto probatur, in cōtra n. 8. ver. ad quartum, & quintum, dicit***

dicat, quod procedit in legatis; & fideicommissis; quia is, a quo legatur, non potest pro se retinere; quia naturaliter obligatur; secus in hereditate; quia a seipso non relinquatur, cum iure directo hereditas debeat. Dicitur, quod venientes ab intestato tenentur distribuire in conscientia; quia semper testator presumitur velle piā causam habere omni meliori modo; & si de illa non potest fortiori, in alia conuertatur; secus si dedisset coheredem, vel substitutum.

¶ Item Bar. d. tract. minor. lib. 2. d. 1. c. 1. n. 9. dicit, quod immobilia relicta fratribus Minoribus adiecto modo exigendi contra regulā, non debentur; neque; astimatio; secus si modo illicito, non contra regulā. ¶ Amplia; quia fratres Minores professi non possunt habere hereditates, neque; successionem, neque; legitimā sibi debitā ab intestato; quia omnino sunt incapaces. Baro. in d. tract. minor. lib. 2. d. 1. c. 1. n. 1. de hereditatibus. ¶ Extende, etiam si in hereditate esset domus contigua ecclesie fratrum Minorum. Bar. d. lib. 4. c. 4. c. 2. ¶ Extende, vt idem sit in his, qui regulam Minorum imitantur.

¶ Bar. d. lib. 4. d. 1. c. 1. n. 4. vbi apostil. in verb. de bonis ¶ Restringe in novitis, qui nondum professionem emiscent; quia sunt liberi. Bar. d. lib. 4. c. 3. n. 3. ¶ Amplia; quia non possunt fratres Minores habere legata annua, neque; donata, neque; aliquid proprium, quia sunt incapaces, & legatum factum incapaci habetur pro nō scripto. Abb. consil. 63. Vt veritas. col. 1. in fine ver. hoc aperte probatur. lib. 2.

¶ Restringe; quia valet legatum annuum factum ad modicum tempus pro libris, & necessitatibus studii. Bar. in d. tract. minor. lib. 2. c. 1. n. 2. c. 2. cum seqq. ¶ Imo, quod valeat legatum factum fratri Minori, donec vixerit, annui pro libris, & aliis necessariis pro studio, maxime Theologiae. Abb. d. consil. 63. col. 1. in fine ver. sed ego dico, quod non tenentur, & per totum. lib. 2. vbi multa allegat, n. 2. & seq. al. legat. feder. de Sen. consil. 12. loquentem de fratribus Prædicatoribus, & dicentem, quod victu ex mendicatis habere debent; ergo, quæ sunt extra victum, non contradicunt mendicatis; & rursum col. 4. in prim. ver. Restat ergo clare, vbi dicitur communem, & quod non est, qui teneat contrariū. ¶ Et pariter valet donatio annua facta fratri Minori pro libris, & necessitatibus studii, quare respicit cultum Diuinum. Abb. d. consil. 63. per totum. lib. 2. vbi, col. 4. in prim. ver. Restat ergo clare, dicitur communem, & quod nullus discrepat. ¶ De cetero; quia quod valeat legatum, & donatio annua facta Monacho Minorum, pro libris, & necessitatibus studii, Papa declarat per litteras concessas fratri post obitum donantis, vel legantis, quod non faceret Papa, si non esset valida. Abb. d. consil. 63. col. 4. in prim. ver. & multum facit litteræ Apostolicæ, lib. 2. vbi, quod si cessat necessitas emendi libros, adhuc valet; quia sufficit, quod ad utilitatem necessitas studii, & vna cessante non cessat alia. ¶ Amplia; quia non valet legatum immobilium, & eorum, quæ vti consumuntur, adiecto modo, secundum quod non licet fratribus exigere; quia tunc neque debetur astimatio, quoniam modus est illicitus contra regulam; si vero est illicitus non contra regulam, habebit astimationem. Bar. d. tract. minor. lib. 2. d. 1. c. 1. n. 9. ¶ Amplia; quia frater minor factus etiam Episcopus, vel translatus ad alium ordinem capicem non recuperat bona iam amissa per professionem in ordine Minorum. Bar. d. tract. minor. lib. 4. d. 1. c. 1. n. 9. vbi apostil. in verb.

¶ Restringe quoad successiones, & bona de futuro acquirenda; quia si transfertur per Papam ad Episcopatum, vel Religionem capicem, vel per Episcopum ad parochialem, vel alio licito modo absoluitur ab obseruantia ordinis Minorum, relictus dicitur ad futurum; secus si non licito modo, veluti si deiciatur a religione; quia remanet incapax. Bar. d. tract. minor. lib. 4. d. 1. c. 1. n. 10. & seq. ¶ Amplia; quia fratres Minores non excludunt substitutum, quia nihil proprii possunt habere stabilitum; secus in fratribus Prædicatoribus ex privilegio, licet sint mendicantes. Viuis comm. opin. conclus. 83.9. vbi plures allegat, & de cōmuni testatur. ¶ Amplia; quia professi in ordine Minorum bona transeunt ad proximiores, ac si esset mortuus; quia neque; ipse professus, neque; ordo, in quo est professus, sunt capaces bonorum stabilitum. Roma. consil. 268. In casu proposito, per tot. ¶ Extende, etiam si professus dimisso habitu reuertatur ad seculum; quia non recuperat bona, ex quo per professionem effectus est inhabilis. Roman. d. consil. 268. vbi apostil. in ver. secularis, dat concord. & dicit cōmunem, & ibi Roma dicit, quod potest compelli ad reassumendum habitum, & reuertendum ad monasterium, alias potest carcerari.

¶ Amplia; quia prohibentur religiosi Minores, & alii inducere homines ad eis relinquendum. Clem. exini. §. dubitauerunt, de verb. sig. Abb. consil. 63. col. pen. nu. 8. versic. & quamquam. lib. 2. ¶ Declarat Abbas d. consil. 63. Vt veritas, col. pen. in fine, & col. fin. ver. ad primum. lib. 2. quod prohibetur inducere ingredientem ad donandum, ne ob temporalia videantur recepisse, sed non prohibetur pro cultu diuino, pro studio, & infirmis, & necessitatibus inducere, & petere,

Tom. 4.

& in omnem casum, si esset prohibita persuasio non tamen annullatur donatio, vel legatum facti persuasione, vbi ponit exempla.

¶ Amplia; quia fratres Minores non possunt esse in iudicio pro aliqua res, vel aliqua causa temporalis, & ideo non possunt constituere syndicum, vel procuratorem. Bar. consil. 5. Vbi quidam. nu. 4. vers. quarto dubitatur. lib. 1. & consil. 6. Vbi testamentum. n. 2. eodem lib. 1. ¶ Ex-tende; quia neque; assistere possunt in iudicio cum syndico ciuitatis, vel Episcopo pro eis petente. Bar. vbi supra lib. 2. nu. 41. ¶ Restringe; quia possunt constituere syndicum, seu nominare personam ad recipiendum ea, quæ sibi conceduntur, & illa distribuendum in necessarios vsus fratrum, licet ipsi habere non possint, & ideo si talis syndicus heres instituitur, vel ei legetur, erit heres ad distribuendum, & poterit petere in iudicio, sed non nomine fratrum. Bar. plene d. consil. 5. Vbi quidam. nu. 4. vsque in fin. versic. secundo dubitatur. lib. 1. vbi apostil. in verb. quarto dubitatur, & plenius Bar. tract. minor. lib. 2. d. 1. c. 1. n. 4. c. 2. & seq. vbi inserit bullas Innocentii IV. Martini IV. Ioannis XXII. & Nicolai IV. concedentium, quod acquiratur Romanæ Ecclesie, & quod syndicos, non monachos constituere possint ad distribuendum, exigendum, & quos etiam depositarios appellant, & de eorum facultate nu. 47. & sequ. vsque in fin. ¶ Restringe; quia licet non possint eligere syndicum, vel nominare; quia mortui sunt mundo, prout etiam deportatus; quia de iure non habent iura ciuilia, bene possunt naturaliter nominare pro impleto conditionis, sicut & deportatus. Bar. consil. 6. Vbi testamentum. n. 4. vers. nec potest dici. lib. 1. vbi, quod electio, & nominatio erit de facto, si non potest esse de iure. ¶ Restringe; quia non possunt esse in iudicio contentioso, sed bene ad declarandum animam suam, si aliquid declarare habent. Bar. d. tract. minor. lib. 2. d. 1. c. 1. n. 15. & d. 1. c. 7. n. 40. & 41. ¶ Amplia; quia non possunt esse exequutores vltimarum voluntatum, clem. exini. de verbor. signific. ¶ Extende; quia si sunt exequutores, tanquam heredes, non possunt idem, si res vendidisset, vel pecunia distribuenda, etiam si distributio sit facienda monialibus de suo ordine sine licentia sui superioris. Bar. d. tract. minor. lib. 3. d. 1. c. 1. n. 2. & 3. ¶ Declarat quia non possunt esse exequutores vltimarum voluntatum ideo; quia sine litigis, & sine contradicatione temporalium & pecuniarum ista fieri non possunt à cōmuniter accidentibus, sed si cessat ratio, bene possunt, ita Bar. d. consil. 6. Vbi testamentum. nu. 2. & sequ. lib. 1. & ibi apostil. in verbo, syndicum. ¶ Restringe; quia possunt esse exequutores, vbi cessat litis, & contentio, quando agitur solum de electione pauperum, & distributione facta à testatore. Bar. d. tract. minor. lib. 3. c. 4. & 6. vbi declarat, quid si non velit eligere exequutor, ad quem deuoluatur electio. ¶ Amplia; quia fratribus pro legatis bonorum stabilitum nulla acquiritur obligatio, & nulla datur fratribus actio, sed acquiritur ciuitati, cuius inter est pauperes substatuati. Bar. d. tract. minor. lib. 2. d. 1. c. 1. n. 39. & c. 40. & seq. dicit, quod potest syndicus ciuitatis pro fratribus agere; ite Episcopus, ite quilibet particularis de populo ipsi vero fratres non possunt agere, sed bene extra iudiciū pro necessitatibus petere. ¶ Amplia; quia fratres Minores non possunt dare consilium circa prohibita, & maxime ingredientibus suam religionem, etiam circa bona aliena; secus circa promissa exequi; quia possunt etiam consilium dare. Bar. d. tract. minor. lib. 3. d. 1. c. 1. n. 10. & seq. ¶ Sequi autem consilium eorum non tenetur, quando petere consilium non tenetur circa prohibita, circa permilla & petere, & sequi tenetur, si frater minor est assumptus consultor, non sequi tenetur assumens consilium. Bar. d. tract. minor. lib. 3. in fi. ¶ Amplia; quia etiam translatus legitime ad ordinem sancti Benedicti non possunt assumi ad curam animarum. Fed. de Sen. consil. 161. tenet, quod imo possunt, sed sap. ibi in additione dicit cōmunem in contrariū, & quod querendum est, vt plures, licet sciendum sit, vt pauci. ¶ Limita; quia licet Ecclesia fratrum Minorum sit incapax hereditatis vniuersalis, de iure tamen ex usurpatione est capax. Bald. consil. 479. Presupposito, sine preiudicio. lib. 2. ¶ Contrarium, quod imo sit capax Ecclesia fratrum Minorum, quia est Romanæ Ecclesie, fratres habent nudum vsum Ecclesie, ideo acquiritur, vel Romanæ Ecclesie, vel Reipublice, & Ciuitati, & aditio potest fieri per syndicum Romanæ Ecclesie, vel per Episcopum, vel negligentibus istis per syndicum ciuitatis. Bar. in d. tract. minor. lib. 1. d. 1. c. 1. n. 18. & seq. vbi in c. 3. n. 25. quod etiam quilibet priuatus potest petere nomine Ecclesie, ¶ Extende, vt idem sit, quoniam legatur altari Ecclesie fratrum Minorum, seu Guardiani altaris laico. Bar. d. tract. minor. lib. 1. d. 1. c. 1. n. 32. & idem, si Guardianus esset Monachus; quia altari legatum censetur, & valet, ibi c. 2. n. 33. & appellatione Guardiani venit etiam successor ibi cap. 3. num. 34. ¶ Declarat tamen; quia vis est in verbis; quia si instituitur Guardianus fratrum Minorum, non va-

B

let; quia est contemplatione fratrum incapaci; si vero instituitur Guardianus Ecclesie fratrum, vel Guardianus altaris in ecclesia Minorum, valet; quia ecclesia, & altaris contemplatio consideratur. Bart. d. tract. minor. lib. 1. dist. 6. c. 2. n. 33. ¶ Declarat limitationem; quia si relinquatur ecclesie fratrum Minorum etiam per heredis institutionem, valet institutio de ecclesia facta; quia d. clem. exiui. non loquitur de ecclesia. Bart. in d. tract. minor. lib. 1. dist. 4. c. 1. sub n. 18. vbi quod valet institutio; quia si ecclesia non haberet particularis, haberet Ecclesia Romana, & ibi apostil. in ver. si aliquis, quae dat concord. sequitur Bart. Io. de Anan. conf. 30. nu. 3. & seq. vbi reprobat Ioan. de Lignano tenentem contrarium, & dicit, quod correctio non debet induci per subauditos intellectus. Bald. conf. 232. Super infra scriptis, lib. 2. Abbas conf. 32. Videtur primo, colu. 2. vers. ad primum, lib. 1. plenius Abbas conf. 63. Vt veritas, nu. 4. vers. hoc etiam sensu Bart. lib. 2. ¶ Contrarium Bald. conf. 416. Vt si substitutione, lib. 4. vbi excludit Ecclesiam Romanam omnino; quia opulentissima est, & non conueniunt verba, neque intentio testatoris; ite ecclesia Minorum non est capax; quia fieri posset fraus, & esset differentia verbalis, vbi, quod littera occideret; unde concludit debere hereditatem in pios conuerti vsus, inter quos ecclesia Minorum connumeratur, non ex institutione, quae non valet, sed ex distributione facienda, & in fine dicit, quod Ioan. Papa renuntiavit similibus acquisitionibus Ecclesie Romanae per incapacitatem accrescentibus Ioan. de Lignano in d. clem. exiui. ¶ Declarat Bart. d. tract. minor. lib. 2. dist. 4. c. 2. per tot. maxime nu. 20. & seq. & nu. 24. & seq. quod quae vsu consumuntur, & de quibus non sunt incapaces, prout granum, vinum, vestimenta, elemosynae, & similia, non acquiruntur Ecclesie Romanae; sed si non sunt necessaria, dum expectatur necessitas, dominium est heredis debitoris; secus est in rebus, quae vsu non consumuntur; quia Ecclesia Romanae acquiruntur, & venduntur pro necessitate fratrum; & idem, quando non relinquuntur fratribus, sed ecclesiae eorum, vel altari, ut ibi 63. n. 27. in fi. ¶ Declarat quia fratres Minores, videlicet Collegii, penitus est incapax omnium relictorum; quia nihil possunt habere, & ideo licet dominium ipso iure transeat in ecclesia, & pium locum; secus in Collegio fratrum Minorum; si vero legatur ecclesiae eorum, bene valet legatum, vel hereditas, sed ipsi non possunt petere; quia neque ecclesiam habent suam, sed solum vsu ecclesiae. Ideo syndicus Romanae Ecclesiae petet, vel syndicus Episcopi, licet ecclesia sit exempta, & ipsi fratres, licet non possint petere, bene possunt syndicum constituere, & omnibus negligentibus potest ciuitas constituere syndicum, ut petat, Abbas late conf. 32. Videtur primo col. 2. vers. ad primum, lib. 1. vbi, quod spectat tam ad iudicem Ecclesiasticum, quam laicum exequutio, & quod esset locus prauectioni. ¶ vt in authent. de ecclesiasticis titulis. ¶ Declarat melius Bart. conf. 5. Vt si quadam, n. 3. vers. tertio dubitatur, lib. 1. vbi, quod syndicus fratrum Minorum non potest institui heres ad beneficium fratrum; quia sunt omnino incapaces, sed bene ad beneficium eorum ecclesia fabricanda; quia ipsi fratres nullum ius habent in eorum ecclesiis, sed sunt Ecclesiae Romanae; & quia publice interest, quod ecclesia perficiantur, & reparentur, tale legatum, vel talis institutio videtur facta ad vtilitatem ciuitatis, & publicam, & ibi apostil. in verb. tertio dubitatur, dat concord. & plenius in d. tract. minor. lib. 1. in 4. dist. cap. 2. sed quis petit, vbi quod iudicio est necessaria, & potest fieri per syndicum Romanae Ecclesiae, vel per Episcopum, vel per syndicum Ciuitatis; quia super eadem dist. 4. cap. 1. dicit, quod acquiritur Ecclesiae Romanae, & Ciuitati, & c. 3. dicit, quod etiam quilibet particularis potest petere pro ecclesia, & ad vtilitatem ecclesiae. ¶ Declarat, quia si fratres heredes instituantur, vel vnus frater particularis; quia sunt incapaces, omnino testamentum est nullum, & hereditas deferretur venientibus ab intestato, l. si in metallum, ff. de his, quae pro non scriptis habentur, si vero habent cohæredem, vel substitutum; tunc ad eum cohæredem, vel substituto, valet, & totum accrescit cohæredi, vel substituto, ita Bart. d. tract. minor. lib. 1. cap. 2. & eandem opinionem sequitur Feder. de Sen. conf. 26. Casus talis, in princ. vbi dicit verior. Bald. in auth. ingressi, nu. 15. C. de sacrosan. Eccles. & communē dicit Roman. conf. 296. Circa declarationem, in princ. vbi 62. apostilla dat concordant. ¶ Vide tamen Bart. dist. lib. minor. 1. c. 3. 1. dist. vbi disputat, an venientes ab intestato possint retinere cum bona conscientia, & allegat pro vtraque, tandem dicit, quod ex quo naturaliter obligantur, quod tutius est, quod in aliam piam causam erogent; quia testatores semper omni meliori modo facere velle praesumuntur, ita vt si in causam piam expressam non valet, erogetur in aliam; secus est, quando dedit cohæredem, vel substitutum, & quando adest clausula codicillaris, dicit Bart. dist. tract. lib. 1. dist. 2. cap. 3. ex praedictis quod constat, quod omni modo meliori instituere voluit; ergo in conscientia venientes ab intestato

restituere debent. ¶ Extende limitationem; quia valet legatum vsus fructus factum infirmariae S. Francisci. Io. de Anan. dist. consil. 69. 30. n. 3. & seq. ¶ Et quod fratres Minores possint retinere pro Romana Ecclesia. Bertran. conf. 166. nu. 2. lib. 2. Petr. de Vbal. de Canonica Episcopali. quest. 14. n. 46. quos citat, & sequitur Duen. reg. 38. in tertia limitat. & est tex. in cap. exiit, qui seminat. §. ad hoc, de veris, signific. constitutio licet sit correctio per extraneum Ioan. XXII. quae incipit, Ad conditorem, eod. tit. tamen in casibus à iure permittis hoc permittit, plene Bald. conf. 232. Super infra scriptis, lib. 2. vbi tueretur opinionem Iacobi de Aren. quod sicut pater, qui in potestate est, non sibi acquiritur mediante filio, sed acquiritur auo; ita Mendicantes in potestate Papae, & Ecclesiae acquirunt Ecclesiae. ¶ Vide Cynum in l. Deo nobis, in fine, C. de Episc. & cleric. vbi, quod si Religiosi incapaci relinquuntur, acquiruntur Romanae Ecclesiae, sed quod parum proderit monasterio hoc modo, ¶ Declarat pro veritate, vt per Barbat. in cap. nos quidem, in vlt. col. de testam. ¶ Limitat, quia possunt ab ingrediente recipere, & ingrediens potest illis dare, sicut ceteris pauperibus, clem. exiui. §. certum quid d. de ven. signific. Federic. conf. 12. in princ. n. 2. vers. item fratres. ¶ Et quod possunt ab ingrediente recipere aliquid in elemosynam, prout ceteris aliis pro elemosyna. Federic. de Sen. d. conf. 12. in princ. per totum, in dict. clem. exiui. §. certum quid d. de verb. signific. Abbas dist. consil. 2. in princ. lib. 2. vbi, quod modicum capere possunt pro elemosyna. ¶ Limitat, quia possunt habere annuos redditus, prout pro sacrificio altaris, vel pro cultu Diuino, vel etiam ad tempus, prout alii Mendicantes. Federic. dist. conf. 12. per totum, quem sequitur Abbas conf. 63. Vt veritas, nu. 4. col. 2. vers. secundo principaliter, lib. 2. vbi dicitur communem, & repetit communem col. 4. in princ. per totum, restat ergo. Vide, Mendicantes quid possint habere. Cond. 190. ¶ Etiam valet legatum annuum de grano pro hostiis, & de vino pro sacrificio Missae, & de pecuniis pro luminaribus, & similibus. Abbas dist. conf. 63. n. 4. lib. 2. ¶ Item relictum factum pro studio Theologiae, & libris, & aliis necessariis ad fauorem particularis fratris, dicitur factum fauore cultus Diuini, & ideo valet. Abb. d. conf. 63. n. 4. in fin. vers. sed relictum annuum, lib. 2. ¶ Contrarium, quod in legatum annui redditus factum fratribus Minoribus, tanquam incapacibus habeatur pro non scripto, & debeatur haereditati, sed lucro fiat haerediti. Anchar. consil. 199. in fin. ¶ Restringit, quia non valet legatum annuum, nisi vt veniat pro necessitatibus, quae repugnat regulae, quando est pro fratribus; & idem si esset diurnum, vel mensurum; item si legatum annuum non est perpetuum, sed temporale; quia non valet, nisi quatenus necessitas imminet. Bart. dist. tract. minor. lib. 2. dist. 6. nu. 32. & sequent. vbi num. 36. extendit, etiam si esset sub conditione, vt heredes institui, si annuum legatum soluerit fratribus. ¶ Limitat, quia valet legatum factum fratribus Minorum ad piam causam, puta pro anima, & in remissionem peccatorum legantis; quia dicitur pia causa, Abb. conf. 63. col. 3. nu. 5. in fi. ver. hoc etiam firmatur. ¶ Limitat, quia valet legatum institutum de facto generaliter sine modi expressione; quia intelligi debet modo licito, vt res prohibita vendatur, & pretium distribuitur in necessitatibus fratrum, Bart. dist. tract. minor. lib. 2. dist. 4. cap. 1. num. 19. & c. 2. num. 20. & sequent. vbi, quod interim mortuo testatore dominium est penes heredem. ¶ Limitat, quia valet legatum factum in causam licitam, puta pro alimentis, vel vestimentis Monachorum, pro necessitate; secus si non indigent. Bart. dist. tract. minor. lib. 2. dist. 3. num. 16. & seq. vbi num. 18. quod valet de parametis, etiam si alia paramenta habeant. ¶ Limitat, quia valet legatum annuum factum fratri Minori, vel Monasterio ad vitam Monachi, vel ad aliud tempus non perpetuum. Federic. de Sen. conf. 32. Fratres Prædicatores, num. 5. sequitur Abb. d. conf. 63. Vt veritas, num. 6. vers. quinimo, lib. 2. ¶ Declarat, quia intelligi debet secundum Abbatem dist. conf. 63. col. 3. circa finem, vers. & profuturum sunt, sub nu. 6. lib. 2. si legatum annuum sit modicum; secus, si maximum; item quando fit ad vitam Monachi annuam, quia in eo non cadit praesumptio perpetuitatis, vel centum annorum, sed imo dicitur ad modicum tempus; quia potest quotidie mori. ¶ Limitat, quia bene valet legatum in pecunia factum fratribus pro necessitatibus suis, dummodo non excedat necessitate; quia induceretur fraus. Bartol. d. tract. minor. lib. 2. dist. 1. c. 3. dicit, quod excessus indicatur à ministris, & custodiibus, & num. 4. & sequent. quod superest necessitati in alios vsus erogatur, neque ipsis debetur, nisi superueniat necessitas; & idem, si legatum esset de fructibus, siue ab vno, siue à pluribus factum. ¶ Limitat, quia licet non valeat legatum fratribus Minoribus; non tamen fit caducum, ex quo est ad piam causam, sed debet commutari in aliam piam causam. Abbas dist. consil. 63. column. 4. post modum. 6. vers. præterea legatum factum, lib. 2. Bart. d. tract. minor. lib. 2.

* *dist. 2. cap. 2. n. 10.* & hanc esse communem dicit Iason in *Lapid tu-*
lium, nu. 18. ff. de leg. 1. ¶ Imo applicatur Romane Ecclesie quan-
 do non valet factum incapacibus. Vide supra n. 64. ver. & quod fra-
 1. *tra* ¶ Declarat quia commutatio legati pii, quando in eandem piam
 causam expendi non potest, fit secundum Bart. d. tract. minorie. lib.
 2. in 2. dist. 30. n. 13. & sequi. vide eum; quia plene declarat, per que-
 3. *ri* fieri possit. ¶ Limitat quia licet Minores non possint habere an-
 nuos redditus legatos, bene potest eorum syndicus habere pro
 cultu diuino, & ecclesia, quae non est prohibita. Abb. d. confil. 63. col.
 4. circa finem, vers. nunc restat respondere, lib. 2. ¶ Limitat quia valet le-
 4. *gatum* alimentorum factum fratri Minorum; quia sicut seruus
 non potest habere aliquid proprium; quia est incapax, bene po-
 test habere alimenta; quia capax est. Abbas d. confil. 63. col. 4. ver. ad
 tertium, cum col. sequi. in princ. & sub n. 7. lib. 2. Bart. in d. tract. minorie. in
 5. *princ. 1.* ¶ Extende, etiam si in legatis pro studio, pro alimentis,
 vel in casibus permixtis, adesse verba, ad habendum, & possidendum,
 quia velle per inutile non vitiatur, sed conditio contraria regula
 habetur pro non scripta. Abb. d. confil. 63. col. penult. n. 7. ver. non obstat
 6. *argumentum*, lib. 2. ¶ Extende, etiam si donans, vel legans simpliciter
 adderet conditionem, si non est capax, alteri debeat habili; quia
 hoc clausula nihil operatur; quia tacite inerat. Abb. d. confil. 63. n. 7.
 7. *lib. 2.* ¶ Limitat quia de consuetudine praescripta sciente Papa sunt
 capaces annuarum obventionum, & annuorum reddituum, qui
 soluntur per Communitates. Feder. d. confil. 12. nu. 7. vers. item ad id
 8. *arguitur*, Contrarium, quia ista consuetudo non suffragetur. Fulgosi-
 9. *us*, circa finem. & Gemin. confil. 40. circa finem, quod est etiam subici-
 10. *endum* a multis aliis Doctoribus. ¶ Limitat quia bene valet testa-
 mentum factum ab ingresseo Religione Minorum, etiam si ni-
 hil relinquitur Monasterio; quia licet sit loco filii; tamen non rum-
 pit testamentum; quia non potest succedere. Bart. d. tract. minorie.
 11. *lib. 4. dist. 1. n. 4. & 5.* ¶ Et tale testamentum sortitur effectum sta-
 tum, quod est professus, non expectat morte naturali. Bart. d. tract. mi-
 12. *norie. lib. 4. dist. 2. n. 6.* non potest professus testamentum muta-
 13. *re*, vel renouare ibi c. 3. n. 7. ¶ Restringe; quia si non fecit testamen-
 tum, & est professus, non possit bona sua diuidere, etiam inter fi-
 14. *lios*. Bart. d. lib. 4. dist. 2. c. 3. sed bona sua spectant ad venientes
 ab intestato. Bart. ibi dist. 3. c. 1. n. 8. vbi apostilla dat concordant.
 15. *¶* Declarat quia quando bona debent vendi, p. necessitatibus mo-
 nachorum, quis possit vendere. Bart. d. lib. 2. dist. 4. c. 3. quis ergo.
 16. *¶* & sequi vbi apostilla dat concordant. dicens, quod heres, apud
 quem est dominium; item exequutores; item Episcopus, item iu-
 17. *dex* secularis; item monachi per viam supplicationis petere pos-
 18. *sunt*. ¶ Si vero bona legantur particulari fratri, debet notificari
 Guardiani, qui debet primo dispensare in necessitatibus eius,
 19. *cuius* contemplatione fit relictum; postea conuentui. Bartol. d.
 20. *tract. minorie. lib. 2. dist. 5. cap. 1. & 2. num. 28. & sequi.* Vide per Anr.
 21. *Gabriel. lib. 4. tit. de hereditatibus. concl. 1.* Institutio facta de fratribus Mi-
 22. *noribus*. ¶ Tres ordines instituit S. Franciscus: Primus ordo est fra-
 23. *trum* Minorum, qui est arctissimus, & caret proprio ex regula ec-
 24. *cliam* in communem. Secundus ordo est monialium S. Clarae, qui pa-
 25. *ter* est arctissimus ordo feminarum; tamen differt a primo; quia
 26. *potest* habere in communem. Tertius ordo est continentium, & ha-
 27. *bet* proprium in singulari. Bald. confil. 83. factum proponitur tale, lib.
 28. *5. & confil. 439.* Sanctus Franciscus, eodem lib. 5. Zabarell. confil. 17. Casus
 29. *pro factum*, in princ. ¶ Et isti vltimi continentines, qui sunt Tertii or-
 30. *dis*, non ingrediuntur tanquam professi Monasteria, & ideo non
 31. *dicuntur* ingressi, & professi. Alexan. confil. 78. in causa, & lre, nu. 3.
 32. *versum* d. instrumentum, lib. 7. Vide, Fratres Tertij ordinis an sint Ecce-
 33. *lesiastici*. Concl. 47. o. ¶ Religio S. Francisci fuit confirmata ab Hono-
 34. *rio III.* Pontifice de anno 12. 16. quod se factum Innoc. Papa Prae-
 35. *decessor* promiserat. Io. Andr. super glossam cap. quorundam, de elec-
 36. *tionibus*. lib. 6. refert, & sequitur Anchar. confil. 214. Franciscus antiquus in
 37. *princ.* ¶ Constitutiones habent, quod quis non possit puniri, nisi
 38. *trina* monitione fiat, quod intelligit Feder. de Sen. confil. 105. in deli-
 39. *ctis* ob contumacia, & leuibus. ¶ Consuetudinem vero habent, quod
 40. *pro delictis* grauib. tam fratrum, quam monialium delinquentes
 41. *possint* expelli absq. monitione, vel processu. Feder. d. confil. 105.
 42. *qui loquitur* de Monasteriis Perusii, quos de poenitentia appellat.
 43. *¶* Exempti sunt ab ordinariis per priuilegium Clementis Papae, ita
 44. *ut* non possint compelli ad processionem, neq. excommunicari.
 45. *¶* Calde. confil. 393. alias 8. de regularibus. ¶ Habent Protectores Cardina-
 46. *lem*, qui habet in eos liberam, seu plenam facultatem corrigendi, & c.
 47. *¶* In priuilegio, quod inferit Card. Zabar. d. confil. 17. Casus, post factum.
 48. *¶* Moniales S. Clarae sunt sub gubernio fratrum Minorum, & qua
 49. *authoritatem* habeat Minister Generalis, seu Provincialis circa
 50. *visitationem*, & correctionem monialium vide plene Card. Zabar.
 51. *d. confil. 17.* vbi ponit priuilegium, & super eo consuluit, & dicit, quod

potest concedere usum eorum, quae habet vna monialis, alteri mo-
 niali, post mortem primae, de consuetudine, & priuilegio. ¶ Sepe-
 10. *re* possunt in eorum Ecclesiis, & cimiteriis eligentes; sepul-
 11. *ram* in eorum Ecclesiis. Anch. confil. 214. in princ.

Fratres Praedicatorum mendicantes, & de quibus sint
 capaces, vel non. Concl. 468.

FRATRES ordinis Praedicatorum sunt mendicantes. Lap. alle-
 1. *gat. 47.* per tot. maxime in verb. in contrarium, sub n. 1. & multis se-
 quent. quod intellige non ex regula; quia ipsi profitentur regulam
 Beati Augustini, sed ex Constitutionibus suis a Sede Apostolica
 confirmatis. Feder. de Sen. confil. 12. Fratres Praedicatores, in princ. & c.
 2. *sunt* mendicantes. Feder. de Sen. confil. 14. n. 7. circa finem, vers. primo, an
 D. Pontius, & in fine col. pen. vers. pone, quod Praedicatores, & quod sint
 mendicantes, & in arctissima paupertate constituti de iure com-
 3. *muni*. Bald. confil. 438. Factum sic habet, lib. 2. in princip. & per tot. vbi
 ponit verba Beati Dominici in morte, quod nullus inducat pos-
 4. *sessionem* in ordine. Alexan. confil. 87. Eximie, n. 5. ver. nam Praedicato-
 res lib. 2. & ista est vera, & communis opinio. Vide plenissime Clar.
 5. *in §. testamentum*, n. 29. per tot. vbi distinguit inter mendicantes, ex
 regula, vel ex constitutione, & quod isti semper ex constitutioni-
 6. *b. non* ex regula, etiam dicit communem; & magis communem
 7. *¶* Et quod fratres Praedicatores profitentur regulam sancti
 Augustini, & sunt mendicantes, non ex regula, sed ex constitu-
 8. *tionibus* suis per Sedem Apostolicam confirmatis. Feder. de Sen. d.
 9. *confil. 12.* Fratres Praedicatores, in princ. & verba B. Dominici in vltimo
 10. *vica* spiritus sunt haec: Fratres charissimi, quae vobis tanquam filij possiden-
 11. *da* relinquo, charitatem habete, humilitatem seruare, paupertatem volun-
 12. *tariam* possidere. Quanta vero possum distinctione prohibeo, ne quis in hunc
 13. *ordinem* possessionem inducat, maledictionem Dei imprecans contrarium fa-
 14. *cienti*. Bald. confil. 438. Factum sic proponitur, lib. 2. vbi declarat illa ver-
 15. *ba*, per totum, & confil. 475. eodem lib. col. 2. vers. in contrarium. Abb. confil.
 16. *27.* Pro clara, col. 2. vers. est & tertia, lib. 2. Vide Gabriel. de legitima.
 17. *Concl. 1.* n. 33. ¶ Et quia mendicantes dicuntur Praedicatores ex
 18. *constitutionibus* Apostolicis, vel statutis, non ex institutione re-
 19. *gulae*, effici possunt non mendicantes, si Papa faciat contrarias con-
 20. *stitutiones*, vel statuta, quod possint habere bona; secus si essent
 21. *mendicantes* ex institutione primae regulae; quia difficulter, &
 22. *sine* magna causa Papa non dispensat. Anton. de Butrio confil. 33. n.
 23. *3.* Abbas confil. 27. Pro clara, col. 2. vers. est tertia, lib. 2. ¶ Capaces tamen
 24. *sunt* bonorum mobilium. Bald. confil. 232. Super infra scriptis, in prin-
 25. *cipio*. ¶ Contrarium etiam circa mobilia tenet idem Bald. d. confil.
 26. *438.* n. 5. in fine vers. nam B. Dominicus, lib. 2. quod est Baldi, & Petri,
 27. *fratrum*, vbi, quod neq. sunt capaces iurium, & actionum ex con-
 28. *stitutione* B. Dominici, licet ex priuilegio Apostolico possint ha-
 29. *bere* ex delatione hereditatum professis de iure competente. ¶ Bona
 30. *stabilia* habere prohibentur, & tenere ex constitutionibus, sed
 31. *dominium* secus quia bona, & hereditates vendunt, & pretium
 32. *sibi* retinent, seu distribuunt Feder. de Sen. confil. 65. per tot. Bald. d.
 33. *confil. 232.* Super infra scriptis, lib. 2. & confil. 71. Sciendum est, lib. 4. vbi,
 34. *quod* vendunt sine decreto. Abbas confil. 27. col. 2. ver. & est tertia, lib.
 35. *2.* ¶ Intelligit secundum Bald. d. confil. 438. lib. 2. de hereditatibus ob-
 36. *uenientibus* professis post professionem, secus est de hereditate
 37. *tempore* professionis, ita disponente priuilegio Apostolico. ¶ Et
 38. *professio* in ordine Praedicatorum operatur, vt succedat mona-
 39. *sterium*, in quo fit professio, non autem succedunt consanguinei
 40. *proficientis*, sed tamen non potest monasterium retinere heredi-
 41. *tatem*, sed debet illam vendere, & pretium retinere potest; quia
 42. *non* repugnat mendicanti. Calderin. confil. 375. alias 46. de testam.
 43. *per tot.* ¶ Habent priuilegium a Ioan. Papa XXII. vt sint exempti
 44. *ab* ordinariis, nec possint ad processionem compelli ab Episcopis.
 45. *Calde. confil. 393.* alias 8. de regularibus. ¶ Mobilia habere possunt, licet
 46. *non* possideant immobilia. Bald. d. confil. 232. in princip. lib. 2. ¶ Priui-
 47. *legium* habent a Nicolao V. Papa, vt possint habere hereditates
 48. *delatas* suis professis, vt illas vendant, & pretium consequantur.
 49. *Bald. d. confil. 438.* lib. 2. in princ. vbi tenor priuilegij inferitur, & de-
 50. *clarat* per totum consilium priuilegium non extendi ad bona, quae
 51. *habent* profitentes tempore professionis, & etiam idem priuile-
 52. *gium* est insertum in consil. Bald. 475. col. 1. lib. 2. & de eodem priui-
 53. *legio* Nicolai V. Zabarell. confil. 102. in fine, vbi, quod est transmissum
 54. *primum*, & non in forma probanti. ¶ Imo aliud habent priuilegium,
 55. *quod* circa interpretationem suorum priuilegiorum nullam ha-
 56. *beant* Episcopi, vel alij praeter Papam, auctoritatem interpret-
 57. *tandi*. Bald. d. confil. 475. Casus, super quo. column. 2. lib. 2. ¶ Et quod
 58. *fratres* sancti Dominici sint de regula S. Augustini, sed per mo-
 59. *dum* additamenti facti a S. Dominico habent diuersum modum
 60. *viuendi*.

- viuendi, sed regula est eadē sancti Augustini, ideo facilius est mutatio additamenti, quam originis regula. Anchar. 3. 21. *Pramittenda sunt. nu. 3.* Abbas vero d. consil. 2. 7. col. 2. ver. est & tertia, lib. 2. dicit, quod ex regula, quae est S. Augustini, possunt habere bona in cōmuni, sed ex constitutione approbata per Sedem Apostolicam sunt mendicantes, & viuunt in arctissima paupertate, & ita debet intelligi. *inimis. el. 2. de excessib. Prelat. in princip. vnde dicit, q. si habent priuilegium à Papa, q. possint habere dominia, illud seruandum est. Si vero cessat priuilegium Papae, est dubium, quia statutum, vel constitutio loquens de dominio, & bonis, non loquitur de successione, & legatis. Vnde possunt habere successiones, & legata, & bona, vt vendant, & pretiū in vīs necessarios cōuertant. Item consuetudo seruanda est, quae valet pro interpretatione rei*
- 14 dubie, quia est optima legum interpret. *† Capaces sunt legatarii annui perpetui, & hereditarii ex priuilegio, secundum Fed. de Sen. in dicit. consil. 12. maxime in fin. princ. n. 6.* vbi hoc nō affirmat, nisi sub verbo *si verum est*, vbi, quod debent immobilia vendere in hereditate existentia, & quod sint capaces hereditatis. *Lap. d. allegat. 4. 7. vbi ponit casum, quod cōrentio cōtra quendam iuuenem professum, qui exiuit religionem, erat facta per fratres, quia erat diues, & instituerat Monasterium heredem, & latius Feder. d. 20. circa fin. ver. & propterea licet non possit, vbi, quod ex regula possunt habere in cōmuni, sed non ex constitutione, & quod magis est attendenda regula, quae non potest mutari, quā constitutio, quae mutabilis est, idē tenet consil. 2. 6. in princ. & quod possint succedere in hereditate sui professi, & habere ipsam hereditatem exclusis agnatis. Calder. consil. 3. 7. alias 4. 6. de testament. vbi late, & quod licet sint mendicantes, possunt tamen succedere, nō vt retineant bona, sed vt vendant, & pretiū consequantur, quia non repugnat*
- 15 mendicanti. *† Item etiā cessante priuilegio omnes mendicantes sunt capaces legatarii deputati ad cultum diuinum. Vide Mendicantes quid possint habere. Concl. 19. 0. † Declara, quia sint capaces hereditatis obuenire iam professi, sicut si esset in seculo, vt vendant stabilia, secus est quoad bona, quae habent tēpore professionis, & hoc ex priuilegio Clementis, & Nicolai Papae inserto per Bald. in dicit. consil. 4. 3. lib. 2. vbi n. 4. vers. nec priuilegium, declarat priuilegiū*
- 17 ita debere intelligi. *† De quodam iuvene professio ante annum probationis, qui exiuit, & quem voluerunt ipsi fratres, quia erat diues, & profiteri fecerunt, & suaserunt, vt faceret testamentum pro religione, an valeant ista, vide sententia facti per Lapum dicit. ad legat. 4. 7. † Contrariū, quod nō sint capaces hereditatis, vel successione, quae ex sui natura se habent ad cōmodum pecantariū, tenet Feder. expresse d. consil. 2. 0. n. 4. vers. item, quod non acquiritur conuentui, vbi, quod nō differunt à fratribus Minoribus per d. cap. inimis. de excessib. Prelat. Bald. d. consil. 4. 3. per tot. lib. 2. quod est Bald. &*
- 19 Petri fratris de Vbaldis. *Barbat. consil. 5. 1. n. 1. lib. 3. † Imo, quod sint capaces, vt vendant, nec eis obstat clement. exiat. de verb. signifi. quia loquitur in fratribus Minoribus, quae constitutio non habet locum in aliis, maxime in Praedicatoribus, quia in eis seruatur ius cōmune, vt sint incapaces ad retinendum bona, sed ad vendendum, & habendam pretiū bene sint capaces. Zabarel. consil. 1. 0. 2.*
- 20 ver. ad secundū, vsque in fin. vbi late. *† Erit de facto seruari dicit Guido Pap. decis. 32. 7. quod sint capaces hereditatis, & valet institutio, prout etiā valet facta de fratribus Minoribus, nō vt retineant, sed vt vendant, & pretiū consequantur pro necessitatibus suis, ideo illis praefigitur terminus ad vendendum, & pretiū deponendum pro suis necessitatibus, & idem tenet Bart. in d. tract. minor. in §. de hereditatibus, & in aliis locis citatis per Guido. Pap. vbi*
- 21 supra. *† Declara, quod prohibentur retinere possessionē bonorū stabiliū, sed nō prohibentur habere dominium, quia possunt vendere hereditates, secundum constitutionē, per quā ita est inductum. Fede. de Sen. consil. 2. 6. vbi, quod ita de facto seruant. Calder. consil. 3. 7. alias 4. 6. de testam. Bald. consil. 3. 2. Super infra scriptis, lib. 2. in princip. Petr. Anchar. consil. 5. 6. Petiunt consilium, in fin. vbi, quod possunt habere, vt vendant, & ita seruatur de facto, & ita Card. Zabarel. d. consil. 1. 0. 2. vers. ad secundum. Barbat. d. consil. 5. 1. n. 12. & 13. lib. 3.*
- * Feder. de Sen. consil. 2. 6. *Quando remittetis in fin. communem* * dicit
- 22 Alexan. consil. 88. *Eximie Domine, in princ. lib. 2. † Et quod possint habere bona stabilia, nō vt retineant, sed vendant, & pretiū in suis*
- * necessitatibus expendant, est cōmunis * opinio, vt per Clar. dicit. §. testamentum, quaest. 2. 9. n. 3. vers. hoc premisso, vbi, quod dicuntur recipere immobilia, ex quo recipiunt, vt statim vendant, & in suis necessitatibus conuertant. *† Imo idem Clar. dicit. quaest. 2. 9. in fin. vers. caue tamen.* dicit, quod ista constitutio, quod non possint habere stabilia, fuit reuocata, & sic hodie possunt habere stabilia ex contraria constitutione, & ex priuilegio Sixti IV. & hodie ita seruatur indifferenter. *† Declara tamen, q. fratres Praedicatores etiam*

quod non essent capaces acquirendi Monasterio, nec fibi petregulam, si tamen quis esset promotus ad dignitatem secularem, & deinde illa dimisit, propter quos ordinario est suppositus, capax est acquirendi ordinario. Federic. d. consil. 2. 0. in fin. vers. & ideo dicebatur. *† Priuilegium habent à Bonifacio VIII. quod nō teneantur ad quartam funerum, iuxta formam clement. d. 1. 0. §. verum, de sepulchris super quo consuluit Bald. consil. 2. 32. Fratres Praedicatores, per tot. lib. 1. vbi, quod licet priuilegium sit dubium, est seruandum, tamē propter possessionem eorū, & quia priuilegium Papae debet obseruari. *† Et quod capaces sint fratres Praedicatores bonorū stabiliū, & hereditatis proficentium, vt vendant, secundum * cōmunem opinionem, de qua Alexan. consil. 8. 7. Eximie domine, in princ. lib. 2. vbi plena apostilla in verb. vt vendant, citat infinitos, & dicit, quod de consuetudine ita seruatur, quod est notabile dictū Baldi, quem allegat. † Succedunt in hereditatibus ab intestato de ea testamentum, vt vendant stabilia, quae retinere non possunt, vt de victum acquirant, & Ecclesias reparent. Bald. d. consil. 2. 1. lib. 2. in princ. & consil. 3. 7. 1. Quidam habuit, in fine, lib. 2. & consil. 4. 5. lib. 2. vbi, quod capaces sunt ex cōmuni consuetudine totius ordinis, de acquirunt, vt vendant, & loquitur in hereditate professi, dicitur habet locum in eis d. clem. exiuit. de verb. signifi. † Vnde dicitur stabilia sine decreto, & in hoc differunt ab aliis, quia retinent stabilia non possunt, quia sunt mendicantes. Bald. consil. 7. 1. lib. 2. eff. lib. 4. † Requiritur tamen, quod conuentus, seu reparentes, vel conuentui omnes consentiant in expressa venditione, vel electione, vel omnes sciant in tacita, vt valeat. Alexan. d. consil. 8. 7. in princ. vers. non obstat, lib. 2. † Extende, quia etiam possunt pecunia, & transigere sine decreto. Bald. d. consil. 7. 1. in fin. lib. 4. † Extende, quia possunt etiam tacite conuenire, & expresse, quod bona professi non deuoluantur ad monasterium, dummodo omnes de cōuentu hoc faciant. Alexan. d. consil. 8. 8. in princ. lib. 2. vbi, quod de eo, quod passi sunt matrem professi pollicere bona professi, nō censetur illa renunciasse. † Declara, quia si laedatur enormiter, potest suat petere restitutionem intra quadriennium. Bald. d. consil. 7. 1. lib. 4. † Contrariū, quod sint prorsus incapaces stabiliū, & hereditationis, apostilla ad Alexan. d. consil. 8. 7. in ver. vt vendant, vbi citat in fine Fulgoc. consil. 1. 0. 4. Titius condidit testamentum. Corne. consil. 1. 0. 7. lib. 4. & Gemin. consil. 4. 0. † Amplia, quia fratres Praedicatores, licet sint mendicantes, tamen possunt habere legatum particulare, vt vendant, secundum communem, & magis * communem, de qua Gabriel. tit. de legat. conclus. 1. nu. 3. vbi, num. 3. limitat non procedere, quando paupertas, & mendicitas esset ex regula, secus si ex constitutionibus. Vide Duen. reg. 38. 1. in §. limitat. vbi infinitos allegat quoad Praedicatores, & alios mendicantes, qui non sunt ex ordine Minorum. † Extēde, vt procedat etiam in hereditate delata per professionem ingressi. Lap. Abb. in cap. n. 7. & sequent. de vrb. iuris. domib. lib. 6. quem ibi sequuntur Ancharan. 2. 2. in fine, vers. querit. Gemin. num. 14. Franc. num. 1. Cardinal. Zabarel. consil. 1. 0. 2. vers. ad secundum, & communem * dicit Paris. in cap. in presentia, num. 18. 0. vbi extendit, siue addit consuetudes vel priuilegium, vel institutio capiendi pretiū loco successione, siue non, de probatio. Beron. ibi num. 339. & sequent. vbi, quod competet officium iudicis, non actio. num. 341. Deci. lib. 1. num. 270. vbi dicit * communem Cyn. in l. Deo nobis. Cod. de Ep. sep. & Cl. ric. in fine. & Felin. d. cap. in presentia, num. 50. & sequent. vsque num. 53. vbi apostilla, & ipse plures allegat. Bald. consil. 4. 67. lib. 5. Calder. in consil. 3. 7. alias 4. 6. de testam. communem * dicit Abbas d. cap. in presentia, num. 62. & sequent. communem * etiam dicit Alexan. consil. 88. in princip. lib. 2. vbi apostilla. dat concordant. pro vtriusque parte, & de * communem etiam attestatur Dec. consil. 55. 9. in cap. super totum, vbi, quod ita etiam seruatur de consuetudine, & est communis * opinio, quod credatur. † Extēde etiam in minoribus, si instituerentur haeredes ex testamento, quando ad eadē clausula codicillaris, quia tenetur haeres pretiū restituere. Bartol. in tract. minor. lib. 1. d. 5. n. 2. cap. 3. vbi loquitur in Minoribus, sed in aliis mendicantibus, quod possint haeredes institui, quia nō sunt prohibiti, prout minores, & pretiū consequi debent. Zabarel. consil. 1. 0. 2. n. 2. sequitur Felin. in d. cap. in presentia, n. 52. vers. secundo vide. vbi apostilla. dar alios concord. Bald. consil. 4. 67. lib. 5. & consil. 2. 32. n. 1. lib. 2. Federic. de Senis consil. 12. per totum, maxime in fine. † Contrariū Bald. in authent. ingressi. num. 16. vbi, quod opinio Bartol. est radicalis, quia licet haec clausula codicillaris faciat valere in vim fidei commissi, intelligitur de fideicommissio vniuersali, non de particulari, vt habeat symbolum cum institutione, & dicit, quod si pretiū debetur, esset particulare, ergo ex clausula hoc non operatur, si vniuersale, sunt incapaces, quia habentur pro hereditibus. † Declara, quia hereditas delata professio S. Dominici, & men-**

& mendicantium, qui non sint Minorū Ordinis, post professionem acquirunt, non ante. Bald. *conf.* 43. n. 4. lib. 2. vide eum. Item contrarium videtur dicere in institutione directā, sine clausula codicillari, vt per Bart. d. *traff. minor. lib. 1. distinct. 1. c. 2.* vbi quod si habent coheredem, vel substitutum, non est nullum testamentum, sed habent succedere coheredes, si nō habent coheredem, vel substitutum, est nullum, & succedunt venientes ab intestato, & idem dicit Fede. de Sen. *conf.* 20. in princ. & est communis * opinio. Roman. *conf.* 29. 6. Extende idem in hereditate legata ab herede, vel per fideicommissum stante clausula codicillari. Bart. de primo iure legati d. *traff. lib. 1. distinct. 2. cap. 4.* de secundo ibid. c. 3. qui pariter loquitur in minoribus. † Contrarium, quod fratres Prædicatores non possunt habere hereditates titulo vniuersali, plene Bald. in l. si quia mulier, n. 6. C. de sacrosan. Eccles. vbi pbat, quia ipsi fratribus Minoribus æquiparantur de iure; & quia repugnat mendicanti; item dicit, quod si non possunt habere dominium, non possunt habere pretium; item, quia in acquisitionibus titulo vniuersali non possunt definire esse heredes per venditionem. † Vide eundem Bald. sibi contrarium, quod imo possunt habere *conf.* 32. Super infra scriptis. lib. 2. vbi, quod acquirunt dominium Roman. Ecclesie, vt possunt vendi hereditates, & bona, & pretium consequantur. † Extende; quia nedum possunt Prædicatores, & Mendicantes habere successiones, vt vendant, & pretium consequantur de multo magis, vt alteri cedant, vel restituant. Dec. cō. 13. *cap. 1. per tot.* vbi, quod non curatur de dominio, quod habet non possunt per modicum tempus, & maxime, quando alteri cedunt, & dicit * communis, & de hereditate valide cessā per ipsos Prædicatores, Alexan. *conf.* 38. in princ. lib. 2. qui dicit * communis. † Extende; quia Ecclesia prohibita habere emphyteusim, bene succedit in ea, si hæres instituitur, vt nō retineat, sed vt vendat. † Alexan. *conf.* 12. o. Super eo. n. 4. lib. 1. † Restringe in fratribus minoribus Zab. *conf.* 10. 2. vers. ad secundum, vbi, quod isti sunt incapaces successiois vniuersalis, sed non alii Mendicantes, in quibus habet solum locum *cap. 1. de religio. domibus.* Paris. in *cap. in pre. sentia.* n. 7. 9. & *eq. de probation.* Bero. ibi n. 53. 9. Dec. ibi n. 27. o. vbi dicit * communem in aliis Mendicantibus; secus in Minoribus, qui non possunt habere titulo vniuersali. † Declara, & intellige, vt quod dicitur, q. possunt vendere possessiones, habeat locum in possessionibus, & hereditate delata iam professi, ita dicant privilegio Clementis Papæ, & Nicolai Papæ; secus est quoad bona, quæ habet proficiens tempore professionis; quia sunt incapaces, & spectant venientibus ab intestato; quia privilegium, prout loquitur, debet intelligi. Bald. *conf.* 43. 3. per tot. maxime n. 4. circa fi. † *ver. nec privilegium Apostolicum, lib. 2.* Imo etiam de hereditate, quā habebat tempore professionis, loquitur Bald. d. *conf.* 37. lib. 2. & 45. lib. 4. vbi, quod competit interdictum ex edicto D. Adriani. † Declara; quia fratres prædicatores licet æquiparentur in multis mendicantibus, clemen. dudum. de sepulch. tamen incapacitas bonorum stabilium provenit ex constitutionibus, non ex regula originali; & ideo possunt habere proprium ex constitutione; quia licet constitutiones sint confirmatæ a Sede Apostolica; tamen de facili possunt mutari, quia sunt ex accidenti; secus si ex regula originali. Petr. Anchar. *conf.* 56. in fin. † Testes esse possunt in testamento fratres Prædicatores, & alii fratres. Zab. *conf.* 97. in princ. † Extende, etiam si instituat Monasterium, vel Religio propria Prædicatorum; quia testes idonei sunt fratres Prædicatores. Zab. *conf.* 102. in fin.

Frates ordinis Seruorum, & eius instituta. Conclusio 469.

FRATRES † ordinis Seruorum sunt sub regula B. Augustini. Lap. alleg. 62. in princ. Cald. *conf.* 40. o. alias 15. de regular. & *conf.* 402. alias 17. eodem tit. & q. sint ordinis Sancti Augustini, habetur in privilegio eis concessio a Papa Urbano, de quo Bald. *conf.* 27. o. in princ. lib. 4. incipit. *Urbanus Episcopus.* & Anchar. *conf.* 32. 1. Premittenda, vbi n. 5. quod vidit eorum privilegia concessa a Papa Benedicto. Anton. de Butrio *conf.* 26. in princ. † Declara; quia licet sint sub regula Beati Augustini non comprehendit fratres Seruorum; quia est exorbitans. Anto. de Butrio d. *conf.* 26. in fi. † Et hodie redacti sunt ad instar Mendicantium ponderata veritate, idem Lap. d. alleg. 62. num. 6. ver. in ista materia, vbi, quod propterea est actor ordo, quam sit ordo Sancti Benedicti, licet non audeat firmare, & Fede. de Sen. *conf.* 145. num. 8. ver. item aliaratione, vbi, quod fuerunt mendicantes per 40 annos, & per tempus immemorabile. † Contrarium, quod imo non sint mendicantes; quia licet

per accidens contingat mendicanti; tñ regula eorū mendicantem non inducit; ideo non dicuntur mendicantes; sicuti in casu contrario, licet vere mendicantes propter oblationes veniant ad statum, vt actū non mendicent, tamen nō desinunt esse mendicantes. Feder. de Sen. *conf.* 145. n. 6. ver. si ordo Seruorum. & latius in fin. col. pen. ver. nam ordo Mendicans, vbi, q. ordo Seruorum nō est fundatus in mendicantia, licet actū mendicent, sed tñ ordo non est mendicans, & quod ita communiter * tenetur, & latius Calderin. *conf.* 400. alias 15. de regular. vbi, quod ante annū possunt proficere expresse, & tacite, & possunt habere in cōmuni; ideo nō sunt mendicantes, & latius *conf.* 402. alias 17. de regularibus, vbi in fine, q. ita fuit declaratum per Papā, Anchar. plene *conf.* 321. n. 4. & sequ. vbi, quod sunt mendicantes; quia non habent, sed possunt habere; & quia licet ex constitutionibus non possent habere, secus ex regula B. Augustini, quæ debet attendi; quia alia sunt additamenta, quæ cessant. † Exempti sunt fratres Seruorum Ciuitatis Fauentie ab ordinario, & illius correctione, & visitatione; ideo nō possunt etiam visitari ab Archiepiscopo Rauegnaten. nec ab eis possunt exigi procuraciones, sed in omnibus sub sunt suo Generali ex privilegio Alexan. Papæ. Calder. *conf.* 453. alias 11. de censibus, quod est Io. Calder. Theobal. & Gasparis Calderini, & idem tenet *conf.* 452. alias 10. eodem tit. † Privilegium habent, quod gaudeant plena exemptione suarum Ecclesiarum, quas habent, & in futurum habebunt; & ideo si adipsas nouiter Ecclesiam, quæ erat secularis, non tenentur ad collectas, neque ad alia onera di. & Ecclesie, nisi sint onera realia; vt sunt census pro rebus Ecclesie debiti. Calder. *conf.* 403. alias 18. de regular. quod duplicatur *conf.* 451. alias 9. de censibus. † Privilegium exemptionis amplissimū habent a iurisdictione ordinariarum pro se, & locis suis præsentibus, & futuris ab Urbano Papa, quod ponit Bald. *conf.* 270. Urbanus Episcopus, lib. 4. vbi examinat plenam eorū exemptionem, & an teneantur ad quartam funerum, & quando, & in illo privilegio multum cōmendatur isti Religiosi, tanquam præstatiores aliis circa suam gem in beneficium Sedis Apostolicæ, vbi cōcludit Bald. ipsos teneri ad quartam funeralem relictorum versus parochialem pro iis, qui eligunt sepulchra in Ecclesia d. ordinis; sed tamen non tenentur ad quartam Episcopalem; quia exempti sunt. † Succedunt pro fessis, put laici, & acquirunt Monasterio huius ordinis, Anchar. d. *conf.* 321. n. 3. in fi. & sequ. † Non tamen possunt intulitari particulari habere non possunt, sed dos acquirunt Ecclesie Monasterii. Ant. de But. *conf.* 26. vers. item legatum, circa princ. † Et per totam Italiam, vbi possident Monasteria, habent bona stabilia; ideo recessum est a mendicantia, quod facere poterunt; quia non contradicit regula; sed constitutionibus additis, Anchar. d. *conf.* 321. per tot. maxime in fin.

Frates Terrii Ordinis an sint Ecclesiastici, & subsint Episcopo, vel non. Concl. 470.

FRATRES † Terrii Ordinis non subsunt Episcopo, & licet sint privilegiati a vexationibus secularibus, & sint Religiosi; tamen non sunt ecclesiastici persone. Fed. de Sen. *conf.* 150. in princ. incip. Cum aliqui boni viri, sequitur Cardin. Zab. *conf.* 13. in ciuitate, in fin. concordant Calderin. *conf.* 121. alias, 7. de iudic. Abbas *conf.* 31. Ad clar. ram decisionem, per tot. lib. 1. † Contrarium, quod imo sint ecclesiastice persone, & nō subsunt iudici seculari, licet non sint professi, & possint cōtrahere, tener Angel. *conf.* 218. Vsa narratione, in princ. vbi dicit quod ita consulerunt Guido de Bayfio, Dynus Musellus, & alii Aduocati Romanæ Curie, vt refert Bart. in l. semper. §. quibusdam, ff. de iure immunit. vbi tamen dicit hoc esse verum, quod sunt ecclesiastice persone sumpto late vocabulo. † Declara; quia non sunt proprie ecclesiastice persone de iure cōmuni, quia non habent regulam, ideo corā seculari conueniri possunt; sed tamen quoad multa sortiuntur privilegium ecclesiasticarū personarum, etiam de iure cōmuni; quia sunt mixte persone, ita Corne. *conf.* 205. per totum, lib. 1. vbi dicit, quod habent immunitatem ab oneribus; ideo sunt exempti, ne possint grauari per Communitates, neque valet statutum Communis Triuii, per quod bona efficiuntur tributaria in præiudicium istorum fratrum terrii Ordinis. † Declara; quia si sunt oblati, quia obtulerunt se, & bona sua loco pio, licet sint laici, subsunt ecclesiastico; si vero sunt heremitæ laici, & miserabiles persone, sunt sub protectione ecclesiastici, sed tamen ratione cōtractus, vel delicti possunt conueniri sub iudice seculari. Castrensis *conf.* 351. Queritur, vers. tertius casus, per tot. lib. 1. † Declara; quia sunt Deo deuoti, & ecclesiastice persone, sed seculares; & quia non habent continentiam, neque

- paupertatem; ideo non possunt dici neque monachi, neque regulares; neque clerici, maxime, quoniam est militia, & milites deferunt arma, & exercent, & vagantur, neque deferunt coronam, prout milites de la Scala, Templarii, & similes, Abbas *confil. 10. 4. per tot. lib. 1.*
6. Declarata; quia si per fraudem obedientiam promississent, tunc non liberarentur a iurisdictione seculari. Angel. *confil. 218. in princip. ver.*
7. & si talem. Declarata, prout dicitur de beginis, & episcopi ocaris in *ver. Beghine. Concl. 32.* Vide in *ver. Ecclesiastica persona que dicantur. Concl. 27. cum Concl. libi prox. seq.* Declarata; quia bene subsunt Episcopo in casu denegata iustitiae, & in causa appellationis possunt isti fratres ad Episcopum appellare. Bald. *confil. 272. Super eo. q. queritur.*
9. n. 4. *ver. nunc videamus. lib. 1.* Declarata; quia religiosi non sunt stricte sumptu vocabulo, sed potius dicuntur habere quandam modum vivendi, quam quod habeant regulam. Gemin. *confil. 41. n. 2. ver. est dare etiam speciem.* Card. Zabarell. *confil. 17. n. 3. ver. tertius ordo.* Amplius; quia Episcopus non habet quartam de relictis factis dictis fratribus, Feder. de Sen. *confil. 150. in princip. ubi est casus.* Amplius, ut quod dicitur de fratribus tertii Ordinis, idem sit de mulieribus tertii ordinis, quia appellantur Pizocare, seu amantellata; tertii ordinis; quia non sunt ecclesiasticae personae, vel religiose, sed seculares, & possunt conveniri coram iudice laico, & iudicari, & ligantur statutis laicorum circa successione, & alia. Socin. *confil. 230. col. penult.*
12. *ver. circa secundam. lib. 2.* Amplius; quia de consuetudine conveniri possunt eorum secularibus iudicibus. Federic. *d. confil. 150. in fin. ver. igitur cum non sint.* Calder. *confil. 121. per tot. alias 7. de iudic. Bald. confil. 272. n. 2. & sequ. ver. sed an persona.* & per tot. lib. 1. & clarius nu. 4. *ver. si.*
13. nunc videamus. Refringit; quia in casu iniustitiae, vel appellationis sunt de foro ecclesiastico, & appellant ad Episcopum, vel Papam, tam in civilibus, quam in criminalibus. Bald. *d. confil. 272. nu. 4. ver. nunc videamus. lib. 1. ubi tenet, quod si est appellatum ad seculares.*
14. bene valet appellatio, & ecclesiasticus est exclusus. Amplius; quia non gaudent privilegio fori, neque reputantur ecclesiasticae personae quoad collectas, & eorum bona, neque in eis habet locum capsi, quis suadente diabolo. 17. *quest. 4. ut late per Calderin. confil. 121. An fratres de penitentia, alias 7. de iudic. & foro compet. q. duplicatur confil. 89. alias 4. de regular. Declarata; quia faciunt tertiam speciem, quia participat de utroque, videlicet laicali, & ecclesiastico, secundum Bald. qui adducit iura pro utraque parte, & tandem ita*
16. concludit *d. confil. 272. n. 2. & sequ. ver. sed an persona. lib. 1.* Extendit; quia eorum religio non est approbata a Sede Apostolica, & sunt sicut locustae, sine Rege, & sine rectore, contrahunt matrimonium, retinent propriam, & non habent tria substantialia religionis. Calderin. *dict. confil. 121. ver. item quod dictorum fratrum, circa med. alias 7. de iudic. & Contrarium, quod regula istorum sit approbata per Nicolaum Papam IV. attestatur Calderin. confil. 455. alias 13. de censib. ubi ponit verba privilegii, & quod sit ordo specialiter approbatus, & collegii ecclesiasticum, plene Bald. *d. confil. 272. Super eo, quod queritur, in princip. lib. 1. & confil. 60. lib. 5. num. 2. ubi attestatur se vidisse privilegium Nicolai Papae approbantis hanc regulam, & de eadem approbatione Nicolai III. testatur Card. Zabarell. confil. 17. nu. 3. & quod sit ordo ecclesiasticus, & sint ecclesiasticae personae quoad bona Congregationis. Fulgosi. *confil. 241. in fin. & Amplius; quia habent liberam potestatem vivendi more laicali, praeterquam quoad duo; quia obediunt suo superiori, & secundum eorum modum vivendi regulantur, in aliis sunt omnino liberi; quia matrimonio videntur contracto, habent proprium in particulari, exercent publice officia tanquam laici, & propterea magis participant cum laicis; ideo non sunt religiosi. Gemin. late***
19. *confil. 40. num. 2. & 3. ver. & isti proprie.* Limita praedicta omnia, nisi haberent privilegium a Sede Apostolica, quod religiosi essent; quia esset servandum. Calderin. *dict. confil. 121. in fin. ver. si tamen praedicti, alias 7. de iudic. ex praemissis facias regulas sequentes.* Ordo & Religio fratrum tertii Ordinis sancti Francisci est approbatus a Sede Apostolica, & propterea est ordinatio, & collegium ecclesiasticum. Bald. *d. confil. 272. in princip. lib. 1. & Fulgosi. confil. 241. in fine. ubi, quod emittunt professionem, & quod promittunt obedientiam secundum regulas tertii Ordinis, sed paupertatem, & castitatem non videntur.* Vide, *Fratres Ordinis Minorum. Concl. 467.* Et
21. sunt instituti a Sancto Francisco, & appellantur continentes, qui sunt tertii ordinis; quia Sanctus Franciscus tres Ordines instituit; primus est fratrum Minorum in archissimo status; quia etiam in communi non possunt aliquid habere; secundus est Monialium S. Clarae, qui etiam est archissimus; tamen in communi possunt habere stabilia; tertius est continentium, qui etiam possunt habere proprium. Bald. *confil. 185. Factum proponitur, & confil. 439. S.*
22. *Franciscus. lib. 5.* Persona quoad multa sunt laica, quoad multa sunt ecclesiastica, & sic participat de utroque; diversis respectibus;

vide tertia species mixta personarum efficitur; quia nec absolute seculares, nec absolute ecclesiastici dici possunt. Bald. *dict. confil. 272. n. 2. ver. sed an persona. lib. 1. & confil. 60. Quodam fori. n. 2. lib. 5. & Et con.* sequenter debet esse locus praevencionis, prout in iis, quae sunt mixti fori, nisi dicamus, quod mixtura in personis operetur, quod magis dignum trahat ad se minus dignum, ut in *ver. Dignitas. magis. Concl. 435.* Exemplo heremita, qui licet sit laicus, tamen gaudet privilegio fori, ut in *ver. Heremita gaudet privilegio fori. Concl. 439.* Forum fortuitum seculare, & in euentum iniustitiae, & appellationis, Episcopus, vel ecclesiasticum possunt adire, inviolunt, tam in civilibus, quam in criminalibus. Bald. *dict. confil. 272. n. 4. v. videamus de foro. lib. 1. & Et quod conveniri possunt etiam eo. 46. ram iudicibus secularibus. Abbas confil. 31. Ad clarum. col. 2. ver. per istam fraternitatem. lib. 1.* Declarata tamen; quia praedicta omnia dependent ex privilegio, & arbitrio Visitatoris Apostolici, qui potest istos fratres pro voluntate sua regulare, Baldus *dict. confil. 272. num. 4. ver. sed hoc est arbitrio. lib. 1.* Extendit; quia si delinquant ad contrahendum coram seculari, possunt conveniri ex privilegio Nicolai Papae. Bald. *dict. confil. 60. nu. 2. ver. non tamen sunt. lib. 5. & Non 89. tenentur solvere quartam Episcopo de legatis sibi factis, qui sunt laici, & exempti; & quia pia causa efficit illorum congre-*

Abbas *d. confil. 31. per tot. lib. 1.* Vide, *Concl. prox. sequen. Vnde, ne an sint ecclesiasticae personae, vel non. Concl. 432.* Vide, *Ecclesiastica persona que sint, & gaudeant privilegio fori. Concl. 27. & Concl. proxima sequente.*

Fratres Tertii Ordinis, & eorum privilegia. Concl. 471.

FRATRES Tertii Ordinis alii sunt Ordinis S. Francisci alii vero Ordinis Humiliatorum appellantur, & omnes possunt habere proprium. Calderin. *confil. 391. alias 6. in princip. de regularibus.* Eorum Religio est approbata a Nicolao Papa IV. attestatur; Calderin. *confil. 455. alias 13. de censib. ubi ponit verba privilegii. Baldus confil. 272. n. 2. & sequen. lib. 1. & confil. 60. n. 2. lib. 5. ubi, quod videtur privilegia approbationis, & quod sint approbati per Nicolaum III. Cardin. Zabarell. *confil. 17. num. 3. & idem dicit Fulgosi. confil. 241. in fin.* Visitari debent a fratribus S. Francisci ex particulari privilegio Innoc. III. prout idem Calderin. *d. confil. 455. alias 11. de censib. ubi ponit tenorem privilegii, & tenetur visitandus dicto privilegio competere ad fauorem istorum tertii Ordinis, non contra eorum voluntatem.* Birretum in capite possunt portare diuicium, prout sibi libet, dummodo non sit alium, neque nigrum, sed humile; quia in eorum libro hoc non est prohibitum. Gemin. *confil. 41. Pro clauis. n. 4. ver. sed si legatur; ubi dicit, quod ferrarie portant birretum pelliceum, Mutine caputium reuolunt habens confutam pellem agniam, Bononia caputium cum pellico birreto, Florentia caputium magnum regens spatulas, & totum caput.* Habitum tenentur deferre de panno vili, cum mantello longo clauso, & quod habeant manicis rotundas sine buttonibus. Gemin. *dict. confil. 41. num. 3. ver. sed si recte.* Alexander 6. Papa IV. concessit privilegium, quod teneantur ad collectas pro bonis patrimonialibus; sed tamen non possunt compelli ad munera publica personalia. Baldus *d. confil. 272. Super eo, quod queritur, num. 2. ver. sed an persona, ubi refert verba privilegii. lib. 1. & Telli 7. possunt de bonis suis ex privilegio Nicolai Papae. Bald. *confil. 60. n. 2. ver. item eis est permittum, lib. 5.* Imo ex constitutionibus tenentur facere testamentum intra tres menses, postquam sunt effecti de isto ordine, ne contingat eos decedere intestatos. Card. Zabarell. *confil. 17. num. 3. ver. si tertius ordo.* Extendit; quia possunt etiam contrahere inter se non obstante solemnitate statuti, quod eos non ligat; quia sicut libere possunt testari ita libere possunt contrahere. Bald. *dict. confil. 60. circa finem. lib. 5.* Ecclesiasticae personae sunt quoad hoc; quia non ligantur statutis laicorum, quin possunt libere contrahere, & testari, & solemnitas requisita a statuto non ligat eos; item non tenentur ad super indicta laicalia. Bald. *dict. confil. 60. num. 2. ver. ego dico usque in fin. lib. 5.* Vide *Concl. prox. praecedentem.***

Fratres Mendicantes, & Monachi non possunt habere aliquid proprium, & quando secus. Concl. 472.

FRATRES omnes maxime Mendicantes prohibentur aliquid proprium habere ratione administrationis duxat, Gemin. *confil. 40. in fin. ver. nec obstat, quod est Anchor. Io. de Imol. & aliorum.* Amplius in monachis; quia sunt incapaces proprietatis ratione iuris proprii. Gemin. *confil. 80. numer. 4. ver. an contrarium vide-*

1. *¶* Amplia in tantū, vt nec valeat consuetudo cōmunis, & to-
 lerata in contrarium, quia tanquā irrationabils, nutriticia pecca-
 ti & contra substantiam voti, non tenet. Calderin. *conf.* 386. alias
 4. *1. regularibus. & conf.* 42. alias 4. *de consuet.* vbi duplicatur. *¶* Exten-
 de etiam in Mendicantibus, qui non possunt habere propriū in
 generali, & cōmuni, & cōsuetudo contraria nō valet. Geminian.
 in 4. *conf.* 40. in *fi. ver. nec obstat*, quod est etiam Petri de Anchar. Io.
 5. de Imola, & Bernardi Zambeccar. *¶* Amplia, vt nec valeat dispō-
 sitio superioris, neque vlla tolerantia eiuldem. Calder. *di.* *conf.*
 386. in *prin.* alias 1. *de regularib. in fin. vers. & ex isto inferitur*, quod du-
 6. plicatur *conf.* 42. alias 4. *de consuet.* *¶* Amplia, vt neq; Papa velit il-
 le dispōsere, *cap. cum ad monasterium, de statu regular.* quem textum
 ad hoc allegat Calderin. *di.* *conf.* 386. in *prin.* quasi quod Papa nō
 velit posse dispōsere, alias est 1. *de regular.* quod duplicatur *conf.* 42.
 7. alias 4. *de consuet.* *¶* Amplia, vt nēdum monachus non possit ha-
 bere proprietate ratione iuris propriā, quia est incapax propter
 votum paupertatis, sed neq; potest habere vsum fructum rerum
 temporalium quantum ad hoc, vt sibi quaeratur istud ius inabdi-
 cabiliter etiam ex voluntate Abbatis. Gemin. *conf.* 380. num. 4. & 5.
 8. *resp. & pro declaratione.* *¶* R. Eltringer, vt amplior nō procedat re-
 spectu vltius fructus pro victu suo, non inabdicabiliter, sed tantum
 de tolerantia Abbatis: quia potest habere tale vsum fructum. Ge-
 9. minian. *conf.* 380. 6. *vers. si queritur.* *¶* Amplia: quia fratres minores
 S. franciscani non possunt in particulari, neque in generali esse in
 iudicio pro rebus temporalibus, neque constituere syndicos, nisi
 ad recipiendū ea, de quibus sunt capaces, & ad distribuendū,
 non tamen non poterit agere nomine fratrum. Bart. *conf.* 38. *¶* *si*
 10. *quidam, n. 4. vers. que, quarto dubitat. l. i. 1. ¶* Limita: quia bene possunt
 habere pro vna necessitate de licentia superioris libros, vestes, &
 pecuniam pro vltu sue necessitati, nō autem quod dicantur ha-
 bere dominium talium rerum, neque vsum fructum, sed simpli-
 11. ter vsum pro necessitate. Calderin. *conf.* 387. alias 2. *de regularib.*
 Geminian. *conf.* 380. n. 4. & *seq. vers. in contrarium.* & num. 8. *¶* Exten-
 de: quia fratres Ordinis Minorum possunt habere vsum rerū,
 & deinde possunt habere vsum cella, & camerae propter item vtrum-
 12. que, & aliorum bonorum, & de licentia superioris possunt illū
 vsum donare causa mortis, Card. Calder. *conf.* 317. *Cap. si possit factum,*
 13. *1. si que in fin. ver. licet autem*, vbi loquitur in monialibus S. Clarae,
 & alius Religiosis. *¶* Limita: quia imo etiam cessante fraude, &
 de licentia superioris potest habere frater annuam prouisionem
 conueniunt pro vestibus, & necessitate sua, vltra necessitatem vero
 ipsi omnino sunt incapaces. Calderin. *conf.* 387. *circā fin.* alias 4.
 14. *de regularib.* Gemin. *conf.* 380. n. 3. *¶* Declara: vt quod dicitur de li-
 centia sui superioris posse eos habere libros & necessaria; intel-
 ligitur de superiore immediato, nisi constituto, vel consuetudo
 aliter disponeret. Calderin. *conf.* 388 alias 3. *de regularib.* vbi etiam
 excipit, nisi professio esset facta in manibus Generalis, vel in ma-
 nibus alterius recipientis nomine Generalis. Vide, *Monachus*
 quicquid acquirit, acquirit monasterio. Concl. 316.

Fraudulentum instrumentum quis dicere possit, vel
non. Concl. 473.

Aliud est dicere contractum factum in fraudem, aliud esse fictitium. *Bart. conf. 65. Petrus Nicole, in princ. lib. 1.* † *Fraudulentum contractum non potest dicere donator. Bart. d. conf. 65, in princip. lib. 1.* *Ancharan. conf. 27. n. 6. Alexan. conf. 14. in 2. lib. 3.* dicit communem. * *et conf. Bart. est infernum per Rotam in nouisdecim syni. 14. de notatione.* † *Extendi, quia neque haeres extraneus potest dicere contractum defuncti fraudulentum. Bart. d. conf. 65. col. 1. in fi. v. si vero lib. 1.* † *Restringe in haerede, qui teneatur ex necessitate testator relinqueris quia bene potest allegare fraudem defuncti. Bart. d. conf. 65, in princip. v. si vero lib. 1.* *vi abipostill. in ver. libertus patronatus d. concordat.* † *Restringe in extraneo non haerede, proinde creditore; quia potest dicere contractum in fraudem sui factum. Bart. d. conf. 65, in princ. v. si vero hoc velle lib. 1.* † *Limita; quia bene potest donans, & haeres eius dicere de simulatione donationis, & alterius contractus ab eo facti. Bart. d. conf. 65, nu. 1. v. si circa primum lib. 1.*

Fraus & dolus nemini patrocinator. Concl. 474.

FRAS† et dolus nemini patrocinari debet. Oldrad. *conf.* 257. n. 41. *prope fin. ver. fraudis in super. vsque in finem consilij.* Vide, Dolus non debet patrocinari dolo. *Concl.* 581. † Amplia in tantum, vt licet dolus adhibitus in contractu faciat contractum ipso iure nullum, quando dolus dedit causam contractui, ita vt nō valeat volente

decepto; tamen bene valet in præiudicium adhibentis dolum, qui non potest allegare nullitatem ex dolo suo, nec sentiat cōmmodum. Feder. de Sen. conf. 89. *pro agenti, & conf. 90.* vbi loquitur de clerico trahente alium clericum coram seculari, vt licet sententia lata non valeat; valet tamen in odium trahentis, & doli. ¶ Amplia; quia laicus præcens pro crimine coram seculari si fiat clericus, vel ecclesiastica persona per dolum, vel fraudē, quā in dubio præiuratur, potest condemnari, & fieri exsecutio contra eum etiam personalis per secularem, quia laicus ipsum non tueretur. Feder. de Sen. conf. 97. *in fin. vers. Et quæmus, & conf. 123. circa med. vers. sequendum queritur.* ¶ Amplia; quia licet vassallus alienans feudum sub conditione non cadat a feudo non existente conditione tamen si in fraudem adhibuit conditionem, sed reuera alienauit, & possessionem etiam cum reservatione tradidit, non debet excusari per figmenta, sed ex dolo puniri; quia non releuat bene cantare, & male rursus Bald. conf. 9. *n. princ. lib. 1. vers. cum autem non adf. nu. 1. & nu. 3.* ¶ Amplia in religiosis per fraudem relicto beneficium foramen in fua Ecclesia, ne de legatis soluant quartam; quia ex tali fraude non iuuatur. Geminian. conf. 22. *n. 6 in fin. vers. ad quod facit.* ¶ Amplia; quia licet bannimenta matrimoni contraheudi fiat in Ecclesia oportetur, quod proles sit legitima, etiam si postea degerat impedimentum dirimens matrimonium. *cum in inhibitorio. s. x. de cl. indif. despon. sit.* si tamen scientes impedimentum faciant bannimenta, non consequentur commodum bannimenti, ex quo dolo fecerunt, & fraudulenter. *dict. cap. cum in inhibitorio. s. 1. in fin.* ¶ Amplia; quia doli & fraudis in tantum obstat fraudanti, & dolo, vt etiam non possit iuari ex contractu, & acquisitione doli. Baldus conf. 76. *Et ad id tale est. Dominus Nicolaus. in fine. lib. 1.* vbi, quod fidei commissarius vniuersalis, qui teneatur ad legata, non liberatur, licet repudiet hereditatem, & illam velit obtinere ex donatione heredis; quia donatio est fraudulenta. ¶ Amplia; quia licet quilibet possit inuitum, & ignorantem in iudicio tueri; tamen non animo nouandi; quia non potest quis pro fratre, cui teneatur compromittere ex forma statuti, velle iudicium in se assumere, vt euitet compromissum, quia sit fraus statuto. Fulgos. conf. 185. *Supposito. s. iuror.* ¶ Et iura non subueniunt fraudanti, imo iure suo priuatur faudator. Crauetta conf. 764. *n. 6.* ¶ Et clericus retinens concubinam, licet eam appeller forentem, non euitat penam, sed grauiorem meretur. Alexan. conf. 49. *Paucis. num. 6. in fin. lib. 4.* vbi allegat multa similia de viurario, qui viuram penam vocat, & nomine penæ fingit, & pignus venditionem simulat. ¶ Et plus peccat, qui in fraudem legis aliquid facit, quam is, qui aperte facit contra legem; id est cap. *debitores, de iur. iur.* quod compellitur iuramentum soluere viuis promissis, non habet locum in eo, qui voluit in fraudem dicti capituli vsuram solui vt penam. Alexan. *dict. conf. 49. num. 17. in fine. vers. dict. ergo. lib. 4. & num. 18. cum sequen.* ¶ Amplia; quia licet scientia & patientia non inducat consensum in præiudicialibus; fallit tamen, si taceat quis cum fraude. Ita in *l. que dotis. numer. 8. vers. quintus casus. ff. solut. matrim.* ¶ Amplia; quia statutum, quod mulier non nubat extra territorium forensi cum habedote, licet sit odiosum; habet tamen locum in prælegato facto, per quod abforberetur quasi tota hereditas propter fraudem euitandam. Cephal. conf. 191. *per tot.* ¶ Ex-14 tendens; quia vt occurrat fraudibus, materia odiosa late interpretetur. Vide, *Fraudibus iura non est aperienda. Conclus. proxim. sequen.* ¶ Amplia; quia minor & mulier, ad quorum fauorem annullantur obligationes eorum, nisi contra solennitate seruata, bene obligantur, si animo decipiendi dolo cōtraxerint, & se obligauerint, puta tacerent esse dotalem, vel exprimendo falsò, quod sit alterius, vel alias decipiendo contrahentem ignorans, seu non scientem, ita plura Alexand. *conf. 10. num. 1. & sequen. lib. 4.* vbi dat plura exempla de hoc. ¶ Amplia; quia licet valeat prohiberi ad certum tempus, ne filia nubat, intelligitur tamen, dummodo non in fraudem; quia post dilationem non efficit apta reperire maritum. Aretin. conf. 67. *in princ.* Vide, *Dolus non debet patrocini.* *Conclusio 31.*

Fraudibus via non est aperienda, sed illis est obuiandum. Concl. 475.

FRAVDIVS via non est aperienda. c. porro. de iur. lap. alleg. 55. m. 2. in prin. qui loquitur in exceptione vi furaria subdita, vt quis fraudulenter iterum non audiat. Calder. conf. 294. circa medium. vt. item si contrarium alias 2. dererit permitt. vbi. quod Episcopus non potest precipere paronibus, vt consentiant in permutationi beneficiorum paronatus, alias, quod conferent; quia aperiretur via fraudibus. l. cum ij. §. si cum l. ff. de transaction. l. qui sub pretestu.

- C. de Sacros. Eccl. vbi text. clar. Ant. de Buttr. conf. 5. n. 2. & conf. 4. n. 2.
 2 Alex. conf. 108. v. jo. n. 3. & 4. lib. 4. Et vt occurrat fraudibus, ius
 3 admittit latam interpretationem; & facit dispositionem fauora-
 4 bilem; quia fraudibus occurratur. Crauet. conf. 76. n. 6. Et non
 5 est danda materia delinquendi. Io. de Anan. conf. 70. n. 2. Et statu-
 6 tum, quod mulier non possit agere; nisi caueat, habet locum, licet
 7 mulier requisita ad cauendum obtulerit caueres; sed non cauit; quia
 8 alias fieret fraus statuto, etiam si statutum dicat, mulierem negantem
 9 cauere. Alexan. conf. 21. in fin. lib. 1. sequitur Socin. Jun. conf. 3. n. 12.
 10 lib. 1. qui dicunt, quod redderetur elusorium statutum, si oblatio
 11 sufficeret. Amplia; quia quod vna via prohibetur, per circuitus
 12 non debet admitti; ideo si est permessa locatio bonorum Ecclesie
 13 de quinquennio in quinquennium, ne fiat propterea alienatio,
 14 non potest fieri locatio multiplicata, & successiva pro pluribus
 15 quinquenniis. Lap. alleg. 12. in princ. Et extendit; quia quod est pro-
 16 hibitum directe, censetur per simile, ne fiat fraus; ideo prohibiti
 17 piscari cum instrumento, per quod pisces omnes capiuntur, prohibi-
 18 tur per simile instrumentum, quod idem operetur. Bald. confil.
 19 492. Inter magnificos n. 3. ver. tertio queritur. lib. 5. Amplia; quia ne-
 20 dum via non est aperienda, sed occurrendum, ne fiant fraudes. De-
 21 cian. conf. 4. n. 3. lib. 1. Amplia; quia quando aliquid directe prohi-
 22 bitur a lege, si fiat per obliquum; dicitur fieri fraus legi, q. non
 23 est admittendum, l. q. conditionis implende causa. ff. de donation. causa
 24 mortis. Federic. de Sen. conf. 4. n. 5. ver. sic, prout a se possit. & ideo vt
 25 tollatur fraus, non admittitur aliquid fieri etiam per indirectum.
 26 Federic. de Sen. conf. 8. n. 3. in fin. & latius conf. 9. n. 4. in princ. vbi, quod qn
 27 aliquid prohibetur, non est licitum alia via per fraudes, vel figmen-
 28 ta, tacite, vel per obliquum id admittere, maxime contra eccle-
 29 siam. Signorol. conf. 71. n. 7. & seq. Et tutor, qui non potest aliena-
 30 re bona minoris, neq. potest locare de anno in annum, ita quod
 31 duret locatio in heredes, & successores conductoris; quia censetur
 32 omnia in fraudem. Alexan. conf. 165. in princ. ver. & ideo. lib. 2. vbi
 33 ponit multa similia, quae videas. Et extendit; quia licet appellatio-
 34 ne venditionis non veniat permutatio; si tamen sit statutum, quod
 35 vendere non possit, nisi contra sortibus, & alias facta venditio non
 36 valeat, non requiritur consorte, statutum non habet locum in per-
 37 mutatione; nisi permutatio fieret in fraudem; quia simulate per-
 38 mutatur; quia tunc statutum habet locum. Alexan. conf. 197. n. 3.
 39 ver. quid ius lib. 7. Amplia; quia in dubiis op. nionib. illa est am-
 40 plectenda, per quam fraudibus obuiatur. Federic. de Sen. conf. 7. n.
 41 5. ver. ista pars videtur. & conf. 93. n. 6. vbi, quod accusatus a clerico
 42 coram seculari no debet admitti coram ecclesiastico ad accusan-
 43 dum clericum per fraudem, vt faciat eum desistere a iudicio ex-
 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 45 pro; quia ista fieri consueverunt. Amplia; qui statutum prohibi-
 46 bens omnino, & generaliter magnatibus non posse acquirere ces-
 47 sionem bonorum contra popularem, licet de ecclesia non loqua-
 48 tur; tamen ligat, ne ab ecclesia cessio acquiratur, ne fiat fraus legi
 49 ex intentione, & sic extenditur statutum ob fraudem evitandam.
 50 Fede. de Sen. conf. 84. in fin. & idem, si prohibet cessione fieri con-
 51 tra popularem; quia nec valebit facta generaliter contra omnes,
 52 non expressis popularibus, propter fraudem, quae adhiberetur. Fe-
 53 deric. de Sen. conf. 85. n. 3. ver. sic, nam qui vniuersaliter. Amplia; quia
 54 confessio voluntaria vnius non debet nocere tertio; quia alias ef-
 55 fet aperta via fraudibus. Ant. de Buttr. conf. 5. n. 2. ver. contra puto.
 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 57 Amplia; quia statutum prohibens appellari, dici de nullitate,
 58 vel supplicari aduersus laudam, &c. non habet locum, si ferantur per
 59 dolum arbitri, vel arbitratoris; quia dolum futurum non est remis-
 60 sissus, ne aperiatur via fraudibus. Bald. conf. 187. in causa praesenti. lib. 2.
 61 Vide, Dolum futurum non potest remitti, & quando secus. Conclus. 88.
 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 64 Amplia; quia statutum prohibens fieri assicurationes mercium,
 65 habet locum etiam in assicuratione nauium, ne aperiatur via frau-
 66 dibus, & reddatur frustratorium; quia omnes facerent assicura-
 67 tiones nauium, & per indirectum fieret fraus legi. Castren. conf.
 68 251. Visa quadam, per totum, & in fin. ver. sic, maxime quia, lib. 1. Amplia;
 69 quia laicus praetentus, & citatus pro crimine coram seculari
 70 potest condemnari, etiam si fiat clericus, sed non potest exequutio
 71 personalis contra eum fieri; si tamen per fraudem fuit prom-
 72 otus, vt euitet iudicium secularis, potest fieri exequutio contra eum
 73 realis, & personalis, non obstante clericali per iudicem secularem
 74 propter fraudem, quae in dubio praesumitur. Federic. de Sen. confil.
 75 97. in fin. ver. & quamuis, & sic privilegium clericatus non tuetur
 76 fraudulenter, nec aperiatur via fraudibus. Amplia; quia soluens
 77 aliquid falso procuratori carenti penitus mandato non excusatur
 78 vilo modo; quia alias aperiatur via fraudibus. Ang. confil. 370. col.
 79 2. circa med. ver. sic, vnde si solutio. Amplia; quia Doctores non de-
 80 bent consulere in casibus, in quibus aperiatur via fraudibus. Ioan.
 81 Andr. in suo responsio ad Federic. de Sen. in fine, confil. Federic. 98. vbi di-

cit, q. ex conscientia non potuit consulere super casu sibi transmissio
 per Federic. quod debitor, qui praenit creditor suum coram iudice
 ecclesiastico super contractu usurario, & inhiuit iudici seculari,
 debeat tueri pendente appellatione, ne creditor illum conueniat
 coram seculari pro credito, postquam iudex ecclesiasticus pronun-
 ciauit instrumentum bonum; quia hoc modo aperiatur via, ne
 debitor soluat, & concord. Lap. in addit. ad confil. Federic. lib. 1. n. 1.
 vbi idem dicit, quando praebetur occasio mali, vel fraudis. Amplia;
 quia vbi aperiatur via fraudibus, prout si beneficiatus possit anti-
 cipatas solutiones bonorum locorum in praedictum succesoris
 recipere, hoc non est concedendum, etiam in casu, quod li-
 cita sit locatio. Anchar. conf. 116. Secundum ordinem. n. 4. Amplia;
 quia licet statutum Capituli factum pro augmento cultus diuini
 valeat; tamen secus sit, si fiat in fraudem habentium privilegium
 contrarium a Papa, vel in fraudem tertii; quia fraudibus via non
 est aperienda. Ant. de Buttr. conf. 42. ver. sic, contrarium n. 2. & per tot.
 vbi, qualiter probetur fraus. Amplia; quia licet Prior generalis
 possit transferre Monachum suum de monasterio ad monasterium
 rium; tamen non potest hoc facere in fraudem Visitatoris Apo-
 stolici, maxime, quando visitatio esset capta. Federic. de Sen. conf.
 145. n. 3. circa fin. ver. sic, sed pone quod vere. Amplia; quia licet
 fiat compromissum inter consanguineos, si petatur interuenire
 terminum, dicitur ar. statum ad obuiandum fraudibus, quod
 terminum non habet locum. Castren. conf. 321. Quod in causa appella-
 tionis, col. 2. lib. 1. Amplia; quia licet in matrimonio contractum
 non possit poena stipulari, si non sequatur quia matrimonium non
 esset liberum; tamen ar. hae possunt dari, quae perdamur, vel
 stituantur dupliciter; sed si sola ar. hae sint promissa, & non de-
 non etiam valet confessio tanquam facta in fraudem loco poenae,
 quia intelligitur de ar. hae vera tradita, alias fraudes possent com-
 mitti. Federic. de Sen. conf. 169. in fin. & per tot. & conf. 194. in diti
 matrimonialibus, in princ. Amplia; quia confessio cum hypotheca
 in praedictum instrumentum non admittitur ex sola apochia, quia
 esset aperta via fraudibus, & malitiis; ideo praesumitur data falsi,
 ne noceat tertio. Castren. conf. 337. Si prima duo, in princ. lib. 2. Vnde
 Scriptura priuata non concurrat cum instrumento, nisi primo testis sub-
 scripta. Conclus. 79. Amplia; quia vbi cunctae lex, vel statutum est
 etiam ad obuiandum fraudibus, & malitiis, tunc fit extensio, vbi-
 cunque; via malitiis aperiatur; Ideo statutum loquens de praeter-
 ito includit futura, vbi malitia induceretur in illo casu. Gemin.
 conf. 18. n. 2. ver. sic, sed ad primum. Amplia; quia vbi cunctae apertu-
 retur via fraudibus, & dolo in praedictum tertii, argumentum
 & dispositio interpretativa reuocatur. Gemin. conf. 42. n. 1. ver. sic
 ergo istud. Amplia; quia vbi lex aliquid prohibet tanquam illicitu-
 tum, fit extensio dispositionis, ne aperiatur via ad eludendam le-
 gem; ideo pater, qui prohibetur instituire filium spurium, prohi-
 betur etiam instituire nepotem ex spurio; quia alias aperiatur
 via fraudibus. Bald. conf. 57. Quaesitum est, n. 3. ver. & si diceretur. lib.
 1. Et extendit; quia si cui pater non potest minuire legitimam filii,
 ita non potest fraudem adhibere, vt per legata pro male ablatiis,
 neque per confessionem artis alieni minuat, nisi vere confiteretur,
 quia esset aperta via fraudibus. Alexan. conf. 35. Habita super q. in fin.
 lib. 1. Amplia; quia sicut prohibetur actio cedi in potentiores,
 ita prohibetur fraus, quam potentior, cui facta est cessio, vult
 credere, puta non detegere cessionem, sed agere tanquam procura-
 tor cedentis; quia est repellendus propter fraudem, & quia aperi-
 retur via fraudibus. Bald. conf. 151. Casus, quodam mulier, in fin. ver.
 sequitur secundum, lib. 1. Amplia; quia sicut mulier secundo marito
 prohibetur relinquere secundo viro ultra summam, quam relin-
 quit vni filio; ita etiam prohibetur relinquere filius secundum ma-
 trimonium plus, quam primis; quia hoc esset in fraudem l. ha. edicti-
 li. C. de secundis nuptiis. ita Bald. conf. 161. Quodam nobilis, per tot. lib. 1.
 Amplia; quia cap. quamquam de usuris, in 6. prohibens manifestam
 usurarium posse testari extenditur etiam ad donationem causa
 mortis, ne usurarii malitiose euitent prohibitionem Bald. conf. 151.
 294. Queritur utrum, in fine, versatam si diceremus, & per tot. lib. 2. licet
 contrarium teneat conf. 198. in fine, eodem lib. quia non dicitur
 fieri per fraudem, quod fit per modum non prohibendum, sed per-
 missum. Amplia; quia vbi aliquid prohibetur ex causa permissa,
 tunc non sufficit; quod partes adesse asserant; quia alias esset
 aperta via fraudibus. Anchar. conf. 130. In quaestione, quae vertitur
 7. & sequent. ver. sic, non obstat. vbi loquitur in muliere, cui facta est
 promissio de decem pro centenatio pro dote soluto matrimonio
 consistente in pecunia; quia est usura, non obstante, quod
 pro damnis ad hoc sit facta taxatio. Amplia; quia licet
 tutor penultimus non liberatur, si ultimus non est idoneus,
 quia alias esset aperta via fraudibus; quia si liberaretur, pos-
 set

letis, quem peniteret obtulisse, supponere non idonei, qui plus
offert, ut ipse liberaretur. Ideo hac ratione obligatus remanet,
maxime ad fauorem filii Bald. *conf. 327. Modus & forma per totum*,
maxime in fin. lib. 2. *Amplia*; quia licet contractus carcerati cum
tertio valeat, tamen intelligitur, quod carceratus liberatur, sed
sentit eum modo ex contractu venditionis, alias aperiretur via
fraudibus, quia illi, qui detinent carceratum, semper supponerent
tertium contraheptem. Cuman. *conf. 68. In p. e. f. n. i. questione. num.*
4. *vers. quod ergo*. *Amplia*; quia licet statutum laicorum non pos-
sit tollere iuramentum, & effectus iuramenti; tamen secus est,
quando statutum prohibet ad obuiandum fraudibus in contra-
ctibus minorum. Bald. *conf. 476. Considerandum est. per tot. maxime*
in fin. lib. 3. Vide, *Statutum laicorum non potest tollere iuramentum. Co-*
l. 631. Amplia; quia contra statuta fraudibus non est via apertien-
da; ideo statutum mandans solui gabellam omnium mercium,
præterquam tempore nundinarum venditarum, & fiat vendi-
tionum, cum pacto, quod censetur facta tempore nundina-
rum, & ante non debeantur, gabella solui debet, quia alias sta-
tutum esset per fraudes sublatum. Bald. *conf. 254. In quest. one prædi-*
ctæ. per tot. maxime nu. 3. vers. præterea cauendum. lib. 4. *Amplia*; quia
statutum Eugubii mandans, quod nullus possit testari de
bonis in territorio Eugubii, nisi referuerit ius communis circa o-
nera, & tributa, habet locum, etiam si quis faceret testamentum
extra territorium Eugubium; quia alias esset aperta via fraudi-
bus. Bald. *conf. 478. Statutum est. in princ. lib. 4.* *Amplia*; quia
prohibente malieres posse contrahere sine cetera solemnitate,
pater præsentia certorum consanguineorum, prout Affili; quia
habet locum etiam, si mulier subdita contrahat extra territo-
rium ad tollendum fraudes, quibus via esset aperta. Bald. *conf. 60.*
Quodam *for. in princ. lib. 5.* *Amplia*; quia in statuto Mediolani ha-
bente quoad iudicia habentem 18. ann. quia si habens talem æta-
tem dicitur confiteri se debitorem, non valet confessio ante li-
bellum, & iudicium, quia esset aperta via fraudandi statum. Si-
gnorol. *conf. 161. in fin. Amplia*; quia in casu statuti Papien. quod con-
cedit immunitatem conducentibus, & colentibus bona ciuium;
qui intelligitur, quando plura sint bona ciuium quam propria,
& aliena; quia alias esset aperta via fraudibus; quia rusticus diues
posset modica bona ciuium conducere, ut esset exemptus. Alexan.
conf. 108. Viso themate. nu. 3. & seq. lib. 4. quod est Collegii Papie,
& Mediolani, & Alexandri. *Idem in statuto, quod soluat gabella*
de omni venditione, præterquam si fiat pro dissoluenda obliga-
tione venditoris; certe si quis promississet vendere bona, & post-
ea peniteret, & compelleretur medio iure, non debet solvere;
quia ad dissoluendam obligationem vendit; sed si adhiberetur
pro cautela ad fraudandam gabellam; quia omnes volentes ven-
dere prius facerent obligatio nem de vendendo, ut venditio post-
ea sequatur esset facta ad dissoluendam obligationem præceden-
tem, heret fraus legi, & debet solui Alexan. *conf. 108. nu. 4. vers. sic*.
quod si statum. lib. 4. *Amplia*; quia in dubiis opinionibus opinio
iusta & sancta est, & tenenda, quæ obuiat fallacis, & fraudibus.
Bald. *conf. 476. Ex actis. in fin. lib. 4.* *Amplia*; quia donatio quæ de-
bet in iudicium, si excedit quingenta, non substat, si excedat, et-
iam quod partes dixerint, quod tot sint donationes, quot summa
sunt, quia fraus induceretur legi. Bald. *conf. 392. Locatio rerum. ante*
med. vers. nec etiam potest aliqua arte. lib. 5. & conf. 324. Casus talis. lib. 3.
Alexan. *conf. 165. Visi duobus. nu. 6. lib. 2.* quod duplicatur lib. 1. *conf. 1.*
68. & idem Alexan. *conf. 21. in princ. lib. 3.* *Amplia*; quia locatio
bonorum ecclesiæ permissa ad nouem annos tantum, si fiat ad
nouem annos, & durate prima locazione fiat alia ad alios nouem
annos etiam cum renunciatione primæ locationis, non valet pro-
rogatio; quia fieret fraus legi. Bald. *conf. 324. per tot. lib. 2.* Alexan.
conf. 165. Visi duobus. lib. 2. quod duplicatur *conf. 68. lib. 1. vbi, quod i-*
ta consuleret Franc. Aret. & Andreas Siculus. vbi apostill. in ver.
renouando. Vide, Locatio bonorum Ecclesiæ ultra tempus permissa non va-
let. Concl. 405. cum conclus. libi proxima seq. *Amplia*; quia licet
durante nouennio prorogaretur ad aliud biennum; quia potest
locator, & successor in ecclesiâ finito nouennio renouare locatio-
nem prorogatum, quæ tanquam fraudulenta non valet, etiam si
adit clausula, quod tot sint locaciones, quot anni. Bald. *conf. 392.*
circum med. vers. non obstat. lib. 5. vbi, quod diuisio verborum non di-
uidit dispositionem, ut faciat de illicito licitum. *Idem, si facta*
coëssione in emphyteusim de bonis ecclesiæ fiat pactum, quod
finita tertia generatione censetur facta renouatio; quia est in
fraudem, quæ solum permittit vsque ad tertiam generationem.
Alexan. *conf. 165. lib. 2. in princ.* *Amplia*; quia in conditionibus
implendis, quia via non est apertenda fraudibus; ideo si testator
substituit hæredi, si decesserit sine filiis, non intelligitur de ado-

ptuiis; quia fraus de facili fieri posset. Castr. *conf. 30. in princ. lib. 1.*
Alex. *conf. 2. in princ. & n. 16. vers. non obstat secundum lib. 1. & Restringe,*
ut bene veniat filius legitimatus; quia licet ex procreatione ta-
lium filiorum aperiat via delictis; tamen sufficit, quod testatoris
intentio non tendit ad hoc principaliter. Alexand. *conf. 2. nu. 17.*
vers. non obstat septimum. lib. 1. *Amplia*; quia fraudibus occurren-
dum est, & dicitur fieri fraus, quoribus constitutio, vel lex per in-
directum, & cautela redditur elusoria. Petr. de Anchar. *conf. 1.*
99. *Egregie, ac venerabilis*, alias per errorem incipit, *Super themate,*
est text. in l. cum ijs. §. si cum ijs. ff. de trans. action. *Amplia* etiam in ca-
su necessitatis; quia licet necessitas non habeat legem; tamen ne
aperiatur via falsitatibus tempore pestis, licet tot testes non repe-
riantur, solemnitas testamentorum septem testium non est re-
laxata. Egid. *conf. 1. n. 42. Amplia*; quia nunquam fumenda est in-
terpretatio, per quam vna partium fraudaretur, vella deretur; ita
Crauet. *conf. 91. n. 11. vbi plurimos allegat, & se ipsum conf. 70. nu.*
28. vers. decimo respondet, ut quod capio semper est excludenda ab
omni interpretatione. Castr. *conf. 205. Ego Paulus. ad fin. & conf. 285.*
Visi, & ponderatis omnibus supradictis. colum. 3. circa medium. & conf.
317. Viso, & examinato puncto. col. penult. lib. 1. Alexand. conf. 46. col. 3.
lib. 1. Amplia; quia lex abhorret fraudes, & machinationes, puta
quod vna pars potens praueniatur omnes procuratores, & aduo-
catos, ne pars alia possit illis se iurare. l. prouidendum. C. de postul. &
ideo imponit penam. *Idem in subrahente probationes, puta*
subrahendo scripturas, instrumenta, testes, & pena falsi puni-
tur, & aliis pœnis. Roman. plene conf. 346. nu. 12. & sequ. Limita;
quia vbi lex non vult prouidere, seu obuiare, tunc valet actus etiam
factus in fraudem, dummodo ambo contrahentes de fraude non
participent; ideo pater potest titulo oneroso etiam in fraudem le-
gitimæ filiorum alienare bona sua, libertus in fraudem patroni, ma-
ritus in fraudem quartæ debite uxori, ut per plura Soci. *conf. 108.*
n. 11. lib. 1. quod est consilium Corneli, subscriptum Socino, & in-
ter consilia Corneli. lib. 2. *conf. 178. vbi, quod tales alienationes et-*
iam in fraudem valent, quæ emptor de fraude non participauit;
quia lex non vult obuiare, ne pater vendat recepto pretio, & pretii
proliciat in mare. Vide, *Pater non potest multa in fraudem filiorum.*
Concl. 128. Limita tamen, quod quando aliquid permittitur a le-
ge, per quod videatur aperta via fraudibus, tunc factum valet, nec
curatur id, quod potest allegari de fraude; quia tunc non præ-
sumitur. Oldrad. in *conf. 203. Factum tale est.* Callador. *decis. 27. super*
reg. incipit, Tenuit palatium, vbi tenent aliquem posse tenere paro-
chiale non promotum vsque ad vltimam diem anni, & postea
illam resignare, per cap. transmissa, de elect. in 6. quia quamdiu durat
terminus, non committitur pœna. Castr. *conf. 79. Pro pleniori, nu. 5.*
vers. item non obstat. lib. 1. *Amplia*; quia si quid prohibeatur fieri
vno modo expresso, puta per testamentum, non prohibetur alio
modo per contractum, quia non dicitur per fraudem facere, qui
facit modo non prohibito. Bald. *conf. 298. Queritur, utrum in fin. lib.*
2. vers. quia modo restat. *Amplia*; quia non valet argumentatio de
fraude, quando non est a lege considerata; quia multa permittit-
tur a lege, licet sint fraudulenter facta, prout alienatio titulo o-
neroso in fraudem legitimæ parentum, & aliis exemplis per Cor-
ne. *conf. 178. In hac consultatione. n. 19. lib. 2.* *Limita*; quia licet pœna
non possit stipulari ad matrimonium contrahendum; tamen per
indirectum possunt arthæ dari, & committi, quod quasi esset idem
per indirectum. Federic. *dict. conf. 169. in princ. qui dicit * commu-*
nem. & idem dicit conf. 194. in princ. in quibus locis allegat ratio-
nem diuersitatis, quia arthæ requirit traditionem; ideo sit de par-
ua summa, promissio, quia est verbalis, sit laxior; vnde si arthæ non
interuenit actus, sed sit confessata, non valet, ut supra. Imo potest
pignus dari loco artharum, cum promissione, prout de arth. h.
Federic. d. conf. 194. in fin. vbi etiam ponit aliam cautelam; quod
licet pœna non possit promitti, possent partes se obligare tertio
ex alia causa, de quo considerent ea conditione, quod cedet iura
obseruanti; sed tamen dicit esse periculosum. *Limita*; quia li-
cet possit aperiri via delictis, & fraudibus; si tamen principaliter
hoc non fieret, sed secundario, & occasionaliter in quandam po-
tentiam consequutur, non curatur de hoc, ita Alexan. *conf. 2.*
n. 17. vers. non obstat septimum. lib. 1. *Limita*; quia statutum prohibens
posse donari insignia, vel aliud Potestari, prout est Perusii; non
procedit, quando desit esse officialis. Bald. *conf. 54. Statuto canetur,*
lib. 2. ver. in contrarium. *Limita*; quia si extat statutum, prout est
Perusii inter mercatores, quod vnus mercator non possit con-
ducere apothecam, in qua alius moratur, non habet locum, si apo-
theca conducatur a non mercatore ad publicum incantum, licet
ille, qui cōduxit, postea locaret mercatori; quia ex quo locatio est
facta palam non prohibito, & mercatores sibi præiudicant,
poterit

poterit tunc mercator conducere ab isto, nisi pbeur color quaficus, & fraus, Bald. conf. 40. preſuppoſito, quod lib. 4. Vide, Conſequitur quis ex perſona alterius, quod ex ſua conſequi non poteſt. Concl. 758.

Fraus quid ſit, & quid dolus. Concl. 476.

FRAUS eſt, quando volo alium decipere ſine meo commodo. Dolus autem eſt, quando decipio alium cum damno ſuo, & meo commodo, & fraus non eſt ſine dolo; imo eſt ſpecies doli. Dolus autem poteſt eſſe ſine fraude. ita Abb. conſil. 68. videtur primo. num. 3. ver. fraus enim lib. 1.

Fraus & dolus ex quibus probentur, vel præſumantur. Concl. 477.

FRAUS ex coniecturis probatur; quia aliter colligi facile non poteſt, quia autem. §. non ſimpliciter. ſi ſi quis omiſſa conſ. reſta. men. Oldrad. conſ. 324. n. 8. ver. unde cum ſenectus. cap. 2. de renunciatione. in 6. Geminia. conſ. 22. n. 6. ver. item vbi cumque. vbi. quod legatum præſumitur factum in præiudiciū parochie, & quarta, quando ſecundum verba non debetur quarta; quia legatum dirigitur in eccleſiā, in qua non eſt ſepultus legatarius, licet in effectū emolumenta legati ſpectent ad fratres, vbi elegit ſepulturam, & quod cōiecturis probetur fraus, Bald. conſ. 75. Spurio per interpoſitam, in princ. lib. 2. & Angel. conſ. 48. Quidam Franciſcus. in princ. Corne. conſil. 217. n. 7. & ſeq. lib. 3. ¶ Extende, quia fraudes non apparent notorie, ſed requirunt diſcuſſio iudicialis, probatio, & declaratio; ideo cōtractus iudicatur uſurarius, & factus in fraudem uſurarij, licet cantetur ſub nomine venditionis, qñ reuera ab effectu cōſtat, quod eſt mutuum uſurarium, Gemin. conſ. 77. in princip. ver. nec ſub ſecunda. ¶ Et quia fraus & dolus directo probari non poſſunt; quia conſiſtunt in animo, & videri non poteſt, ideo coniectura ſufficiunt. ¶ Corne. conſ. 217. n. 7. lib. 3. & per tot. ¶ Reſtringe, quia fraus præſupponit delictum; ideo clariore probationes requiruntur. Anchor. conſ. 385. Licet pridie. col. 2. & ſaltem debet probari indicis perſpicacibus, & perfecte efficacibus. Bald. conſ. 150. In queſtione. col. 2. lib. 1. ¶ Amplia; quia fraus tribus modis probatur; primo per intitulationem omnium bonorum; item maiore partis ſecundo, quia publice debitor incipiebat vergere ad inopiam; tertio ex contractibus clandestinis. Bald. conſ. 149. Proponitur, quod ex cauſa. num. 2. ver. item nec illud. lib. 1. vbi n. 3. ponit etiā alios modos probandi, & præſumendi fraudem. ¶ Declara tamen; quia dari non poteſt certa regula, qualiter fraus & dolus probentur, vel etiam præſumantur; quia ſatis difficile eſt probare fraudem. Idcirco arbitrarium eſt iudici conſiderata qualitate factorum. Bald. d. conſ. 149. nu. 3. verſ. & 7. ſunt hec maxime arbitrarij. lib. 1. ¶ Et in uſura, an ſit cōtractus uſurarius, coniectura ſunt arbitraria. Crauer. conſ. 156. n. 14. ¶ An debitor ſit ſuſpectus de fuga. ſtatutur coniecturis, quæ reſident in arbitrio iudicis. Menoch. cauſa 87. n. 8. ¶ An donatio ſit ſimulata. ſtatutur coniecturis, quæ reſident in arbitrio iudicis. Menoch. cauſa 88. nu. 8. ¶ Amplia; quia donatio fraudulenta probatur ex multis cōiecturis. Ang. conſ. 48. in princ. ponit ſex coniecturas; prima eſt, ſi omnia bona, vel etiā ſi meliora; ſecunda, ſi erat debitor, vel paulo poſt cōtraxit aſ alienum; tertia, ſi conſanguineo; quarta, ſi nō publice; quinta, ſi poſt donationem donatarius dixit bona eſſe donantis; ſexta, ſi donans ante donationem dixit, quod volebat donare, vt eſſent bona ſua in tuto. ¶ Amplia; quia fraus & dolus præſumitur, & probatur ex præoccupatione; ideo ſi vendatur res breui ad eccleſiam reuerſura, & breui moritur ille, qui vendidit, quia ſenex, præſumitur in fraudē eccleſie, & idem præſumitur iudicii mutandi cauſa facta. Grat. conſ. 110. n. 18. lib. 1. ¶ Declara tamen, vt per Pariſ. conſ. 13. n. 55. & ſeq. lib. 1. quia ſi eſt cōſuetudo, quod poſſit feudum alienari ſine conſenſu Domini, & agnatorum, habet locum cōſuetudo, etiam ſi feudatarius infirmus alienet; quia q. ſit lege, vel cōſuetudine permittente, nō habet doli præſumptionē, vbi multa dicit. ¶ Amplia; quia dolus & fraus probatur in patre, qui inſtituit Regem Franciæ, quatenus veniat in Italiā ad adeundam hæreditatem, & interim filium teſtatoris ſpurium, & incapacem fecit adminiſtratorē; quia eſt in fraudē legis, ex quo alia ratio non poteſt assignari. Corne. conſ. 217. Quiriacus de Ancona. per tot. maxime nu. 7. & ſeq. lib. 3. ¶ Amplia; quia emancipatio facta per patrem præſumitur fraudulenta, ſi non appareat alia cauſa, quam fraudis, & ex aliis multis. Vide plene Malcard. Concl. 599. Emancipatio quomodo fraudulenta præſumatur. ¶ Amplia; quia exequutor diſtribuens bona pauperibus verbo, ſi poſtea ipſe reperitur poſſidere, fraudulenta præſumitur, & probatur diſtributio; ideo Epicoſopus illa reuocat, & bona auferit, & diſtribuit; imo nouā nominationem

pauperum facit. Petr. de Anchor. conſ. 45. Per conſtitutiones ſynodales. n. 3. ¶ Amplia; quia permutatio bonorum probatur fraudulenta, qñ beneficium pingue cū tenui permittitur, & habens pingue eſt ſenex, & permittit cum conſanguineo, & ex aliis. Anchor. conſ. 385. per tot. maxime nu. 5. & ſeq. Vide, Permutatio fraudulenta quando dicatur, vel non. Concl. 310. ¶ Amplia; quia Hebræi habentes priuilegium, vt ſuper pignoriſ debitoris poſſint mutari, & nō teneantur reſtituere ſi. pretio, intelligi id debet, dummodo ſine eorum ſciētia, quod res ſit de robata, alias ſecus; quia daretur materia delinquendi, & ex dolo commodum reportarent. Ioude Anania. conſ. 70. per tot. vbi Bologn. ¶ Amplia; quia fraus præſumitur in apocha priuata quoad antedatam, vt præiudicat tertio, vel concurret cum inſtrumento, niſi ſit trino teſte notata, ſi ſcripta. Ca. qui potiores in pign. habeant. Socin. conſ. 78. lib. 4. ¶ Amplia; quia fraus præſumitur ex nouitate ſtatuti facti ſine cauſa, vel ex cauſa non durabili, vel ficta. Anto. de Buttr. conſ. 42. n. 2. & ſeq. ¶ Extende, quia ex vtilitate ſtatuti capitularis Capitulo reſultante; item ex præiudicio tertii cum ſcientia priuilegi, cui derogatur, ſic etiam modica applicatione reddituum ad diſtributiones quorundam præſumitur fraus, ſub velato colore cultus diuini. Anto. de Buttr. d. conſ. 42. n. 2. verſ. quarto colligitur, cum ſeq. Vide, Color quomodo ſit, & operetur. Concl. 469. ¶ Amplia; quia fraus ſit de petitiōe ad perſonas, & de loco ad locum; ideo ſi prohibetur quatuordecim quid cum vna perſona, & faciat cum alia contemplatione perſonæ prohibita, dicitur fieri in fraudem. Petr. Anchor. conſ. 319. n. 2. lib. 3. ¶ Extende, quia ſi de contractu ad contractum, vt ſi prohibetur recipit commodum ex facto velato in aliam perſonam factio, dicitur probata fraus, Anchor. d. conſ. 329. in fin. ¶ Extende, quia cōphyteuta prohibitus alienare ſine licentia Domini, & permittit donare, ſi donat ſecundum apparentiam, ſed reuera vendit, pulchius contractus iudicatur à veritate inſpecta; ideo nō valet donatio, quæ eſt in fraudem facta. Alexan. conſ. 119. Viſi. num. 2. lib. 4. ¶ Et propterea ſtante ſtatuto, quod certa menſura vini non poſſit vendi, niſi quinque, & quis vendat talem menſuram vna cum caſtanea ſolidis decem, puniri debet; quia in fraudem addidit caltaneam, quæ nō æquiualeat; ideo attenditur illud, quod præuult in veritate contractui. Alexan. d. conſ. 119. n. 3. & ſeq. lib. 3. ¶ Declara, ſeu reſtringe, vt non procedant prædicta, quando prohibitorie ſer reſtriſta, puta per vltimam voluntatem; quia non habet locum inter viuos, vel e contra. Alexan. d. conſ. 54. nu. 4. & ſeq. per tot. verſ. ſed præmiſiſ. lib. 7. ¶ Amplia; quia dolus & fraus præſumitur, ſi quid fiat in præiudiciū litis pendens, vel in præiudiciū ſuperioris, vel in præiudiciū tertij, prout in cōfeſſione doctis pendentibus creditoribus; quia quicquid innouat ſine cauſa, habet præſumptionem contra ſe, plene Antonius de Butrio conſ. 42. num. 2. & ſeq. ¶ Amplia; quia eo ipſo, quod conſeſſio ſit ad ſuorem incapacis, conſeſſio præſumitur in fraudem legis. Vide Malcard. Concluſio. 380. Conſeſſio facta. ¶ Amplia; quia fraus facta ad circumueniendam legem, vel ſtatutum, probatur, & præſumitur eo ipſo, quod aperitur via, vt lex ſit eluſoria; exemplum; ſtatutum vult, quod de omni venditione ſolatur gabella, præterquam ſi fiat venditio ad diſſoluendam obligationem præcedentem; puta, vt ſatiſfiat creditori, vel quia forte tenebatur vendere; nam ſi introducat, quod volentes vendere penus faciant obligationem de vendendo, vt ſic venditio fiat ad diſſoluendum obligationem præcedentem, eſt in fraudem. Alexan. conſil. 108. Viſo themate. num. 4. lib. 4. Vide, Dolus quomodo, & qualiter probetur. Concluſio. 574. Vide, Fraus non præſumitur. Concluſio. prox. ſeq. ¶

Fraus non præſumitur, & quando ſecus. Concl. 478.

FRAUS non præſumitur in iudicialibus contentioſis, & aliis. Vide, Dolus non præſumitur, & quando ſecus. Concluſio. 477. Et e contra generalis; quia fraus nunquā præſumitur; quia eſt ſpecies falſitatis. l. creditor. vbi gloſ. & Salyc. c. de falſis. & quia fraus dicitur delictum; & ideo requiruntur probationes clarioreſ perſpicacibus, & perfecte efficacibus. Bald. conſ. 250. In queſtione. col. 2. vol. 1. ¶ Amplia; quia fraus nunquā præſumitur, quādo factum, quod arguitur fraudulolum, factum eſt lege permittente. Oldrad. conſ. 120. verſ. ſana primam, vbi, quod is, qui habuit parochialem, & reſignauit in ſine anni non promotus pluries, non præſumitur ex fraude, per

cap. commissi. de elect. in 6. [†] Amplias quia fraus non præsumitur in modicis quia modicis rei tollit præsumptione fraudis. Oldrad. conf. 162. in fin. ver. unde modicis. [†] Amplias, ut laicus effectus clericus post crimen commissum non videatur, nec præsumatur promeritus in fraudem iurisdictionis secularis, quando non erat citatus, nec præsentatus; ideo gaudet privilegio fori. Fed. de Sen. conf. 97. que præsentatus. [†] Amplias quia in dubio potius præsumitur error, quam dolus. Alexan. conf. 65. Habita super num. 9. lib. 1. [†] Amplias quia fraus non præsumitur, quia aliquid fit, ut facietur proficiat, puta agens, ut fundus sibi vendatur; sed quia dubitat posse à vicino retrahi, fecit permutatione, ne retrahatur, licet adhibeat fraudem quia non permittatur, nisi ad hunc finem; tñ quia facit, ut sibi proficiat, si permutatio est vera, valida est, & ab eo non retrahitur; secus si permutatio esset simulata, puta ad tempus, ita Tirac. quæ de retr. act. signat. in præfatio. in fine, n. 78. & seq. & in s. i. gloss. 14. [†] Amplias quia fraus non præsumitur ex vicinitate factorum, quando interuenit spatium octo dierum, & partes ad extenuos actus deueniunt; secus, si die sequenti. Alexan. d. conf. 54. [†] Amplias quia sola consanguinitas cōtrahentium non inducit fraudis præsumptionem. Alexan. conf. 54. in c. de qua. n. 19. ver. non obstat. lib. 7. vbi apostilla in ver. pro se, dat cōcordant. [†] Amplias quia non præsumitur in dubio fraus, ut si quis instituat heredes à patre spurii, & post mortem patris restituat iurisdictionem hereditatem, non præsumitur accommodata fides defuncti in fraudem Bald. conf. 140. c. i. si. ver. nec est verum. lib. 2. [†] Extende, ut id sit, si maritus instituat vxorē, & roget eam ad restituendū cui voluerit quia si restituat spurio mariti, non præsumitur fraus. Bald. conf. 75. par. circa med. vers. sed contra. lib. 2. Extende idē, si pater habens filium legitimum & naturalem, habentē filium spurium legitimatum, si instituat filium, & nepotes. & si non erunt heredes, instituat extraneum, ille extraneus non præsumitur cōtemplatione spuriorum, sed cōtemplatione sui instituitur. Alexan. conf. 88. [†] Omnis trius. n. 7. ver. ex his inferitur. li. 7. [†] Restringe quia si pater depoluit penes aliquē pecunias, & depositarius illas donauit filio spurio deponentis, præsumitur fraus. Bald. d. conf. 75. per tot. vbi est c. de his. lib. 2. [†] Amplias quia debitor, cui hereditas, vel aliud debetur, potest nolle acquirere, & non dicitur fraudare creditores, qui non possunt illum compellere. Lqui autem in princip. ff. de his, qui in fraudem creditor. Vide, Acquirere nolle, & alienare iur. diuersa. Cōd. 441. [†] Restringe quia non procedit in præiudiciū creditoris habentis hypothecam, sed solum in præiudiciū creditoris chirographarii. Anchar. conf. 101. Ex prædicto themate, in fin. nu. 12. [†] Restringe quia non procedit cōtra fideiū creditorem; quia habet tamen hypothecam; secus esset, antequā fideiū haberet hypothecam. Anchar. d. conf. 101. in si. [†] Contra dictas restrictiones, q. imo possit repudiari, etiam si adit hypotheca bonorum, tenet Franc. in d. de sepul. 101. vbi late tuetur hanc viorem, & cōmunem, & plures allegat Curtius Iun. conf. 47. n. 7. Socin. Iun. conf. 124. n. 3. [†] Seq. itaq. ad num. 11. lib. 3. & conf. 109. eod. lib. per tot. [†] Limita quia fraus præsumitur tam in contractu, quā in vltima voluntate, qñ pater acquirit, vel conficitur aliquid ad fauorem filii spurii, puta quia dicit esse illi debitorē in tāta summa, vel quod acquirit cum pecuniis illius, magis cōmunem dicit Alexan. conf. 18. Considera-
17. in prim. lib. 3. vbi apostilla in ver. reprobari, dat concord. [†] Extende, ut procedat, etiam si interuenit iuramentum asserentis. Alexan. d. conf. 18. in princ. lib. 3. [†] Contrariū dicit Alex. qñ ad est iuramentum, licet non firmit pro absoluto d. conf. 18. num. 5. ver. quanto magis, lib. 3. vbi dat exemplum in donatione inter virum & vxorē, & in donatione ob merita inter personas prohibitas, quando ad est specificatio meritorum & iuramentum. [†] Restringe limitationem, quando aliunde constaret vere, vel præsumptiue, quod pater habuerit pecunias à filio spurio indutro, & lucrante, vel ab vxore, seu persona prohibita; quia tunc bene valet acquisitio, & donatio ex causa, quæ præsumitur vera. Alexan. d. conf. 18. nu. 2. & seq. ver. tamen præmissis, lib. 3. vbi apostilla in verb. coniecturas, vbi Alex. dicit quod præsumptio donationis, & doli cessat ex cōtrahentis præsumptione. [†] Restringe, quando pater substituit filio suo spurio legitimo; quia in dubio præsumitur substituisse cōtemplatione ipsius substituti, non autem cōtemplatione spurii. Alexan. d. conf. 18. Omnis, n. 7. ver. ex his inferitur, li. 7. [†] Limita quia fraus magis præsumitur in contractu, quam in vltima voluntate. Calcan. conf. 19. Requisitus, n. 3. Alexan. conf. 54. In casu, de quo, n. 10. lib. 7. [†] Limita quia fraus præsumitur in acquisitione filii spurii facta de bonis patris, siue mediate acquirat à tertio, siue immediate à patre, nisi cōstet clare, qñ sine fraude acquisiuit. Calcan. d. conf. 59. vbi est c. de his, [†] Limita quia fraus præsumitur in eo, qui exercet actum prohibitum, vel excedit modum à lege permissum. Oldrad. conf. 226.

col. fin. n. 8. ver. circa quod. in si. Caltr. conf. 24. Dubitatio istius negotij, in princ. lib. 1. [†] Idem in delinquente. Corne. conf. 107. De pluribus, in si. lib. 2. [†] Limita quia ex qualitate facti præsumitur fraus, ut ex sciētia, quæ prohibet aliquid posse fieri, si id fiat, præsumitur factum in fraudem. Oldrad. conf. 257. in si. n. 44. ver. non enim caruit. [†] Limita quia fraus præsumitur in facto simul effuso, ppter numerum, ut si Episcopus suæ mensæ vniret multas Ecclesias; nam ppter multitudinem præsumitur fraus. Oldrad. conf. 260. n. 2. vers. secundum. [†] Limita in multis casibus ex præoccupatione facta; quia ex actu proxime subsequuto fraus, & dolus arguitur. Vide Oldr. conf. 324. n. 6. ver. quinto, renunciatio, vbi, quod infirmus renūcians præsumitur in fraudem expectantium, c. si te prebendam, de renunciatio. in 6. & de socio, qui societati renūciat, ppter spem futura sibi lucationis. Lactione. s. diximus. ff. pro socio, & de patre adoptiuo emancipante filium, ut fratres collatione bonorum priuet, l. i. s. q. quorum. ff. de collat. & de eo, qui pingue beneficium infirmus cū tenui permutat, d. c. si te. & de muliere præueniente diuortium, manumittendo seruum, ut adulter eum subtrahat à quaestione. l. sed si maritus. ff. qui, & à quibus manumiss. & de eo, qui adoptat præueniendo tempus cōsolationis bonorum, cum iam accuratim immineret. L cum ratio. s. ex bonis. ff. de bonis damnat. & de eo, qui mortem sibi conciliat. L vltim. s. i. eodem tit. & de tutore, qui mutat domiciliū Principis auctoritate; quia non excusatur à tutela, si hoc Principi non insinuat. L idemque, vel pro ausu. ff. de excusat. tutor. & in eo, qui donauit præueniens delictum, l. post contractum. ff. de donat. Idem, si donauit præueniens debita, quæ erat contracturus. Angel. conf. 48. Quidam Franciscus, n. 1. in si. vers. tertio, quia. [†] Declara tamen prædicta omnia, ut multum referat, an gratia incipiat à concessione, an vero à fraudulenta concessione inductione, ita distinguit Oldrad. d. conf. 324. n. 8. vers. nunc, quæ credo velle dicere, an gratia sit motu proprio, an ad preces cōcessa, vel an alias cōstet Principem fuisse cōcessurum. [†] Limita inter personas prohibitas donare, prout vir & vxor; quia confessio facta constante matrimonio, siue in vltima voluntate, siue inter viuos, præsumitur in fraudem. Alexan. conf. 142. Viso processu. n. 3. & 4. lib. 5. [†] Limita quia semper dolus & fraus præsumitur, si fiat aliquid contra ius naturale, vel diuinū. Menoch. de recuper. s. remedium. n. 19. & seq. [†] Limita in multis casibus, quando actus fit contra præuentionem, nam laicus citatus, & præuentus corā iudice seculari ob crimen, si fiat clericus post præuentionem, præsumitur in fraudem, & non gaudet beneficio clericatus. Feder. de Sen. conf. 97. in si. ver. & quamuis. [†] Extende hanc limitationem, ut id sit, si post condemnationem factam à iudice seculari fiat condemnatus clericus, vel offerat se religioni; quia præsumitur in fraudem. Fed. de Sen. conf. 235. circa med. vers. secundo queritur. [†] Limita quia quotiescumq; persona est prohibita contrahere, & aliquis obligatur tanquā principalis, seu correus, si vtilitas, seu pecunia erat peruentura ad illū prohibitum facere talem contractum, præsumitur color quæsitus, qñ in fraudem legis correus se obligauerit creditori, seu emptori scienti, & si conueniatur talis correus, habet exceptionem propter fraudem. L Italia. nus, in princ. iuncto s. i. ff. ad Macedon. ita Alexan. conf. 66. Viso themate, in princ. & per tot. li. 4. [†] Extende quia quotiescumq; est color quæsitus, vel si aliquid in fraudem legis, duo rei, & infolidum obligati dicuntur inuicem fideiubere, etiam quoad creditorē, secundum cōmunem, de qua Alexan. d. conf. 66. n. 4. ver. confirmantur, lib. 4. & ideo sicuti principalis, qui non potuit obligari, tuetur sua exceptione; ita etiam tuetur potest correus, & fideiussor principaliter obligatus; quia si ipse posset efficaciter exigi, potest etiā principalis de eo molestari, & ideo exceptio, quæ competit principali, ne potuerit obligari; ita etiā fideiussori in solidū obligato. [†] Restringe, ut non procedat, stante maxime iuramento, ita Paril. conf. 16. n. 119. lib. 2. vbi dicit cōmunē, & citat alios. [†] Restringe, qñ fideiussor animo donandi, seu nouādi in solidū, ut principalis se obligaret pro minore, non valente cōtrahere, tunc bene obligatur. L sed si. s. non solum. ff. ad Macedon. [†] Declara tamen quia restrictio non procedit, qñ prouiso succurrens principali est fauorabilis, prout beneficium Senatorum consulti Velleiani, vel statutum, quod minor sine certa solemnitate obligari non possit; quia tunc non potest fideiussor agere contra principalē, sed vitur exceptione cōpetente principali, & in dubio non animo donandi præsumitur se obligasse. Alexan. plene d. conf. 66. num. 4. & 5. ver. confirmantur, lib. 4. [†] Contrarium tenet quoad omnia Paril. d. conf. 16. n. 110. & multis sequ. lib. 2. ver. vltim. pro nunc tollitur, vbi, quod imo valet obligatio fideiussoris obligati ut principalis; quia non irritatur fideiussio, quia non est ita fauorabilis, prout obligatio principalis, quæ fauore minoris irritatur. Item; quia valet accessorium, quando iure speciali tollitur principale, & idem tenet Cephalus consilio 437. [†] Decla-

- 39 † Declarat Alexan. *conf. 66. n. 6. & seq. v. que in fin. ver. corroboratur*, lib. 4. quia sunt multi casus, in quibus valet obligatio fideiusso-
 licet sit nulla obligatio minoris principalis, sed illi actus intelli-
 gendi sunt, vel qñ fideiusso- non intercessit in fraudē legis sciē-
 te creditore, vel qñ non habet regressum fideiusso- cōtra mino-
 rem, vel eum, qui non potuit obligari, & dicitur * cōmunem, vide
 eum, qui singulariter loquitur. † Limita in officiali Episcopi; qui
 absoluit vltimum in fine officii; dum Episcopus erat translatus;
 quia præsuntur in fraudem; ex quo officiales sunt gratiosi mag-
 is in fine officii. Calder. *conf. 20. 6. alias 10. de re iudic. per tot. maxi-*
 me in *ver. officiales*. † Limita, quando actus secundum verba fit vno
 modo, sed secundum effectum concludit alio modo; quia præsuntur
 in fraudem verba ita esse concepta. Gemin. *conf. 22. n. 6. ver.*
item vbiqñque; vbi loquitur in legato factio Ecclesie, in qua non e-
 legit legans sepulturam, & licet non debeat ex eo quarta paro-
 chie; tñ debetur, si effectus legati confertur in vilitatem fratru,
 in quorum ecclesia legans sepulturā elegit. † Extende in eo; qui
 tenetur vicino, & vendidit partem nō vicinam primo loco, post-
 ea partem vicinam eidem; quia præsuntur per fraudem ad ex-
 cludendum vicinū; ideo est locus retractui. Ancha. *conf. 160. Pre-*
supponitur, n. 5. & seq. *ver. contrarium*. † Limita in actu clandestine ce-
 lebrato. Ang. *conf. 48. n. 2. ver. quarto quia*. Vide, *Fraus cessat, quando*
actus sit palam. Concl. 478. † Limita; quia qui negligit habens pote-
 statem obviandi delicto manifesto, & dissimulat, dicitur ex frau-
 de facere; ideo punitur vt faciens; quia suspectus est societatis oc-
 culatæ, ita text. in c. negligere. 2. q. 7. & in c. quantæ, de sensen. excommu-
 nicat. † Limita ratione sanguinis; nam fraus præsuntur magis, qñ
 actus sit inter cōsanguineos, quasi magis de facili conueniant ad
 vilitatē propriā in fraudē alterius. Angel. *d. conf. 48. n. 2. ver. tertio*
quia. † Limita ex iis, quæ post actū sequitur, vel præcedit; quia si
 donatarius post donationē dixisset bona esse donantis, vel si do-
 nans dixisset ante donationem velle eam facere, vt redderet
 securior in ipsis bonis, præsuntur fraus. Ang. *d. conf. 48. n. 2. ver.*
quinto, ver. sexto. † Limita in antidata priuata scriptura; qñ con-
 currit cum habente datam ex publica scriptura; quia præsuntur
 antidata, etiam si adsit præambula scriptura de faciendo authen-
 ticam; quia non sufficit ad coadiuandam priuatam scripturam,
 quod non præsuntur fraus in antidata. Petr. de Anchar. *conf. 28.*
 48 *Rationes inducuntur per tot. & conf. 29.* † Limita; quia fraus & dolus
 præsuntur ex continuatione possessionis, & perceptione fru-
 ctuum rei venditæ, vt prius. Bald. *conf. 149. n. 3. ver. & probatur etiam*
 49 *fraus lib. 1.* † Idem in donante, qui continuat in possessione rei do-
 natæ, & percipit fructus. Ang. *d. conf. 48. in princ. vbi*, quod est arbi-
 trarium iudici, quantum tempus requiratur. † Limita; quia fraus
 & dolus præsuntur etiam, vt incuratur pœna legalis, qñ actus
 per indirectum fit in fraudem legis. Nam mater, quæ non potest
 legare plus secundo marito, quā vni filio; si legat plus, & subiu-
 gat, quod si non poterit totum capere, quod maritus non capiet,
 legauit filiis secundum matrimonii, præsuntur in fraudem; ideo
 applicatur filiis primi matrimonii, sicut si soli marito legasset.
 Bald. *conf. 161. quædam nobilis lib. 1. per tot.* † Limita; quia cautela in-
 solita, & extraneæ reddunt contractum suspectum. Bald. *conf. 75.*
 52 *circā sp. ver. extraneæ enim cautela lib. 2.* † Limita; quia fraus præsuntur
 ex qualitate facti; quia si quis donauit omnia bona sua, & ha-
 bebat creditores, vel postea paulo post contraxit as alienū, præ-
 sumitur habuisse animū fraudandi. Ang. *d. conf. 48. Quidam Fran-*
 53 *ciscus per tot.* † Extende multo magis, qñ donauit bona omnia sua
 præsentia & futura etiā ecclesiæ; & habebat creditores anterio-
 res; quia præsuntur dolus in donante, & potest agi reuocatoria.
 Abb. *conf. 102. Circā personarum nu. 3. col. 3. ver. aut illi debitorum*, lib. 2.
 54 † Idem, si meliora bona donauit, licet non omnia. Ang. *d. conf. 48.*
 55 *n. 1. in fin. vbi*, quod ita audiuit Bart. in voce dicere. † Limita; quia
 laicus si est effectus conuersus ecclesiæ, statimq; imposita colle-
 ctæ, præsuntur in fraudem collectarum. Abbas *d. conf. 102. nu. 4.*
col. 3. in fin. lib. 2. Vide conclusionem prox. præced.

Fraus in modicis non præsuntur, neq; in dubio. Con-
 clus. 479.

- 1 **F**RAUS cessat ex modicitate rei, per quam fraus arguitur, l. cū
 ij. §. modus. ff. de tran. act. Oldrad. perfunctorie in *conf. 162. circa fi.*
 ver. vnde modicitas, licet contrarium videatur *conf. 152. in si. vbi*, pro-
 hibitus dare indulgentiam, ita prohibetur, si modicam, quemad-
 modum si magnam; quia per multiplicationem minutarum de-
 ueniri potest ad totū; sed in primo casu de præsumptione, in se-
 cundo de prohibitione; vnde non est contrarius. † Amplia; quia
 2 in dubio fraus non præsuntur, Menoch. *conf. 226. n. 53.* † Exten-
 3

de; quia etiā debet probari probationibus clarioribus. Menoch.
d. conf. 226. n. 54. vbi alios allegat. † Contrarium, quod coniectu-
 ris probetur fraus; quia fit in oculo, idem Menoch. *d. conf. 226.*
n. 66. & seq. † Extende; quia fraus non præsuntur in eo, qui de re
 sua disponit in casu permissio, licet in cōsequentiā alius graue-
 tur. Crauet. *conf. 6. n. 120. & 121. sequitur Menoch. conf. 226. n. 55. &*
seq. † Idem in vasallo vendente feudū in casu permissio, quia licet
 noceat agnatis, non tñ per fraudē præsuntur alienare. Menoch.
d. conf. 226. n. 56. allegat Ruin. conf. 213. n. 10. lib. 1. etiam si vendat in
articulo mortis secundū communem, vt ibi n. 77. & seq. † Idem
 in patre habente filios illegitimos; quia si contrahat matrimonii
 in articulo mortis, non præsuntur in fraudem aliorū, qui exca-
 duntur, sed propter suū interesse. Menoch. *d. conf. 226. n. 8. Pa-*
ris. conf. 13. n. 59. lib. 1. † Idem in eo, qui habet molendinū superius;
 quia potest fabricare, vt sibi proficiat, licet in aliquo noceat inferio-
 ri; quia non præsuntur in fraudem. Menoch. *d. conf. 226. n. 57.*
 † Generaliter vbiqñq; alia causa subesse potest iusta aliquāde-
 ciendi, non præsuntur fraus. Menoch. *d. conf. 226. n. 59. & Reine-*
 ge; quia imo is, qui facit actum in extremis, præsuntur in fraudem
 qñ desperat posse aliter prouidere, prout in eo, qui remanet de-
 neficium, legitimat spurios; & dicit esse ex concubina quæ con-
 trahit, & multos casus enumerat Menoch. *d. conf. 226. n. 60. & seq.*
 vbi multa exempla congerit. † Declara totam hanc materiam, vt
 si quis proximus mortui, siue sit sanæ mentis, siue etiam non, facit
 actū, qui non tendit in præiudiciū alterius, nō præsuntur fraus;
 ita Menoch. *d. conf. 226. n. 81. & seq.* vbi ponit hos duos casus, scilicet
 licet primum, & secundum sine dubio. † Si vero est sanæ mentis
 & proximus mortui, & facit actum, per quem in cōsequentiā
 nocet tertio habenti spem incertā, prout si legitimat illegitimos,
 licet fiat præiudiciū legitimis, nō præsuntur fraus; secus, si facit
 actū in præiudiciū eius, qui habet ius in re saltem spe probabili
 dispositione hominis, prout in feudo, emphyteusi, fideicommissio-
 so, & similibus; quia præsuntur in fraudē. Menoch. *d. conf. 226. n.*
85. & seq. vbi n. 87. dicitur communem, & magis receptum. † Am-
 plia; quia nec falsitas, neque fraus præsuntur, quia nemo præ-
 sumitur velle incurere pœnam, & infamiā. Oldrad. *conf. 161. Alia*
conf. 74. colum. 2. lib. 5. Crauet. *conf. 56. num. 14.* † Limita; quia fraus
 præsuntur ex negligentia, vt puta si creditor diffult per longum
 tempus petere, dum vixit debitor informatus, & eo mortuo pe-
 rat. Vide, *Negligentia semper est mala in omnibus, & puniunda. Concl. 480.*

Fraus cessat, quando actus sit palam, & quando. Con-
 clus. 480.

FRAUS cessat, qñ actus palā factus fuit, ex quo alias fraus præs-
 umeretur, si secreto esset celebratus, l. non intelligitur, ff. de iur. i-
 fici. Oldrad. *conf. 39. in princ.* † E contra autem fraus præsuntur ex
 contractibus clandestinis, & occultis. Bald. *conf. 149. Propositor, qñ*
ex causa, nu. 2. ver. item ex contractibus lib. 1. † Declara; quia contra-
 ctus celebratus per publicum instrumentum, quando non sunt
 adhibiti testes domestici, dicitur palā celebratus; secus si requir-
 retur in iusticiatione, quæ non esset facta, vel si testes essent dome-
 stici. Ang. *conf. 48. Quidam Franciscus, nu. 2. ver. quarto quia*. † Am-
 plia; quia cessat mala præsumptio in iis, quæ sunt palam, & publi-
 ce. l. non existimo. ff. de admini. str. tutor. l. ita fidei. ff. de iure fici. Crauet.
conf. 3. n. 5. † Extende; quia volentes fraudem adhibere occulte fa-
 ciunt, seu palliate. Decian. *conf. 37. n. 27. lib. 2. quia vbi copia elu-*
minum, & actus sit publice, vix fraus adhiberi potest, quin co-
 gnoscatur. Grauet. *conf. 75. n. 19.* † Extende; quia qui facit actū pe-
 lam prohibutum, potest allegare errorem; & præsuntur, nisi pro-
 betur contrarium; ille vero, qui facit clam, debet præsumi frau-
 dulenter facere. l. si. ff. de ritu nupti. † Extende; quia si tutor mutat
 contutori pro pupillo sub vfuris in casu necessario, si fecit palam
 valet, & licite exigit vfuras pro pupillo, secus si clam. d. l. non ex-
 sistimo. ff. de admini. str. tut. † Declara totam istam materiam, quia in
 iis, quæ absolute sunt de genere prohibitorū, siue fiant occulte,
 siue fiant publice, præsuntur dolus & fraus, in iis vero, quæ ab-
 solute non sunt de genere prohibitorū, sed secundum quid,
 prout est vendere vinum ad minutum; quia de se non est prohi-
 bitum, & licet prohibeatur propter datum, & sic secundū quid
 qui vendit clandestine, præsuntur cum dolo & fraude, sed iam
 palam & publice, non præsuntur cum dolo, vel fraude, sed iam
 mo soluendi datum. Alexand. *conf. 31. Habita pro viribus in fin. lib.*
 7. † Amplia; quia is, qui donat clandestine, præsuntur donare
 in fraudem; secus si palam, ita Bartol. in l. post contractum, num. 7.
 ver. quartus casus, ff. de donat. & ideo donatio facta de nocte tan-
 quam clandestina non valet, plene Bero. *conf. 59. num. 9. & seq. lib. 1.*
 † Ex-

10 Extende in venditione facta clam; quia praesumitur fraudulenter; secus si palam. l. o. de imo. l. post contractum. ff. de donat. Ber. consil. 13. n. 10. & seq. lib. 1. Contrarium Bart. in d. l. post contractum. n. 7. ff. de donat. quia, nisi probetur fraus in venditione, non praesumitur, nisi emptor participaverit. ¶ Declara; quia clam factum praesumitur in fraudem, quando lex disponit, quod fiat palam, alias secus. l. o. de imo. l. post contractum. n. 156. ff. de donat. allegat Bartol. in l. 2. C. de iur. qua ex public. lib. 10. Vide, Claudius in l. 1. de dolo, & operatur nulli. a. & quando dicatur. Concl. 285.

Fraudulenter facta in fraudem creditorum, & aliorum qualiter dicantur, & reuocentur. Concl. 481.

11 **R**EMEDIA contra fraudantes sunt quinque, sicuti sunt quinque modi fraudandi, de quibus lat. in l. nam postea. in §. sed & qui iuraturandum in fraudem. ff. de iur. iur. vbi singula interdicta ponit: primum de alienante in fraudem filii; secundum de patre alienante in fraudem filiorum; tertium de patre alienante in fraudem filii; quartum de liberto alienante in fraudem legitime patroni; quintum de debitore alienante in fraudem creditorum; & hoc ultimum habet quatuor partes: prima est, si fraudulenter alienando corporalia; secunda, si incorporalia; tertia, si liberat creditorem; quarta, si fraudat alio modo, & hoc interdictum est duplex, unum generale. ff. de his, quae in fraudem creditorum, & est, quando res suas; secundum est speciale, quando alienat, putatur. l. pupilli. ff. de solut. ¶ Et prius agendum est reuocatoria contra principalem, antequam agatur contra eum, qui emit. Vide, Alienatio in fraudem qualiter reuocetur. Concl. 268. ¶ Fraudatorum igitur interdictum, C. de reuoc. ijs, quae in fraud. cred. & ff. de ijs, quae in fraudem, habet locum, quando quis in fraudem creditorum res suas proprias alienat, secus si alienas, putatur tutor; quia habet locum aliud speciale fraudatorum, de quo in d. l. pupilli, vbi Bart. & alii. in pr. ff. de solut. ¶ Declara tamen; quia speciale interdictum fraudatorum habet locum, quando tutor, vel alius fraudat, vendendo aliena ad sui commodum; si vad. com. unum aliorum, prout si curator hereditatis iacentis passus est fieri alienationem ad fauorem alterius, dicitur esse locum fraudatorio interdicto generali, non speciali; tamen quia speciale non habet locum, nisi quando ad fauorem sui, tamen quia curator hereditatis iacentis dicitur alienare bona sua, non aliena, auctoritate sui officii, cum per hereditatem iacentem non representetur persona defuncti. l. cum hereditas. C. de pos. ¶ Amplia, quia laudum latum per collusionem in fraudem creditorum rescindit, & annullari potest, etiam si sit plures ratificationum. Vide, Laudum habet nullam qualiter valeat. Concl. 26. ¶ Amplia; quia donatio potest declarari nulla, tanquam fraudulenta, quando creditum agentis ad reuocationem excedit valorem bonorum donatorum. Aret. & lat. in §. item si quis in fraudem. Inst. de act. Bar. Ang. & alii in l. omnes. §. l. i. ff. de his, quae in fraudem cred. lat. in l. si i. ff. de iur. iur. ¶ Declara; quia reuocatio, quae fit, actus fraudulenti, intelligitur respectu eorum creditorum, qui erant ante illum actum, non etiam eorum, qui fuerunt post actum, maxime factum longo tempore post. Abb. consil. 102. Circa personarum. col. 3. n. 3. lib. 2. vbi, quod etiam intelligitur solum de creditoribus non habentibus hypothecam expressam, vel tacitam, sed de habentibus, solum psonalem; quia alii habentes hypothecam, tanquam priores praesentantur sine reuocatione donati; quia res transit cum onere suo. ¶ Amplia; quia donatio facta in fraudem creditorum debet reuocari, etiam si sit facta ignoranti, quod fieret in fraudem. Abb. consil. 89. Ex tunc in §. l. 2. allegat l. si iuncta l. g. autem. §. simili quoque modo. ff. de his, quae in fraudem cred. intelligas, si est mere ex causa lucrativa; secus si ex causa onerosa; quia non reuocatur, nisi donatarius participauerit de dolo. Abb. consil. 102. n. 3. lib. 2. ¶ Amplia in filio. Vide, Fictus quando reuocet alienata tanquam in fraudem, vel non. Concl. 396. ¶ Amplia; quia collatio facta de beneficio iuris patronatus sine patrono, dicitur facta in fraudem patroni, & potest annullari, prout etiam pmutatio, facta de beneficio in fraudem. Vide plene Mascar. Concl. 178. Beneficium permutatio. ¶ Limita; quia si officiales pupillorum dotantur puelam sub eorum iurisdictione existentem habito respectu ad qualitatē psonarum, quantitatē patrimonii, & numerum filiorum, iuxta l. quare ff. de iur. dot. si postea detegantur creditores hereditarii, qui ab sorbent omnia bona hereditatis paternae, non possunt constanter matrimonio aduersus maritum agere; quia dicitur habere ex causa onerosa. l. pro onerib. ff. de iur. dot. ¶ Extende, etiam si dos esset data a patre filiae in fraudem creditorum generi, quia ipse habet ex titulo oneroso. Aret. & lat. in §. item si quis in fraudem. ff. de act. nisi maritus fuisset participes doli, & fraudis, & idem dicunt Bald. in l. rem. quam ff. de iur. dot. & consil. 67. lib. 2. Bart. consil. 119. Tom. 4.

D. Dominicus lib. 1. ¶ Restringe quoad mulierem, quae dicitur habere re extitit, & causa lucrativa; quia quoad eam bene possunt auocare ab ea soluto matrimonio, l. fin. §. si a socero. ff. de his, quae in fraudem cred. vbi Bart. & ponunt latius Aret. & lat. in d. §. item si quis in fraudem. Inst. de actionib. ¶ Restringe; quia etiam a marito auocaretur dos, quando & ipse participasset de dolo, alias secus, ut p. Aret. & lat. d. §. item si quis in fraudem. Inst. de actionib. ¶ Declara restrictionem; quia etiam si participasset de dolo maritus, non auocaretur dos directe, sed agendum prius esset reuocatoria contra facientem, vel factum in fraudem, quod remedium reuocatorium competit solum creditoribus prioribus, non autem posterioribus. lat. d. §. si quis in fraudem, post Aret. Inst. de act. ¶ Limita; quia alienata non reuocantur, tanquam in fraudem, quando ex causa onerosa fuit facta alienatio, nisi uterque participauerit de fraude, & constet. Castr. consil. 68. In questione, quae vertitur, ver. super altera vero dimidia, lib. 1. Corn. consil. 178. in hac. n. 19. lib. 2. Clar. §. fin. quest. 78. n. 18. vbi dicitur communem, & extendit etiam in praedictum filii. Abb. consil. 102. Circa personarum. col. 3. nu. 3. ver. aut illi debitoribus, lib. 2. vbi loquitur in donatione. ¶ Et quando alienatio est facta ex laudo lato eadem die compromissi inter coniunctos, etiam ex causa onerosa, praesumitur in fraudem, nisi doceatur de causa onerosa aliter, quam per dictum laudum suspectum, quod non fuerit cognitum. Castr. d. consil. 68. nu. 2. ver. breuiter, lib. 1. vbi videtur tenere idem, si laudum esset ex intervallo, nisi probetur aliunde creditum. ¶ Extende; quia non reuocatur donatio facta in fraudem quartae debita uxori post mortem mariti; quia non repetitur per dictum remedium. Corne. consil. 178. per totum lib. 2. vbi, quod non competit, nisi conditio ex lege, quae est personalis, & non competit querela in officio, quae competit filiis, parentibus, & per extensionem fratribus instituta turpi persona; item non competit Pauliana, vel Caluissiana, quod competit patrono contra bona liberti in fraudem alienata, quae actiones licet extendantur ad filios adoptatos, vel legitimatos; non tamen ad uxorem. Vide, Donatio quando dicatur in fraudem creditorum, & reuocetur. Concl. 658. ¶ Declara totam istam materiam; quia si fiat alienatio in fraudem creditorum ex causa onerosa, requiritur scientia, & fraus ex parte alienantis, & acquirentis, & quid si sciuit post contractum fraudem adfuisse in causa lucrativa, non requiritur scientia ex parte acquirentis, plene lason in d. §. item, si quis in fraudem. nu. 33. & seqq. vbi videas.

Fraudulenter facta valent, & quando non; secus, si sunt simulata, & in quibus differant. Concl. 482.

FACTA fraudulenter, & in fraudem differunt a factis simulatis; quia actus simulatus est nullus, l. emptor. ff. de aqua plu. ar. cen. l. nuda. ff. de contrahen. empt. l. imaginaria. ff. de reg. iur. & ideo non agitur reuocatoria, item is, qui habet ex simulatione, non facit fructus suos, & tenetur ad illorum restitutionem. Capol. de simulatione. contrah. char. 2. col. 2. ¶ Secus, quando facta dicuntur in fraudem, quia mero iure sunt valida, & necessaria sunt actiones reuocatoriae. Bartol. in l. post contractum, in fin. col. 2. ff. de donat. item facit fructus suos, Capol. vbi supra, & est communis opinio. Clar. §. fin. q. 78. n. 20. in fin. ¶ Et procedit etiam in filio, quia non reuocatur alienata in fraudem post delictum, vel post accusationem via executionis, sed debet prius intentare actionem reuocatoriam via ordinaria. Clar. d. §. fin. q. 78. n. 20. in §. vbi de comuni. ¶ Et procedit etiam, quando filius vult agere, ut auferat ab indigno; quia prius debet agere criminaliter contra indignum, antequam agat ciuiler, & sic prius reuocatoria. Alex. consil. 172. Super casu, per tot. li. 5. ¶ Contrarium, quando lapsus esset tempus filio agendi criminaliter. Alex. d. consil. 172. lib. 5. per tot. ¶ Amplia igitur; quia regula est, quod non potest agi contra eum, in quem est facta donatio, vel alienatio, quae praetenditur in fraudem per creditores donantis, vel alienantis, nisi prius egerit reuocatoria, & obtinuerit. l. etiam alieni, vbi glossa, quae communiter approbatur. C. de donat. Bartol. in l. a. D. Pio. §. si super rebus. n. 7. ff. de iudic. Rom. consil. 246. n. 6. vbi apostolus in ver. reuocatoria. citat Curt. Sen. consil. 72. Magnifice vir, col. 3. n. 6. in §. limitat. Olafsch. dec. Pedem. 65. per totam. Crauet. consil. 235. n. 2. allegat Socin. consil. 13. in pr. lib. 4. ¶ Ratio; quia prius agendum sit reuocatoria contra eum, in quem fraudulenter facta fuit alienatio, est; quia si ageretur de executione sententiae contra alienantem, is, qui emit, exiperet de alienatione, actor replicaret de dolo, quae exceptio requirit altiore in indaginem; ideo non admittitur in iudicio executio. Rom. d. consil. 246. n. 10. ver. vlt. respondetur, vbi, quod est verum hoc dictum. ¶ Sed si utrumque iudicium esset ordinariū, bene intendendo petitione rei censetur intentare rescissionem contra-

ctus, vel penam incursum per necessarium antecedentes. Alex. 9. *consil. 52. V. 10. in fin. m. 7. & 8. lib. 2. vbi ponit plura similia.* † Declarat Io. Imola *consil. 12. n. 3. in fin. ver. item non obstat.* quia si agitur personali actione, prius agendum est reuocatoria; si vero agitur reali; secus est, quia potest legatarius agere contra eum, qui possidet ex fraude rem sibi legatam, vel hypothecam, sed quia est contro-
 10 uersia in hoc, declaratur in *ver. Alienatio facta in fraudem qualiter reuocetur. Concl. 268.* † Et quod non competat, nisi prioribus credi-
 11 toribus, non autem posterioribus. Aretin. & Ias. in §. si quis in frau-
 12 dem, *inst. de act. †* Restringe, ut non pcedat, quando non reperitur haeres donantis, vel alienantis debitoris; quia tunc possunt cre-
 ditores agere contra eum, in quem est facta donatio, vel aliena-
 tio, absq. eo, q. primo reuocare teneantur propter æquitatem, ad
 13 euitandos circuitus. Guido Pap. *dec. 105.* † Restringe, quia si est
 statutum, q. dos spectet ad filios matris, non ad auum maternum,
 & auus maternus emancipet filiam, q. facit testamentum ad fau-
 14 rem patris, poterunt filii non obstante testamento fraudulento
 conditione statuti reuocare hereditatem matris ab auo. Caltr.
 15 *consil. 339. Ad primum, ver. ad secundum, lib. 2. †* Restringe, quando is,
 qui fraudulenter alienauit, reperitur in possessione rei donatae,
 seu alienatae; quia licet alleget possidere ex constituto nomine
 emptoris, vel donatarii; tamen ex quo constat de fraude, non o-
 pus est reuocatoria contra eum, in quem alienauit. Roman. *consil.*
 16 *246. Clarissime, n. 6. ver. secundo vero obicitur.* † Restringe, quia vbi-
 cunq. obstat dolus, siue excipiendo, siue replicando, et, qui possi-
 17 det, non est opus reuocatoria. Roman. *d. consil. 246. num. 7. ver. se-
 cundo respondetur, cum seq. Vide Conclusionem proximam seq.*

Fraudulenter facta non valent, & quando secus. Con- clus. 483.

EMANCIPATIO † filiae proxima morti, ut quia erat apostata fa-
 cta p. patrem, ut neptis ex filia emancipata succedere non pos-
 sit aui, plimur facta ab euentu mortis, & quia auus infanti sub-
 stituit alium, q. illum, qui ab intestato succedebat; ideo tanquam
 1 fraudulenta est nulla. Anch. *consil. 430. Fuisse expedientes, per tot. Vide*
 2 *Alienatio facta in fraudem qualiter reuocetur. Concl. 268. †* Contrarium,
 q. imo facta in fraudem valent; quia sunt reuocanda, non autem
 3 sunt nulla. V. de sup. *Concl. prox. preced. †* Extende idem, si
 modicum tempus intercedit inter testamentum patris, seu filiae,
 & emancipationem filiae. Io. de Anan. *consil. 23. Licet prima facie, &*
 4 *idem tenet ibi Bologn. quia ex vicinitate actuum arguitur fraus,*
 & clarius Caltr. *consil. 339. Ad primum, in princ. lib. 2. vbi quod eman-*
 5 *cipatio filiae facta, quae fecit eadem de testamentum, & instituit*
 6 *patrem, dicitur in fraudem filiorum ipsius emancipatae. †* Exten-
 7 *de, quia acquisitio ex euentu proximo in vnum, si deriuatur in al-*
 8 *ium, videtur fieri in fraudem. §. filia mea. ff. solut. matr. Anch. d. consil.*
 9 *430. ver. sic in contrarium. †* Exten-
 10 *de, quia quando quis scit se obli-*
 11 *gatum, & bona sua non sufficiunt creditoribus, & alienat, non va-*
 12 *let alienatio etia titulo oneroso. gl. in §. item si quis in fraud. Inst. de*
 13 *act. in vers. in fraudem, vbi Ias. n. 27. & maxime quando esset facta in*
 14 *coniunctam personam, vt ibi Ias. n. 41. & nedum, quando omnia*
 15 *bona alienauit, sed etiam quando maiorem partem, vt ibi Ias. nu.*
 16 *36. †* Exten-
 17 *de, quia imo ad fauorem proprium non videtur, quod*
 18 *quis possit impedire spem de proximo tertio competentem, quin*
 19 *faciat fraudem. Anch. d. consil. 430. ver. in contrarium. †* Exten-
 20 *de, quia de proximo accingendus habetur pro accincto. Vide, Accin-*
 21 *gendus de proximo habetur pro accincto. Concl. 83. †* Et quando facta in
 22 *fraudem futurorum creditorum nō valeant, vel sint reuocanda.*
 23 *Caltr. consil. 291. V. 10. q. 6. lib. 1. †* Amplia, quia pater instituendo
 24 *Regem Francia, quatenus veniat in Italiam ad adendum he-*
 25 *reditatem, & interim fecit administratorem filium testatoris*
 26 *spurio, videtur factum in fraudem, & non valet. Corne. consil.*
 27 *217. Quiratus de Ancona, per tot. maxime nu. 7. lib. 3. †* Quando gesta
 28 *in fraudem creditorum futurorum sint reuocanda, vel non, ple-*
 29 *ne Ias. Inst. de actio. d. §. item si quis in fraudem. †* Reuocatio fraudu-
 30 *lenter alienatorum per debitorem fit hoc modo; quia primo de-*
 31 *bet actor volens reuocare declarare suum creditum cum debito-*
 32 *re, & postea obtinere immisionem in bonis debitoris, & facere*
 33 *excussionem, postea in subsidium agit contra tertium reuocato-*
 34 *ria. gl. in d. §. item si quis in fraudem, in ver. possessionis, & ibi DD. Inst. de*
 35 *actio. l. 1. & penult. C. de reuocand. ijs, quae in fraudem credit. †* Ratio est;
 36 *quia haec actio datur in subsidium, vbi aliter a debitore non po-*
 37 *test sequi satisfactio. l. ait Praetor. §. ita demum ff. de ijs, quae in fraudem*
 38 *creditor. l. 1. & penult. C. eodem. Bald. in rubric. C. eodem, vbi addit ratio-*
 39 *nem rationis, videlicet quia fraus accipitur hic pro damno; sed si*
 40 *debitor est solvendo, cessat damnum; ergo cessat fraus. †* Et al-

terum de quinq. modis fit alienatio in fraudem, & propterea sunt
 prodita quinq. remedia reuocatoria, de quibus Iason plene in l. 1.
 1 *us, qui temporali. §. sed & si quis in fraud. ff. de iur. iur. quem omnino vi-*
 2 *deas. †* Amplia, quia licet creditor non hypothecarius non possit
 3 *agere contra tertium possessorem, bene potest, quando alienatio*
 4 *facta fuit in fraudem. d. §. item si quis in fraud. Inst. de act. †* Amplia;
 5 *quia sententia lata sup. factis in fraudem legis, ex quo partes non*
 6 *opposuerunt coram iudice, vt legi fraus heret super prohibito,*
 7 *est nulla, & dato, q. validetur quo ad ius partis non appellantis;*
 8 *tamen potest quandocunq. retractari etiam ab eo, q. non appel-*
 9 *lauit, & est casus singularis secundum Alex. consil. 82. V. 10. p. 10. q. 1.*
 10 *n. 4. & seq. ver. ad idem, lib. 3. vbi plura similia. †* Amplia; quia si ante
 11 *statuto, q. vicinus teneatur vendere vicino, si vicinus vendidit*
 12 *in parte non vicina, postea vendat vicinam, vt patet ex*
 13 *prior primae partis dicatur vicinus, censetur p. fraudem eo modo*
 14 *vendidisse; ideo ius retrahendi debet habere locum. Anch. consil.*
 15 *160. Praesupponitur in them. nu. 5. ver. contrarium in simili. Corne. consil.*
 16 *29. n. 17. lib. 3. & per tot. Tiraq. de retr. act. lignag. §. 1. glo. p. 10. q. 1. An-*
 17 *pha in delinquente; quia si alienat bona ante delictum, & contra*
 18 *de fraude p. coniecturas, fit reuocatio alienationis via ordinis,*
 19 *Clar. §. fin. q. 78. n. 16. & seq. vbi late ponit coniecturas, &*
 20 *quid si alienatio fiat titulo oneroso, vel facta sit post delictum, q.*
 21 *valet, nisi quando ipso iure erat facta confiscatio, vel p. iuris*
 22 *catam. †* Amplia; quia si testator habens vxorem, & spiritum, &
 23 *gar vxori vsum fructum omnium bonorum suorum, deinde elum*
 24 *instituit heredem, & ipso moriente induxit fideicommissum in*
 25 *omnibus bonis, & hereditate p. eam heredem non alienari, &*
 26 *setur accommodata fides de restituendo spurio; ideo si vxor ce-*
 27 *dit hereditatem spurio, reuocatur vsum fructus, inducitur fructus, &*
 28 *potest fideicommissarius agere ad bona, & hereditatem, tanq.*
 29 *nerit conditio; quia licet haberet licentiam alienandi, intelligi-*
 30 *tur in psonas non phibitas. Io. de An. consil. 13. V. 10. quae in p. 10.*
 31 *per tot. & ibi Bologn. vbi in fin. q. si sic acquiritur, sed si filius null*
 32 *dicat, nullus opponit de iure filii. †* Contrarium Ias. *con. 40. q. 1. n. 1.*
 33 *praesent. col. 1. ver. sed praedictum omnib. lib. 1. q. debet probari fides ac-*
 34 *commodata. †* Declarat; quia ad hoc, vt contractus dicatur factus
 35 *in fraudem creditorum, debent apparere aliqua indicia, ex quib.*
 36 *fraus possit presumi. §. sed & si maritus. ff. qui & a quib. Act. autem, sed*
 37 *iam necesse. C. de donat. ante nupt. & fraus non plimur, nisi p. b. ut,*
 38 *cum sit species falsitatis. l. creditor, vbi gl. & Salyc. C. de falsis. ff. An-*
 39 *pha; q. proximus decoctionis, & fallimento, si constituitur dorem,*
 40 *praesumitur in fraudem creditorum; & idem, si magnam quanti-*
 41 *tatem constituit, vel si statim post confessionem dotis magna*
 42 *debita contraxit, quia plimur, vt fraudet. Crau. consil. 44. n. 1. m. 1.*
 43 *& idem tenet Vrill. in addit. ad dec. Afflicti. 402. n. 1. in fin. & n. 7. Ex-*
 44 *tende multo magis in iam fallito marito, quia fallitus etiam con-*
 45 *fitendo dorem promissam non potest creare hypothecam. Vrill.*
 46 *in d. addit. ad Afflicti. dec. 402. n. 6. m. 1. & n. 7. †* Restringe tamen, quia
 47 *do cessant coniecturae fraudis; q. magnam tempus intercedit,*
 48 *quia non consideratur fraus ita a longe, licet p. uenerit postea cre-*
 49 *ditor ad decoctionem, plene Crauet. consil. 44. n. 2. & seq. vbi ponit*
 50 *exempla. †* Restringe, quando concurrat verisimilitudo sumpta
 51 *communiter accidentibus, quia faciens actum, prout communiter*
 52 *fieri solet, in loco, prout confessio dotis in actu matrimonii*
 53 *cessat fraus. Crauet. consil. 40. n. 2. & seq. & d. consil. 44. m. 1. An-*
 54 *pha; quia licet habens hypothecam praefertur habenti personalem*
 55 *anterioriorem, tamen secus est, quando hypotheca esset in frau-*
 56 *dem. Caltr. in l. 1. in fin. ff. solut. mar. r. dec. Perusiana 66. n. 32. †* Limita;
 57 *quia licet permutatio beneficii facta sperto patrono, vel alias, &*
 58 *catur fraudulenta, tamen valet, sed debet annullari. Masc. Concl.*
 59 *178. in princ. Beneficii permutatio. †* Limita; quia debitor, cui est de-
 60 *bita hereditas, si non vult adire, non dicitur facere in fraudem cre-*
 61 *ditorum. l. qui autem, in princ. ff. de ijs, quae in fraudem, quia si repositit*
 62 *creditum sibi oblatum, non fraudat, d. l. qui autem. Dec. consil. 260.*
 63 *Quaritur breuiter, in princ. †* Limita; quia imo gesta in fraudem
 64 *dicij mutandi causa valida sunt, ideo possessio translata ex vendi-*
 65 *tionem in fraudem valet, secus si esset simulata, vel ficticia. Io. de*
 66 *Imol. consil. 55. In casu praemisso. †* Exten-
 67 *de; quia ius exequibile nō est
 68 sed agendum est prius reuocatoria via ordinaria. Bart. in l. 3. m. 3.*
 69 *C. de pign. dec. Pedemont. 65. per totam. vbi de communi. †* Limita;
 70 *quia pater licet non possit spurio legare, nisi alimenta, vel dotis,*
 71 *q. fit loco alimentorum. Menoch. de arbit. casu 31. tamen si pater*
 72 *det filiae spuriae, & p. ea marito ultra alimenta, nō reuocatur a ma-*
 73 *rito, q. habet ex causa onerosa. Bart. in l. fin. §. si a socio. ff. de his, quae in*
 74 *fraud. m. credit. Rip. in l. 1. n. 64. ff. solut. marim. Vide, Dolus datus cau-*
 75 *sa contrahui multa. m. l. 83. Vide, Marus causa gestae tenet.*

si sunt res vendenda, & quodammodo. Concl. 221. Facta in fraudem creditorum an possint allegari per creditores nedom praesentes, sed etiam per creditores, qui fuerunt post illud contractum, qui dicitur factus in fraudem, vide Bart. in *aut. ben. sed iam necess. C. de do. mato. ante unpr. Angel. consil. 48. ex themate. Alexand. consil. 87. Leta. tus sum. lib. 7. & in l. i. vbi Bart. C. de iure iur. & in l. i. Prator. si ita de. mum, vbi Bart. ff. de his, qui in si aud. credi.*

Fructuum appellatione quid contineatur, vel non. Concl. 484.

Fructus, quid proventus, quid obventiones, & quid emolu. menta, item pedagia, vectigalia, an, & quando comprehendantur? Regalia, & salinae? Vide Cum. q. sic, consil. 162. Et fructuum appellatione venit glans; quia appellatione glans venit omnis fructus. l. qui venimus. §. glans. ff. de verb. signif. & habetur in l. i. ff. de gl. l. qui facit l. sylvia. §. glans. ff. de verb. signif. Fructus appellatione venit, & nascitur, & renascitur gl. & Abb. in c. salubriter, de usuris. Et propterea quercus dicitur arbor fructifera, quia facit ad materiam statu. si, ut per Corset. in ver. fructus, vbi, quia Bononia obtinuit. De. claret, nisi probaretur communis usus loquendi, qui deberet attendi in omni materia, & praefertur propria significationi. Abb. in c. 2. n. 2. in d. arbor. & est communis opinio, de qua Bart. Alex. & Mo. de iur. iur. ff. de noui oper. nunciat. ideo si probaretur, quod secundum communem usum loquendi arbor fructifera intelligitur de producente fructum ad usum humanum, non animantium bruto. rum; quia non veniet quercus. Habitatio domus dicitur fructus. l. si quis. §. xgibi Bart. ff. de pign. cum glo. Papien. in libello rei vendit. ar. 7. in ver. cum fructu. in si. allegat l. apud Iulian. §. i. ff. de leg. i. Declarat, ut l. i. in l. i. in d. iur. iur. in 3. not. ff. solut. matr. vbi, quod in materia stricta non veniunt pensiones appellatione fructuum. Palea & tamen dicitur fructus, l. usufructuarius messum. ff. mod. usufruct. amittit. not. 9. in l. cum mansu. §. i. ff. de contrah. empt. Harundum & sylvia caedua sunt fructus. l. qui fundum. §. cum fundum. ff. de contrah. empt. & idem de qualibet arbore caedua. Abb. c. salubriter, in fin. de usur. Aues & fene solitae capin fundo, si nullus alius fructus soler ex tali fundo capiti. Bart. in l. cum in plures. ff. locat. p. litem si fundi. §. aucupatione. ff. de 11. pign. Appendicem extraordinariam, prout par capponum, feruntur, opera, oua, plastrum lignorum, & similia, quod auantiguis praedictorum solent praestari. l. in l. i. in d. iur. iur. §. quod in anno. col. i. ver. v. l. i. in d. iur. iur. §. solut. matr. Fructus etiam non maturi veniunt appellatione fructuum. l. si constante. §. fin. ff. de usufruct. l. pen. ff. de usufruct. leg. 15. l. ex sylvia, cum glo. ff. de usufruct. Amplia; quia appellatione fructuum iurisdictionis veniunt condemnationes, & confiscationes, quae dicuntur pendere, donec sit facta exactio. Bald. consil. 307. 14. Punctus quatuordecim. lib. 4. Imo, quando adfuit verba, fructus curiae, intelligitur necessario de iurisdictionalibus; quia curiae verbum hoc necessario infert. Castr. consil. 418. col. 2. in pr. ver. tertio ex verbo. lib. 1. Item veniunt in tantum fructus iurisdictionis, ut salinae, pedagia, & alia similia veniant in concessione Principis. Cum. consil. 162. V. i. l. i. cap. 1. Amplia; quia fructus, introitus, & puenus, &c. comprehendunt omne emolumentum quatercunq; proveniens, etiam ratione iurisdictionis. Castr. d. consil. 418. Quod dicitur redditus, col. 2. in pr. ver. secundo ex illis verbis. lib. 1. Amplia; ut etiam appellatione fructuum veniunt pensiones, & ideo usufructuarius omnium bonorum debet etiam habere pensiones. Petr. de Anch. consil. 3. Non est dubium, in pr. vbi, quod etiam veniunt improprie fructus, puta rerum usus, quae usu consumuntur. Et quod habitavit domum, dicitur fructus percipere. d. l. si quis, §. i. ff. de pign. Et quod pensiones affectus domorum, quae sunt fructus civiles, licet non sint naturales, tamen regulantur ad similitudinem naturalium. Alex. consil. 81. in causa. 10. l. i. n. 6. ver. & consil. lib. 2. Amplia; quia ista verba fructus, introitus, redditus, proventus, obventiones, ac emolumenta, important, ut veniant omnia regalia in concessione vicariatus. Cum. d. consil. 162. per tot. vbi, quod importent dictae dictiones, maxime, quoniam, quae capiuntur mediante conductore, seu colono. Castr. consil. 114. in pr. lib. 2. Et extendit, quia redditus & proventus important omnem utilitatem, ideo feudatarius habebit venam aurum, argentum, & lapidicinas. Castr. consil. 354. n. 2. lib. 1. Et extendit, quia etiam habebit redditus salis, licet sit de regalibus; quia fructus, redditus, proventus, & emolumenta sunt adeo universalia, ut comprehendant saltem. Castr. consil. 63. Quod dicitur redditus, circ. fin. ver. quintum. etiam. lib. 1. Amplia; quia fructus collationis est ipsa collatio, & fructus electionis est ipsa electio. Vide, Collatio beneficiorum est fructus collationis. Concl. 421. Amplia; quia appellatione fructuum

intelliguntur fructus, deductis expensis, maxime quod sunt in cultura, & colligendis fructibus. Tiraq. de retr. lignag. §. 15. glo. 1. in pr. vbi infinitos allegat. Menoch. de recuper. in 15. rem. q. 40. n. 578. qui loquuntur in omni dispositione legali. Paris. consil. 96. n. 25. lib. 2. & est communis opinio. Pedemont. dec. 83. n. 7. Declarat, ut per Iaf. in 26. l. fructus. ff. solut. matr. Intelligit solum de impensis temporalibus gratia fructuum factis. Paris. consil. 94. n. 25. lib. 2. Afflict. dec. 252. n. 7. quia tanto minores sunt fructus, quanto maiores sunt expensae. Affl. dec. 44. n. 32. Declarat, quia intelligitur de expensa implicata, non autem destinata in fructibus; ideo si empti sint boves, & pediti, licet gratia fructuum sint empti, non deducuntur, tanquam expensa. Crem. sing. 134. Tunc quod fructus. Et pedit conclusio, siue fructus sint crescentes, siue etiam non crescentes, put sunt piscationes, aucupationes, & similes. Et idem in pensionibus. Declarat, quia a semper expensae deducuntur ex fructibus, quando inderterminate de fructibus disponitur, alias secus; & est ratio; quia non dicitur in fructu, quod est expensum, sic videtur declarare. Capic. decis. 20. nu. 14. & 15. Et ideo obligatus restituere fructus deducit expensas seminum, & factas gratia ipsorum fructuum. l. fundus, qui. ff. jam. herede. l. q. in fructus. ff. de usur. l. fructus. ff. solut. matr. vbi, quod etiam deteriorationem bonam deducit. Et extendit etiam in contractu pignoratitio; quia quod dicitur computari fructus in fortem, intelligitur deductis expensis, ideo habens castrum pignorum deducit expensas custodiarum, maxime, quando ita fuit conventum. Cum. consil. 19. Quodam nobilis. n. 4. ver. ad secundum. item deducit expensas laborum, & operarum. Boer. dec. 44. n. 24. Et extendit, quia fructus leuandi cum labore intelliguntur deducto labore; & ideo pretium operarum debet deduci ab eis, quod operas praestiterunt. Boer. dec. 44. n. 23. ver. & ita. Et extendit etiam in male fidei possessore. Tiraq. vbi supra. §. 15. glo. 1. de retr. lignag. in pr. Declarat, quia licet deducatur melioramenta, & expensas ex fructibus; non tamen ex re; quia compensat melioramenta propria cum fructibus. Boer. d. dec. 44. in pr. lmo in praedone. Tiraq. d. §. 15. gl. 1. n. 2. de retr. lignag. Et extendit idem in dispositione Principis, quod est lex animata. Capic. dec. 20. n. 38. 6. & seq. Et extendit in dispositione hominis. Tiraq. de retr. lignag. §. 39. gl. 1. n. 2. in fin. Bart. in l. fructus. ff. solut. matr. n. 7. vbi si de dependentibus non deducuntur expensae de futuris deducuntur, & sequuntur Castr. n. 7. Alex. n. 4. l. i. n. 18. Imola, Aret. n. 5. Soci. n. 8. Et extendit, etiam si quis esset obligatus restituere omnes fructus; quia intelligitur deductis expensis. Capic. d. dec. 20. n. 13. & seq. vbi, quod alias quis cum aliena factura lucraretur. Bald. vero in d. l. fructus. ff. solut. matr. distinguit, aut contractus est lucrativus, vel vitima voluntas, & intelligitur deductis impensis; aut onerosus, & secus; quod non est verum, nisi constet de mente. Alex. ibi n. 4. vbi late, & Aret. n. 5. dicit Bartol. vno verbo hoc dixisse, dum dat exemplum de colono, sub exceptione, nisi aliud constet de mente. Si multa ponit Tiraq. ut si agatur de aestimanda actione, debeat aestimari, deductis expensis hinc, si de pretio rei, idem, & de donatione insinuanda ultra quingentos, deductis expensis, de gabella soluenda in valore beneficii exprimendo, & in bonis alicuius esse, vel Ecclesiae, semper deduci impensas ministrorum, de retr. lignag. §. 15. gl. 1. n. 3. & seq. Et extendit in rescripto Principis, & bullis relevationis pensionis fructuum; quia semper intelligitur, deductis expensis. Castr. consil. 339. Exceptiones, per tot. maxime n. 4. lib. 1. Et extendit, etiam si sit dictum, integros fructus; quia intelligitur, deductis expensis. Tiraq. d. §. 15. gl. 1. n. 8. Contrarium tenet plures, quos citat idem Tiraq. ibi n. 9. Alex. consil. 133. Super quatuor, nu. 4. ver. similiter in proposito, lib. 1. Amplia; quia pecuniae appellatione cum signo universali continentur fructus. Ang. consil. 331. An in restitutione, col. 2. ver. quarto fallit. Limita; quia bonorum appellatione etiam cum signo universali non continentur fructus; ideo haeres grauatus restituere omnia bona testatoris quomodocunque, & qualitercunque, puenientia, non restituit fructus pceptos. Ang. d. consil. 331. per tot. vbi casus. Limita; quia fructus, proprie non cadunt in pecunia, ideo debitor, licet teneatur ad fructus in reali a die litis contestatae; tamen secus est, si tenetur in pecunia; quia in pecunia non cadit fructus naturalis, nisi ex negotiatione probetur interesse. Bald. in consil. 22. Quadam Domina, in fin. lib. 5. Vide, Reddendum appellatione quid veniat. Concl. 66.

Fructus diuersi generis esse dicuntur, & quales. Concl. 485.

Industriales & pensiones, quod obventiones dicuntur, sunt fructus industriales. Bald. consil. 118. Benedictus, & Codex in fin. lib. 1. Et dicuntur industriales; quia industria hominis acquiruntur, & sine industria non habentur. Bar. in Lex diuerso. ff. de rei vend. plenissime Aret. in l. de rerum diuis. §. si quis a non domino. Bald. in l. si tradito, in 12.

3 in 12. q. C. de act. empt. Alex. consil. 180. lib. 2. Aret. consil. 159. ¶ Amplia, quia segetes, & vinum dicuntur fructus industriali. Bart. consil. 125. ¶ *Questio talis est*. lib. 1. ¶ Amplia in oliua, quia dicitur fructus industrialis, quia hominis industria requiritur. Bart. d. consil. 125. n. 2. lib. 1. vbi apost. dat conc. in ver. oleo. ¶ Amplia in lae, lana, & similibus, quia sunt industriales, ex quo plurimum requiritur hominis industria. Bart. in d. l. ex diverso n. 2. ff. de rei vend. sequitur apost. vti-
6 ma ad Bar. d. consil. 125. lib. 1. ¶ Generaliter industriales fructus dicuntur, quos hominis cura cooperante natura parat, prout segetes, oli-
7 ua, vinum, & similia. Alex. consil. 56. in presenti n. 3. & 9. lib. 4. ¶ Vltura etiam largo modo sunt industriales; quia promouentur ex nego-
8 ciatione, & industria. Alex. consil. 144. Circa primum, n. 7. lib. 5. ¶ Ci- uiles fructus, prout pensio domus, vectura naui, & animalium, sunt industriales, quia consistunt in industria. Bart. d. l. ex diverso. in
9 princ. ff. de rei vend. vbi, q. ex prouisione hominis quantuntur, & p-
10 ciuntur. Bald. in d. l. si traditio in 12. q. C. de act. empt. Alex. d. consil. 180. lib. 2. Aret. late in d. si quis a non domino. Insti. de ver. diuis. vbi
11 multum diffule distinguit. Alex. consil. 56. n. 9. lib. 4. vbi, q. pensio-
12 nes, & obuentiones, quae occasione rei percipiuntur, sunt fructus
13 ciuiles. ¶ Et de istis fructibus ciuilibus, qui sunt affectus, iudicatur
14 sicut de pensionibus, vt percepti spectent ad venditorem, perci-
piendi v. spectent ad emptorem. Cum. consil. 20. Magister Anton. pen-
15 tot. ¶ Et magis sequuntur naturam fructuum naturalium isti fru-
16 ctus ciuiles, quam q. sequantur naturam vlturum. Alex. d. consil.
17 144. n. 7. lib. 5. ¶ Amplia; quia is, qui habitauit domum, dicitur p-
18 cessisse fructus domus, q. sunt ciuiles. l. si is, qui. §. 1. ff. de pign. ¶ Na-
19 turales fructus dicuntur, in quibus industria hominis non est ne-
20 cessaria. Bart. d. consil. 125. lib. 2. & exemplificat in pyris, pomis, & a-
21 liis, in quib. parua industria versatur, in d. l. si traditio in 12.
22 q. C. de act. empt. Alex. d. consil. 180. lib. 2. plenius, quam alius. Aret. in
23 d. si quis a non domino. Insti. de verum diuisio. Aret. consil. 159. Lon-
24 ga est illa consultatio. Bald. in l. 1. C. de vlt. & fruct. leg. Alex. consil. 56. in
25 presenti n. 9. lib. 4. ¶ Et in fructibus animalium, quia dicuntur fructus
26 naturales. Alex. d. consil. 56. n. 8. & 9. lib. 4. ¶ Amplia; quia opera
27 feruorum sunt fructus naturales. Bart. d. consil. 125. in fin. lib. 1.

Fructus sequuntur dominum rei, & quando secus.
Concl. 486.

1 BONA legata patri pro filiabus, donec pater viuit, ipse pater lu-
cratur fructus, eo mortuo spectant fructus bonorum ipsorum
ad filias, pro quib. cantat legatum. Bald. consil. 23. Quidam Salimbene,
2 n. 3. ver. super tertio, lib. 4. ¶ Amplia, quia fructus bonorum recogni-
torum ab aliquo spectant ad illum, quo sunt recognita. l. si liqueat.
ver. nam quod vxor. C. de inoff. donat. cum ibi not. p. Bald. & Salyc. vbi
3 hoc expresse dicunt. ¶ Extende, q. si colonus recognoscat tenere
ad mei fauorem bona pro me, etiam q. de fructib. nihil fuerit di-
ctum, intelligitur tamen promississe de fructib. respondere; quia
recognoscens tenere pro alio censetur in consequentiam pro eo
possidere. l. q. meo ff. de acq. poss. & consequenter se obligare ad fru-
ctuum consignationem, q. est commodum possessionis arg. d. 3. §. 8.
4 ex contrario. ff. de acq. poss. ¶ Amplia; q. dominus rei nūquam con-
demnatur ad fructus eiusdem rei legatos, donec sit requisitus, id
eo usufructuarius non consequitur fructus, si non penit, neq. ca-
uit. Bald. consil. 3. 2. St. tuto cauetur, lib. 3. circ. med. ver. sed ijs non obstant.
5 ¶ Extende in alio legatario; q. non consequitur fructus rei lega-
tae, nisi possidens sit in mora, & constet de dominio legantis. Alex.
6 consil. 39. vbi, in pr. lib. 2. ¶ Extende; q. possidens rem legatam alteri
non tenetur ad fructus, si ignorat p. babiliter legatum, q. ad con-
sumptos non tenetur, sed solum ad extantes. Alex. d. consil. 39. in pr.
7 ver. de fruct. autem, lib. 2. ¶ Restringe in filia, cui pater legauit minus
legitima cum onere, q. plus non possit petere, quia si acceptat lega-
tum, & postea petat supplementum, debet etiam habere fructus
8 ex mora re ipsa, ex aequitate l. curabit. C. de act. empt. ita Alex. consil.
9 69. n. 3. & 4. lib. 1. ¶ Amplia, quia domino competit rei venditio
ad fructus extantes, qui non presumuntur consumpti intra trien-
nium, & commixti non dicuntur consumpti. Alex. consil. 102. vbi
9 themate n. 8. & seq. ver. & si dicatur lib. 6. ¶ Extende, quia etiam fru-
ctus pcepti, & consumpti a male fidei possessore peti debent rei
vendicatione, secus si essent consumpti cum bona fide. Alex. d. l. 1.
10 consil. 102. n. 10. ver. & tunc si mala fide, lib. 6. ¶ Amplia, quia frater, qui
debet habere portionem bonorum hereditatis, debet etiam ha-
bere fructus suae portionis pro tempore, quo alii illos pceperunt,
nisi donasset, q. non presumitur. Bald. consil. 239. Certo certius, circ. lib.
11 4. ¶ Amplia, quia q. nascitur ex re mea, meum est. §. quare ratione. Insti.
12 de rei diuis. ¶ Amplia in creditore agente post litem contestatam,

si pro eo feratur sententia. l. si fundus §. in venditione. ff. de pign. l. 1. §. vi
fructus ff. de his, qui in fraud. cred. Dec. & alii in l. cum fundus ff. si certum
petat. ¶ Amplia, quia fructus sequuntur dominum, Ang. consil. 308. Partio her-
editatis, in princ. ¶ Et q. fructus rei sunt eius, cuius est dominium rei, l. 1.
l. 1. & 2. C. de pign. act. l. Iulianus. §. fructus ff. de act. empt. Afflict. dec. 13.
nu. 2. quia sunt accessorii ad dominium & proprietatem, l. 1. C. de
condict. indeb. l. debitori, in princ. ff. eodem. Bart. & alii in l. in fidei commo-
saria ff. ad Trebell. & idem Bart. in l. 1. col. 5. ver. item respectu naturae
accessionum ff. de acq. poss. Ceph. consil. 181. n. 14. & seq. & consil. 6. &
consil. 131. n. 14. vbi late. l. n. fundo §. ex diverso ff. de rei vend. Traquil-
de retract. conuentio. §. 1. glo. vni. n. 34. circa fin. ver. nam illud regular-
est. ¶ Extende in casu notabili, testator legat vxori suae viduas, & b-
15 liabus suis viduis habitationem domus, & vsum, & post mortem
vxoris, & filiarum legauit domum loco pio, fuit domus locata,
pensiones non possunt spectare ad filias; quia sunt nupte, non re-
duca; non ad locum pium; quia sub conditione mortis filiarum,
ergo ad heredem spectant ratione domini. Castr. consil. 159.
reiameto. nu. 3. ver. secundo dubitatur, lib. 1. ¶ Amplia; quia
dominus rei ex titulo habili ad translationem sequuntur
domine, prout in venditione emptor facit fructus suos. l. quatenus
16 princ. ff. de acq. rer. dom. Soc. consil. 170. In presenti consilium, q.
ver. ex quibus omnib. lib. 2. d. fructus, & ibi Bald. C. de act. empt. Videtur
fructus pendentes rei venditae spectant ad emptorem, & quando secus. Concl.
495. ¶ Extende, vt procedat etiam in promissione de vendendo,
quando est facta traditio, & solutum pretium, quia sicut habetur
fides de pretio; ita de causa, si habetur fides, transferuntur dominium
sequeuta traditio. Soc. d. consil. 170. in pr. lib. 2. Vide, vbi in exp-
17 bus dicatur perfecta, Concl. 44. ¶ Contrarium Alex. consil. 121. n. 1. lib. 4.
vbi n. 9. dicit procedere, quando promissio de vendendo est non
simplex, sed post certum terminum, puta 10. annorum, & idem
tenet Alex. consil. 119. eodem lib. 4. q. est consilium Cumani 184. A-
lex. consil. 120. In propostita quae. lib. 4. & consil. 73. col. 2. lib. 2. §. 1. mo. et-
iam si non esset translatum dominium, teneatur tamen venditor
ad damna, & interesse a die mora; & interpellationis, damna ra-
tem sunt fructus hoc casu. Soc. d. consil. 170. n. 10. ver. sed ad propo-
18 lib. 2. ¶ Extende, quia venditor, q. sibi referuauit dominium rei
venditae, donec soluat sibi pretium, debet habere fructus rei
venditae pro rata pretii non soluti. ¶ Restringe in venditione con-
ditionali; q. si conditio annullat contractum, fructus medio tem-
pore pcepti non debentur emptori. l. necessario. §. q. si pendente. ff. de
peric. & commodo rei vend. ratio est; q. conditio trahitur retro. Soc.
d. consil. 170. n. 9. ver. ad tertium lib. 2. ¶ Declara, vt non procedat retri-
20 ctio, quando venditio est pura, non condicionalis, & ex ea trans-
fertur dominium; q. licet causa ex post facto resoluat contractum;
interim tamen emptor facit fructus suos. Soci. q. loquitur in casu
promissionis de vendendo, & est facta traditio, & solutum pretium,
q. bona ponantur ad crias, & si impediretur venditio, har resti-
tutio hinc inde, quia isto casu fructus debentur emptori. d. consil.
170. n. 9. ver. aliquando, & secundo lib. 2. ¶ Declara; quando fructus p-
21 venditorem, q. conditio non impleteretur; quia emptor condisi-
nalis consequitur fructus. Socin. d. consil. 170. n. 9. ver. praeiudicabit.
¶ Declara; q. venditio facta p. pretio declarando p. Titium, & lib. 4.
¶ Restringe; q. emptor non lucratur fructus pceptos ante pte-
22 ctam venditionem, quia sunt venditoris, l. 2. q. incipit, vendit. C. de
act. empt. Alex. consil. 121. n. 9. lib. 4. ¶ Declara, vt p. Soc. d. consil. 170. n. 6. v-
ver. sed promissa, vt procedat, quando non est solum pretium, &
non translatum dominium, alias secus. l. 2. Vide, aliud est venditio,
aliud promissio de vendendo. Concl. 10. ¶ Amplia, quia fructus bono-
23 rum debitoris debentur creditori a die adiudicationis. Afflict. dec.
188. §. contentitur, & est ratio; quia p. decretum adiudicationis fran-
translatum dominium in eum, l. 3. C. de iure dom. impetr. l. arde. C. de
ex. quent rei iud. sicut in simili spectant ad emptorem post venditi-
nem, l. fructus. & ibi Bald. C. de act. empt. ¶ Amplia; q. dominus ob-
24 ligatus dare, vel restituere alteri sub conditione lucratur fructus
pendente conditione, nec tenetur illos restituere, gl. in Lemp. 2.
super flum. in fin. ff. de rei vend. quam singularem dicit Bald. in L. ad
ff. de leg. 1. & in l. si insulam. §. 1. ff. sol. mar. ¶ Extende, vt procedat etiam
in contractibus, sed in legatis conditionalibus. l. cum in l. si p-
in pr. & ibi Bar. ff. de leg. 2. l. si plium. & ibi Bar. ff. de opt. leg. Bar. in l. si p-
25 §. Lucio Titio ff. de leg. 2. ¶ Restringe, nisi dies, vel conditio sit apponenda
fauore legatarii; q. trahitur retro. Bald. in leg. 2. §. sed quia. Caum.
de leg.

1. de legat. Bald. & Im. in d. l. domos. ff. de leg. 1. Amplia; quia emptor, cui facta est traditio rei, lucratur fructus, si habita est fides de pretio, & dicitur habita fides, si sine solutione pretii sit traditio, vel si apponitur terminus ad foluendum. Lud. Bolog. in addit. ad consil. 10. de ann. 19. n. 21. ver. circa vero. ¶ Extende, etiam si venditio facta sit, p. pretio declarando per Titium, vel Titio mortuo per Vicarium Potestatis, q. si est facta traditio, dicitur pura, & lucratur emptor fructus rei traditæ, plene lo. de An. d. consil. 19. n. 12. & seq. vbi Bolog. n. 21. vbi extenditur, etiam si post annum fiat declaratio. ¶ In contrarium, q. post annum expiret tale compromissum, Vide, *Compromissum quando, & qualiter expiret*. Concl. 531. ¶ Declara, q. in casu dubitabili erit locus l. curabit. C. de act. empt. & ideo forte male consiluit lo. de An. d. consil. 19. Cum tibi apostil. Bolog. in fin. ver. secus. si non adesset contentio de anno lapsio, vel forte, quia ibi conuenit emptor post annum, procedat extensio. ¶ Amplia in eo qui est grauius alteri restituere sub conditione, quia ante euentum conditionis facit fructus suos, & habens causam ab eo dicta conditione pendente, nec compensat in melioramento. d. l. domos. ff. de leg. 1. ¶ Amplia in fideicommissaria facta restitutione factio, vel verbo, aut non factio, neq. expectata aliqua restitutione, quando bona fuerint p. grauius alienata, & q. potest agere rei vindicatione, & est dominus. Ar. in fin. autem avaritiae. C. com. de leg. R. in. conf. 28. n. 2. lib. 5. Beron. conf. 19. n. 15. lib. 2. Soc. lun. conf. 129. n. 16. lib. 1. Paril. conf. 12. n. 57. lib. 1. C. in. conf. 19. n. 12. Meno. conf. 43. n. 15. ¶ Amplia; quia emptor cum pacto retrouendendi quando cuncti; facit fructus suos, antequam retrouendat; quia interim est dominus. L. Heremi. Modest. ff. de leg. 1. & licet dicatur, cum pacto resolutio, quando sit retrouenditio, non sit resolutio prima venditionis, ita vt retrotrahatur, sicut dicimus in pacto legis commissoria. L. si res. ff. cum l. seq. ff. de iud. adiectio. sed illa retrouenditio est noua venditio. l. pacta conueniunt. ff. de contr. ab. empt. l. si vnus. §. pactus. ff. de p. l. & ideo omnes fructus percepti ante litem contestatam super promissione de retrouendendo sunt emptoris, nec computantur in pretio. l. in l. in. ¶ si fructus ff. de act. empt. Angel. conf. 55. Ex pacto. in fin. ¶ Restringe, quando pactum de retrouendendo iunctis aliis redderet emptorem viuatorem, seu simulatam, l. i. C. de pign. act. Capoll. de simulat. ¶ contra d. char. 2. col. 2. ¶ Restringe in fructibus pendentes; quia si venditor offert pretium, quando fructus omnes pendentes, sit diuili pro rata temporis. Cum in l. qui Romas in pr. ff. de verb. obligat. & in l. si de iure ff. si, vbi, quod de iure spectant ad offerentem emere rem, & pretium, sed de æquitate debent diuidi pro rata anni, sicut quiritur in l. i. qui Romas, in fin. princ. & ibi omnes moderni, qui mentur ab impugnatione Alex. & maxime Soc. ibi. ¶ Contrarium Alex. in d. l. qui Romas. ff. de verb. obligat. quia fructus pendentes sunt pars rei, fructus pendentes. ff. de rei vend. l. si in l. cum filio. ff. de legat. 1. vbi allegat text. in l. penult. ff. que in fraud. credit. vbi, q. pendentes fructus, vna res est tantum, non due; ergo si per oblationem pretii sit retrouenditio fundi necessario cum fructibus, dicendum est pendentes, sed æquitas Cuman. non est scripta in hoc casu; igitur non est attendenda. Cyn. Bald. Alex. & laf. in l. placuit. C. de iudic. & quod æquitas debeat esse scripta in illo casu, non desumenda ex diuerso. Bart. in l. si fideiusor. §. quod am. ff. mand. ¶ Declarari possit, q. ex quo sunt pendentes tempore emptionis, sunt pars rei; ideo declaratio procedat, vt infra, Concl. proxima seq. n. 6. & seq. ¶ Declara multos casus, vt per Boer. conf. 23. per tot. vbi casus plures facit. ¶ Limita; quia emptor, qui non soluit pretium rei emptæ, licet sit dominus rei, tenetur ad ratam fructuum pro quantitate pretii non soluti; quia æquitas non suadet, q. habeat rem, & pretium, l. curabit. C. de act. empt. ¶ Extende, vt procedat, etiam si venditor promisit dare fideiusorem de euictione, & sit in mora, Bald. in l. 2. ver. denot. C. de vsur. quem sequitur Alex. conf. 31. in fin. lib. 6. ¶ Contrarium tenet Bald. in l. n. 5. C. de bonis mater. & Socin. conf. 88. n. 17. lib. 4. dicit dubium esse conclusionem; ¶ Declara; quia etiam si venditor sit in mora, æquitas habet locum, ita Cagnol. in d. l. curabit. C. de action. empt. n. 31. & seq. Vide plenius, *Emptor non debet habere rem & pretium*. Concl. 127. num. 44. & seq. ¶ Extende; quia imo emptor, cui res fuit per constitutum tradita, si non soluit pretium, potest conducere a venditore rem emptam certo affictu conuenito, donec soluat pretium, & valet talis conductio. l. si quis emptor. §. 1. ff. locati. ita Alex. conf. 121. Visi & ponderati, in princ. & per tot. lib. 5. vbi, quod est casus specialis, in quo claudicat traditanti tunc duo contractus; quia conductor non est dominus, neq. possessor; emptor vero cum constituto est dominus, & possessor, sed suspenditur dominium, & possessio durante locatione, & n. 4. dicit, quod ista locatio substat ex ratione, d. l. curabit. C. de act. empt. ¶ Extende; quia d. l. curabit. C. de act. empt. non habet lo-

Tom. 4.

cum, quando emptori data est solutionis dilatio, tamen secus est, quando conuenitum est, q. durante dilatione soluat aliquid pro fructibus, ita Alex. conf. 121. n. 4. ver. ad hoc bene facit, lib. 5. ¶ Extende; quia in rebus stabilibus non cadit vsura, si carius vendantur, dato termino, quia sunt fructuosæ; sed in iis, q. consistunt in pondere, numero vel mensura, bene cadit vsura, si vendantur carius, propter dilationem pretii. Alex. d. conf. 121. nu. 4. & 5. ver. confirmo per id, quod, lib. 5. vbi apostil. in ver. carius, & in ver. concl. dit. dat concord. ¶ Extende; quia imo lapsio termino prorogationis soluendi pretii, vel soluendi affictum pro fructibus, censetur facta prorogatio eodem modo, vel saltem tenetur emptor ad interesse, ex d. l. curabit. C. de act. empt. siue non soluerit pretium, siue soluerit partem; quia pro rata debet soluere interesse, vel affictum conuenitum. Alex. d. conf. 121. nu. 6. lib. 5. vbi nu. 5. q. absurdum esset, q. emptor gauderet re, & pretio. ¶ Contrarium tenet Abb. conf. 5. lib. 1. ¶ quando facta locatione fuisset postea facta venditio, & venditor confessus est habuisse pretium; q. si soluit affictum, est vsura, vel saltem inest suspicio vsurarium, & sic est casus diuersus, vt dicit Alex. d. conf. 121. in fin. lib. 5. ¶ Declara, imo Alex. d. conf. 121. in fin. lib. 5. q. 52 consilium Abbatis §. lib. 1. non substat, imo apost. ad Alex. ibi in ver. Abbas, dicit Abbatem male consiluisse. ¶ Extende, vt procedat, etiam si mora sit lis emptori in limine contractus; quia donec retinet rem, & pretium, tenetur ad fructus pro rata pretii non soluti, Cagnol. d. l. curabit. n. 31. & seq. C. de act. empt. vbi dicitur communem, licet alleget multa in contrarium, quæ videas. ¶ Extende in dote; quia si maritus sustinuit onera matrimonii, tenetur debens dotem ad ratam pretii non soluti ad fructus, seu damna, & interesse. Soc. d. conf. 170. in princ. & in fin. lib. 2. ¶ Extende; vt per Cagnol. in d. l. curabit. C. de act. empt. n. 31. vbi ponit septem ampliationes, & quinque limitationes. ¶ Restringe; quia non habet locum d. l. curabit. C. de act. empt. in pacto de vendendo. Dec. conf. 183. in fin. ¶ Contrarium Soci. d. conf. 170. lib. 2. ¶ Declara; quia si pactum est simplex de vendendo, procedit dictum Socini, vt habeat locum d. l. curabit. secus si pactum sit de vendendo post 10. annos. vt loquitur Alex. d. conf. 121. n. 9. lib. 4. Cuman. conf. 184. per tot. ¶ Restringe in emptore domus; quia si nec locauit, nec habitauit, licet pretium non soluerit, non tenetur ad fructus, neque ad ratam fructuum. Socin. conf. 132. lib. 1. n. 12. & seq. ¶ Restringe quinq. modis de quibus Cagn. in d. l. curabit. n. 31. & seq. vbi ponit regulam cum septem ampliationibus, & quinq. limitationibus. ¶ Limita; quia hæres putatius, si percepit fructus hereditatis ad eum non pertinentis, non tenetur illos restituere, quando non est effectus locupletior, vt quia illos consumpsit in pios, vel alios vsus, ex quibus nihil sibi acquisiuit. Bart. conf. 97. Factum proponitur, in fin. lib. 2.

Fructus rei petita non veniunt in condemnatione, nisi sint petiti, & quando secus. Concl.

Vide Socin. Reg. 20. Fructus quando quis rem sibi restitui petit, & c. ubi limitat quinque modis.

Fructus augent proprietatem, & quando non. Concl. 487.

¶ Rerum hereditatis augent hereditatem, quia est quid vniuersale. Soc. conf. 93. Circa primum, n. 14. lib. 1. ¶ Restringe; quia hæres grauius restituere ex fideicomisso, quidquid ad eum peruenit, non tenetur restituere fructus perceptos medio tempore post aditam hereditatem, communem dicit Surd. conf. 128. n. 27. & seq. ¶ Amplia, vt idem sit in dote; quia dos est quid vniuersale, 3 Soc. d. conf. 93. n. 14. lib. 1. ¶ Amplia in legitima, vel supplemento legitima, quia debentur fructus etiam a bonæ fidei possessore existente in mora re ipsa, & augent legitimam. Alex. conf. 69. n. 3. lib. 3. ¶ Amplia, quia vbiunque fructus sunt pendentes, dicuntur pars rei. Vide infra, proxime & in ver. Fructus pendentes rei vendite spectant ad emptorem. Concl. 495. ¶ Amplia, quia fructus pendentes sunt pars rei, si fructus ff. de rei vendit. l. si in l. cum filio familias, ad fin. ff. de legat. 1. Bart. in l. in Falcidia placuit. ff. ad l. Falcid. Caltr. conf. 132. Videur dicendum, in princ. lib. 1. & plenius, conf. 266. Et dicendum, lib. 2. ¶ Et per fructus pendentes redditur fundus maioris valoris. Bart. in d. l. in Falcidia. ff. ad leg. Falcid. ¶ Extende, quia fructus pendentes in tantum sunt pars rei, vt si extet statutum, q. bona banniti destruantur, debent destrui fructus pendentes, etiam pro parte coloni, licet sibi debeant restitui. Boer. conf. 23. n. 14. ¶ Extende, quia fructus pen-

C 3

dentes

- dentes in tantum sunt pars rei, vt dicantur esse domini, donec pendent, non autem coloni. Signor. *consil.* 84. In questione. n. 6. ver. *præterea fructus*, vbi in princ. dicit hoc procedere, siue colonus sit prætarius, siue nuntius conducatur, facit ad hoc l. non solent. ff. locati. q. res locata remanet in dominio locatoris, & periculum fructuum pendendum est locatoris, l. damnum. C. eod. vbi Bartol. ad prædicta omnia. Ceph. *consil.* 181. per tot. & plenius Caltr. *consil.* 266. per tot.
- 10 lib. 2. † In tantum est verum, q. conductor non est dominus fructuum, anteq. percepit eos, vt neq. possit p. eis agere, nisi actione furti contra subrahentem furto illos. Alex. *consil.* 184. In causa & 11 sic, n. 6. & seq. lib. 6. † Et q. creditor habens hypothecata rem & fundum habeat etiam obligatos fructus relictos ex bonis hypothecatis, est tex. in l. 3. C. quib. ex causis pign. Bart. in l. astutus. C. qui potior in pign. l. 1. & 3. & ibi Caltr. C. de pign. act. Abb. in c. 1. de vsuris. Vide Concl. prox. seq. vbi declaratur quoad fructus naturales.
- 12 † Restringe, postq. pcepti fuerunt a tertio; quia in eis non datur hypotheca, neque aliquod interdictum sine prædio. Alex. d. *consil.* 184. n. 5. lib. 6. & declarat, vt in Concl. prox. seq. n. 4. & seq. † An autem dicantur pars rei ad hoc, vt includantur in stipulatione rei, tanq. rei, tam in actione personali, quam reali. Bart. & DD. in l. si filius. §. cum fundum. ff. de verb. oblig. † Extende in tantum fructus pendentes dici partem fundi, vel rei, vt licet pars coloni dicatur ad eum spectare, tamen donec pendet, nullum ius in eis habet, q. sunt pars rei; ideo non possunt sequestrari p. debito coloni, & p. portione aliqua coloni; quia ante separationem a solo, & diuisionem non sunt in aliqua parte coloni, l. cum plures. §. messum. ff. locati. per quem rox. ita dicit Alex. d. *consil.* 184. In causa. n. 5. lib. 6. & Salycet. in d. l. cum plures. §. messum. ff. locati. dicit, q. fructus non efficiuntur coloni partiarum, donec fuerint diuisi, & separatim a solo; & ideo non possunt sequestrari, donec pendet, quia non sunt sui, sed rei pars dicuntur. l. fin. §. pen. ff. quæ in fraud. cred. l. si usufructuarius messum. ff. quib. mod. 15 usufr. amitt. † Extende, q. colono partiarum non datur conditio futiua, neq. alia conditio contra colligentem fructus prædictos, 16 d. §. messum. sed datur soli domino, l. si de condit. furt. † Restringe; quia bene datur colono actio furti; quia illa competit etiam ei, q. non est dominus, cuius tamen interest furtum nō fuisse factum.
- 17 l. i. cuius. ff. de furt. l. si apes. in fin. & l. si filio. §. fragili. ff. de furtis. † Restringe; quia si fiat furtum de ancilla, vel equa pregnantē, bene datur actio furti, tam pro ancilla, quam pro partu. Caltr. *consil.* 132. 18 col. 1. ver. in contrarium, lib. 1. † Restringe in partu ancillæ, quia non est partus pars ancillæ, nisi quoad edictum de ventr. in sp. sed tamen operatur, quod ancilla carius emittur, sed non dicitur pretiosior, prout fundus cum fructibus. Bart. d. l. in lege Falcidia placuit. ff. ad legem Falcid. vbi dicit tenendum menti. † Restringe, quia licet fructus pendentes sint pars rei, & propterea dum pendet, non dicantur res mobiles actus; tamen habitu dicuntur mobiles; quia de proximo sperantur effici mobiles, & ad hoc sunt destinati secundum suam naturam propriam; & ideo destinatio facta ad id, quod primo fuit, habetur pro facto. Caltr. d. *consil.* 132. col. secunda.
- 20 ver. Breuiter ego puto contrarium, lib. 1. † Item possunt fructus pendentes sequestrari; quia de proximo reddituri sunt ad suam priuam naturam mobilem. Caltr. d. *consil.* 132. n. 2. lib. 1. † Restringe; quia licet fructus pendentes sint pars rei, & augeant valorem fundi, non tamen augent donationem, ad effectum, vt si donec fundus cum fructibus, requiratur in sinuatio, si augetur valor propter fructus. Bald. in l. fin. C. de donation. per l. si uisfamilias. §. ex rebus. & ibi Alexand. ff. de donat.

Fructus rei hypothecatae veniunt in hypotheca, & quando secus. Concl. 488.

- 1 R v c t v s † rei hypothecatae tam præsentis, quam futuri veniunt in hypotheca bonorum, l. si. C. de pign. & hypothec. Negant de pignor. in 2. memb. secunda pars n. 1. per l. fin. C. quæ res pignori oblig. poss. Salyc. & alii in l. quamuis. C. in quib. causis pign. tacite contrahat. Vide, fructus augent proprietatem. Concl. proxima præced. n. 11. & seq. † Restringe, quia industriales non veniunt. Vide Hypothecarius creditor prior præfertur posteriori. Concl. 129. n. 25. & seq. † Amplia, vt in fructibus perceptis a tertio possessore, qui iam diu successit debitori in possessione rei hypothecatae; q. non possunt dici obligati, cum nunquam fuerint in bonis debitoris, per text. in l. Paulus. §. 1. ff. de pignor. plene Salyc. in d. l. quamuis. C. in quibus causis pignus & hypoth. tacite contrahat. Negul. de pignor. in 2. memb. secunda pars n. 25. & seq. Alex. *consil.* 184. n. 5. lib. 6. † Extende; quia non datur aliquod interdictum contra eum, qui percepit tales fructus separatos a solo; quia interdicta sine fundo non dantur. Alexand. d. *consil.* 184.

lib. 6. † Et maxime in eo, qui habuit titulum, & bonam fidem, prout in usufructuario, qui fructus industriales facit suos ratione culturae, l. in bona fidei. ff. de acquir. rer. domin. l. ason in l. Negantur. §. fundum. ff. de acquir. hered.

Fructus lucrantur ex multiplici causa. Concl. 489.

DOMINVS † lucrat fructus; quia ratione domini veniunt in sequelam. Socin. *consil.* 170. nu. 5. lib. 2. Vide, fructus sequuntur dominum rei, & quando secus. Concl. 486. † Possessor bonæ fidei etiam lucrat fructus. Alexand. *consil.* 121. v. i. s. o. themat. num. 6. lib. 4. late Rom. *consil.* 148. in princ. ver. secundum, vbi apostill. in ver. tenentur, citat plurimos, & dicit communem. † Et illos præscribit terminus Rom. *consil.* 149. Conclusionem, in princ. ver. secundum verum. † Extende cit. titulus p. suo in iis fructibus accessoriis ad bonam fidem Roman. d. *consil.* 149. col. 2. in princ. ver. item & sufficit. Vide, fructus non dantur lucratu poss. s. s. r. vel non. Concl. prox. seq. † Equitas legis facit, ut qui non est Dominus, lucrat fructus pro rata pretii soluti, adducatur iniquum, quod quis gaudeat re, & pretio. Alex. d. *consil.* 121. in princ. lib. 4. Soc. d. *consil.* 170. in fin. lib. 2. Vide plenius supra debet habere rem, & pretium. Concl. 127. † Mora quandoq. operatur, vt quis lucrat fructus contra morosum. Alex. d. *consil.* 121. v. i. s. o. lib. 4. exemplificat Socin. d. *consil.* 170. n. 10. & 11. lib. 2. vbi dicit, q. ad die moræ litis debentur fructus Domino, vti cibus, ad die interpellationis debentur damna, & interesse commorosum, q. sunt taxanda, prout percepisset ex re fructus, morosus non fuisse. † Et hæres grauatus restituere quicquid ad eum perueniret ex hereditate testatoris, non restituit fructus modo tempore post aditam hereditatem perceptos, etiam si debitor esset filio p. legitimam rata, quando filius ex mora litis illos non petiit. Surd. *consil.* 128. n. 27. & seq. † Imo ex mora rei ipsa contra debentur fructus etiam consumpti ad bonæ fidei possessorem inusu, in quo potest equitas hoc operari. Alex. *consil.* 69. n. 3. & 4. lib. 1. vbi, quod filia debetur supplementum legitimæ cum fructibus, ex quo ipse hæres contraxit moram retinendo bona, & equitas l. curabit. C. de act. emp. habet locum. † Declarat, vt non procedat in calibus non permixtis a iure; quia licet quis subeat periculum, non tamen semper lucrat fructus, nisi in calibus permixtis. Alex. d. *consil.* 121. n. 7. lib. 4. † Titulus habilis ad translationem domini operatur, quod quis lucrat fructus, quod modis modis possit exemplificari. † Pacto possunt deberi fructus, vt in conventionione, quando pcedit causa habilis ad lucrum fructuum, alias secus. Alexander d. *consil.* 121. n. 10. lib. 4.

Fructus quando lucrantur possessor bonæ fidei, & quis dicatur bonæ fidei, vel non. Concl. 490.

POSSESSOR bonæ fidei lucrat fructus consumptos. Bald. *consil.* 133. Non video, circa fin. lib. 1. & ratio est; quia illi debentur pro cultura, & dicuntur lucrat; quia reuera est lucrum. Ang. de Perul. *consil.* 9. item, quod quicunque n. 4. ver. fructus autem. Ang. *consil.* 160. D. Catharina, in fin. Abb. *consil.* 6. in fin. lib. 2. vbi dicit communem. Alex. *consil.* 154. Consideratis n. 2. & 5. ver. regul. in rem. lib. 6. † Et quod faciat fructus suos l. sequitur. §. fructus ff. de v. n. v. i. s. o. 1. mnes, l. ex diuerso, vbi Bart. & alii, ff. de re vendit. Curt. Sen. *consil.* 71. n. 5. & seq. Tiraq. de retract. lignag. §. 15. glo. 2. n. 17. Natta *consil.* 16. n. 8. † Extende, vt procedat, etiam si possessor ex consumptione fructuum sit effectus locupletior. Cuman. *consil.* 110. D. Ioanna, circa fin. ver. ad tertium, vbi dicit communem opinionem. Alex. *consil.* 44. col. fin. lib. 3. hoc tenet clare, quando non est effectus locupletior, & hanc partem, quod non restituit bona fide consumptos, etiam quod sit locupletior factus. Curt. Sen. *consil.* 71. n. 6. cum seq. & fuit opinio glossæ in c. grauus, de i. s. s. p. o. l. & in d. l. ex diuerso. ff. de re vend. & ista est regula, exceptis tribus casibus, de quibus Roman. *consil.* 149. Conclusionem, n. 2. vbi apost. in ver. locupletior, & apostill. ad Alex. *consil.* 21. n. 10. lib. 4. in verb. tenetur, vbi citat Angelum & Alexandrum. † Contrarium tenet Ang. quod sicut extantes tenentur restituere; ita etiam consumptos, si est factus locupletior, in d. l. restituitur. Curt. Sen. *consil.* 160. D. Catharina, in fin. ver. vnum tamen, vbi dicit esse singularem. Curt. Sen. *consil.* 133. Super primo. col. 2. ver. si autem non fuisset. Curt. Sen. *consil.* 72. per tot. plene Felin. in c. de quarta, col. 12. n. 3. de p. s. o. l. Rom. *consil.* 305. in fin. Caltren. *consil.* 388. Ad primum, in 2. dubio, lib. 2. vbi dicit Abbas, licet contrarium dicat communem. Concl. 6. In quæst. in fin. lib. 2. Alex. *consil.* 21. Repetito, in fin. lib. 4. maxime n. 10. † Decidit tamen; quia si possedit quis cum titulo & bona fide p. tertium lucrat fructus alienos, siue extant, siue non, & siue sit effectus locu-

in l. 1. §. 2. ff. de iur. act. q. priuato. co. 3. v. venio ad secundum. Iac. in Instit.
 38 de ac. §. sed si ten. 109. ¶ Et decretum iudicis causat bonam fidem.
 Abb. in cap. dilecto. col. 2. de pre. tend. Bald. in l. 1. col. 2. ver. not. quod ex
 39 priuilegio. C. de fructibus. & v. furis legat. quod in praescribendis fru-
 ctibus sufficit titulus generalis pro fructu. ¶ Declara; quia is, qui tra-
 ctat de lucro ex credulitate sua, q. includit ignorantiam supinam,
 prout si ad eum tanquam heredem res deuenit, dicat alio titulo
 credidisse ad se spectare, nisi probabilem causam adducat. Castr.
 40 consil. 225. Pro euidencia, in fin. lib. 2. ¶ Amplia; quia bona fides causa-
 ta etiam ex iniustis titulis, vel iniustis causis prodest ad acquisitionem
 fructuum. Castr. in l. Celsus. col. 1. ff. de v. acap. Afflict. dec. 40. ver.
 nec obstat, quod iam per prius. n. 10. Bart. in l. sed si lege. §. si re. ff. de peti-
 hered. dummodo crediderit dominium esse alienantis sibi, d. l. sed
 si lege. §. si re. ff. eodem. l. manes. ff. de iur. iur. domini cogitatione. C. de fur-
 tis. & q. contractus nullus sufficiat ad acquisitionem fructuum,
 * est communis opinio, de qua Curt. Iun. consil. 6. col. pen. ver. postre-
 41 mo igitur, sequitur Plot. in repet. l. si quando. C. vnde vi. n. 262. ¶ Con-
 trarium, quod imo titulus nullus, & inualidus impedit lucrum
 fructuum; quia imo possessor ex tali titulo nullo tenetur illos re-
 stituere. Rom. consil. 454. col. pen. in 3. dubio. n. 25. in fin. ¶ Con-
 trarium, quod si quis ignor. rem minor. sequitur Natta consil. 535. n. 12. ¶ Declara;
 42 quia si titulus est nullus ex defectu alicuius solemnitate non ser-
 uata, procedit ampliatio, vt ex tali titulo lucratur fructus; si vero
 est nullus contractus, quia lex resistit tali contractui, vt quia emit-
 tege resistente, & tunc restituitur fructus, ita Bart. d. l. sed si lege. §. si re.
 ff. de pet. hered. quia is, qui contra legem mercatur, dicitur mala
 fidei, l. quem admodum. C. de agricol. & constit. lib. 1. Bald. in repet. d. l.
 43 Celsus. in 3. nor. n. 19. ff. de v. acap. ¶ Declara aliis modis infra num. 51.
 44 & seq. ¶ Declara; quia licet error iuris non excuset ad vscapio-
 nem, bene excusat ad fructus lucrandos per possessorem ex bona
 fide; ideo consumptos lucratur secundum aliquos, licet sit effe-
 ctus locupletior, sed Bartol. in l. ex diuerso. ff. de rei vendic. dicit con-
 trarium, quem sequitur Abb. consil. 84. in fin. lib. 2. vbi, quod tene-
 tur restituere, quando effectus est locupletior, etiam si sunt con-
 sumpti officio iudicis ex conditione sine causa ex aequitate, l. si
 me. & Titium. ff. si cur. pet. Declara; quia si titulus est nullus, vt quia
 maritus vendidit rem dotalem emptori ignorantem dotalem, em-
 ptor bonae fidei nedum lucratur fructus perceptos viuente ma-
 rito, ad quem pertinebant, sed neq. tenetur illos compensare in
 melioramento; quia sufficit bona fides, q. ex titulo praesumitur;
 vnde cum maritus teneatur de euictione emptori, & ad fructus,
 potest emptor se tueri ex iure mariti, alias mulier indebitum lu-
 cum faceret. Alex. consil. 154. Consideratis, per tot. lib. 6. vbi limitat in
 * contractu nullo alienationis rei Ecclesiasticae, & dicit * commu-
 45 nem. ¶ Amplia, quia possidens, qui credit se dominum, & errat in
 iure, lucratur fructus. Bart. in l. sed si lege. §. si re. ff. de pet. hered. q. hoc
 tenet, quando error iuris fuerit probatus. Bald. in l. si contra. C. si
 quis ignor. rem minor. facit text. in l. si ad iudicium. C. de praed. minor. & q.
 error iuris non inducat malam fidem quoad acquisitionem fru-
 ctuum. Dec. in eum causa. m. 4. de off. deleg. Abb. in c. grauis. n. 17. de
 restitu. spoliat. vbi, quod adiens hereditatem tanquam proximior in
 gradu, esto, q. postmodum detegatur antecedens in gradu, non
 restituitur fructus perceptos. Curt. Sen. consil. 71. n. 14. ver. his conclu-
 46 sionibus sic praemis. Plot. in l. si quando. nu. 262. in fin. C. vnde vi. ¶ Et q.
 error iuris regulariter tribuat iustam causam acquirendi fructus.
 gl. in l. si fur. §. 1. ff. de v. acap. & ibi Bart. in princ. & Imola, & Castr. in
 d. l. Celsus. col. 1. ff. eodem, & ideo non tenetur, nisi a die litis conte-
 stata, quo tempore efficitur mala fidei, & quod error iuris excu-
 set a fructibus. Imol. Card. Petr. de Anch. & alii in c. ad nostram, de
 reb. Eccles. non alien. & quod titulus cum errore iuris causat fru-
 ctuum acquisitionem, non praescriptionem. Aret. Alexand. & Iac.
 in l. quod vxori. ff. de acquir. pos. & in l. Pomponius. §. quaesitum. ff. eod. tit.
 47 in fi. ¶ Contrarium, quod error iuris non prodest ad acquisitionem
 fructuum. Aret. in l. quod iuxta. ff. de acquir. pos. quia cum quilibet
 48 praesumatur scire leges, & iura; igitur error non excusat. ¶ Decla-
 ra; quia si ius resistit, non sufficit error iuris, alias secus, ita Felin.
 in c. de quarta. de praescri. n. 29. & seq. prout in alienatione bonorum
 49 minoris sine solemnitatibus. ¶ Declara, si fructus extant, & errans
 fieret locupletior, non sufficit error, alias sic, l. filiofamilias. §. contra
 tabulas. ff. de iusto. rupt. facto testam. vbi Angel. & Castr. qui ita vi-
 dentur declarare. ¶ Declara, quando probabilis est ignorantia, a-
 50 lias secus. Bart. d. l. sed si lege. §. si re. ff. de pet. hered. Curt. Sen. consil. 71.
 n. 5. Alexand. consil. 121. n. 14. lib. 4. ¶ Declara; quia multa sunt con-
 51 trarietates in hoc articulo; quia licet quando titulus, quo posses-
 sor tueretur, reducitur ad notitiam, secundum aliquos non lucratur
 fructus possessor, sed teneatur ad restitutionem, vt per Rom.

consil. 454. In re praesenti, procedit, quando vigore tituli annullati
 velet lucrari, secus si ex bona fide resultant ex titulo illo, anteq.
 reduceretur ad non titulum. Ita Abb. in c. dilecto. de prebenda. q. 1. sem-
 per bona fides praesumitur ex titulo. Bald. in l. fin. in 3. appo. C. de
 edicto. Diui. Adriani. tollen. Alexand. consil. 125. Vbi inquisitione, col. 3. lib.
 4. etiam titulus sit putatiuus, & iniustus. Bart. in d. l. Celsus. col. 4. ff.
 de v. acap. Felin. in c. si diligenti, de praescriptionib. col. 2. ¶ Et q. bona
 fides etiam iniusta ratione fundata prodest ad fructus lucrandos,
 l. 2. C. si quis ignor. rem min. vbi Salyc. quod sufficit bona fides, etiam
 si contraria sit mercatus. Curt. Sen. consil. 71. Rex. m. 13. & 14. vbi
 responderet ad consil. Rom. Afflict. dec. 40. n. 10. ¶ Contra declarati-
 onem, quod imo titulus nullus, & sic reductus ad non titulum,
 non excuset possessorem a fructibus secundum opinionem Ro-
 man. d. consil. 454. in 3. dubio. n. 25. in fin. & 26. vbi dux apolline
 ver. existimo, & in ver. restituitur, dant concord. Alexand. consil. 71.
 col. fin. lib. 2. Curt. Sen. d. consil. 71. Felin. in c. cum causa, col. 1. pen. de
 restitu. Afflict. dec. 218. in fin. tenuerunt. ¶ Declara; quia tamen
 nullus in eo, q. succedit in ius alterius, inducit lucrum fructuum.
 Alex. consil. 86. Excellentissimi, in fin. lib. 5. & consil. 134. in causa. q. 1.
 colum. 4. ver. quod bona fide. lib. 2. ¶ Declara igitur; quia licet de
 nullus, non excusat a fructibus; si vero est iniustus, bene excusat,
 quia primo casu lex resistit; secundo casu non, ita supra num. 42.
 ¶ Et q. si quis ignor. rem minor. sequitur Natta consil. 535. n. 12. ¶ Declara;
 42 quia si titulus est nullus ex defectu alicuius solemnitate non ser-
 uata, procedit ampliatio, vt ex tali titulo lucratur fructus; si vero
 est nullus contractus, quia lex resistit tali contractui, vt quia emit-
 tege resistente, & tunc restituitur fructus, ita Bart. d. l. sed si lege. §. si re.
 ff. de pet. hered. quia is, qui contra legem mercatur, dicitur mala
 fidei, l. quem admodum. C. de agricol. & constit. lib. 1. Bald. in repet. d. l.
 43 Celsus. in 3. nor. n. 19. ff. de v. acap. ¶ Declara aliis modis infra num. 51.
 44 & seq. ¶ Declara; quia licet error iuris non excuset ad vscapio-
 nem, bene excusat ad fructus lucrandos per possessorem ex bona
 fide; ideo consumptos lucratur secundum aliquos, licet sit effe-
 ctus locupletior, sed Bartol. in l. ex diuerso. ff. de rei vendic. dicit con-
 trarium, quem sequitur Abb. consil. 84. in fin. lib. 2. vbi, quod tene-
 tur restituere, quando effectus est locupletior, etiam si sunt con-
 sumpti officio iudicis ex conditione sine causa ex aequitate, l. si
 me. & Titium. ff. si cur. pet. Declara; quia si titulus est nullus, vt quia
 maritus vendidit rem dotalem emptori ignorantem dotalem, em-
 ptor bonae fidei nedum lucratur fructus perceptos viuente ma-
 rito, ad quem pertinebant, sed neq. tenetur illos compensare in
 melioramento; quia sufficit bona fides, q. ex titulo praesumitur;
 vnde cum maritus teneatur de euictione emptori, & ad fructus,
 potest emptor se tueri ex iure mariti, alias mulier indebitum lu-
 cum faceret. Alex. consil. 154. Consideratis, per tot. lib. 6. vbi limitat in
 * contractu nullo alienationis rei Ecclesiasticae, & dicit * commu-
 45 nem. ¶ Amplia, quia possidens, qui credit se dominum, & errat in
 iure, lucratur fructus. Bart. in l. sed si lege. §. si re. ff. de pet. hered. q. hoc
 tenet, quando error iuris fuerit probatus. Bald. in l. si contra. C. si
 quis ignor. rem minor. facit text. in l. si ad iudicium. C. de praed. minor. & q.
 error iuris non inducat malam fidem quoad acquisitionem fru-
 ctuum. Dec. in eum causa. m. 4. de off. deleg. Abb. in c. grauis. n. 17. de
 restitu. spoliat. vbi, quod adiens hereditatem tanquam proximior in
 gradu, esto, q. postmodum detegatur antecedens in gradu, non
 restituitur fructus perceptos. Curt. Sen. consil. 71. n. 14. ver. his conclu-
 46 sionibus sic praemis. Plot. in l. si quando. nu. 262. in fin. C. vnde vi. ¶ Et q.
 error iuris regulariter tribuat iustam causam acquirendi fructus.
 gl. in l. si fur. §. 1. ff. de v. acap. & ibi Bart. in princ. & Imola, & Castr. in
 d. l. Celsus. col. 1. ff. eodem, & ideo non tenetur, nisi a die litis conte-
 stata, quo tempore efficitur mala fidei, & quod error iuris excu-
 set a fructibus. Imol. Card. Petr. de Anch. & alii in c. ad nostram, de
 reb. Eccles. non alien. & quod titulus cum errore iuris causat fru-
 ctuum acquisitionem, non praescriptionem. Aret. Alexand. & Iac.
 in l. quod vxori. ff. de acquir. pos. & in l. Pomponius. §. quaesitum. ff. eod. tit.
 47 in fi. ¶ Contrarium, quod error iuris non prodest ad acquisitionem
 fructuum. Aret. in l. quod iuxta. ff. de acquir. pos. quia cum quilibet
 48 praesumatur scire leges, & iura; igitur error non excusat. ¶ Decla-
 ra; quia si ius resistit, non sufficit error iuris, alias secus, ita Felin.
 in c. de quarta. de praescri. n. 29. & seq. prout in alienatione bonorum
 49 minoris sine solemnitatibus. ¶ Declara, si fructus extant, & errans
 fieret locupletior, non sufficit error, alias sic, l. filiofamilias. §. contra
 tabulas. ff. de iusto. rupt. facto testam. vbi Angel. & Castr. qui ita vi-
 dentur declarare. ¶ Declara, quando probabilis est ignorantia, a-
 50 lias secus. Bart. d. l. sed si lege. §. si re. ff. de pet. hered. Curt. Sen. consil. 71.
 n. 5. Alexand. consil. 121. n. 14. lib. 4. ¶ Declara; quia multa sunt con-
 51 trarietates in hoc articulo; quia licet quando titulus, quo posses-
 sor tueretur, reducitur ad notitiam, secundum aliquos non lucratur
 fructus possessor, sed teneatur ad restitutionem, vt per Rom.

petitio preli ex benignitate Canonica. Bald. post alios in d. l. iube-
 68 *mus la secunda s. sine. C. de sacrosanct. Eccl.* Amplia; quia is, q. possi-
 det rem alteri legatam, non tenetur ad fructus, quos non cepit,
 neq. ad illos, quos percipere potuisset, nisi sit in mora. Alex. *confil.*
 39. *vis scripturis, in prin. lib. 2. vbi, q. ex cultura fundi alieni non*
 obligatur ad fructus. Amplia, quia proprietarius possidens non
 tenetur usufructuario ad aliquid, antequam sit in mora, & requi-
 situs. Bald. *confil.* 3. 42. Statuto cautur, per tot. maxime circa med. vers.
 69 *sed q. non obstantibus lib. 3. Vide ad hanc materiam Soc. reg. 4. Mala*
fidei possessor de perceptis fructibus propter titulum excusatur, vbi limitat
quatuor modis, quando titulus est cum do o, vel metu, vel sine so-
lemnitate a bico. Limita; quia fructus legitime restituuntur
quocumq. bone fidei possessor, etiam si bona fide consumpti sunt
non est, ibi Bald. C. fam. heretice. Alex. conf. 7. Visti, n. 8. ver. ex pradi-
cia lib. 3. quod duplicatur conf. 88 lib. 6. & iterum confil. 127. Sentio,
in prin. 4. & confil. 134. n. 38 lib. 6. ver. & ultra legitimam. Extende,
 71 quia debentur ad fructus illius, de cuius hereditate agitur, &
 legitima debetur, vtp. Alex. in dict. *confil.* etiam si forte non fuit
 semper percepti, dummodo potuerint percipi. Card. Zab. *confil.* 80.
 72 *in fin. Limita; quia nuda poss. sio non lucratur, neq. trahit fru-*
ctus, adeo si quis manderit mitti in possessionem, non propterea
debet habere fructus. Baldus confil. 49. 4. Arbitr. & arbutor post
73 med. ver. q. in quo lib. 5. Restrige, quando adiecti verbum plu-
rum, prout restituatur ad possessionem; quia veniunt fructus ex
restitutione. Bald. d. confil. 49. 4. post med. ver. & hoc quando lib. 5.
 74 *Limita, quia fructus naturales sunt restituendi ab omni posses-*
sore licet comitente, siue sit bone fidei, & cum titulo, siue non, & si-
ue extant, siue sint consumpti. I. fructus ff. de vfu. gl. & DD. in l. ex
trans ff. de rei vend. & habetur in d. s. si quis a non domino, vbi plene
 75 *Ar. l. inf. de rerum diuis. Ratio est, quia in fructibus naturalib. a-*
gitur de meto lucto ex parte eius, qui illos percipit; quia sine im-
pena, & sine industria hominis; ideo cessante ratione cura, &
sollicitudinis, non cadit illa inuestigatio, an error iuris sufficiat ad
acquisitionem fructuum; secus in fructibus industrialibus, quia
illis facit suos, nec tenetur restituere non extantes, nec pretium,
secundum gl. in d. lex de vfu, quam communiter sequuntur DD.
 76 *in rub. Bart. & Alex. in l. 3. col. 4. C. quod met. causa. Limita; quia lu-*
cratur consumptos, extantes vero secus. l. certum. C. de rei vend. Ab-
 77 *his conf. 6. In quibus, conf. in fin. lib. 2. Declarata, quia licet bone*
fidei possessor lucratur fructus consumptos, non autem extantes,
l. certum. C. de rei vend. tamen incumbit onus probandi ei, qui dicit
extant, vel qui dicit percipientem effectum locupletiorum. Angel.
conf. 160. in prin. Alex. conf. 20. col. 1. lib. 4. Corn. conf. 301. Circa primu,
in fin. vol. 1. & conf. 275. in fin. lib. 3. Curt. Sen. conf. 71. Alciat. in l. certu
 78 *conditio ff. de rei vend. & ita Alex. in conf. 44. Vis facti, in fin. lib. 3. De-*
clarata, quia q. dicitur bone fidei possessor non lucrari fructus
extantes, intelligitur, nisi illos per triennium possederit. Curt. Sen.
conf. 71. n. 10. ver. sexta concl. vbi dicit menti tenendum, vbi etiam,
 79 *non censetur in dubio factus locupletior ex consumptis. Exten-*
dende, quia omnis possessor habens titulum dicitur bone fidei, &
lucratur fructus. Alex. conf. 44. Vis facti, lib. 3. n. 9. ver. secundo proba-
tor, vbi q. in quibus possessor decennalis presumitur bone fidei, &
lucratur fructus pceptos, si non constet factum locupletiorum.
 80 *Alex. d. conf. 44. in fin. lib. 3. n. 10. ver. & fortius dicitur notabiliter. Re-*
stringe, idem in legitima, vel supplemento legitima; quia debentur
fructus etiam consumpti a bone fidei possessore. Alex. confil.
 81 *69. Super primo n. 3. & lib. 3. & potest esse ratio; quia est iudicium*
viuere, prout dicit Bald. d. conf. 37. 1. Factum sic proponitur, lib. 3.
 82 *Restrige, seu declara; quia licet lucratur fructus bone fidei pos-*
sesor, quando sunt consumpti; tamen si fecit melioramenta, vel
expensas, tenetur compensare in fructib. p. rata fructuum. l. sum-
p. ff. de rei vend. ratio est; quia ex quo pcepti ex realiena, & ex aq-
uitate ppter bonam fidem, ex eadem aequitate statutum est, vt copen-
set cum melioramentis, sed pcedit restrictio solum, quando fru-
ctus spectant ad eum, qui petit, de tempore pceptionis, prout si
matritus vendit rem dotalem, ad que spectant fructus, vxor licet
bona recuperet a bone fidei possessore, no copeniat meliorame-
 83 *ta cum fructibus, ita declarat Alex. conf. 154. vol. 6. & conf. 162. n. 2. lib.*
 84 *7. vbi de comuni. Negul. de pign. in 4. memb. 5. part. n. 12. & seq. la. in*
 85 *domos. n. 3. ff. de leg. 1. Declarata restrictionem, q. compensat fru-*
 86 *ctus pceptos ex realiena boua fide cum melioramentis; secus in*
 87 *fructibus melioramentorum; quia facit abfoluere suos. Castr. con-*
 88 *fil. 186. Visti & ponderatis, col. 1. per text. in l. ceterum, in fin. ff. de rei*
 89 *vend. a contrario sensu. Negul. de pign. in 4. memb. quinte partis, colum.*
 90 *anepen. Vide plenius per Ant. Gabr. lib. 3. tit. de acquir. rer. dom. concl.*
 91 *1. possessor bone fidei compensat. Declarata, quia si titulus emptoris re-*
 92 *ducitur ad non titulum, compensat omnino melioramenta cum*

fructibus. Curt. *Jun. confil.* 165. n. 15. vbi de comuni. * Consum-
 85 pti fructus dicuntur a communiter accidentibus, quando p plures
 annos decursos fuerunt recolli. Bald. d. *confil.* 313. lib. 1. circa med.
 Vide, *Fructus quando dicantur consumpti. Concl. 492. Limita; quia bo-*
 86 *na fidei possessor tenetur de consumptis, quatenus factus sit lo-*
cupletior, de quo articulo sunt opinioniones. Vide plene p. Ant. Ga-
br. lib. 5. tit. de acquir. rer. dom. Concl. 2. Possessor bone fidei. Limita, quia
 87 *male fidei possessor non lucratur fructus, sed tenetur ad illorum*
restitutionem. l. fructus, ff. de rei vend. Bart. in l. ex duos ff. de off. iur. nam
aquiparatur pradoni, qui tenetur ad fructus tam pceptos, q.
percipiendos, & tam extantes, quam consumptos. l. sed & si lege. s.
quod autem, & ibi Bart. ff. de petiti. hered. & in l. si fundum. C. de rei vend.
 88 *& in l. male fidei. C. d. cond. ex lege. c. grauis. de restit. spol. late Salyc. in l.*
domum. C. de rei vend. Corn. confil. 301 lib. 1. n. 16. & seq. Castr. confil.
 89 *388. Ad primu, in 2. dubio lib. 2. Extende; quia furtum committit*
 90 *male fidei possessor, & tenetur etiam ad damna, & interesse. Bart.*
 91 *in l. sequitur. s. fructus ff. de vfu. cap. pen. in fin. C. si vend. pign. agatur. vbi*
 92 *Bald. declarat, & est text. in l. 2. in fin. C. de fruct. & lit. expens. Restrige*
 93 *de qua potest iudex condemnare male fidei possessorem ad fru-*
 94 *ctus pceptos a die litis contestate, etiam si non sint petiti. Innoc.*
 95 *in d. c. grauis, de restit. spol. Bald. in d. l. ex duos ff. s. i. ff. de rei vend. & in*
 96 *rub. C. de vfu. & fruct. legat. & in l. cum Ar. emidor. am. C. v. in poss. ff. leg.*
 97 *Guid. Pap. dec. 405. all. q. Butr. in d. c. grauis, de restit. spol. qui dicit hanc*
 98 *magis equam, quicquid ibi dicant Innoc. & Host. Restrige in*
 99 *fructibus, qui proueniunt ratione melioramentorum, l. ceterum,*
 100 *in fin. ff. de rei vend. a contrario sensu. Negul. de pign. in 4. memb. quin-*
 101 *te partis principis, col. anepen. n. 20. ver. decima conclusio, vbi late, & n.*
 102 *21. vide eum. Restrige tamen Castr. confil. 199. Super primo, col. 3. in pr.*
 103 *lib. 2. qui dicit, quod is, qui percipit fructus rei aliena sine titulo,*
 104 *semper illos restituere tenetur; quia videtur nomine domini p-*
 105 *cipere, put vendens rem alienam; igitur sine mora illos restituit.*
 106 *Restrige; quia male fidei possessor consequitur expensas in p-*
 107 *ciendis fructibus, quia est semper deducenda impena. l. fructus,*
 108 *ff. solut. matr. l. si a domino. s. fin. ff. de petiti. hered. l. fundus, qui dicit, ff. fam-*
 109 *il. heretice. l. quod in fructib. ff. de vfu. Restrige in fructibus acqui-*
 110 *sis in industria male fidei possessoris; quia verum est dicere, q. nun-*
 111 *quam fuerunt in domino petentis, l. 1. s. cum pradium, & ibi gl. in*
 112 *ver. nunquam, & ibi etiam Bart. ff. de pign. Soc. confil. 93. Circa primu,*
 113 *col. 8. ver. confirmatur dicta concl. lib. 1. declarat Bart. interpretando*
 114 *glos. in l. ad idu. C. qui potior in pign. habeant. Et non fit talicafu di-*
 115 *stinctio, an sit effectus locupletior, vel non, vtp. Alex. in l. Nese-*
 116 *nus ff. de re iudic. & in l. 3. C. q. met. causa. Abb. in c. grauis, de restit. spol.*
 117 *Bart. in l. quod Nerna, col. 8. ver. quinto saltu. ff. de pign. Limita in ma-*
 118 *la fidei possessor; quia a die litis contestate tenetur ad fructus,*
 119 *siue extant, siue sint consumpti. Cum. conf. 110. in fin. & p. litis con-*
 120 *testationem p. efficitur male fidei possessor, l. 2. & ibi Bartol. C. de 95*
 121 *fruct. & lit. expens. l. certum. C. de rei vend. vbi Salycet. & Castr. Alex.*
 122 *confil. 90. in causa, & l. i. ver. vertente coram arbitris in fin. lib. 2. Bart. in l. ex*
 123 *duos ff. de rei vend. Curt. Sen. confil. 71. Princeps. Aretinus Infit. de*
 124 *rerum diuis. s. si quis a non domino, idem Aretin. confil. 96. n. 3. in fin. &*
 125 *n. 4. est text. in l. fin. C. de pign. 30. annorum. Extende; quia qui-*
 126 *libet bone fidei possessor a die litis contestate efficitur male fi-*
 127 *dei, & tenetur ad restitutionem fructuum, l. 2. vbi Bart. C. de fructib.*
 128 *bus, & lit. expens. l. certum. C. de rei vend. vbi Salycet. & Castr. Alex.*
 129 *confil. 90. in causa, & l. i. ver. vertente, lib. 2. in fin. Afflict. in c.*
 130 *1. colum. final. in fin. qui success. feud. ten. Rota in nouis decis. 182. Et*
 131 *procedit extensio, etiam si habuit iustam causam litigandi, d. l. cer-*
 132 *tum, vbi omnes. C. de rei vend. Alexand. confil. 92. Viso, n. 10. lib. 5. **
 133 *Ruin. confil. 24. col. fin. lib. 1. Declarata tamen; quia effectus male*
 134 *fidei post publicationem testium non condemnatur ad restitu-*
 135 *tionem fructuum pceptorum ante publicationem, sed tantum*
 136 *post. l. videamus. s. 1. & ibi Bart. ff. de vfu. & l. cum fundum, in princ. ff.*
 137 *si certum p. Innoc. in d. c. grauis, de restit. spol. etiam si non fuissent pe-*
 138 *riti, secundum eum ibi; Bald. in l. ex duos ff. s. i. ff. de rei vend. idem*
 139 *Bald. in rubr. C. de vfu. & fruct. legat. & in d. l. cum Artemidorum. C. v.*
 140 *in poss. ff. leg. Et idem post litis contestationem; quia licet efficia-*
 141 *tur male fidei, bene lucratur illos ante propter bonam fidem. A-*
 142 *lexand. confil. 24. Ponderatis, colum. penult. volum. 5. & confil. 75. Visti,*
 143 *colum. penult. lib. 4. Extende in spolio maxime; quia tenetur spo-*
 144 *liatoris successor ad omnes fructus, a die litis contestate, & iudex*
 145 *condemnat, etiam si non sint petiti. Alexand. confil. 92. Viso, num.*
 146 *26. & seq. ver. item tenebitur, lib. 5. Restrige, quando post conte-*
 147 *stationem litis possessor habuit sententiam primam pro se; quia*
 148 *purgatur mala fides. Alexand. confil. 24. Ponderatis is, col. 6. vol. 5. &*
 149 *ideo si postea succumbat, debet absolui a fructibus. Vide incert-*
 150 *um author. in reg. s. post reg. Socim. Actio stricti iuris, vbi, quod ante*
 151 *litrem contestatam non debentur fructus, etiam si possessor fuit*

13 fufficit pro bona fide titulus pro suo. ¶ Amplia in pecunia, quia est
de iis que seruando feruari non possunt. l. lex. qua tuores. C. de admi-
10 nistr. tutor. Docto. in l. 1. §. fuit questum. ff. ad Trebell. ¶ Extende; quia
per lapsum triennii pecunia præsumitur consumpta. Corn. consil.
11 105. ff. sol. lib. 3. ¶ Extende in tantum, quod is, qui dicit non
consumptam lapso triennio, probare debet. Alex. in l. non omnis. §.
12 si papillus. ff. si cer. petar. ¶ Aliquando fructus non extant; quia sunt
consumpti; & tunc succedit obligatio ad estimationem & valo-
rem ipsorum. Pract. Papien. in forma libelli; in actione reali, verj. & si
non extant in valore. Parilius consil. 113. lib. 4. Baldus in d. l. diuortio. §.
ob donationes, in fin. ff. soluto matrim. Bart. in lex diuerso. §. vbi autem, in
fin. ff. de rei vendica. & quando fuit probata quantitas fructuum &
valor eorum, iudex debet taxare secundum probata. Felin. in c.
13 licti. c. l. fin. de simon. Alexan. consil. 6. & consil. 34. & consil. 62. lib.
¶ Te conueto, si specifice debentur fructus, non venit estimatio,
nisi probentur consumpti, vel quod illi fructus dari non possint,
arg. l. m. l. C. de erog. milit. annon. lib. 12. per Alex. consil. 72. Viso pcep-
14 so. lib. 2. n. 3. lib. 5. Bart. & alii in d. l. diuortio. §. ob donationes. ff. sol. ut. ma-
rim. Alex. consil. 102. Viso supradicto, col. 2. ad med. lib. 6. & ideo si te-
tator specifice reliquit fructus talis prædii, illi debentur, dedu-
ctam penam cultus, que fit in colligendis fructibus. l. fructus. vbi
14 late Socin. ff. solut. matrim. ¶ Limita; quia regulariter non præsumitur
fructus consumpti ante lapsum triennii; ideo qui vult
immitti in consumptione, vt sit locus compensationi, debet allegare
& probare consumptionem. Bald. quem citat, & sequitur Ne-
guldispon. in 5. memb. quinta partis, n. 13. text. & ibi gloss. in l. cre-
15 dendi. §. inter, in verb. negetur. ff. mand. per quam ita consuluit Alex.
¶ Item, si fructus non extant, si. 6. n. 9. ¶ Limita; quia fructus mixti non
consumuntur. Alex. d. consil. 102. n. 10. lib. 6. Vide, Bona con-
sumpti esse naturaliter qualiter probentur. Malcard. Concl. 197.

Fructus fideicommissi ad quem spectent. Concl. 493.

¶ Rvctvs ¶ percepti ante restitutionem fideicommissi ad gra-
uatam, vel eius heredem pertinent, non autem ad substitutum,
nisi grauatam fuerit in mora. l. mulier. §. si heres. ff. ad Trebell. vbi Bart.
& Castr. vbi, quod fructus non debentur negligentia non peten-
tis, nisi fideicommissarius interpellauerit grauatam, si præsens
fuerit, & si absens, nisi protelatus fuerit, l. omnibus. §. si seruum, qui
15 d. lib. sep. & ibi Alex. ff. ad Trebell. idem Alex. in l. in fideicommissaria.
c. l. ver. in ea glossa, ibi, quando negligentia. ff. ad Trebell. Corne. consil.
16 circa fin. lib. 3. Castr. plene consil. 214. n. 3. ver. breuiter. lib. 2. vbi,
quod ratio est, ne grauatam compellatur fisci officio procuratoris
pro fideicommissario. ¶ Et dicuntur percepti per grauatam,
quando ipse fecit quietantia colono debitori, nec tenetur hæres
grauati restituere. Castr. d. consil. 214. col. pen. 4. ver. circa quartum,
§. lib. 2. ¶ Extende, quia fructus fideicommissi non sunt restituendi
in odium, & culpam negligentis petere. Corne. consil. 60. In hac
4 consultatione, col. 1. ver. licet enim, lib. 4. ¶ Declara plene, vt per Castr.
d. consil. 14. Super primo. lib. 2. per tot. maxime n. 3. ver. breuiter. vbi, q.
grauatus pure restituere lucratur in odium non petentis fructus,
in quibus aliqua industria interuenit, vel contrahendo, vel exi-
gendo; quia est lucrum odiosum; ideo non lucratur, vbi indu-
striam non fecit, si vero est grauatam sub conditione, vel in diem,
illos lucratur iudicio testatoris. ¶ Declara, vt plene per Ang. consil.
63. vbi ponit regulam cum suis declarationibus. ¶ Extende; quia
hæres grauatam restituere, lucratur fructus, & pensiones p. colo-
nos debitoris, licet dies solutionis nondum venerit, quando fructus
sunt collecti p. colonos, ne sit deterioris conditionis, q. esset v-
sfructuaria, q. lucraretur. Castr. consil. 214. n. 3. ver. breuiter. lib. 2. vbi
loquitur, etiam si testator dixit, quod disponat de pceptis fructi-
bus; quia non sequitur, si non exegit, non disponat, quando non
7 fecit per eam; & loquitur quando pauperes sunt substituti. ¶ Ex-
tende; quia ad euendam fructuum condemnationem non solu-
lum sufficit bona fides, sed etiam q. ablit mala fides. Affli. dec. 240.
Felin. in c. de quæra. de prescript. Bald. in l. Celsus. ff. de vsucap. imo ti-
tulus erroneus exenat a fructibus. Curt. Iun. consil. 28. col. 2. in fin.
¶ Declara; quia fideicommissarius lucratur fructus pceptos post
aditam hereditatem, si non fuit in mora restituendi; fructus vero
perceptos ante aditam hereditatem, vel existentes tempore mor-
tis testatoris, restituit. Rom. consil. 276. Visi dubijs. n. 5. ver. quoad sex-
9 tum. ¶ Restringe in legatis, & fideicommissis particularibus; quia
debentur a die mortis grauati. l. a Titio. ff. de leg. etiam si legatarius,
aut fideicommissarius particularis non petierit. l. Herennius. la pri-
ma. ff. de vsur. vbi Bart. Ang. & Salyc. & declarat Corne. consil. 200. n.
6. & seq. lib. 4. Soc. Iun. consil. 182. nu. 19. ver. de alia etiam nunc queri-
tur. lib. 2. ¶ Declara; quia fructus relegate debentur a die adite

hereditatis, d. l. Herennius la prima. ff. de vsur. Corn. d. consil. 200. n. 7.
lib. 4. Bero. q. fam. lib. 62. n. 3. Paril. consil. 49. n. 3. lib. 2. ¶ Declara resti-
tutionem, quando hæres grauatam ignorauit legatum; vel fidei-
commissum; quia propter bonam fidem, & iustam ignorantiam
exculatur. gl. in d. l. Herennius. per tex. in l. questum. ff. de acq. rer. dom.
& sequitur ibi Salyc. & Soc. d. consil. 182. nu. 21. lib. 2. Corn. in l. §. C.
de vsur. & fruct. leg. ¶ Et in dubio præsumitur ignorantia fideicom-
12 missi in eo, q. succellit ab intestato ipsi grauato. DD. in l. qui Roma.
§. duo fratres. ff. de verb. oblig. & propterea non tenetur ad fructus,
nisi a die litis contestata. ¶ Limita; quia fructus fideicommissi be-
13 ne debentur a die litis contestata; quia ab illo die fideicommissi-
farius fuit in mora grauatam restituere, & in mala fide, d. leg. in fidei-
commissari. ff. ad Treb. & malæ fidei possessor tenetur ad restitutio-
nem fructuum, l. 2. vbi Bar. & alii. C. de fruct. & lit. expen. l. videamus.
§. 1. ff. de vsur. Affli. dec. 88. ver. dicebatur. l. 1. & fin. C. de vsur. & fruct.
leg. Ang. consil. 131. Pro consultatione, in prin. Socin. consil. 42. Pro deci-
sione, ad fin. lib. 3. Aretin. consil. 155. Diligenter visis, in fin. ¶ Extende; 14
quando fuit in mora restituendi grauatam. l. mulier. §. si heres. ff. ad
Treb. vbi Bart. & Castr. ¶ Extende; quia imo a die porrectæ petiti-
15 nis debentur; quia tunc magis dicitur pcepisse mora non restitu-
entis, q. negligentia non petentis. Bart. consil. 53. Picardus, in si. lib. 1.
allegat l. fin. §. si est. ff. ad Trebell. ¶ Extende; quia per litis contestatio-
16 nem efficitur malæ fidei possessor, qui tenetur ad restitutionem
fructuum indistincte. l. certum. C. de rei vendic. ¶ Contrarium, quod
17 eo solo, quod retinet grauatam bona sine titulo, debet restituere
fructus fideicommissi. Castr. consil. 197. in fin. lib. 2. quod est Sallu-
stii de Monte Murcino, & Abb. Siculi, sed necessario intelligi de-
bet a die moræ; nisi dicas, prout idem Castr. consil. 199. col. 3. in pr.
lib. 2. quia percipiens fructus rei alienæ sine titulo videtur perci-
pere nomine Domini, prout vendens rem alienam. Vide, Fidei-
commissarius quando teneatur restituere fructus perceptos. Concl. 277.

Fructus feudi ad quem spectent, & quem sequantur. Concl. 494.

¶ Rvctvs ¶ feudi, si sunt a fundo separati, sunt allodiales, & spe-
1 ctant ad succedentes ab intestato, nõ secundum naturam feudi,
in qua coniunctio materna non attenditur, sed secundum natu-
ram aliarum successorum, in qua attenduntur vtrinq; coniun-
cti. Bald. consil. 170. Ad euidentiam, n. 3. ver. donec tamen sciatur. lib. 2.
Sign. consil. 12. In casu per vos, in pr. ¶ Extende; quia fructus recolle-
2 ct per defunctum sunt hereditarii, & non regulantur secundum
naturam feudi, sed transiunt ad quoscunq; succedentes. Signor.
d. consil. 12. in prin. ¶ Extende in pensionibus debitis occasione fru-
3 ctuum feudalium iam perceptorum; quia licet nondum venerit
dies solutionis, tamen spectant ad hæredes feudatarii, non ad do-
minum feudi, ad quem feudum reuertitur. Petr. Anch. consil. 193.
Subtiliter, & plene. ¶ Extende, etiam si extet statutum, q. fructus 4
feudi debeantur heredi feudatarii mortui post Cal. Martii, vsque
ad mensẽ Augusti; quia adhuc pensio p. fructibus pceptis p. colo-
num, licet sit longe post mensẽ Augusti maturata, debetur
heredibus; quia fingitur percepta, & debita tempore fructuum,
quorum causa debetur. Anch. d. consil. 193. per tot. vbi multa. ¶ Exten-
5 de; quia imo de iure feudorum fructus spectant ad hæredes feu-
datarii defuncti post Cal. Martii, vt est rex. in c. 1. §. vasallus, in secon-
do casu. tit. hic finitur lex, deinde incip. consuetud. Regni. plenè Ang. Aret.
consil. 41. In hoc artic. in fin. n. 37. ver. quantum ad aliud. ¶ Amplia con-
6 cessione feudi; quia veniunt condemnationes, & confiscationes
non exactæ; quia sunt fructus iurisdictionis. Bald. consil. 307. Pun-
ctus questionis, per tot. maxime in fin. lib. 4. ¶ Limita in fructibus pen-
7 dentibus, prout sunt confiscationes non exactæ, quæ dicuntur
pendentes; ideo spectant ad inuestitum de feudo cum omnibus
iuribus, Bald. consil. 306. n. 307. Punctus questionis. li. 4. ¶ Extende, vt
8 idem sit in fructibus omnibus feudalibus recollectis per obitum
feudatarii; quia illi spectant ad eos, ad quos spectat feudum, non
autem ad hæredes defuncti. Signor. consil. 12. n. 2. ver. secundo casu,
vbi, in fin. ¶ Declara; quia si feudatarius moriatur ante Cal. Mart.
9 & feudum ad dominum deuoluatur, vera est extensio; si v. mo-
riatur post Cal. Martii, omnes fructus colligendi vsq; ad Calend.
Augusti sunt hæredum. Cuman. plene consil. 100. Quadam possessio,
in fin. ver. ad vltimum, vbi plene declarat; sed extensio procedit,
quando non deuoluatur feudum, sed continuatur in alios inuesti-
10 tos. ¶ Extende, quia confiscationes factæ ante concessionem feu-
di, & non exactæ spectant ad feudatarium. Crauet. consil. 128. n. 5.
Vide, Feudatarius est utilis dominus, & ad eum spectat utilitas feudi. Con-
11 cl. 208. Vide, Fructus pendentes rei venditæ spectant ad em-
ptorem, & quando fecus. Concl. prox. seq.

Fructus

40 intra emptori, ut fieri solet. *Cuma. d. conf. 20. per tot.* † Declara-
tamen, quod si affictus essent distincti, ut quia pro grano soluitur
certa quantitas, pro vino alia quantitas separata; tunc affictus
prædicti ex aequitate non deberentur emptori, puta pro grano
recolleto; quia limitatio habet locum, quando vnica pensio pro
omnibus fructibus soluebatur, & pars fructuum erat recollecta,
& pars non ita ex aequitate dicitur. *Cuma. d. conf. 20. in fi. ver. satis ta-*
41 *men ipsum*, sed non audeat firmare pro absoluto. † Limita in pro-
missione de vendendo; quia etiam si soluit partem pretii, non lu-
cratur fructus ante perfectam venditionem. *Bart. in l. si pupillus. ff.*
42 *ad l. falcid. Alexan. conf. 73. col. 2. lib. 2. vbi*, quod ex possessione non
lucatur fructus. † Contrarium *Socin. conf. 170. nu. 13. lib. 2. Vide*
43 *emptor non debet habere rem & pretium. Concl. 127.*

Fructus rei legatæ ad quem spectent. Concl. 496.

44 **H**ÆREDI † spectant fructus rei legatæ ante aditam heredita-
tem, non autem legatario. *gl. in l. quod si seruus. ff. de leg. 2. & te-*
45 *ment. Cyn. & Bald. in l. fi. C. de vsur. & fruct. legat. & not. in l. balista. ff.*
46 *de Trebit. Bald. in l. 1. C. commun. de legat. Vide, legatum pauperis*
47 *si petierit, debetur, etiam si non petierit, qui ignorauit. Concl. 133. † Re-*
48 *stringe, ut non procedat in fructibus pendentes in fundo lega-*
49 *to tempore mortis testatoris; quia tunc indistincte eamque pars*
50 *fundi, & de substantia fundi pertinent ad legatarium, & ab eo*
51 *possunt peti. secundum Bald. in d. l. 1. C. de vsur. & fruct. legat. & in l. si*
52 *quis bonum ff. de legat. 1. Alex. in l. si filius. S. cum fundum. ff. de verb. obl.*
53 *& de ad. propofitum Iacobi. l. cum res. num. 6. & seq. ff. de leg. 1. † Re-*
54 *stringe, quando est facta traditio per testatorem legatario, seu*
55 *eidem esset data licentia capiendi rem legatam propria autori-*
56 *tate; quia fructus etiam ante aditam hereditatem sunt legatarii.*
57 *Bald. in l. C. de vsur. & fruct. leg. † Declara restrictiones; quia in o-*
58 *mni casibus, in quibus fructus spectant ad legatarium, intelli-*
59 *gitur solum de fructibus pro parte dominicali, non autem pro*
60 *parte coloni partiarum. l. fundi Trebit. vbi Bart. ff. de vsur. legat. &*
61 *noto diuersa inter venditionem & legatum potest esse; quia in*
62 *venditione sumus in contractu oneroso, & in quo datur pretium*
63 *in recompensationem fructuum; non mirum ergo, si veniunt o-*
64 *mnis fructus etiam non deducta parte coloni; secus in legato,*
65 *quod est mercedarium & sine onere, iuxta tradita per Iacobi. in l.*
66 *fructus. sol. marit. † Limita; quia si legatur pecunia mulieri ad*
67 *usufructum, ut intra annum ematur fundus pro legatario, cuius fru-*
68 *ctus spectant ad eam, debentur fructus ex pecunia à die mortis, ac*
69 *si esset in fundum conuersa; quia ex destinatione oblatum ad fa-*
70 *ctum, & consequenter ad damna, & interesse. Ang. Arer. conf. 1. n.*
71 *630. & seq. ver. nec obstat quintum. per tot. † Limita; quia fructus pe-*
72 *cunie legatæ, & depositandæ pro dote non spectant legatariis,*
73 *nisi sequatur interpellatione. Castr. conf. 125. Viso testamento. n. 2. lib.*
74 *2. quia non est in mora. † Extende, etiam si addit terminus, & dies,*
75 *cum erunt nubilis atatis; quia ex quo est incerta, non tenetur ad*
76 *fructus ante interpellationem, etiam si tam legatarius, quam hæ-*
77 *res sint minores. Castr. d. conf. 125. n. 2. lib. 1. † Extende, etiam si addit*
78 *dies certa ad petendum; quia est fauore legatarii. Castr. d. conf. 125.*
79 *lib. 1. lib. 1. † Extende, etiam si heres habeat pecunias fructuosas,*
80 *puta in locis montium; quia ex quo testator legauit in genere,*
81 *potest dicere, si petiisses, soluisses de aliis pecuniis, quæ habebat,*
82 *non fructuosas. Castr. d. conf. 125. n. 2. in fin. col. 3. lib. 1.*

Fructus quando dicantur percepti, etiam si dies solu- tionis nondum venit. Concl. 497.

83 **P**ERCEPTVS † dicuntur percepti, quando reuera naturaliter sunt
84 percepti, licet pensiones, quæ gratia percipiendorum fructuum
85 soluntur, nondum sint solutæ; quia nondum forte venerit dies.
86 *Bello. conf. 3. circa fin. nu. 13. ver. non obstat secundum, vsque in fin. Alex.*
87 *conf. 8. vbi & accurate in prim. nu. 2. lib. 1. Anchar. conf. 193. Subtiliter,*
88 *& plene, per tot. plene apostil. ad Rom. conf. 10. vbi dicitur * commu-*
89 *nem, prout communem * dicit Couar. lib. 1. var. resol. c. 15. num. 12.*
90 *Alex. conf. 15. nu. 13. & conf. 82. nu. 16. lib. 2. quod est repetitum conf.*
91 *40. lib. 3. sequitur Caccialup. de pensio. q. 25. & Gigas q. 53. Socin.*
92 *conf. 100. in princ. lib. 1. † Vide omnino Boer. conf. 23. per tot. vbi di-*
93 *stinguunt plures casus. † Amplia, siue agatur de venditione, siue de*
94 *locatione; quia semper attenditur, an fructus sint pendentes, &*
95 *sunt emptoris, vel conductoris, an sint leuati, & sunt venditoris.*
96 *Rom. d. conf. 10. Quæstionis propositæ. vbi apostil. dat concord. & di-*
97 *citur * communem esse opinionem. † Amplia, etiam si pars fru-*
98 *ctuum sit leuata, & pars sit pendens; quia pensiones soluendæ pro*
99 *fructibus, quarum pensionum dies nondum venit, spectant ad*
100 *emptorem pro rata fructuum pendendum, & venditori pro rata*

Tom. 4.

perceptorum, communem * dicit apostil. ad Rom. d. conf. 10. A-
lex. conf. 82. nu. 16. lib. 2. † Amplia in fructibus beneficiorum; quia
si sunt leuati, licet pensionis dies non venerit, spectant pensiones
ad Prælatum, qui erat tempore leuationis fructuum, non autem
ad Prælatum, qui est tempore maturatæ pensionis soluendæ. *Gemin.*
conf. 1. in fi. ver. ad tertiam. Vide, *Fructus beneficiorum Ecclesiastico-*
rum spectant successoribus in beneficio, & quando heredibus defuncti. *Conclus.*
515. cum duabus conc. ab. prox. seq. † Extende, ut imo fructus benefi-
ciorum percepti in tantum sunt Prælati, qui erat tempore perce-
ptionis, ut etiam pensiones, quarum dies nondum venit, debeantur
heredibus. Prælati defuncti, quando de eis potuit testari. *Alex.*
conf. 15. Reuerendissime Domine. n. 3. lib. 2. Ferret. conf. 118. col. 1. & conf.
151. in fi. n. 5. Gig. de pensio. q. 53. & communem * dicit Couar. var. re-
sol. cap. 12. lib. 1. & communem * dicit apostil. ad d. conf. Rom. 10. in
ver. veritas. † Amplia in usufructuariis; quia pars fructuum perce-
ptorum est usufructuarii, & eius, qui restituit non ex voluntate;
ideo pensiones nondum maturatæ pro rata perceptorum spectant
ad illum, vel heredes. *Alex. d. conf. 82. n. 16. lib. 2. † Amplia in fru-*
ctibus feudalibus perceptis viuentis feudatario; quia sicut sunt
feudatarii, vel heredes; ita etiam pensiones debentur ex causâ fru-
ctuum perceptorum, licet nondum venerit dies solutionis pen-
sionis. *Anch. conf. 193. Subtiliter, & plene, per tot. † Amplia, etiam si*
fructus naturales sint solum separati, & non reconditi; quia non
sunt successoribus secundum * communem. *Couar. var. resol. c. 15. nu. **
12. *Soc. conf. 100. in pr. lib. 1. † Limita in fructibus instrumentorij,*
& prothocollorum; quia nisi sint exacti vere, semper sunt pendentes,
& quid in fructibus iurisdictionalibus, an commissio maleficio
sint in fructu exercitantis iurisdictionem tempore commissi de-
lictum, an exigentis, late *Socin. d. conf. 100. per tot. vbi multa pulchra*
deducit. lib. 1. † Quid in fructibus, qui quotidie colliguntur, prout
hortorum & quid in fructibus, qui non colliguntur, nisi singulo
quinquennio, vel septennio, prout sylvarum caduarum. *Caccialup.*
de pensio. q. 25. & Gigas q. 53. nu. 3. & seq. Vide, *Pensionarius mor-*
tuus quando transmittat ad heredes. *Concl. 267.*

Fructus percepti, & qui percipi potuerunt, & qualiter probentur. Concl. 498.

1 **P**ERCEPTVS † percepti; & qui percipi potuerunt, probantur secun-
dum qualitatem temporum, & secundum qualitatem rerum
& agrorum vicinorum. *Bald. conf. 53. Remanentibus in communione,*
in fi. lib. 1. † Et probantur coniecturis; quia sicut valor rei colligitur
ex fructibus, qui percipiuntur; ita & conuerso, & illud præsumitur
perceptum, quod communiter consuevit percipi. *Bald. conf.*
323. *Proponitur, quod dominus, in fine, lib. 2. † Iuramento etiam pro-*
bantur contra administratorem, vel tutorem dolosum, si viuit;
non tamen contra heredem eius. *Angel. conf. 308. Porro hereditatis,*
n. 2. ver. super alio. Vide, *Iuramentum in litem duplex, & quando defer-*
endum. *Concl. 538. † Amplia; quia possidens rem fructuosam præ-*
sumitur fructus percepisse, & qui dicere vult contrarium, tene-
tur probare hanc negatiuam. *Negulant. de pign. in 2. membro 3. par-*
tis, nu. 19. ver. sed hic posset dubitari. allegat Bart. & alios in l. in illa stipu-
latione. ff. de verb. oblig. † Contrarium; quia imo debet probari, quod
possessor perceperit fructus; quia non sequitur, quis possedit; ergo
fructus percepit. *Alex. conf. 39. Visi in prim. vol. 2. † Declara; quia*
ex re de sui natura fructuosa possidens præsumitur fructus percepisse;
secus si non est res fructuosa sui natura. *Bart. & alii in d. l. in*
illa stipulatione. ff. de verb. oblig. ita declarat *Negulant. de pign. in 2.*
membro tertie partis pr. n. 19. ver. sed hic posset dubitari. † Amplia; quia
debet fieri præcisa probatio illius anni, & temporis, in quo fue-
runt percepti fructus, de quibus agitur, & non sufficit probatio
facta de aliis annis. *Bald. in l. 1. in fi. C. de fruct. & lit. expen. † Extende;*
quia dicenti plures fructus fuisse perceptos, incumbit onus probandi.
Bald. in l. si fundus, circa fin. C. de rei vend. † Extende; quia circa
probationem quantitaris fructuum magis releuat probatio specialis
de illo anno, de quo agitur, quam generalis, & hoc casu magis
creditor duobus testibus deponentibus in specie, quam mille
deponentibus in genere. *Alex. conf. 148. num. 4. lib. 2. Paris. conf. 88.*
nu. 31. lib. 3.

Fructus, qui percipi potuerunt, quando, & per quos debeantur. Concl. 499.

2 **P**ERCEPTVS † nedum percepti, sed etiam qui percipi potuerunt,
tenentur restituere, & de eis rationem reddere administratorum
pupilli, qui stetit in societate cum pupillo. *Bald. conf. 53. Re-*
manentibus in communione. n. 3. ver. secundo queritur, lib. 1. † Amplia, ut
idem sit in spoliatore; quia tenetur ad perceptos fructus, & qui
percipi potuerunt. *Bald. conf. 323. Proponitur, quod dominus, nu. 3. ver.*
D deinde

- 3 deinde sciendum est. lib. 2. §. Declaratamen; quia licet spoliatus con-
sequatur aduersus spoliatorē fructus & expensas; si tamen postea
in petitorio obtineat spoliator, facta restitutione, debet succum-
bens in petitorio pariter condemnari ad omnes fructus, quando
est in mala fide, non attenta sententia spoli. Rom. conf. 454. In re-
pre. sent. col. 5. Abb. & Felin. post gl. in c. significauerunt, de restit. Nat.
conf. 535. nu. 12. & seq. Barbat. in addit. ad Abbat. in c. grauis, de restit.
4 spoli. §. Amplia in eo, qui per impressionem, & potentiam fecit per
metum sibi aliquid cedere; quia tenetur ad omne interesse, &
fructus perceptos, & qui percipi potuerunt; quia nullum habet
titulum. Ang. Aret. conf. 96. In themate, nu. 54. & seq. ver. circa quartū.
5 §. Amplia, ut idem sit in administratore, & eius heredem, qui deti-
nuit indebite bonas, seu hereditatem delatam pupillis; quia tene-
tur ad fructus perceptos, & qui per eum, vel pupillam percipi po-
tuerunt, ex quo est mala fidei possessor. Ang. conf. 308. Portio here-
ditatis, in prim. §. Amplia in mala fidei possessore; quia nedum te-
netur ad perceptos, sed etiam ad eos, qui percipi potuerunt. Bald.
6 in l. domini, ubi calis. C. de rei vend. §. Extende maxime, quando ma-
la fidei possessor habet titulum inualidum. Castren. in l. sed & si. §.
quod autem ait, nu. 1. & 4. in fin. §. de pet. hered. Butr. Abb. & Imola in c.
grauis, de restit. spoli. gl. Bart. & Ang. in l. ex diuerso, in pr. §. de rei vend. &
hanc * communem & in palatiis seruari dicunt, Menoch. de recup.
8 remedi. 15. nu. 66. Rol. à Vall. conf. 72. nu. 20. lib. 4. §. Et ideo qui emit
vniuersitatis à particularibus; licet habeat regressum de cuius
ne contra particulares; tamen non facit fructus suos, & tenetur ad
perceptos; & qui percipi potuerunt, versus Communitatem. Ita
Curt. lun. conf. 174. nu. 38. gl. in l. fin. C. de vend. reb. ciuit. in ver. stabiles.
9 §. Extende maxime, quando contra ius, quod resistebat, emit; quia
tunc semper tenetur ad perceptos, & percipiendos. Rol. à Vall.
conf. 57. nu. 26. lib. 3. quiloquitur in eum feudum sine licentia
domini; quia nedum tenetur ad perceptos, & percipiendos, sed
10 non recuperat pretium solutum. §. Extende in eo, qui emit omnia
solemnitate à iure requisita, gl. in d. l. si. C. de vend. reb. ciuit. in ver.
* stabiles, lib. 10. quam sequitur ibi Alex. in addit. ad Bart. & ibi * o-
11 mnes; quia transeunt saltem tacite cum glo. §. Amplia; quia licet
habens titulum excusetur à fructibus percipiendis; tamen fallit
in eo, qui habet titulum à minore; quia tenetur etiam ad fructus,
qui percipi potuerunt, gl. singularis in l. parti. ver. item ex diuerso, su-
per ver. cum fructib. §. de minor. & ibi Bart. clare, qui dicit not. Bald.
Fulg. & singularem, & mentem tenendam dicit Rom. sing. 334. tu ha-
bes, ubi apost. dat concor. & in conf. 454. nu. 28. ubi etiam plena apost.
in ver. singularis, allegat Rot. Rom. vt per Crescen. dec. 176. Possessor
male fidei, & Milis allegat eam gl. in ver. possessor male fidei. Ita in l. a-
pud Iulianum, in prin. in 3. not. §. de leg. 1. nu. 11. Grem. sing. 135. tu scis, ubi
12 plena apost. allegat Bero. in c. grauis, nu. 34. de restit. spoli. §. Extende,
vt procedat in Ecclesia, & vniuersitate, quae vices minoris obti-
net. Fulg. in d. l. patri. §. si pecuniam, ff. de minor. qui dicit, quod cum
Episcopo Placentino non potuit obtinere, quod primus volens
supplere obtineret, & dicit procedere, etiam si adlit decretum in
13 contractu. §. Declaratamen; quia procedit ampliatio, quando mi-
nor dolose fuit ab aduersario deceptus, vel quando emptor do-
lose non percepit fructus, vel forte quia restitutor operatur hoc,
ne lucretur, neq; perdat minor, ita pulchre Alberic. d. l. patri. §. si
14 pecuniam, ff. de minor. §. Amplia; quia mala fidei possessor, qui non
habet titulum, bene tenetur ad perceptos, & qui percipi potue-
runt. Mathesia, singul. 159. not. 4. quod male fidei, ubi apost. infinitos
15 citat, quos videas. §. Extende, vt procedat, etiam si superueniat ti-
tulus; quia non excusat. Rom. sing. 383. tu scis, quod male fidei. Con-
16 trarium, §. quod imo titulus superueniens excuset à percipien-
dis. Cyn. Bart. & Bald. in l. apud antiquos, §. fin. ff. de furtis. §. Declara;
quia si titulus fuit procuratus lite pendente, vel ex causa lucrati-
ua sit, non releuat; secus si ante litem, & ex causa onerosa, apost. il.
18 ad sing. Rom. 343. ubi alios allegat. §. Restrige in eo, qui habet titu-
lum iustū. Rom. d. sing. 443. tu scis. §. Limita in eo, qui licite perce-
pit fructus, & in suos vfus consumpsit; quia licet teneatur ad illo-
rum restitutionem, non tenetur ad fructus, qui percipi potuerunt,
neq; vltra estimationem simplicem, & excusatur à valore quanti
plurimi. Bart. Castr. Alex. & alii in l. diuortio, §. ob donationes, in fin. ff.
sol. matr. Bald. & Salye. in l. 2. in fi. C. de fruct. & lit. expen. ubi bona ra-
tionem reddunt. Bart. in l. 3. §. in hac, nu. 13. §. commod. Alex. in l. vinum,
nu. 15. ff. si cert. pet. & in pactica notan. exclamat Aret. in §. si quis à non
domino. In str. de ver. diuis. refert, & sequitur Curt. Sen. conf. 71. nu. 9.

Fructuum valor & quantitas qualiter probetur. Con-
clus. 500.

- 1 QVANTITAS §. fructuum probatur coniecturis, puta si proba-
tur, quod terrae vicinæ eiusdem qualitatis tot fructus fecerunt

singulo anno, Bald. in l. si fundum, in vlt. col. C. de rei vend. plene
Corn. conf. 301. in fi. lib. 3. Vide, Vltor rei quid sit, & qualiter probetur.
Concl. 12. §. Amplia; quia si fructus non sunt bene, vel plene pro-
bat, seu aestimati, post iudex ex officio illorum estimationem facere.
Bar. in l. si quod ex Pamphila, ff. de leg. 2. & in l. in finali quest. C. de
belli oblat. art. 12. q. 5. & in c. dilecti, gl. 3. de foro compet. Corne. conf. 16. in
fi. lib. 1. & conf. 221. col. 7. ver. attento, lib. 2. Vide, Interesse incertum quia
do possit venire in condemnatione. Concl. 304. §. Amplia; quia si fructus
sunt discordes in probanda quantitate, seu valore fructuum; me-
dia via est eligenda, & secundum illam iudex debet taxare. Alex.
conf. 64. Vlt. consultatione, col. 4. lib. 2. Afflict. dec. 340. In casu §. sel-
le, col. 3. in prim. §. Extende; quia quando fructuum liquidatio non
potest concludenter haberi, vel non fuit bene probata, datur de-
cto laboratoris, qui eos percipit respectu partis domini, in qua
non habet interesse. Salye. in l. si quis decurio. C. de falsis. Castr. in legi-
cumque. C. de seru. fugit. mediantribus maxime ad minimis, & ver-
similitudine. §. Limita; quia si debet probari negatiua fructuum,
videlicet quod non valent, nisi decem, non sufficeret amplexus
valeret octo, vel nouem, nisi adlit dictio taxatiua, tantum, vltima
vltima Ant. de Burgo, in c. cum causa, in 3. & 4. col. de empt. & vend.
dicit ligandum digito. §. Extende; quia testes deponentes, quod
ex tali prædico percipiuntur singulo anno decem fructuum, non
non per hoc probant, quod vltra non percipiatur. Bart. in l. cum
ti, circa §. ff. de in litem iur. ubi dicit in fortioribus terminis, quod
testes fuerunt semel examinati super valore centum sine taxatiua,
potuerunt examinari super valore eiusdem rei 150. & articulo
sunt contrarii, sed diuersi, & est * communis opinio. §. Limita;
generalis probatio per plures testes facta, quod bona fructuum
aliis annis tot fructus, & quod valor illorum ascendebat ad
nihil concluderet, si extat probatio in specie per duos testes, qui
attendi debet probatio in specie. Alex. conf. 148. num. 4. lib. 2. Vide
Testes plures numero praevalent in consensu. Concl. 255.

Fructus intelliguntur deductis expensis. Concl. 501.

FRUCTUS §. intelliguntur deductis expensis, Ita in l. si fundum, §. si
lur. matr. l. 1. C. de fruct. & lit. expen. Capic. dec. 20. Neut. conf.
2. nu. 8. Aleat. in l. cum fundus, nu. 1. §. si certum petat. Castr. plene
339. Quia exceptio, n. 4. ver. quarto queritur lib. 1. §. Et quae veniant ap-
pellatione expensarum in deductione, vide, Hereditas peruenit
iudicium vniuersale; & quid veniat in eo. Concl. 34. nu. 17. & multa
ver. Declaratamen. §. Amplia; quia intelliguntur deductis col-
lectis, quae imponuntur super fructibus. Bart. in l. 1. C. mulier. & in quo
loco, lib. 11. Alex. conf. 35. vol. 4. & conf. 4. lib. 5. & conf. 14. lib. 6. Am-
plia, vt expensae deducantur, etiam si testator legauit omnia
fructus, si dixisset integros fructus. Corne. conf. 289. Vltima
hac lib. 1. Ruin. conf. 62. Circa casum, col. 2. lib. 1. §. Amplia; quia in om-
ni materia expensae necessariae diminuant, ideo expensae, quae
occasione conditionis implendae, diminuit dispositionem, vt tan-
to minus sit in legato, Bart. in l. sed si hoc §. ciuiliam, per litteras text.
de condit. & demon. str. §. Extende in materia solutionis gabella, per
ta quod de pretio venditionum de legatis soluantur septem pro
quolibet centenario; quia intelligitur, deductis impensis neces-
sariis sensariae, & similibus, & de eo, quod superest, soluenda est
gabella, nisi verba statuti aliter sonent. Bart. ubi supra, Bald. Angel.
Imol. & alii in l. non amplius, ff. de legat. 1. §. Extende; quia si
deducitur ex fructibus tanquam impensa. Ruin. conf. 6. nu. 6. lib. 2.
§. Extende; quia si peto fructus certi fundi in iudicio, & fiat con-
demnatio, intelligitur semper petitorio, & sententia, vt sit deducta
expensis, licet non sit expressum. Angel. Aret. conf. 6. in casu
lib. 6. & 7. ver. nec obstat; quod dicitur, §. Amplia in similibus, quibus
crum non dicitur, nisi deductis expensis, & omni damno. Castr.
conf. 248. col. 2. ver. praeterea, lib. 1. §. Extende; quia in omni dispo-
sitione lucrativa, prout legatis, donatis, &c. fructus semper im-
guntur, deductis expensis. Rom. conf. 230. Praeponitur, in prim.
§. Amplia; quia nullus casus reperitur, in quo deductio expen-
rum non fiat in materia fructuum. Bart. qui loquitur in locum
conf. 186. Cucciarellus, per tot. lib. 1. in fin. Vide, Expensae deductae
in l. fundus, qui dotis §. simil. heresi. Castr. conf. 339. Quia exceptio
n. 4. ver. quarto queritur, lib. 1. §. Limita; quia expensae non deducun-
tur in decimis prædialibus. Tiraq. in tract. rer. alt. lign. §. 15. gl. 1. nu. 1.
Tiraq. d. §. 15. gl. 1. nu. 20. licet dissentiat Capic. dec. 20. nu. 11. & seq. Re-
stringe in decima personalis, Tiraq. d. §. 15. gl. 1. nu. 14. Capic. d. §. 15. gl. 1. nu. 1.
in pr. §. Restrige in decima, q. soluitur Papae. Tiraq. d. §. 15. gl. 1. nu. 1.
§. Limita;

17 Limita in fisco; quia equiparatur Ecclesie. Tiraq. d. §. 15. gl. 1. nu.
 18 11. Contrarium Tiraq. ibi; nu. 12. & 13. Capic. d. decis. 20. n. 8. Li-
 19 mita favore Ecclesie, vel pia causa. Salyc. Castren. & Soc. l. fru-
 20 itus. ff. solut. matr. & idem favore animæ, vel ob remissionem pec-
 21 carum. Capic. d. decis. 20. n. 8. & seq. Extende etiam in disposi-
 22 tione hominis. Capic. d. decis. 20. n. 9. Contrarium Tiraq. de rer.
 23 signat. d. §. 15. gl. 1. nu. 13. Limita in legato fructuum, si redderetur
 24 inutile ex deductione expensarum. Tiraq. §. 15. gl. 1. nu. 16. vbi idem
 25 est in alia dispositione. Limita, quando esset certa dispositio, q.
 26 pro singula corbe grani, vel vini solatur tantum de gabella; quia
 27 expensæ non deducuntur. Tiraq. vbi supra, nu. 17. & 23. Limita,
 28 quando fructus sunt pendentes; quia si quis donat tales fructus,
 29 censetur illos donare omnes. Tiraq. vbi supra, nu. 18. Limita in
 30 dispositione quotæ fructuum, vt si fiat locatio pro decem corbi-
 31 bus vini, illæ debeantur sine impensa. Tiraq. d. §. 15. gl. 1. nu. 19. Ca-
 32 pic. d. decis. 20. n. 11. & seq. Idem si quis vendat dimidiam fructuum,
 33 Tiraq. vbi supra, nu. 22. Limita, quando sequeretur delictum, vt
 34 si quis fructus non maturos colligat; quia non fiet deductio ex-
 35 pensarum. Tiraq. d. §. 15. gl. 1. nu. 21. Limita in alimentis; quia de-
 36 bentur etiam non deductis expensis. Afflic. decis. 252. Magnificus
 37 D. terminus, nu. 7. & seq. Limita in colono partiaro, cui medietas
 38 fructuum permittitur; quia ipsæ ad expensam tenetur. Mathesi. in
 39 l. 1. de pñ. & l. 1. de expen. Limita in venditione medietatis fru-
 40 ctuum; quia non intelligitur deductis expensis. Taf. d. l. fru-
 41 itus. ff. solut. matr. Extende, quando colonus promittit dare do-
 42 mino quædam fructuum; quia non deducuntur expensæ. l. duob. §.
 43 fin. de acq. ff. pro socio. c. tuas nos de decimis. quia dimidia debetur co-
 44 loni partiaro pro sumptibus, & operis; ita Bart. d. l. fructus. ff. solut.
 45 mar. Bald. in l. si quis domum. ff. locati, cum aliis late congestis per Taf.
 46 in d. fructus. Extende; quia si quis dat alicui terram colendam ad
 47 certam, vel quartam generationem, non debet colonus deducere
 48 relemem, neque alias expensas, nisi speciale pactum interuenierit,
 49 ita Taf. d. l. fructus. ff. solut. mar. allegat Innoc. per illi text. in d. c. tuas
 50 nos de decimis. Abbas ibi n. 3. not. dicit, quod istud est perpetuo men-
 51 titendum. Extende; quia licet semina sint deducenda, tan-
 52 quam expensæ, si tamen venduntur omnes fructus pendentes,
 53 non deducuntur expensæ. Ruin. conf. 65. n. 5. & seq. lib. 1. Limita;
 54 quia colonus partiarus non deducit expensas vectura pro con-
 55 duenda parte dominicali ad domum domini; quia tenetur. Taf.
 56 in d. fructus. ff. solut. matr. Vide, Colonus partiarus obligatur domino ad
 57 multa. Concl. 465. Limita; quia quod dicitur, fructus intelligun-
 58 tur deductis expensis, debet intelligi de expensis, quæ sunt gra-
 59 tia colligendorum, quærendorum, vel seruandorum fructuum;
 60 secus de expensis perpetuis, quæ consistunt in plantationibus, vel
 61 in edificando, gl. & Doct. in l. duortio. §. impendia. ff. solut. matr. Affl.
 62 decis. 252. nu. 7. Paris. conf. 94. n. 25. lib. 2. Rom. conf. 21. n. 1. & seq. vbi
 63 plene declarat. Limita; quia expensæ custodiæ rei non dicitur
 64 expensæ, quæ deduci debeat ex fructibus, ita vt fructus intelligat-
 65 tur deducta expensæ custodiæ, l. c. quæretur. §. prædicti legatis. ff. de leg.
 66 1. per quæ text. in d. Dec. conf. 420. Queritur, col. 2. vers. finaliter. Limita,
 67 quando relictæ essent integri fructus. Corne. conf. 289. Videtur in
 68 hoc in §. lib. 1. Ruin. conf. 62. Circa casum, col. 2. lib. 1. Limita, quando
 69 ex delicto fructus collecti, puta per furtum, restituuntur; quia
 70 delinquens non deducit expensas, quas dominus fecisset in col-
 71 ligendo. Ang. in l. in fundo, n. 4. ver. sequitur in gl. ff. de rei vendic.

Fructus, damna, & interesse debent peti in libello, vt
 possit sequi condemnatio, & quando secus. Concl.
 502.

FRUCTUS, & damna, & interesse ad hoc, vt possint cadere in
 condemnationem, debent esse petiti in libello nominatim,
 quando loquimur de fructibus ante litem contestatam. Bald. conf.
 119. Statuto casetur, in prim. ver. quoad primum, lib. 2. vbi, quod si sunt
 tales, quorum quantitas possit specificari, debent specificari in li-
 bello. Et quod non debeantur, neq; sequi possit condemnatio,
 nisi sunt petiti. Vide, Sententia debet esse conformis libello, & qualiter
 procedat. Concl. 135. Contrarium, quod imo possit sequi condem-
 natio à die litis contestatæ, etiam si non sint petiti. Guid. Pap. dec.
 405. Limita in causa criminali; quia non requiritur specifica-
 tio, neq; conclusio libelli, bene debent narrari fructus, damna, &
 interesse. Bald. d. conf. 119. num. 1. vers. sed is non obstat. lib. 2. & hoc
 quando veniunt tantum officio iudicis mercenario; secus si via
 actionis. Extende, vt procedat limitatio, quando agitur contra
 violentum possessorem; quia non debent peti ex necessitate. Bald.
 d. conf. 119. nu. 1. ver. item vbi agitur, lib. 2. & intellige, vt supra. Limi-
 ta; quia satis dicuntur petiti, si adest clausula, ius & iustitia mi-
 nistrari, quando via actionis debentur, alias secus. Bald. d. conf. 119.

Tom. 4.

nu. 1. ver. preterea satis, lib. 2. Vide, Clausula libellorum diuersæ, & quid
 operentur. Concl. 357.

Fructuum condemnatio, etiam consumptorum, vel
 extantium fieri debet, & quando secus. Concl. 503.

CONDEMNATIO fructuum etiam consumptorum debet fieri
 contra eam, qui est mala fidei. Ang. conf. 308. Portio heredi-
 tatis, per tot. l. mala fidei. C. de cond. ex lege. l. si fundum. C. de rei vendic. &
 §. si quis à non domino, Inst. de rerum diuis. Practica Papien. in forma
 libelli, in actione reali, in ver. simul cum fructibus n. 3. ver. secundo casu prin-
 cipali. Castren. conf. 225. Pro eadem, circa fin. ver. ad tertium, lib. 2.
 Amplia; quia si actum est, quod conuenit condemnari tam
 ad fructus perceptos, quam percipiendos, si potest condemnari
 in perceptis; multo magis in percipiendis. l. ediles. §. sciendum; ibi,
 ceterum post iudicium coaptum, ff. de ed. edicto, & in l. verberatum. §. fin.
 & in l. ex diuerso. §. 1. & l. pen. ff. de rei vendic. Amplia, vt procedat,
 etiam si erraret in iure; quia non potest dici bonæ fidei possessor;
 ideo quatenus est locupletior factus etiam circa consumptos,
 debet condemnari ad restitutionem. Bald. conf. 69. Factum tale est,
 nu. 4. ver. super alio, lib. 5. Ang. d. conf. 308. in fin. Amplia, vt pro-
 cedat, quod mala fidei possessor condemnatur in fructibus per-
 ceptis, & percipiendis, siue iudicium sit particulare, puta quando
 agitur rei vindicatione, siue vniuersale, prout petitio hereditatis
 directa, vel fideicommissaria. Vide, Hereditatis petitione agens,
 quid probare, vel narrare debeat. Concl. 32. nu. 31. & seq. ver. sexto, si quis
 velit. Amplia, vt procedat, etiam si mala fides esset presumpta, velu-
 ti si quis emisit ab eo, qui dixit se maiorem, & vendidit sine so-
 lemnitatibus; cum tamen esset minor; quia si erat fama, quod es-
 set minor, vel emens esset confanguineus, vel fuisset administrator
 venditoris, tanquam mala fidei emptor non facit fructus suos.
 Ang. conf. 160. D. Catharina, col. fin. ver. restat ergo. Et dicitur mala
 fidei, qui non probat emptionem, quam præterdit, nisi per tes-
 tes singulares; quia eadem ratio, quæ militat, quod testes singu-
 lares non probent venditionem, & ideo condemnatur, etiam tol-
 lit malam fidem; quia cum sciat rem ad se non pertinere, scit si-
 mul, ad alium spectare. Alex. conf. 21. Repetito, n. 8. ver. vlt. prædicta,
 lib. 4. sed dubito; quia præsumptio est pro bona fide, quæ non est
 pro emptione. Extende etiam in hærede obligato resti-
 tuere ex fideicommissio; quia à die interpellationis tenetur ad fru-
 ctus. Anch. conf. 291. Super pluribus, in fi. Declara totam istam ma-
 teriam, vt plene per Curt. Sen. conf. 71. Princeps, nu. 14. ver. & si quis-
 piam, quia error iuris non excusat à fructibus, quando est in ealu
 erroris iuris prohibentis, & resistentis, prout in alienatione rei
 Ecclesiasticæ sine solemnitatibus; secus si ius prohibet, sed non est
 absolute malæ fidei. Curt. vbi supra declarat. Amplia; quia post
 litem contestatam semper succumbens tenetur ad fructus. Ang.
 d. conf. 308. in fi. quia efficitur malæ fidei, supra fructus quando luere
 possessor bonæ fidei. Concl. 490. Extende in petitione hereditatis.
 Vide, Hereditatis petitione agens, & d. Concl. 32. n. 31. & seq. multis.
 Amplia; quia possessor iniustus & illegitimus rerum Ecclesia-
 sticarum tenetur, & condemnari debet ad fructuum restitutionem.
 Inuenimus nulli. §. sane. ver. prædicta. C. de sacros. Eccles. c. non liceat Pape 12.
 q. 2. & c. si quis presbyterorum; de reb. Eccl. non alien. c. aliis per Gram-
 mat. decis. 79. vbi nu. 9. allegat Felin. in cum causam, de re iudic. at-
 tentionem de communi; & quod error iuris non excuset detine-
 tem rem Ecclesiæ male distractam, dicit tenere Aret. conf. 17. ver.
 preterea. Curt. Sen. d. conf. 71. Princeps, col. 6. nu. 14. ver. & si quispiam.
 Declara tamen; quia debet deduci ex fructibus prædictis, quic-
 quid iniustus possessor soluit pro canone; quia Ecclesia non debet
 habere fructus, & canonem, ne dicatur cum aliena iactura locu-
 pletari. Dec. conf. 182. in 2. dubio, col. 3. Amplia; quia condemnatio fit
 in fructibus, vbi cuncti succubens factus est locupletior; quia non
 dicuntur consumpti. Ang. d. conf. 308. in fin. & quando præsumat-
 ur, vel dicatur locupletior. Castren. conf. 225. circa fin. in 3. dubio,
 lib. 2. Extende; quia condemnatus semper tenetur ad fructus, li-
 cet non sit malæ fidei, neque in mora, quando factus est locuple-
 tior. Io. de Anan. conf. 38. in princ. vbi, quod tenetur ad pretium,
 quod valebat fructus tempore recollectionis, non plus, neq; mi-
 nus, & ibi Bologn. in apostil. qui videtur distinguere in contractu
 bonæ fidei, vel liti iuris. Castren. d. conf. 225. in fin. lib. 2. Amplia
 respectu naturalium; quia siue sit bonæ fidei, siue malæ fidei,
 & siue extant, siue sint consumpti, & siue error sit iuris, siue non,
 fit condemnatio; quia titulo lucratio habet naturales; ex quo tunc
 impensa, & sine industria percipiuntur, gl. in l. ex diuerso. ff. de rei
 vendic.

D 2

- 17 vendit. Aret. in §. si quis à non domino. Instit. de rer. diuis. ¶ Amplia; quia valet, & subinetur sententia condemnatoria in fructibus, in certis, quando per relationem potest fieri certificatio ex processu, l. pen. vbi gl. Bart. & omnes. C. de sent. que sine certa quant. Alex. consil. 37. n. 18. & seq. li. 2. & consil. 53. n. 18. li. 5. & consil. 42. in pr. li. 6. Ruin. consil. 135. n. 3. lib. 4. & consil. 133. n. 12. & per tot. lib. 5. Felin. in c. cum venerabilis, n. 39. de except. Vide, Sententia incerta vel conditionalis valet multis casibus. Concl. 108. ¶ Extende; quia potest fieri condemnatio referuata liquidatione illorum in executione sententiae. Rota decis. 24. alias 4. de refut. foliat. in nouis, & quod in executione liquidari possint. Castr. consil. 247. in si. lib. 1. Bart. in l. n. 3. ff. iudicat. solui. gl. in l. 1. ver. perinde. ff. de eden. ¶ Amplia; quia, vbi testes sunt discordes in probandis fructibus, media via est eligenda. Afflict. decis. 240. in causa Cubella. col. 3. in prim. Vide, Medium, & media via semper eligenda. Concl. 170. ¶ Limita in pecunia, quae non facit fructus naturales; ideo non tenetur obligatus in pecunia ad aliquos fructus, nisi probetur damnum, & interesse ex negotiatione. Bald. 21. consil. 22. in si. lib. 5. ¶ Limita; quia bona fidei possessor non condemnatur in fructibus, nisi à die litis contestatae, per l. 2. C. de fruct. & lit. expen. Castr. consil. 247. in causa, quae vertitur, col. antepen. n. 6. ver. venio ad aliam. lib. 1. ¶ Declara, nisi esset effectus locupletior; quia tunc condemnatur etiam bona fidei possessor. Bart. in l. sed si lege. §. si re. ff. de petit. heredit. Ang. consil. 160. in fin. Alex. consil. 21. Repetito. n. 23. 10. ver. praeterea, & fortius. lib. 4. ¶ Contrarium, quod imo bona fidei possessor, etiam si factus est locupletior, lucretur fructus consumptos, vsq; ad litem contestatam. apostil. ad Alex. d. consil. 21. nu. 10. lib. 4. in ver. tenetur, citat ad hoc Ang. & Alex. in l. Neffennius. §. 1. in si. ff. de re iud. ¶ Declara; quia quoad fructus naturales etiam consumptos bona fidei, non lucretur illos, in districte vero consumptos bene lucretur, sed non extantes. Alex. d. consil. 21. in si. ver. quantum vero. lib. 4. ¶ Limita in eo, qui est bona fidei possessor ex errore facti; prout in patre, qui possedit bona uxoris mortuae, tanquam sibi debita, ob superuientiam filii, qui praeterebatur mortuus, post mortem; quia licet probetur natus mortuus per maiore numerum testium; tamen ex quo etiam testes deponunt, quod natus fuit viuus extractus de ventre matris mortuae, propter bonam fidem, debet absolui à fructibus perceptis in districte. Bald. consil. 69. n. 4. lib. 5. vbi, quod etiam debet absolui ab expensis litis, propter iustam causam litigandi. ¶ Extende; quia bona fidei possessor errore iuris probabiliter non condemnatur ante litem contestatam ad fructus perceptos, quando sunt consumpti, & non est factus locupletior. Castr. consil. 247. in causa, quae vertitur, nu. 6. col. pen. ver. quantum vero, lib. 1. ¶ Extende; quia bona fidei possessor, nedum respectu possessionis, sed etiam respectu domini in tantum lucretur fructus, ut melioramenta deducat, & non compenset. Afflict. decis. 87. vide Bart. & quae ibi posui in l. sumptus. ff. de rei vend. ¶ Contrarium, quod compenset in melioramentis, est text. in d. l. sumptus. & in l. emptor. ff. de rei vend. Aret. in l. certe. Instit. de rerum diuis. Boet. decis. 44. per totam, maxime nu. 26. Negul. de pignor. in 4. membr. 5. par. nu. 12. cum seq. ex ceptis fructibus suorum melioramentorum, quos lucretur. Negul. ibi nu. 20. ¶ Extende, ut procedat, etiam si fructus ex melioramentis prouenerint; quia sunt percipientis, qui fecit melioramenta. Afflict. d. decis. 87. nu. 6. & 7. Capic. decis. 93. in fin. ¶ Extende; quia respectu melioramentorum illi fructus, qui proueniunt ex melioramentis, non compensantur, sed sunt eius, qui fecit melioramenta. Afflict. d. decis. 87. nu. 7. Negul. de pignor. par. 5. membr. 4. nu. 20. Burlat. consil. 85. n. 37. lib. 1. quod intelligas pro rata expensa in melioramentis. Vrsin. in addit. ad Afflict. d. decis. 87. n. 3. ¶ Restringe; quia bona fidei possessor respectu possessionis non lucretur fructus ante litem, sed compensat in melioramentis, quando contra eum replicatur, & sic per modum replicationis sic dederat. Capic. d. decis. 93. nu. 11. Castr. consil. 247. in causa, quae vertitur, circa si. lib. 1. vbi late, & declarat, quare hoc procedat. ¶ Adde tamen, quod ille dicitur bona fidei possessor respectu possessionis, qui habet titulum etiam respectu proprietatis, quando ille titulus reducitur ad non titulum. Felin. in c. cum causa, n. 28. de re iud. & communem * dicit Curt. Iun. consil. 165. num. 15. ¶ Limita; quia vbi agitur conditione ex lege, vel reuocatoria, nunquam fit condemnatio in fructibus, nisi à die litis contestatae. Bald. consil. 22. Quaedam domin. n. 3. lib. 5. vbi loquitur in filio reuocante id, quod plus reliquit mater secundo viro; quia non fit condemnatio fructuum, nisi respectu portionis legitimae tangētis filium. ¶ Extende; quia in actione stricti iuris, quando actor petit rem, quae sua non est, sed debetur sibi ex contractu, nunquam fit condemnatio, nisi à die litis contestatae, communem * dicit Aggid. Bellam. consil. 8. in si. ¶ Limita; quia si quis emit à minore sine solemnitatibus, tante iuramento, & statuto Florentiae, quod iuramentum praesumatur dolo, & metu extortum, ex tali contractu nullo transfertur dominium; ideo non fit condemnatio ad fructus, neque quod compenset emptor, ita tenet Vulpel. Florentinus. 3. Nouemb. 1576. vt in motus ex eo, quod dominium esset emptoris. Bald. in l. legat. inter. ff. de dolo. sed dabitur, quod non possit huius opinio subineri; quia non dicitur bona fidei, & contra iuramentum est, & titulus est nullus, & reducitur ad non titulum. Declara, vt in extensione proxima, & contra motum Vulpeliani consil. Petri Surdi 115. per tot. maxime n. 35. ¶ Extende; quia minor vendens sine solemnitatibus, cui fuit solum pretium pro maritanda sorore, vel monachanda; quia constat, quod locupletior factus est, bene tenetur restituere pretium, & fructus relaxare, licet venditio sit nulla. Alex. consil. 77. Viso processu, n. 12. lib. 6. ¶ Declara quia condemnatio fructuum facta operatur, quod si extans debet restitui, iuxta not. in l. domini praediorum. C. de agric. & censu. lib. 1. n. 3. vero non extans; quia lapsio triennio non praesumuntur durare. gl. & Doctores in l. vicia. C. si aduer. vsucap. tenetur ad estimationem probatam per eandem, tempore condemnationis facta super restitutione ipsorum fructuum. In hac. ff. de iur. i. ibi, condemnationis tempus. & in l. 3. §. in hoc. ff. commod. ibi, rei iudicat. & tempus, §. si re. specificatio probatio valoris non esset facta, iudex poterat statuere valorem. Bart. in l. si quod ex Pamphila. ff. de legat. 2.

ramentum praesumatur dolo, & metu extortum, ex tali contractu nullo transfertur dominium; ideo non fit condemnatio ad fructus, neque quod compenset emptor, ita tenet Vulpel. Florentinus. 3. Nouemb. 1576. vt in motus ex eo, quod dominium esset emptoris. Bald. in l. legat. inter. ff. de dolo. sed dabitur, quod non possit huius opinio subineri; quia non dicitur bona fidei, & contra iuramentum est, & titulus est nullus, & reducitur ad non titulum. Declara, vt in extensione proxima, & contra motum Vulpeliani consil. Petri Surdi 115. per tot. maxime n. 35. ¶ Extende; quia minor vendens sine solemnitatibus, cui fuit solum pretium pro maritanda sorore, vel monachanda; quia constat, quod locupletior factus est, bene tenetur restituere pretium, & fructus relaxare, licet venditio sit nulla. Alex. consil. 77. Viso processu, n. 12. lib. 6. ¶ Declara quia condemnatio fructuum facta operatur, quod si extans debet restitui, iuxta not. in l. domini praediorum. C. de agric. & censu. lib. 1. n. 3. vero non extans; quia lapsio triennio non praesumuntur durare. gl. & Doctores in l. vicia. C. si aduer. vsucap. tenetur ad estimationem probatam per eandem, tempore condemnationis facta super restitutione ipsorum fructuum. In hac. ff. de iur. i. ibi, condemnationis tempus. & in l. 3. §. in hoc. ff. commod. ibi, rei iudicat. & tempus, §. si re. specificatio probatio valoris non esset facta, iudex poterat statuere valorem. Bart. in l. si quod ex Pamphila. ff. de legat. 2.

Fructus solent esse varii secundum tempora, & qualitates sint taxandi. Concl. 504.

¶ Rvcrvs ¶ non solent esse vniuersales singulis annis; quia plura & minus percipiuntur in fructibus, vno anno, quam alio. Bald. in l. fundum. C. de rei vend. ¶ Et ideo inoleuit mos in multis locis, quod taxantur fructus ad rationem quingis, vel sex pro centenario singulo anno, & illa quantitas habetur pro vero redditu, & fructibus, quia tantum taxat statutum facientibus, tenent bonorum studium, vt in statuto Florentiae, de preceptis. de digum. lib. 2. c. 18. & idem in dotibus, vt in statuto Urbis Romae, quod taxat ad rationem septem pro centenario singulo anno durante mora, & similia multa possent adduci. ¶ Nam fructus percepti per viginti annos praesumuntur importare valorem rerum, & sic etiam lex inducit praesumptionem quingis pro centenario. gl. vbi Fulg. & Castr. in ant. perpetua. C. de sacro. Eccl. l. in l. si fundum per fideicommissum. §. si leg. i. Neuzan. consil. 74. n. 5. Roman. consil. 369. Corne. consil. 265. lib. 1. ¶ Extende; quia in dubio fructus per viginti annos debent estimari in sima, quae in 20. annis aequalis sit valori rei. ¶ Idem in fructibus, quibus tenuit Afflict. decis. 284. ¶ Idem in fructibus perceptis ab emptore non soluto pretio; quia pro rata pretii non soluti tenetur ad rationem quingis pro centenario; quia tantumdem bona solent fructuare. Dec. in c. cum venerabilis, nu. 14. de except. Cogn. in l. an dicit. n. 59. C. de actio. empti. Couar. variar. resolut. lib. 3. c. 4. ver. sequitur eadem inspecta ratione. ¶ Vide omnino Paris. consil. 60. nu. 29. lib. 1. vbi, quod possunt taxari ad rationem sex, vel octo, vel decem pro centenario, secundum morem regionis. ¶ Declara tamen quia hoc refidet in arbitrio iudicis, secundum qualitatem loci, & personarum, taxante plus & minus, quando non est certum quid probetur. Bart. in l. si quod ex Pamphila. ff. de leg. 2. Alex. in l. ad causam. §. hoc iudicium. ff. de damno infecto. & consil. 133. ad si. lib. 1. & consil. 77. nu. 3. lib. 6. Soc. consil. 156. col. 2. lib. 2. Corne. consil. 26. ad finem, lib. 1.

Fructus percepti quando imputentur in quartam, & creditum haereditis. Concl. 505.

¶ Rvcrvs ¶ medio tempore percepti imputantur in Trebellianicam, quando non est deducenda per filios primigrados, per tex. in l. mulier. §. si heres. in 2. respons. ff. ad Trebell. Oldr. consil. 248. nu. 7. ver. ad quintam. Bart. in l. iubemus. in fin. C. de od. tit. ¶ Vide etiam de logn. in addit. ad Io. de Anan. consil. 102. in si. vbi, quando grauius haeres imputetur, vel non fructus perceptos in Trebellianicam vel legitimam. Vide, Fideicommissarius tenetur restituere fructus perceptos, & quando non. Concl. 278. ¶ Amplia, ut procedat, etiam si concurrant legitima, & Trebellianica, & ambae sint deducendae. Bart. in l. quod de bonis. §. quod auius. ff. ad leg. Falcid. vbi, quod est * communis dictum, & Alex. ibi in apost. adducit eodem. Rom. consil. 206. nu. 6. vbi plena apost. in ver. absque, quae ostendit hanc * communem, & tenendam; quia Rota Rom. eam tenet. Callador. decis. 12. de testam. & hanc communem & magis * communem, & per totum mundum teneri dicit Soci. Iun. consil. 131. nu. 59. & seq. & nu. 65. lib. 1. de magis * communis Paris. inter consil. Soc. Iun. consil. 172. lib. 1. apost. ad Rom. sing. 19. §. est dubium, vbi infinitos allegat. Hier. Caban. consil. 93. nu. 10. vbi latissime tueretur, cum multis seq. plenissime Curt. Iun. consil. 314. n. 28. & idem Curt. Iun. consil. 327. n. 26. & seq. ver. circa ultimam, vbi tollit contraria; & pulchre Rimini. Iun. consil. 9. nu. 11. & seq.

* & seq. ubi communem, & infinitos allegat pro vtraque parte, lib.
 * 1. & plenius conf. 131. n. 22. & seq. lib. 2. Corn. conf. 321. n. 11. ubi * dicit
 communem, & in practica ita seruari, & acriorem dicit apost. ad
 Alex. conf. 66. lib. 5. Soc. Jun. conf. 112. lib. 3. in fi. ubi de communi &
 * magis * communi plures allegat attestantes. * Contrarium tenet
 Caltr. conf. 192. sed est secundum nouam impressionem 188. Quia
 dubia in fin. super vitimo. lib. 2. vide plures relatos per apost. ad
 Rom. d. conf. 206. & hoc expresse tenet Rom. d. sing. 195. Est dubium,
 plenius Cur. Jun. conf. 330. lib. 3. n. 21. & 22. ubi dicit hanc commu-
 * nem, & magis communem, & hanc partem tuetur Rimin. Jun.
 conf. 23. n. 335. & seq. lib. 1. ubi plures allegat, & dicit, quod isto casu
 filius reputatur extraneus, quando habet legitimam, quoad Tre-
 bellianicam Ber. conf. 35. in fin. lib. 2. * Declara, quia si testator de
 legitima prouiderit filio grauato, tunc bene imputat fructus in
 Trebellianicam, apost. ad sing. Bart. 191. quæ ad hoc allegat Bald.
 6. conf. citato. * Declara, quia detractio Falcidia est odiosa, ideo in
 dubio sit interpretatio pro non detractio. Decian. conf. 42. n. 11.
 7. 42. lib. 2. * Amplia, etiam si legitima, & Trebellianica sint dedu-
 cende, & excedant medietatem, argumentum eorum, quæ dicit
 8. Crauet. conf. 50. circa fin. Marzar. conf. 12. lib. 3. * Contrarium tenet
 Bald. quod imo si legitima ascendit ad medietatem, non est locus
 Trebellianicæ, vel alteri quartæ, conf. 94. Punctus questionis, n. 3. lib.
 9. 2. * Amplia, quia quod dicitur in Trebellianicam non computari
 fructus perceptos in filiis primi gradus iuxta tex. in l. i. ubi dicitur. C. ad
 Trebell. procedat etiam in Falcidia. Signor. conf. 66. n. 7. circa fin. &
 quod ant. sed cum testator. C. ad l. Falc. non corrigat l. i. ubi dicitur. C. ad
 Trebell. quia licet permittat prohiberi Trebellianicam, non pro-
 * cedat in filiis primi gradus, per plura docet Soc. Jun. conf. 131. ubi n.
 30. dicit * communem, & num. 58. infinitos allegat, & dicit magis
 * communem * lib. 1. & repetit conf. 137. n. 6. & seq. & est gl. in l. quod de
 * bonis §. quod ausus in ver. compensabuntur, ubi Bart. dicit * commu-
 nem ff. ad l. Falc. & clarius dicit gl. in eadem l. quod de bonis. §. fructus,
 in ver. accepto facere ff. ad l. Falcid. quæ loquitur in vtraque quarta, &
 ubi q. Herculan. Mantica de consuet. vltimar. volum. lib. 7. tit. 10. n. 22.
 * in fin. Curt. Jun. conf. 70. n. 16. ubi dicit * communem, & licet lo-
 quatur in Trebellianica, tamen communis * opinio est, quod ar-
 gumentum de Trebellianica ad Falcidiam valet, ut ibi n. 17. Cra-
 uet. conf. 51. n. 23. & 24. ubi clare probat valere argumentum ne-
 gatiuum circa imputationem de Trebellianica ad Falcidiam, quia
 Falcidia est magis privilegiata, & clare tenet, tam in Trebelliani-
 cam quam in Falcidiam, & omni quarta. Rol. à Val. conf. 39. n. 21. & seq.
 * in ad tertium lib. 1. ubi n. 23. dicit * communem, & ita tenent ad
 fidei d. l. quod de bonis §. quod ausus ff. ad l. Falc. ubi Bart. Castren. &
 Herculan. Ang. quoque in d. l. quod de bonis §. fructus, sequitur Boer. dec.
 44. n. 16. circa fin. n. 19. Bello. conf. 64. n. 5. clare Corn. conf. 53. Quia
 * per primum consuetum n. 2. lib. 3. & conf. 321. n. 11. lib. 3. * Contrariū
 tenet Soc. Jun. conf. 136. n. 6. lib. 1. ver. nec obstat, q. finis. cū multis seqq.
 Cephalus conf. 153. n. 68. & seq. plene Gabriel. conf. 93. n. 12. ubi,
 quod Falcidia potest prohiberi in filiis primi gradus, sed nō Tre-
 bellianica, quia non fit extensio propter l. i. ubi dicitur. C. ad Treb. quasi
 aliud, & diuersum sit in Trebellianica, quod in Falcidia, & ar-
 gumentum de vno non valet ad aliud in prohibitio, & ita allegat
 Ruin. qui dicit conf. 149. n. 4. lib. 3. & hanc partem tenet Mantica
 de consuet. vltim. volum. lib. 7. tit. 2. in fin. Cuman. & Alex. in d. l. quod de
 * bonis §. fructus ff. ad l. Falc. ubi allegat Cyn. & alios. * Restrige am-
 pliationem, quia bene hæres imputat fructus, & quicquid per-
 cepit iure hereditario, ut sunt prælegata, & alia in Falcidia. Rim.
 Jun. conf. 390. n. 51. & 52. lib. 5. & idem, si à ipso percipere debet.
 * Limita in legitima deducenda per matrem ex hereditate filii,
 quia non imputat fructus factos, & perceptos, secus est, si fuissent
 percepti tempore defuncti, & relictī in hereditate. Signor. conf. 11.
 66. statum tale est. num. 7. Vide, Legitima imputat quicquid petens eam
 * habuit à patre, & quando secus. Concl. 105. * Limita, quando filii pri-
 mi gradus sunt rogati restituere fratri, vel descendentes, quia
 tunc ipsi non imputantur fructus in quartā, l. i. ubi dicitur. C. ad Treb.
 in fin. C. ad Trebell. Oldrad. conf. 248. ver. ad quintam. n. 5. Cassad. de
 * conf. 2. de testam. in fin. Ang. conf. 124. l. tollit D. Dalmatij, in fin. ver. ad ter-
 * tium, vide omnino Bart. in sing. 191. quando filij. ubi dicit esse nota-
 * bile, & est communis * opinio. Rol. à Vall. conf. 30. in prin. & com-
 * munem * dicit Rim. conf. 31. n. 20. & seq. lib. 2. ubi dicit commu-
 * nem. * Vide Trebellianica computatur hæres in eo, quod hæres percepit
 * ex hereditate. Concl. 383. * Extende, quia filii primi gradus non im-
 putant fructus perceptos, necdum in Trebellianicam, sed neque
 minus in legitimam, etiam si ambæ simul deducendæ essent. Ang.
 25. conf. 124. in fin. ver. ad tertium. * Extende, quia neque imputant sibi
 in Falcidiam fructus perceptos filii primi gradus. Signor. Homod.
 16. conf. 66. num. 7. * Extende, si filii primi gradus sint grauati resti-

Tom. 4.

tuere, descendentes sine dubio, siue etiam sint grauati restituere
 extraneis, & ita fuit Romæ iudicatum, ut dicit Corn. conf. 321.
 De pluribus. nu. 11. lib. 3. * Restrige, ut non procedat in nepotibus
 ex filiis tenentibus primum locum. Gabr. conf. 122. n. 5. ubi apost.
 nu. 8. dicit * communem. Alex. conf. 36. num. 4. lib. 7. Cephal. conf. *
 398. nu. 21. lib. 3. quia imputant fructus, prout alii extranei, & ma-
 gis communem * dicit Roland. à Vall. conf. 30. in prin. lib. 1. Ruin. *
 conf. 67. col. 2. per tot. l. 2. * Restrige in parentibus hæredibus insti-
 tutis, quia computant fructus in Trebellianicam. Rol. à Val. conf.
 39. nu. 21. lib. 3. ubi late ostendit communem, * & diuersam ratio-
 nem militare. * Restrige, quando filius non grauatur restituere, 19
 quia l. i. ubi dicitur. C. ad Trebell. non habet locum, veluti si mortuo fi-
 lio fidei commissum relinquitur familiæ. Rim. Jun. conf. 23. nu. 337.
 ubi dicit magis * communem, * Restrige in fructibus satis per
 testatorem, quia computantur in Falcidiam, ex quo reddunt hæ-
 reditatem pretiosiores. Signor. conf. 66. nu. 7. ubi distinguit alios
 casus. * Restrige, quando extraneo debet filius restituere. Apo-
 st. ad singul. Bart. 191. quæ allegat Abbatem conf. 88. lib. 1. Roland. *
 conf. 30. in fi. lib. 1. * Restrige limitationem in filiis vterioris gra-
 22. dus, & sic in nepotibus, pronepotibus, & aliis descendentes.
 Io. de Imol. conf. 63. in fi. Hieron. Gabr. conf. 122. n. 5. ubi dicit com-
 munem * Alex. conf. 36. n. 4. lib. 7. Cephal. conf. 398. n. 31. lib. 3. Limi-
 23. ta; quia hæres non imputat in Trebellianicā fructus perceptos
 post conditionem fidei commissi, quando non fuit in mora resti-
 tuendi, sed fuit in mora, cui debuit restitutio fieri. Crauet. conf.
 789. n. 6. * Limita, quia debitor hæres institutus non compen-
 24. sat fructus in debitum suum, quando testator non iussit, secus quan-
 do iussit, communem * dicit Rol. à Val. conf. 65. n. 24. lib. 2. & dicit *
 contrarium tenentes loqui, quando fuit dictum a testatore.

Fructus rei pignoratæ extenuant sortem, & quando se- cus. Concl. 506.

FRUCTVS * percepti ex rei pignoratæ extenuant sortem prin-
 cipalem, & sic compensatio. Bald. conf. 127. in fi. ver. in alia causa,
 incipit, Quoniam quicquid, lib. 2. Card. Zab. conf. 78. in prin. l. si do-
 minum, & ibi Doct. ff. de pignori. l. 2. & l. si. C. de pign. actio. c. 1. & 2. de v-
 suris. Vide, Pignus habens compensat fructus in sortem, & quando secus,
 Concl. 354. * Contrarium, quod fiat compensatio fructuum con-
 sumptorum tantum, non etiam extantium, quia non fit de specie
 ad quantitatem. Vide, Compensatio in quibus fiat, vel non. Concl. 489.
 * Amplia, ut procedat etiam in dote restituenda, quia soluto ma-
 trimonio mulier habens pignus tenetur compensare fructus in
 sortem principalem. Bald. d. conf. 127. lib. 2. ubi hoc dicit procedere,
 quando mulier habet vnde viuere possit. Zab. conf. 78. in prin.
 & quod sint compensandi fructus pignoris percepti soluto ma-
 trimonio in dotem. Abb. in c. salubriter. de v. suris. Imol. & Alex. in l.
 diuortio in prin. ff. solut. matr. Alex. conf. 27. v. i. themate, volu. 4. Cor-
 4. neus conf. 44. & conf. 145. vol. 2. * Ratio est, quia soluto matrimo-
 nio cessat ratio alimentorum, etiam quod hæres mariti essent
 in mora restituendi dotem, quia imputatur mulieri, quare dotem
 non exegit. late Alex. d. l. diuortio, & ita communiter tenet tradit
 Negul. de pignori in 5. memb. 5. part. n. 17. * Restrige, quando mulier
 non habet vnde viuere possit, vel si debentur alimenta vxori pro
 dote ex statuto, vel consuetudine, quia tunc prius compensantur
 5. alimenta, postea fors principalis. Bald. d. conf. 127. per tot. ubi est ca-
 sus. Zab. d. conf. 78. in fi. * Restrige, quando esset latum laudum,
 quod nisi solueret intra biennium, & pignus redimeret, esset mu-
 lieris, quia tunc lucratur fructus etiam pro præteritis, si missus
 in possessionem tædalem. Zab. d. conf. 78. circa med. * Amplia, quia
 ipso iure fit compensatio fructuum rei pignoratæ cum sorte. l. 1.
 C. de distract. pignori. * Extende etiam in dote, quia si creditor in cē-
 8. tū possidet bona in pignus pro 200, compenat fructus eius, quod
 superabundat in sortem. Alex. conf. 117. n. 11. lib. 7. sequitur Negul.
 de pignori in 5. parte principali in 5. memb. nu. 16. Socin. conf. 99. num. 5.
 lib. 1. & conf. 130. nu. 2. lib. 4. * Restrige, vel declara, ut procedat, 9
 opponatur compensatio, ut per glossam d. l. 1. Bald. & Salyc. Ne-
 gul. tract. de pignori in 5. memb. 5. part. n. 11. * Declara, ut pro-
 cedat ita demum si est probata perceptio, & consumptio fructuum,
 quia alias non cadit compensatio de specie ad quantitatem, ut
 per Negul. de pign. in 5. memb. 5. part. n. 11. & seq. Alex. & Ias. post
 alios in l. diuortio. §. ob donationes. ff. solut. matr. Vide infra num. 16.
 * Item probari debet fructuum quantitas, & æstimatio, quia cō-
 11. pensatio ut fiat, requirit liquidationem. l. fin. C. de compensat. * Li-
 mita, quia quotiescūq; res fuit pignoratæ pro tanta summa, quod
 non sit spes luicionis, ut quia non valet pluri, dicitur extingui de
 dominio pignoris, & de ea iudicatur, prout de rebus pleno

D 3 iure

quid, ubi dicit hanc veram opinionem, Socin. *conf. 32. nu. 2. & seq.*
lib. 1. tit. 1. Redonatus, qui plura allegat de spol. q. 9. num. 4. & seq. Vide.
Beneficiarius an equiparetur usufructuario, an usufructuario. Concl. 80. & Ext.
tende, ut nec possint beneficiarii de fructibus reconditis dispo-
ne in vltima voluntate, nisi quatenus pro salute animæ hoc fieret,
etiam si ante cōsuetudine; quia debet intelligi, ut possit hoc mo-
do, & non aliter dispo. Calder. d. conf. 329. n. 2. ver. Hosien. alias
2. de peculio cleric. vbi, quod etiam moderate hoc fieri debet. Am-
plia; & quia portio debet assignari clerico inferuenti ecclesiæ in
celebratione Missæ; quia sine eo Missa celebrari non potest; ideo
participat etiam delegato facto Rectori contemplatione eccle-
siæ. Gemin. conf. 148. per tot. Vide, Clericus seruans ecclesiæ quid conse-
qui debeat. Concl. 394. & Amplia; quia fructus & oblationes eccle-
siæ de iure debent distribui in quatuor partes; prima est Episco-
pi secundæ Capituli, tertia fabricæ; quarta pauperum, c. quatuor.
12. q. 2. Bald. conf. 132. Praesupposito, q. Cathedralis, lib. 1. vbi loquitur
de fructibus ecclesiæ Cathedralis. & Extende in tantum, quod si
non sufficiunt, compellendi sunt Canonici contribuere; imo etiam
potest fieri statutum, quod fructus primi anni singulorum
beneficiorum in diocesi applicentur fabricæ, & valebit huiusmodi
statutum. Abb. q. 3. in si. ver. eo autem casu. & Restringe, nisi confue-
rit in contrarium præscripta, quod Episcopus habeat tres,
& Capitulum, siue ecclesiæ aliam quartam; quia talis consuetudo
est tenenda. Bald. conf. 132. per tot. lib. 1. & Contrarium, quod imo
non valeat consuetudo contraria, quod fabricæ, & pauperibus non
detur portio, dicit c. quatuor, 12. q. 2. nefas est, si factis ædibus
deficiant in lucrum suum Præsul impendia iis deputata conuer-
tere pro vtrâque parte plene Abb. in d. 3. q. col. 15. ver. ad sextum du-
bitum, si que in si. & Declara, ut in tantum sit seruanda, quod si fabri-
ca, & pauperes consueverunt participare de ista sola quarta, ea est
diuidenda pro Capitulo, & clericis ac fabricæ, pauperibus, abiq; eo,
quod Episcopus habens tres quartas integri redditus communi-
ter. Bald. d. conf. 132. lib. 1. & Declara plenius per Abbatem d. quest. 3.
Sompnionis. col. penult. ver. ad sextum dubium, si que in si. vbi allegat
multa pro vtrâque parte, quod non valeat consuetudo, & quod imo
valeat, tunc d. distinguit quatuor casus in ver. ad solutionem. pri-
mus est, quod valeat consuetudo, quando transfertur onus in
populum, & quartus, quando propter impotentiam Episcopi nō
possit ipse viuere; quia eo casu compelluntur Canonici, populus,
& omnes contribuant, in aliis duobus casibus non valet, si Episcopus
posset, & Ecclesiæ patitur ruinam; & tertius, quando Episcopus
vult contribuere de noualibus tantum; quia de omnibus
teneretur. Et in omnem casum, quod Episcopus habens modum
et consuetudine non contribuit, ut quia fabrica diues est, teneretur
Episcopus hanc quartam in aliud opus pium conuertere. & Amplia;
quia beneficiatus de altari viuere debet, non luxuriari; ideo
vita victum, & vestitum necessarium teneretur cōseruare ecclesiæ,
& non facit fructus aliter suos. Soc. conf. 32. n. 2. & seq. lib. 1. & Limi-
ta; quia potest Prælati donare consanguineis suis, quatenus po-
terit nuntiatorie expendere in equis, domicellis, & conuiuuiis, si
ad ista abstinuit. Bald. conf. 298. Hæc materia altioris, n. 5. ver. sed nun-
quid, lib. 1. vbi, quod potest Prælati de redditib. sibi approprian-
dis facere, quicquid vult in vita sua, secus in morte. Vide, Benefi-
ciatus an equiparetur usufructuario, vel usufructuario. Concl. 79. Vide, fructus
beneficiorum Ecclesiasticorum quando spectent successorum in beneficio, vel
heredibus defuncti. Concl. 515.

Fructus collationis, & electionis est ipsa collatio, & electio. Concl. 512.

Fructus electionis, & præsentationis est ipsa electio, & præsentatio. Vide, Collatio beneficiorum est fructus collationis. Concl. 421.

Fructus collationis, & electionis nunquam restituuntur. Concl. 513.

Abens ius eligendi, quando est in possessione, si eligat, electus non amouetur, etiam si postea confect, quod eligens nō habet retus, licet fructus electionis sit electio; quia isti fructus improptere nunquam restituuntur, neq; à die litis contestata, neque si fiat electio pendente lite; quia dicitur continuatio possessionis licita. Castren. conf. 347. Form. cap. nu. 2. ver. nam fructus, lib. 1.

Extende in habente collationem ab eo, qui est in possessione conferendi; quia licet per sententiam declaratur non habere ius, non amouetur prouius.

Fructus canonicatum, & præbendarum diuersimode distribuuntur. Concl. 514.

Præbendæ præbendarum aliquando triplicem habent distributionem, & diuisionem; una est, quæ propterea assignatur cui-

libet Canonico, & præbendæ, ita ut quilibet agat pro sua præbendæ diuisa; secunda est fructuum superexercentium, qui diuiduntur tanquam massa; tertia est distributionum quotidianarum, quæ debentur solum interessentibus. Gemin. conf. 153. in pr. & Aliquando omnes præbendæ sunt in cōmuni, & omnia distribuuntur secundum numerum Canonicorum æqualiter, & sunt portiones priuilegiatæ, quæ loco præbendarum habentur, & vltra hanc massam grossam adfunt etiam distributiones quotidianæ. Gemin. d. conf. 153. ver. quedam sunt ecclesiæ, in prim. & Aliquando omnes præbendæ sunt communes, & omnes distributiones quotidianæ, de quibus fit vna massa, quæ distribuitur secundum Canonicos, & prout placet ipsis Canonicis. Gemin. d. conf. 153. in fin. ver. quedam sunt.

Fructus beneficiorum Ecclesiasticorum spectant ad successorem in beneficio, & quando heredibus defuncti. Concl. 515.

Regula est, quod fructus beneficiorum Ecclesiasticorum spectent ad successorem in beneficio, non autem heredibus defuncti beneficiati. c. quia nos, & c. relatum, de testam. & c. si de offic. ordin. in 6. quod intelligas, quando beneficium habet administrationem, gl. & Doct. in c. si propter. de rescript. in 6. & In contrarium, quod fructus beneficiorum Ecclesiasticorum simplicium libere spectent beneficiato in vita, & morte, & possit illos donare cui velit, & heredem instituere, est communis opinio, de qua Corn. conf. 314. n. 2. lib. 3. col. 2. & idem dicit, conf. 338. Primo queritur. n. 6. lib. 1. & Declara; quia est verum, quod beneficiati simplices possunt donare, & dispo. de fructibus beneficiorum, & in eis potest pro debitis fieri exequutio absolute; in Abbatibus vero, & beneficiis habentibus administrationem sunt domini, in quantum sufficit ad victum; & ideo non potest fieri exequutio in fructibus Abbatiarum, vel beneficiorum, quæ datur in administrationem, nisi in portione assignata pro alimentis, deducto, ne egeat. Caltr. conf. 338. n. 6. lib. 1. Vide Concl. prox. seq. nu. 7. & seq. & Limita; quia si beneficium Ecclesiasticum non habet administrationem, sed ea, quæ percipit beneficiatus, respiciunt opus personale, & diurnum laborem; tunc beneficiatus æquiparetur usufructuario, & dum viuere, & cum moritur, adeo quod potest de fructibus libere dispo. nec ad successorem pertinent, gl. in c. si de offi. ord. in 6. quæ communiter vlt recepta, & comprobata fuit, ut ibi per omnes, & in c. tua nos, de testam. vbi Ant. de Butt. & Imol. & pro communi Bald. in auth. licentiam, ad fi. C. de episcop. & cleric. Rota dec. 856. cum Camera Apostolica, in antiq. & Bald. conf. 313. Præmittendū est, lib. 2. Anan. conf. 87. Circa dubium, per tot. vbi Bolog. in apost. Alex. conf. 101. Super primo dubio, ad pr. lib. 7. Corne. conf. 314. In presentis, col. 2. ad fin. lib. 3. qui dicit hoc teneri communiter, & vlt esse receptum, idem firmat Parit. conf. 33. Ecclesiæ Cathedralis, col. fin. lib. 4. & Contrarium Abbas in c. cum es, col. 7. in 2. quæ principali de testam. & Extende limitationem, ut capellanus possit testari de fructibus capellæ, adeo quod successor in illis non possit prætere, neq; capella, nisi si decesserit ab intestato; quia tunc debet successor in capella hoc probare, & allegare, cum sit fundamentum sue intentionis, ut per plura Feli. in c. cum ordinem, col. pen. ad fin. de rescript. Vide, Beneficiatus an æquiparetur usufructuario, an usufructuario. Concl. 79.

Fructus beneficiorum Ecclesiasticorum quando spectant ad Ecclesiam, & successorem, & quando ad heredem defuncti. Concl. 516.

Regula est, quod mortuo beneficiato fructus nondum collecti, neq; reconditi, spectant ad ecclesiam, donec detur successor; postea vad successorem in d. ecclesiæ, l. defuncti, ff. de usufr. & quemadmodum quis vtatur. Cald. conf. 329. in prim. alias 2. de peculio cleric. Vide, Bona per Prælati acquisita an sint heredit. vel ecclesiæ. Concl. 112. & Amplia, ut procedat, etiam si sunt separati à solo, sed sunt in area, vel fundo; quia spectant ad ecclesiā, vel successorem ecclesiæ. Cald. d. conf. 329. in pr. ver. primo & secundo casu, alias 2. de peculio cleric. & Contrarium tenuit Couar. var. resolut. lib. 1. c. 15. m. 12. vbi dicit communem. & Amplia, ut etiam procedat ampliatio, licet fructus essent nedum separati à solo, sed etiam essent reconditi in horreo à colono, sed nondum consignati defuncto; quia adhuc spectant ad ecclesiam, vel successorem. Cald. d. conf. 329. in pr. ver. 1. & 2. casu, alias 2. de peculio cleric. & Declara, ut hæc ampliatio nō procedat in aliis dispositionibus; quia fructus dicuntur percepti à bonæ fidei possessore eo ipso, q. sunt separati à solo, secus in beneficiato, & usufructuario. Cald. d. conf. 329. v. 1. & 2. de pecul. cleric. & Amplia; quia de iure cōmuni fructus ecclesiæ etiam collecti, & non cōsumpti, spectant ad ecclesiā, & nō ad heredem beneficiati; quia licet viuens æquiparetur beneficiatus usufructuario; tamen mo-

* riens equiparatur usufructuario. Bello. *conf. 3. in prin. vbi num. 2.* * dicit communem. Bald. *conf. 255. Abbas fecit. in prin. ver. non obstat. l. defun-*
 7 *da. lib. 1.* † Declara; quia beneficiatus habens administrationem beneficii in titulo; non potest aliquid disponere; quia in morte equiparatur usufructuario; secus si est sine administratione beneficiatus; quia semper equiparatur usufructuario; & facit fructus separatos suos. *gl. in c. fin. ff. de offic. ord. in 6.* quam de consuetudine usufructuarii; & communem * opinionem esse firmat. Bello. *d. conf. 3. nu. 5.*
 8 & 6. ver. *tertio est glossa.* Vide. Beneficiatus quibus equiparetur an usufructuario, vel usufructuario. *Concl. 79.* † Beneficium autem dicitur habere administrationem, quando est assignata certa dos, & ideo parochialis dicitur habere administrationem; secus si beneficium, vel Canonicatus non habet redditus distinctos; quia tunc fructus ratione servitii sunt sine administratione, sed in istis beneficiatus facit illos suos. Bello. *d. conf. 3. num. 6.* & 7. ver. *nunc in proposito.* imo potest libere de eis testari; & codicillari; quia non tenetur illos restituere ecclesie; neque successori. Bald. *conf. 255. Abbas fecit. in prin. lib. 1.* qui loquitur in fructibus præbendæ, qui non spectant ad præbendam, sed ad præbendam. † Limita; quia imo etiam si fructus nondum sint reconditi, neque separati, potest beneficiatus de illis disponere rationabiliter, si extat consuetudo, pro salute anime sue, vel pro remuneratione servitii sibi præstiti. Calde. *d. conf. 329. nu. 2. ver. tertius casus.* alias 2. de *pecul. cleric.* † Limita; nisi necessitate coactus fuisset contrahere debita; quia in casibus, in quibus obligatur successor ad debita prædecessoris, eisdem casibus disponit prædecessor de fructibus non perceptis. Calder. *d. conf. 329. in fin. ver. æquum tamen.* alias 2. de *pecul. cleric.* † Declara tamen; quia si cessasset illos fratri suo confitens se teneri versus fratrem pro impensis factis pro ipso Rectore, non creditur, nec frater habebit tales fructus, quando non sunt separati a solo. Bartol. *conf. 231. Dominus Ioannes. per tot. lib. 1.* sequitur Bello. *d. conf. 3. Curat ecclesie. nu. 13. ver. non obstat.* † Limita; quando extaret consuetudo, quod fructus separati spectarent ad heredes beneficiati; quia talis consuetudo valet, & est attendenda, etiam si fructus non sint percepti, dummodo non sit multum onerosa ecclesie. Bello. *dict. conf. 3. per totum.* vbi est casus. † Extende; quia separati dicuntur, quando reuera sunt separati, licet tempus solutionis pensionis nondum venerit. Bello. *d. conf. 3. num. 12.* & 13. ver. *non obstat secundum.* Vide Conclusionem proximam præced. & Concl. proximam sequentem.

Fructus beneficiorum præteriti nondum exacti spectant ad Prælatum tempore recollectionis, vel eius heredes, & quando secus. *Concl. 17.*

1 **A**FFICTVS † debiti pro præterito tempore, & sic pro fructibus leuatis per conductores, dicuntur spectare ad Prælatum, qui erat tempore recollectionis fructuum, licet dies venerit post, quia consideratur tempus fructuum collectorum, non tempus solutionis affectus de iure. Gemin. *conf. 1. in fin. ver. ad tertiam.* plenè Alex. *conf. 15. Reverendissime. nu. 3. lib. 2.* Vide, Fructus quando dicantur consumpti. *Concl. 492.* Vide, Testandi facultas de fructibus Ecclesiasticis quid operetur. *Concl. 145.* † Extende etiam in fructibus Episcopatus; quia si sunt collecti viuentis Episcopo, qui postea moritur, licet tempus solutionis pensionis venerit post mortem, spectant pensiones heredibus defuncti, vel procuratori Episcopi constituto in rem suam ab Episcopo mortuo cum cessione iurium, ita Angel. Aretin. *conf. 53. Clarum videtur. in fin. ver. nec obstat.* † Contrarium; quia si tempore exactionis fructuum iam diu maturatorum beneficiatus esset mortuus, ex quo non sunt consumpti, spectant ad Ecclesiam, vel ad successorem, secundum Calder. *conf. 329. nu. 2. ver. tertius casus.* vsque in fin. alias 2. de *pecul. cleric.* qui tenet ibi, quod equiparetur usufructuario, & non usufructuario. Vide. Beneficiatus an equiparetur usufructuario, an usufructuario. *Concl. 79.*
 4 † Declara; quia si sumus in beneficio sine administratione, qui fructus recollectos facit suos, ut quia equiparatur usufructuario, & si sunt percepti fructus, pro quibus debetur pensio, cuius dies nondum venit, & spectant ad heredes, prout de fructibus naturalibus iudicatur. Bellon. *conf. 3. nu. 12. ver. non obstat secundum.* Restrige tamen secundum istam opinionem; quia si beneficiatus interim fecisset debita pro victu suo, vel necessitate; tunc quia successor tenetur soluere ista debita pro rata debitorum, fecisset fructus suos. Cald. *d. conf. 329. in fin. ver. æquum tamen.* alias 2. de *pecul. cleric.* † Restrige tamen secundum istam opinionem, nisi adesset consuetudo generalis, vel etiam consuetudo specialis Ecclesie, quod consanguinei succederent in fructibus perceptis, extantibus, & non consumptis; quia seruanda est. Calderin. *d. conf. 329.*
 7 circa fin. ver. *puto concludendum;* alias 2. de *pecul. cleric.* † Amplia, ut

multo magis hoc procedat in fructibus iam perceptis; quia beneficiatus etiam habens administrationem equiparatur usufructuario. Calder. *conf. 264. alias 2. de reb. Eccl. non alien.* † Extende, ut bona mobilia per Episcopum acquisita, si non sunt ad vsum Ecclesie applicata, neque donata, si transferantur ad aliam Ecclesiam, illa secum transfert. Cald. *d. conf. 264. alias 2. de reb. Eccl. non alien.* locus, si illa ad vsum ecclesie applicauit. † Limita in fructibus Canonicorum, qui appellantur massa grossa; quia etiam vi anno non exigantur, sed in sequenti anno fiat exactio pro duobus annis, debentur Canonici nouis, & præsentibus, non autem illis, qui erant tempore, quo potuit, vel debuit fieri exactio. Cald. *conf. 244. alias 21. de preb. vbi allegat rationem differentie;* quia massa grossa debetur Capitulo, non singularibus Canonici, licet Capitulum distribuatur inter singulares; unde non potest deberi singularibus, antequam Capitulo sit facta solutio. † Limita; quia si Ecclesia sit spoliata, vel bona Ecclesie fuerint occupata, puta tempore defuncti, & successor recuperauit bona, cum condemnatione contentum pro tempore etiam prædecessoris, illi fructus omnes spectant ad successorem, qui intentaui actionem, nec heredes defuncti possunt aliquid prætere, ex quo defunctus intentaui actionem, & assimilantur penditibus, donec fuerint exacti. Bald. *conf. 307. in fin. lib. 4.* † Extende, ut procedat, etiam si defunctus non intentallet actionem tempore suo, & omnem diligentem heredes; quia debentur fructus successori obtinenti executionem, quia quodammodo dicuntur pendentes, donec fuerint exacti, ex quo, & sicuti fructus quoad Ecclesiam pendentes spectant successor; ita isti, donec sit facta exequutio. Bald. *d. conf. 307. in fin. lib. 4.* Socin. *conf. 100. lib. 1.* Crauer. *conf. 123. nu. 4.* † Limita; quia fructus Monasterii non spectant ad heredes; Abbates Commendatarii mortui, etiam si ipso viuentis sint recollecti; quia sunt monasterii, & custodia spectat ad monasterium, & heredes solum debent consequi expensas, si quas fecerunt. Anch. *conf. 328. Factum tale. n. 5. ver. super secundo.* † Limita; quia fructus monasteriorum vacantium per obitum non spectant successor, nec heredes, prædefuncti, sed spectant Camera Apostolice ex Bulla Pii IV. quæ est in Bullario in ordine nu. 52. Vide, Index p. 151. *qua commoda consequatur, & que spectent successor.* *Concl. 431.*

Fructus debiti pensionario, vel alteri ad vitam suam, ad quem spectent eo mortuo. *Concl. 518.*

RVERTVS, † seu pensio, in quibus grauatur beneficiatus, vel heres de soluendo annuatim Titio, durante vita sua naturali, & successore post eius mortem Scio, non debetur Titio, neque eius heredibus, si non fuit debita tempore eius mortis, sed debetur substituto. Gig. de *pensio. q. 53.* Alex. *conf. 82. per specialem. n. 6. lib. 2.* & *conf. 13. n. 3. eod. lib.* vbi posuit concord. † Et annus tali calculo incipit & consideratur captus a Mense Septemb. vi. ad alium mensem Septembris, ut per Feudistas in c. 8. in sequentibus. *Inc. fin. lex Corradi.* † Amplia; quia emphyteuta, vel heredes non debentur fructus pendentes eo mortuo finita emphyteuti. Alex. in l. diuortio. n. 4. ff. *solut. matr.* † Extende idem in usufructuario; qui eo mortuo fructus pendentes sunt domini. *Idem fundat. ff. de usufructu.* † Extende in beneficiatus; quia eo mortuo fructus pendentes non spectant heredibus mortui, sed successor. glo. & Doctores in q. 6. propter de *resol. in 6.* † Limita in fructibus dotalibus; quia diuiduntur pro rata temporis inter mulierem, & heredes mariti. *Idem diuortio. ff. solut. matr.* & ibi omnes. * † Extende in emptore emptoris deo retrouendi, & resolutio; quia fructus diuiduntur facta redemptione pro rata temporis. Cuman. Alex. *Inf. & alii in l. qui tam. in prin. ff. de verb. oblig.*

Fructus beneficiorum per totum orbem vacantium sunt Sedis Apostolicæ pro primo anno. *Concl. 179.*

RVERTVS † beneficiorum omnium per totum orbem primæ vacationis debentur Sedi Apostolicæ ex constitutione Papali; quæ tamen est odiosa, & non debet extendi, ut si non potest habere fructus primi anni, habeat fructus secundi anni. Anch. *conf. 328. Factum tale est. n. 2.* & *seq. vbi n. 4.* de hac constitutione. *V. de. Statutum circa fructus beneficiorum Ecclesiasticorum.* *Concl. 157.* † Extende; quia non tollitur quasi situm alteri, puta si pro redemptione capitiuorum, vel pro fabrica Ecclesie essent applicati. Anch. *d. conf. 328. n. 2.* † Extende; quia necdum in constitutione Pape huius per annata, sed etiam in quocumque veniente ex privilegio spectante, vel irregulari; quia si habet certum tempus limitatum, & non potest consequi effectum in eo tempore, nunquam extenditur ad aliud tempus. Anch. *d. conf. 328. nu. 2. & per tot.* Vide, *Annata.* & *annatista vnde habent originem.* *Concl. 328.*

Fructus

Frustratoria, & elusoria non debet esse lex, neque pro-
utio legis. Concl. 520.

REGULA est, frustra expectatur, cuius eventus nihil opera-
tur, apostil. ad Roman. conf. 2.49. In casu proposito, nu. 2. in verb.
non relevat, que citat Marfil. conf. 51. Licet nedum, n. 17. Et nemo re-
netur facere actum frustratorium. l. 2. in fin. ff. si quis in ius vocat. non
retr. Bart. in sua quest. 18. Papillus, in fine princ. n. 3. ver. quarto sic. Et iu-
dex t. ex officio debet tollere actus inutiles, & frustratorios, &
repellere nulliter, & sine actione agentem. Rom. conf. 67. Visothe-
mate, in si. vbi apostil. plene in ver. repellit, quæ hoc dicit. t. Amplia;
quia non presumitur actus elusorie, & frustratorie factus. Masc.
Concl. 595. Elusorium actus. Vide, Actus debet interpretari, ut aliquid ope-
retur, non ut sit inutilis. Concl. 135. t. Amplia; quia discussio non habet
loquum, quando constat, quod ille, qui primo debet discutiri, notori-
e est non solvendo; quia est banitus omnibus bonis configura-
tis. Nam frustratoria, & superuacanea esset talis discussio; ideo non
requirit. Abb. conf. 72. Videtur primo, col. fin. in prin. ver. quarto princi-
paliter, lib. 2. t. Amplia; quia si probatio faciendi non relevat, non
est danda dilatio ad probandum. Rom. conf. 226. Vltra predicta, n. 3.
ver. quarto idem ostenditur. Vide, Probatio non admittitur, que non rele-
vat. Cui. l. 782. t. Extende; quia interrogatoria preparatoria non
sunt admittenda, quando sunt frustratoria. Rom. conf. 249. In casu
proposito, nu. 2. ver. tertio quia. vbi apostil. in ver. non relevat, vbi dat ex-
emplum, quando lis pendet per appellationem coram alio iudi-
ce, quia nihil est innouandum. t. Et articuli impertinentes, & qui
probant nihil relevans, non sunt admittendi. Vide, Articuli imper-
tinentes. Concl. 524. t. Amplia; quia ne iudicium reddatur eluso-
rium, & frustratorium in criminalibus, tam iudex prime instan-
tiæ, quam iudex appellationis potest capi facere delinquentem de
crimine capitali, & carceratum illum detinere. Io. de Anan. conf.
10. in prin. vbi Bologn. in apostil. n. 13. ver. preterea t. Amplia; quia nu-
gatoria, & frustratoria redditur acquisitio, vel permutatio, aut
contractus, quando nihil utilitatis continet, puta, si das mihi cen-
tum, ut tibi reddam centum; ideo lex non admittit tales contra-
tus nugatorios; secus si fiat de re, in qua possit cadere affectio, ut
quia das mihi decem iugera prati, & ego do tibi alia decem iuge-
ra prati; quia commoditas potest adesse, vel affectio. Caltr. confil.
130. n. 2. lib. 2. ver. preterea. t. Amplia; quia frustratoriis cautionibus
non est vrendum; ideo licet quis teneatur in oblatione adducere
fidei iustorem, vel deponere; secus est, si is, cui fit oblatio, recusat.
Vide, Superfluis cautionibus non vrendum. Concl. 896. t. Extende; quia
procurator, pro quo dominus satis dedit, non tenetur ipse satis da-
re, etiam si statum hoc disponat, prout Florentia; quia debet in-
telligi, quando dominus non satis dedit pro procuratore; quia al-
liis esset frustratoria cautio procuratoris, quod lex non admittit.
Rom. confil. 62. Florentina constitutio, vbi apostil. in ver. relevaretur.
t. Extende; quia frustratoria protestatione non est vrendum; ideo
impedimentum est notorium, licet dicant Doctores impedi-
tum debere protestari, non est verum; quia esset frustratoria.
Boer. decif. 40. nu. 5. & seq. vbi idem dicit, quando impedimentum
est legitimum; quia non est necessaria probatio diligenter frustra-
torie. t. Amplia; quia procurator, qui non habet sufficientes man-
datum, admitti non debet, ne actus frustratorios faciat. Roman.
confil. 60. Mandatum ostensum, per tot. maxime in fin. t. Amplia; quia
conductus, qui ex negligentia sua non reparavit, nec providit da-
mino imminenti, licet teneatur de suo; tamen quando reparatio
facta non profuisset, excusatur. Crauet. confil. 83. nu. 5. quia frustra-
toria reparatio non est facienda. t. Amplia in absolutione à iura-
mento; quia non est danda, quando redditur frustratoria, ut quia
absolutio non potest competere actio, etiam data absolutione à
iuramento. Rom. confil. 46. In causa D. Camille, in prin. vbi apostil. in
verb. effectum, citat Felin. in c. 1. colum. fin. vers. decimo quo de sureur.
t. Extende; quia confuctudo inducens probationem superflua,
excusamento est nulla. cap. 1. de probat. per quem text. ita Roman.
confil. 102. nu. 2. ver. secundo probatur. t. Limita; quia quandoq; lex
actum inutilem producit. Vide, Actus inutilis quandoque producit
iura. Concl. 146. Vide, Circum vitandus, & quando secus. Concl. 219.
Vide, Superfluas ne inducatur, multa sunt prohibita. Concl. 894.
Cum Concl. sibi prox. seq.

Fugiens quando possit ubique capi, vel puniri. Concl.
521.

PATER, qui potest filiam deprehensam in adulterio interfi-
cere cum adultero in domo, potest etiam extra domum, si fu-
giant; quia actus permissus vno loco est etiam permissus extra
locum, si fuga arripitur. Alexan. conf. 24. Animaduersis, nu. 25. lib. 2.

t. Extende; quia deprehensus in loco territorii delinquere, qui
potest capi ex forma statuti, potest, in qualibet parte territorii se
recipiat, prosequi. Alex. vbi supra. t. Limita; quia procedit in co-
dem territorio; secus si fugiat in alio territorio. Alex. d. conf. 24. nu.
26. & seq. lib. 2. vbi apostil. t. Extende, ut si pro debito civili repe-
riatur extra domum, non poterit prosequi, si fugiat in domo; quia
locus est prohibitus; prout idem si in ecclesiam, vel in alienum
territorium se recipiat, apostil. ad Alex. d. conf. 24. nu. 25. & seq. lib. 2.

Fugitivus quis dicatur, vel de fuga suspectus. Concl.
522.

FUGITIVUS est is, qui in actu fugæ deprehenditur, ita quod
saltem unum pedem mouerit. Bald. conf. 250. In questione D. Mi-
lani, nu. 8. ver. est autem fugitivus, lib. 1. & confil. 382. nu. 9. vers. & pri-
mo videndum, lib. 5. vbi, quod sufficit, quod sit deprehensus in actu
fugæ, etiam si vnicum pedem mouerit, plene Boer. decif. 215. nu. 2.
t. Amplia; quia fugitivus dicitur, qui semel captus aufugit. Bald.
confil. 178. In presenti materia, nu. 3. ver. ex hoc insurgit, lib. 2. t. Extende;
quia existens in fuga dicitur fugitivus, & potest capi, nullo ordi-
ne seruato. Ioan. de Anan. confil. 53. nu. 4. vbi plenius Bologn. in a-
postil. qui dicit, quod potest capi à creditore, & quocunq; iudice,
etiam delegato, & quod incompetencia iudicis non potest oppo-
ni ab eo, quod est notabile dictum, & mentitendum. t. Limita;
quia fugitivus non est is, qui aliquo modo non peruenit ad prin-
cipium fugæ, licet ad consilium mente peruenierit. Bald. d. confil.
250. nu. 8. lib. 1. & confil. 382. nu. 9. lib. 5. t. Limita; quia fugitivus
non est forensis, & ideo recedens à loco non dicitur fugitivus;
quia aliud est fuga, aliud est recessus à loco. Natt. confil. 430. per tot.
maxime nu. 21. t. Extende maxime, quando possidet bona stabilia
in loco vicino, vel in loco, in quo deberet conveniri. Natt. d. confil.
430. nu. 15. & 16. Vide Concl. prox. seq.

Fuga suspectus quis dicatur, vel non. Concl. 523.

FUGÆ suspectus dicitur, qui à loco discessit, neque reuertitur,
vbi creditores non pauci existunt. Crauet. confil. 847. in causa no-
bilit. t. Declara, dummodo probetur post debitum fugam factam
esse. Crauet. confil. 978. in prin. t. Extende; quia imo testes proban-
tes aliquem breui recellurum à loco, probant eum suspectum.
Crauet. d. confil. 847. nu. 2. allegat Alex. conf. 64. col. 3. ver. quinto pu-
ro, lib. 3. t. Latitans in loco domicilii dicitur fugæ suspectus. Crauet.
d. confil. 847. in prin. t. Item in eo, qui semper stat in domo, vel ob-
tinet saluum conductum, & semper incedit cum iis, qui conse-
runt securitatem. Socin. confil. 113. Quoniam in causa capture, in prin.
lib. 3. t. Non possidens stabilia dicitur suspectus. Crauet. d. confil.
847. nu. 4. ver. sed in fuga. t. Extende, etiam si possideat stabilia non
sufficientia ad debitum. Crauet. d. confil. 847. nu. 4. ver. sed & idem.
t. Arbitrarium est iudici, an quis dicatur suspectus, vel ne; ideo ca-
ptura sequuta non est ulterius disceptandum. Crauet. d. confil. 847.
nu. 5. plene Menoch. de arbit. iudic. lib. 2. casu 87. per tot. t. Forensis,
qui contraxit extra domicilium in nudis, cum pacto fideiui-
bendi in patria sua, si defecit in prima solutione, potest, uti suspec-
tus, compelli ad fideiubendum præcise in loco, alias potest capi
ut suspectus, etiam ante diem pro futuris paghis. Petr. Sard. confil.
68. per totum. vbi respondet ad omnia contraria, & responderet ad
Natt. confil. 430. nu. 14. & sequen. ut loquatur, quando cum foren-
se habita est fides de pretio, & solutio est destinata in domicilio
debitoris, allegat Menoch. casu 87. nu. 19. in fin. Vide Conclusio-
nem prox. præced.

Fuga suspectus quando possit carcerari, vel non. Con-
cl. 524.

REGULA est, quod carcerari non potest tanquam suspectus
fugæ is, qui non mutauit conditionem suam; ideo si quis co-
traxit cum minus idoneo, videtur illum approbasse, nec potest
illum capi facere, tanquam suspectum, ex quo non mutauit con-
ditionem. Bald. confil. 285. Quia non est opus, in princip. vers. ex secun-
do, lib. 1. & confil. 268. Sciens est, nu. 3. ver. super alio lib. 3. & confil.
338. in prin. & per tot. lib. 4. Dec. plene, qui alios citat confil. 75. col. 1.
ver. tertio quia. vbi, quod ista deterioratio debet probari per duos
testes, & articulari. Arretin. confil. 95. Et non qualibet mutatio suf-
ficit, ut ibi per Dec. Natt. confil. 430. nu. 11. & seq. late Menoch. de
arbitr. lib. 2. casu 87. nu. 15. & seq. Dec. d. confil. 75. Pro tenui colum. 1. ver.
tertio quia. Rol. à Vall. confil. 65. lib. 3. nu. 8. vbi * dicit communem.
Rom. confil. 320. nu. 3. ver. secundo ut probetur. Vide, Captura suspecti ex
quibus valida, vel nulla. Concl. 71. Vide, Captura nulla qualiter conuali-
detur. Concl. 74. t. Extende, etiam si esset suspectus de fuga, quia de-
bet probari, quod suspectus superuenierit; quia fuga non est sufficiens
de se

alias non valeret captura. Bald. *conf. 318. civ. cas. ver. item non sunt iura*
lib. 4. & conf. 338. in princ. lib. 4. sed loquitur, quando statutum
 hoc requirebat, & non sufficit iuramentum praestitum, nisi sit a
 iudice delatum, Roland. a Vall. *conf. 65. num. 27. lib. 3.* Alexand.
 d. *conf. 19. lib. 3.* † Declara, ut per Caccialup. *de deb. susp. qu. est. 6.*
 vti non imminet periculum fugae, sit vera * communis, alias se-
 cus iudice deferente, & recipiente iuramentum, & plenius de-
 clarat Malcard. d. *concl. 823. num. 6. & seq. Roland. a Vall. conf. 65. nu.*
 26. *ver. res. lib. 3.* † Vide omnino Castren. *conf. 47. 4. colum. 1.*
 vbi quod duo iuramenta requiruntur, vnum super debito; aliud
 super fuga; potest tamen iudex super iuramento fugae, si velit,
 concedere capturam; quia debiti liquidatio postea fieri poterit.
 † Amplia; quia ex eo, quod quis est forensis, non probatur suspitio;
 quia qui contrahit cum forense, videtur approbare illius
 personam circa hoc, Bald. *conf. 285. in princ. ver. ex secundo. lib. 1.*
 d. *conf. 75. colum. 2. ver. sexto etiam. & colum. fin. 2.* Amplia; quia
 de iure communis, antequam deueniatur ad capturam, debet fieri
 difficultio, an adit bona. Bald. *conf. 38. in princ. ver. secundo. &*
circ. fin. ver. in Christi nomine, ameh. lib. 4. † Et debet constare de
 debito per instrumentum, vel apocham, vel testes, de iure com-
 muni. Alexand. *conf. 241. in princ. lib. 6.* vbi apostil. *in ver. su-*
per concord. † Sufficit tamen probatio non citata parte facta,
 quando imminet suspitio fugae, quae debet probari per iuramen-
 tum, vel alias. Alexand. *conf. 241. in princ. lib. 6.* † Extende in tan-
 tum debet constare plene de debito, vt duo testes etiam iurati,
 si sunt singulares; quia vnus de vno loco, & alius de alio loco, vel
 vnus de debito puro, alius de condicionali deponit, non suffice-
 rent, & captura esset nulla. Alexand. *dict. conf. 241. in princ. lib. 6.*
 † Extende; quia si debitum est condicionali, vel non liquidum,
 non datur captura, tanquam contra suspectum quia debitum tale
 non dicitur executibile. Alexand. *d. conf. 241. num. 2. & 3. ver. si.*
 in *alio etiam, lib. 6.* † Extende; quia non sufficit productio verbal-
 is instrumenti, vel apochae debitoris, nisi actualiter penes acta
 dimittatur, in tantum, quod non sufficit, quod Notarius dicat,
 quod produxit scriptam manu talis debitoris scriptam; quia cum
 sunt verba de praeterito, nihil probant esse manu eius, sed si dice-
 res scriptam, quam testes recognouerunt, manu talis, bene pro-
 baret. Alexand. *d. conf. 241. num. 6. ver. non enim sufficit. lib. 6.* † Am-
 plia; quia pro paruo debito non potest carcerari aliquis vt suspi-
 cius. Bald. *in auth. sed iam necesse. C. de donat. ante nup. requir. Ro-*
man. singulari. 97. de mibi. vbi. quod inhonestum est, vt quis pro
paruo debito capiat. Alex. in l. si ab arbitro. ff. qui satisd. cogant. vbi
l. si de plenius omnium Roman. conf. 320. Nec ipsorum, num. 3. ver.
rimo necessarium est. vbi apostil. citat plurimos; imo semper ma-
gna est causa carcerationis; quia agitur de infamia; ideo non
diffingitur, vt sufficiat iuramentum, quando de modica sum-
ma agitur. Roland. a Vall. conf. 65. num. 16. lib. 3. † Amplia; quia v-
 biquis habet pignus, vel fideiussorem debitoris, non potest il-
 lum iurare suspectum de fuga. Bald. *d. conf. 285. num. 7. & seq. ver.*
praetera, ex quo creditor, lib. 1. 9. que in fin. 2. Et si fiat difficultas contra
 principalem debitorem, debet etiam fieri contra fideiussorem.
 † Ratio est; quia captura non datur, nisi in subsidium. Rom. *conf.*
241. num. 9. † Amplia; quia si iudicium est ceptum in vno loco
 via, & actione reali, non potest creditor in alio iudicio agere ad
 carcerationem debitoris, tanquam suspecti de fuga. Bald. *d. conf.*
285. in princ. lib. 1. † Extende; quia pendente lite in iudicio ordi-
 natio non potest creditor transire ad capturam suspicionis fugae;
 quia via, quam elegit, sibi pateat. Bald. *in l. 2. C. de seruitut. & aqua.*
 † Contrarium, quod non inducat attentatum, Rota in nouis. de
 i. *in princ. lib. 1. 2. parte 3.* † Declara, seu restringe, quando pendente li-
 te superuenit suspitio; quia contestatio lris non praepiudicat. Alex.
conf. 105. lib. 3. num. 31. & sequen. versic. pro hoc. l. si ab arbitro. nu.
 6. *ff. qui satisd. cogantur. Gabriel. de iudic. conclus. 14. nu. 30.* † Am-
 plia; quia pro debito non liquido non potest quis tanquam sus-
 pectus fugae carcerari, quia cum sit decretum, & sententia inter-
 loquutoria, non potest iustificari ex nouis probationibus; ideo
 debet relaxari taliter captus tanquam nulliter captus. Bald. *conf.*
318. ista captura, per totum, maxime num. 3. ver. notandum ergo. lib. 4.
 loquitur Natta *conf. 430. nu. 2. & 26. ver. postremo non obstat. Dec.*
d. conf. 75. colum. 2. ver. quinto si adetur, vbi declarat, quod non pro-
 cedit, quando incertitudo est ex eo; quia est condicionali debi-
 tum; secus si non est certum respectu quantitatis, & quod non
 iustificatur captura ex nouis probationibus, quando debitum est
 incertum. Castren. *conf. 31. col. 2. ver. sed certe nec bodie. lib. 1.* Cuman.
conf. 157. in causa Benedicti. † Contrarium, quod imo sufficit, quod
 fiat liquidatio post capturam. Castren. *conf. 473. in causa capturae in fin.*
 lib. 1. Negul. de pignori. in 2. membro 3. partis princ. num. 23. vide concor

infra in limitationis extensione. † Declara; quia captura pro
 debito non liquido non datur, vt soluat, sed bene, vt satisdet. Cas-
 tren. *conf. 474. col. penult. lib. 1.* & sic pro suspecto. † Amplia; quia
 requiritur mandatum speciale, & coniunctus pro coniuncto
 non admittitur. Roman. *conf. 241. Spec. abiles Domini, num. 11. plene*
 Socin. *conf. 120. num. 6. lib. 1.* † Restringe; quia imo quilibet sine
 mandato potest capi facere fugituum, & substinetur captura, si
 sequatur ratificatio principalis. Bologn. *in addit. ad conf. 10. de An.*
55. num. 6. † Amplia, vt in omnibus casibus, in quibus quis tan-
 quam fugitius capi non potest, si quis fuit captus, debet relaxari
 tanquam iniuste captus. Bald. *d. conf. 285. per tot. vbi est casus,*
lib. 1. Natta. conf. 430. per tot. 2. † Extende, vt imo si ex carcere aufugiat
 nulliter captus, non teneatur pro eo custos carcerum. Bald. *conf.*
177. in ista captura. & conf. 178. in presenti materia, lib. 2. † Declara;
 quia fugitius, si iudex eum relaxat, non potest iuari praetextu,
 quod nulliter sit captus; imo tenetur ad damna, Ioan. de Anan.
d. conf. 55. vbi plene Bologn. in apostil. 2. † Limita; quia suspitio fugae
 probatur per famam publicam. Roman. *d. conf. 241. in princ. ver. se-*
cundo dicitur. † Declara, nisi de contraria fama, quod non sit suspi-
 cius de fuga, constaret; quia praevalet fama, quae fauet liberta-
 ti, & carcerato. Rom. *d. conf. 241. in princ. ver. secundo dicitur, & nu. 2.*
cum seq. 2. † Extende; quia suspitio fugae probatur per testes, & alias
 probationes. Roman. *d. conf. 241. num. 3. in fin. & num. 4. ver. tertio di-*
citur. † Declara, nisi contraria probatio sit pro non suspitione;
 quia illa praefertur, ex quo fauorabilior est; & quia probatio praefertur,
 quae excludit delictum, & carcerationem. Roman. *d. conf.*
241. num. 4. & 5. vbi plena apostil. in ver. repetitione, dat concordam.
 † Limita; quia pro non facto promisso datur actio, & captura re-
 laxatur, donec promissum fiat. Vide, *Impleat debet actor contractum*
ex parte sua, alias non agit ex eo. Concl. 52. † Limita; quia licet requi-
 ratur citatio, quando in vim iudicati petitur carceratio; secus si in
 vim suspitionis; quia esset instruere suspectum ad fugam. Castren.
conf. 473. in causa capturae, colum. 2. in princ. & circa fin. conf. lib. 1. & in
propiis terminis. lib. 1. & plenius conf. fin. quod est 474. col. 2. ver. se-
cundo articulus. lib. 1. 2. † Limita; quia suspectus de fuga carcerari potest
 ad custodiam. Bald. *conf. 177. ver. quod ad tertium. lib. 2. & sufficit,*
 quod summam qualiter qualiter constet de suspitione fugae, ita
 quod iudex in hac suspitione concurrat. Bald. *conf. 178. in presenti*
materia. num. 3. ver. & hoc surgit. lib. 2. Castren. *conf. 19. per totum,*
& conf. 31. in princ. lib. 1. † Extende; quia captura eo casu potest
 contra suspectum committi, antequam fiat debiti liquidatio. Bald.
d. conf. 178. nu. 3. ver. potest primo cap. lib. 2. Alexand. *conf. 19. num. 2. lib.*
3. Crauer. conf. 847. num. 5. ver. suspitione igitur. Anchar. conf. 192. nu.
10. & seq. Ioan. de Anan. conf. 53. num. 4. 2. † Contrarium Alex. *conf.*
241. lib. 6. in princ. Natta conf. 29. nu. 2. licet num. 10. diffinguit. Cuman.
conf. 157. nu. 3. 2. † Declarat Dec. *conf. 75. colum. 2. quod saltem,*
 si non est probatum ante capturam, debeat post probari, ita Cas-
 tren. *conf. 31. lib. 1. per tot. Anchar. d. conf. 192. num. 10. Io. de Anan.*
conf. 53. num. 4. 2. † Imo suspectus de fuga potest capi vigore laudi
 contra eum lati, etiam si lis pendeat super reductione laudi; quia
 tenetur caere ante petitam, & post petitam reductionem, si est
 suspectus. Anchar. *conf. 85. Ex theoricis, per totum.* † Extende; quia
 potest capi vigore laudi facti nomine Titii minoris sine manda-
 to, quando Titius postea homologauit laudum; quia non dicitur
 nullum, sed validum. Anchar. *conf. 123. Vnus ex procuratoribus, per*
tot. 2. † Extende; quia imo cum captura relaxatur data cautione,
 dicitur modici praepiudicii; ideo ex laudo lato, etiam si pendeat
 lis super reductione, potest suspectus capi, vt fideiubeat, & susti-
 netur captura, si constat semiplene de suspitione, veluti quod
 non possideat bona, quod vxor alportauerit mobilia. Anchar. *conf.*
85. Ex theoricis, & doct. 2. † Declara; quia si est suspectus de fuga, &
 periculum sit in mora; tunc referuntur probationes post captu-
 ram; si vero non esset periculum in mora; tunc debet iustificari
 debitum, & de eo clare constare extraiudicialiter. Socin. *conf. 113.*
Quoniam in causa capturae. lib. 3. num. 3. qui diffinguit inter fugi-
tium, vt possit capi etiam propria autoritate nulla iustificatio-
ne praecedente, & inter suspectum de fuga. Ioan. de Anan. conf. 53.
num. 4. 2. † Declara, vt per Natta. *conf. 29. num. 10. & 11. vbi tenet,*
 quod si periculum esset in mora, vel alias non haberetur copia,
 sufficit iuramentum, & post capturam iustificare debitum, etiam
 si statutum contrarium disponderet, videlicet non dari capturam,
 nisi iustificato credito; quia intelligitur secundum ius commu-
 ne, vt iustificatio fiat post capturam. † Declara; quia tres sunt o-
 piniones; prima Angel. quod plena probatio requiratur, sed ex-
 traiudicium, videlicet parte non citata, ita quod si esset pars ci-
 tata, probaretur debitum; secunda Bart. quod requiratur proba-
 tio per instrumentum; tertia, quod sufficiat semiplena, si plene
 postea

- postea iustificetur, quas refert Castrenf. *conf. 31. Clarum videtur. lib. 1. vbi*, quod sufficit iuramentum creditoris, dummodo plene postea iustificetur creditum, & suspitio, videlicet causa noua fugæ, quæ non esset tempore obligationis. Petr. Anchar. *conf. 85. per tot. Castrenf. conf. 47. col. 2. ver. ex his sequitur. lib. 1. 1.* ⁷⁰ Ista declaratio non procedit in fugitio; quia nullus ordo seruatur, & sufficit quod confiter post capturam de debito, Ioan. de Anan. *conf. 53. num. 4. vbi late*. Bologn. in apostilla, vbi Ioan. de Anan. plus dicit casum, in quo non requiritur probatio debiti post capturam, puta si is, qui fecit fugere suspectum de fuga, capiatur tanquam fugitiuus, teneatur ad interesse, nisi repræsentet relaxatum, contra quem nõ
- ⁷¹ est probatio facta debiti, nisi quia posset confiteri. [†] Limita, vt imo creditor possit debitorem suspectum capere, & iudici præsentare, quando non subest copia iudicis. Bald. *d. conf. 278. num. 3. ver. imo ipse creditor. lib. 2. & conf. 137. Ad euentum, in fin. lib. 2. dummodo capiatur, vt ducatur ad iudicem*. Cuna. *conf. 157. nu. 3. col. 2. circa fi. Anch. conf. 123. Vnus ex procuratoribus, in fi. & 192. n. 4. Bolog.*
- ⁷² in addit. *ad conf. 55. lo. de An. num. 7. 1.* [†] Extende, quia imo clericus suspectus de fuga potest capi a laico, dummodo consignetur suo iudici, apostil. ad Castrenf. *conf. 31. in ver. signa. lib. 1. allegat Soci. conf.*
- ⁷³ *113. Quoniam in causa captura. lib. 3. Innoc. & alios, quos videas. Vide, Fuga suspectus quando propria auctoritate capi possit, vel non. Concl. 528. 1.* Imo miles, & alius, qui excusationem iuris scientiæ habet, potest ultra hoc tempus retinere. Crauet. *conf. 847. nu. 4. ver. tertio*
- ⁷⁴ *respondetur. 1.* [†] Extende, quia nullus ordo iuris seruatur contra suspectum de fuga, quando notorie constat ex ipsius confessione, quod est debitor, & suspectus; quia semel aufugit. Bald. *d. conf. 178. nu. 2. & 3. ver. modo venio. lib. 2. lo. de Anan. conf. 53. num. 4. vbi plene*
- ⁷⁵ Bologn. in apostil. [†] Declara extensionem, vt non procedat, si confessio est facta in carcere post capturam nullâ factam non liquidato credito; quia non nocet. Cuna. *plene conf. 157. In causa Bene-*
- ⁷⁶ *dicti in prin. & in fi. Vide, Confessio carcerati quando præiudicat, vel non. Concl. 671. 1.* [†] Restringe tamen; quia si non potest retinere; quia se tueret cum armis, non potest vulnerari, neq; interfici, & aliter faciens non dicitur fecisse ex causa permissa. Bald. *conf. 237. n. 2. ver.*
- ⁷⁷ *modo transeo. lib. 2. 1.* [†] Restringe multis casibus, de quibus per Caccialup. in tract. *de debitor suspecto. q. 4. n. 12. & seq. vbi dicit duo requiri, quod non addit copia iudicis, & quod asporteret bona creditoris,*
- ⁷⁸ *tertiū quoq; addit, quod post creditum sit factus fugitiuus. 1.* [†] Limita; quia etiam debitor in diem potest capi tanquam suspectus de fuga, quando effectus est deterioris conditionis, & concurrunt alia necessaria ad capiendum suspectum de fuga; quia speciale est, vt tunc etiam pro debito in diem capi possit, gl. in l. *questum. ff. de pignor. quam extollit Iaf. in l. si ab initio. ver. item aduerte. ff. qui satisd. cog. & in l. vinum. in 3. not. ff. si cert. pet. Ripa in l. 2. n. 34. ff. solut. matr. late Afflict. decis. 108. vbi late, nisi caueat de soluendo, adueniente*
- ⁷⁹ *die. 1.* [†] Limita; quia in die Dominico potest suspectus de fuga capi, si extat statutum, quod non obstantibus feriis procedatur in causis suspectorum de fuga, prout est Tridenti. Bald. *conf. 166. Statuto Ciuitatis, lib. 5. per tot. & de statuto Aretino Castrenf. conf. 473. nu. 3. ver.*
- ⁸⁰ *secundo parer. lib. 1. 1.* [†] Extende; quia valet iudice non sedente; quia non requiritur causa cognitionem grauem. Castrenf. *d. conf. 474. circa*
- ⁸¹ *lib. 1. 1.* [†] Extende; quia imo etiam cessante statuto potest capi diebus feriatis in honorem Dei, etiam in die Pasche. gl. in l. *si. C. de feriis in ver. fidei iuraciones. Iaf. plene in l. 1. §. sed excipiuntur. n. 6. ff. eodem, vbi, quod ferie solemnes, solemniore, & solemniissime in honorem Dei non attenduntur. Anch. conf. 123. in fi. & conf. 192. In auxilium veritatis. n. 4. Bologn. in addit. ad conf. 53. lo. de Anan. vbi late Vide Soci. reg. 3. Debitor fugitiuus, vbi firmat hanc regulam, & limitat duobus casibus, quando debitum esset parue summa, & quando*
- ⁸² *suspicio non emerit post debitum contractum. 1.* [†] Limita; quia suspectus de fuga potest carcerari, & capi etiam in domo; quia valet argumentum de tempore ad locum; quia si potest capi tempore feriato prohibito; ergo etiam loco prohibito, videlicet in domo. Iaf. in l. *plerumque. n. 26. ver. decimo limita. ff. de in ius vocan. Iacob. Rim. in d. l. vinum. n. 5. ff. si certum petat. Dec. ibi n. 8. Curt. lun. nu. 11. Cagn. num. 49. & seq. Bero. conf. 11. per tot. lib. 3. Card. Bertrand. in 2. part. 3.*
- ⁸³ *vol. conf. 304. per tot. 1.* [†] Extende; quia potest capi ante diem, & conditionem, ita Iacob. Rimin. in d. l. vinum. n. 5. ff. si certum petat. Con-
- ⁸⁴ *trarium 1.* [†] tenet Alex. *conf. 241. in prin. lib. 6. & videtur Cagnol. in d. l. vinum. n. 49. & 50. dicere, in ver. sed prædictam decisionem, quod in*
- ^{*} *contrarium est 1.* [†] communis contra Iaf. vt refert ibi Bologn. *num. 27. ver. secundus casus, vbi dicit 1.* [†] omnes tenere contra Iaf. sed ipse
- ⁸⁵ *recedit ibi. ff. si cert. pet. 1.* [†] Et in die festi in honorem Dei capi potest. Anch. *conf. 85. in prin. 1.* [†] Restringe, vt non procedat respectu Ecclesiæ; quia licet die feriato suspectus capi possit; non tamen in Ecclesiâ; quia est diuersa ratio. Dec. *d. l. vinum. num. 8. Curt. lun.*

nu. 11. & Cagnol. qui dicit 1. [†] communem nu. 50. ff. si cert. pet. allegat Soci. contrarium tenere, & in domo, & in Ecclesiâ, in tract. de citat. art. 17. q. 5. & communem 1. [†] in Ecclesiâ. Bologn. in d. l. vinum. n. 46. ver. tamen pro resolutione. sequuntur Buticel. Purpur. & Alciat. lib.

Fuga suspectus captus nõ allegat incompetentiam iudicis, & quando secus. Concl. 525.

CARTVS 1. debitor vt suspectus non opponit de incompetencia iudicis. Anch. *conf. 192. In auxilium veritatis. col. 2. ver. quod primum. n. 4. Rom. conf. 242. Vnum est. Dec. conf. 49. ante finem. ver. quinto. & vltimo. Bologn. in addit. ad conf. 10. de Anan. 53. vbi alios allegat, & sequitur Anch. plenissime Bologn. in addit. conf. 10. de Anan. 55. nu. 6. & seq. & est magis 1. [†] communis opinio, vt per apostil. ad Rom. *d. conf. 242. quæ infinitos allegat, Iaf. in l. de pupilla. §. si pupillus nonos. ff. de noui operis nunciatio. 1.* [†] Contrarium tenet Aret. *conf. 192. 1.* [†] Respondeo breuiter, per tot. Nat. *conf. 430. in fi. nu. 29. ver. non vult. Bald. conf. 285. in prin. lib. 2. & conf. 318. in prin. lib. 4. plene Dec. conf. 75. per tot. vbi late. 1.* [†] Declara tribus modis, videlicet primo, 3. quando interueniunt requisiti ad capturam; secundo, quando esset periculum in mora, vel quando nõ possidet captus, nec non est vera, secundum Dec. *conf. 75. Pro tenui, in fin. vbi declaratur, & idem dicit Nat. conf. 430. in fi. & procedit solummodo 2. rat suspectus de fuga, & periculum erat in mora talis, quod non poterat adire iudicem competentem, & hanc approbat apostil. Rom. *d. conf. 242. vbi plures allegat, & hanc magis 1.* [†] communem dicit apostil. ad Rom. *d. conf. 242. quando est periculum in mora. 1.* [†] Declara alio modo, vt per Crauet. *conf. 847. n. 4. vbi, quod prædicta procedit conclusio in fugitio; secus est in suspecto dimixto fugæ. Soc. conf. 99. n. 6. lib. 4. & ita loquitur lo. de Anan. conf. 53. n. 4. plenissime Bologn. ad conf. 10. de Anan. 55. n. 6. & seq. 1.* [†] Declara vt eundem Anch. vt non valeat exceptio incompetencie quoad capturam, & fidei iuraciones; secus quoad causam principalem, quæ debet postea remitti ad suum iudicem, ita se ipsum declarat Anch. *conf. 201. Præmittendum est, in fin. 1.* [†] Declara plenius, quia 4. lius, vt per Iac. Rimin. in l. 2. ff. de iur. si. d. omni. iud. vbi multa finit de cumulat pro veritate vtriusque partis, & tandem conclusio, quod licet capi possit suspectus a priuato; ergo & a iudice delegato incompetenti; tamen hoc erit verum; tanquam captus priuati, & extra iudicium; secus est, vt valeat tanquam iudicialis. [†] De 7. clara, vt per Nat. *d. conf. 430. nu. 23. quia ex quo non procedit iudex, non vt priuatus, non substatueatur captura nulla.***

Fuga suspectus quando nulliter captus dicatur, & sit relaxandus, vel non. Concl. 526.

CARCERATVS 1. tanquam suspectus de fuga in casibus in quibus nõ potuit de iure carcerari, debet relaxari tanquam nulliter captus, veluti, si capto iudicio in vno tribunali in alio tribunali allegetur suspectus; item, si non mutauit conditionem; item, si non est verificata suspitio, & creditum; item, quando creditor habebat pignus, vel fidei iuramentum; nam debet relaxari, tanquam nulliter captus. Bald. *conf. 285. Quia non est opus, per tot. lib. 1. sequitur apostil. ad Castrenf. conf. 3. in ver. de iur. lib. 1. 1.* [†] Et quæ sunt necessaria, quatuor ponit Rom. *conf. 320. Hæc istorum. nu. 3. Primo, vt constet debitorem suspectum; secundo, quod suspitio post creditum superuenierit tertio, quod constet de debito; quarto, quod nõ sit modica summa, & ibi vide concord. in apostilla. vide plenissime Rol. a Val. *conf. 65. n. 5. & seq. lib. 3. vbi, quod nec valet iustificatio post facta. 1.* [†] Amplia; quia si quis carceratur, tanquam suspectus de fuga, coram iudice incompetenti sine causa, & sine ordine, & sine forma, si aufugiat, non tenetur custos carcerum, alias secus. Bald. *conf. 177. In ista captura, per tot. & conf. 178. In presentia materiam per tot. lib. 2. vbi qualiter possit suspectus de fuga carcerari. Vide 1. 1. ge suspectus quando possit carcerari, vel non. Concl. 524. 1.* [†] Amplia; quia captus ex eo; quia deteriorauerit conditionem suam post contractum debitum, medio iuramento creditoris facta captura, non iustificat causam deteriorationis expressam, debet relaxari captus tanquam captus nulliter, & non sufficit, si vellet iustificare capturam ex alia causa, puta, quia non erat soluendo tempore contractus, & creditor hoc ignorabat. Alex. *conf. 19. Vno processu, per tot. lib. 3. vbi extendit etiam stante statuto Fani, quod captura de iure in mentum creditoris; quia sic debet statum intelligi secundum commune. 1.* [†] Amplia; quia si data est certa forma ad capturam suspectorum fugæ, veluti, quod constet de credito per instrumentum, vel alias, prout Tuderti, si non est seruata forma, captura est nulla. Bald. *conf. 374. Queritur, vtrum captura, n. 3. ver. super secundum, & conf. 318. Ista captura. lib. 4. 1.* [†] Extende, vt procedat, etiam si quis ex duplici iure, vel duplici persona aliquæ carcerari fecerit, tanquam suspectus.*

- lationis. Hip. Rim. conf. 367. n. 20. Par. conf. 99. nu. 35. lib. 3. † Contrarium, quod captus sit nulla data non liquidato credito, vel non probato, quod captus sit haeres debitoris, vel alias non seruatis seruandis, tenet Natta conf. 430. per totum. Roland. Vall. conf. 5. n. 19. lib. 2. Neuizan. conf. 42. nu. 53. Benintend. dec. 53. nu. 2. vbi, quod ante omnia debet restitui captus, Bald. conf. 385. Quia non est opus, per totum. vbi, quod si nulliter, & iniuste est captus, debet relaxari. lib. 1. & idem dicit, quando captura esset ex causa mutui, & creditum esset ex causa depositi. Bald. conf. 338. in causa incarcerationis. lib. 4. & in secundo consilio inserto. Rota par. 2. in nouissimis dec. 151. n. 3. plenissime Rom. conf. 320. Hac istorum. n. 4. vbi, in finem, vbi, quod potest de facto exco. rcerari, allegat text. in l. si. §. nullo tempore. ff. de liber. homin. ex lib. Alex. conf. 241. in fi. lib. 6. quem sequitur Rol. Vall. conf. 65. n. 31. & seq. lib. 3. vbi, quod potest etiam auferre. † Declara, vt per Bar. in q. 6. per tot. Gargareus conf. 54. per tot. quia si est nulla ex vi compulsiua, potest sanari, secus si ex vi spoliatiua. Bero. conf. 11. in pr. vbi, quod spoliatus debet restitui pristinae libertati, in simili de male capto ex delicto. Caltr. conf. 309. col. 2. lib. 2. plene Alexan. conf. 241. Per spoliatus. n. 7. & seq. per tot. lib. 6. Rota Romana in nouiss. d. dec. 151. nu. 3. parte 2. † Declarat, seu extendit Alex. d. conf. 241. lib. 6. in fi. vt non conuallidetur, etiam si carceratus nulliter prestitit cautionem, quatenus captura sit valida de stando iuri, & iudicatum soluen. quia euascent per conditionem praedictam, & quod conditio sit de praesenti, & non de futuro. † Declara; quia captura pro debito partim vero, & partim falso in totum redditur nulla. Caccialup. in tract. de debit. suspect. quest. 6. in fine, Bald. conf. 374. numer. 3. lib. 4. vbi, quod si admittantur duorum, quorum vnus non est creditor, quis capitur, non substat pro credito alterius. † Declara; quia potest reuocari captura nulla, & iterum committi, si esset facienda de nouo. Ioseph. de Ludouic. dec. 1. Perusi. 40. per tot. † Imo plus dicit Alexand. conf. 141. in fine. lib. 6. quod fideiussio praestita per captum iniuste ad fauorem eius, qui fecit eum capere iniuste, est nulla secundum * communem, & ibi apostilla in verb. capi. dat concordantes. Vide, Captura suspecti ex quibus valida, vel nulla. † Concl. 71. † Declara; quia si debitum iustificatur ex confessione, tunc non potest dici nulla, sed confirmanda est, siue confessio subsequatur, siue praecedat, & ideo si constat de debito per instrumentum, vel alia confessione capti etiam nulliter, potest confirmari. † Hippol. Riminald. conf. 125 per totum. † Limita; quia in captura suspectorum de fuga non seruatur ordo iudicii, neq; citatur suspectus, etiam si statutum generaliter loquatur, quod in omni actu debeat citari pars; quia restringitur, non vt procedat in suspecto. Anch. conf. 123. in fin. & ordo in istis capturis non est de substantia, si postea seruetur. Anch. conf. 192. n. 10. & seq. † Limita; quia fugitiuus captus a quocunq; iudice non verificato debito, & sine mandato, etiam si non constet de deterioratione conditionis suae, non potest relaxari de facto, praetextu, quod de facto sit captus, alias iudex tenetur de suo interesse. Io. de Anan. conf. 55. Quia dubia, ver. circa quartum, vbi Bologn. in apostilla in fine dicit, quod debet citare partem, pro qua est captus, etiam si ignoratur ponere banum, alias facit litem suam, etiam si non constet de credito. † Et confessio facta ad positiones per iudicem, qui capiebat, & relaxauit suspectum, probat capturam legitimam; quia audiri non debet, si vult dicere capturam nullam, ex quo allegaret suam turpitudinem. Io. de Anan. d. conf. 55. num. 2. & 3. † Extende; quia contra iudicem, qui relaxauit nulliter suspectum de fuga captum, iuratur in litem propter dolum adhibutum. Ioannes de Anania. d. conf. 55. n. 3. ver. circa quartum. † Extende; quia iudex, qui nulliter relaxauit captum pro suspecto, tenetur ad damna & interesse parti. † Ioan. de Anan. d. conf. 55. in fine. † Et idem in custode carcerum, vel alio priuato; quia tenetur ad interesse. Ioann. de Anan. conf. 53. numer. 4. vbi, quod interesse consistit, etiam si non potest probari creditum; quia si captus esset, potuisset probari ex confessione capti, ideo is, qui fecit fugere, etiam isto casu tenetur, quia statur dicto creditoris.

Fuga suspectus in criminalibus non relaxatur sub cautione, secus in civilibus, & quando. Concl. 527.

- † DE fuga suspectus pendente inquisitione criminali potest carcerari, etiam si sit paratus dare fideiussoriam cautionem, licet crimen nondum sit probatum. Cald. conf. 406. alias 21. de regular. qui loquitur in monacho suspecto de fuga inquisito. † Amplias quibuscunq; agitur de poena depositionis, secundum Canones, quae eadem est cum poena diminutionis capitis; tunc inquisitus suspectus non admittitur ad fideiussoriam cautionem. Cald. d. conf. 406. alias 21. ver. item hic agitur de regular. † Limita regulariter; quia omnis suspectus de fuga relaxari debet data cautione de

se repraesentando, vel de stando iuri, & iudicatum soluen. Bald. conf. 285. Quia non est opus, in fin. lib. 1. vbi, quod non est suspectus, qui habet fideiussorem, & plenius conf. 94. nu. 2. lib. 5. † Et quod debeat dari fideiussio de stando iuri, & iudicatum soluen. & non sufficiat de stando iuri. Caltr. in l. nec impuberes. §. Quia si de iure iur. Caccialup. de debit. suspect. q. 9. licet dicat, quod articulus est dubius, & non bene dilucidatus, ita tenuit consilium Neapolis, vt per Afflictum dec. 170. in fine, & ibi Vrsil. nu. 2. qui allegat Cor. in memor. in ver. debitor. ver. fideiussor de iudicio fisci. † Contrarij tenet At. 5. in fi. qui satisd. cog. §. sed hodie, per illum text. Alex. & Iustin. Iustinus in fi. qui satisd. cog. † Declara; quia arbitrarij est iudici, vt iudicet Vrsil. ad d. dec. Afflict. 170. num. 3. † Adde tamen; quia si fideiussor suspecti de fuga promitteret soluere, quicquid constituit, vel probabitur captum debere creditori, intelligitur, dummodo probetur viuente relaxato; secus eo mortuo; quia imputandum est creditori. Alex. & alij in l. qui Roma. §. Augerius, in pr. vbi * omnes, iuxta xime n. 5. ff. de verb. oblig. vbi dicit notabile pro mercatoribus fideiussoribus, quia se obligant. † Et quando dicatur constituto iuramentum requiritur sententia, an sufficiat sola probatio facta Alex. supra in pr. ver. in textu ibi.

Fuga suspectus quando propria auctoritate capi possit, vel non. Concl. 528.

FGA suspectus potest capi propria auctoritate per creditorem, dum tamen illum praesentet iudici. aut prator. §. fideiussorem ff. de his, quae in fraud. credit. vbi Bar. & alij. Anchar. conf. 182. in auxilium. Iaf. in l. 2. ff. de iuris d. omni. iud. plene Alex. conf. 64. 2. si debitorum, num. 2. ver. vnde text. lib. 3. & ibi apostilla in §. debitorum, dat plurimos concord. † Et hoc consignatio iudici debet fieri intra 24. horas. Alexand. d. conf. 64. nu. 6. lib. 3. † Extende; quia vbi conuenit fuga debitoris timetur, potest capi, & detineri, ne fugiat. Bar. in l. 6. Lapis. n. 8. ver. octauo probatur. & hanc veriorum dicit Alex. d. conf. 64. n. 6. ver. nec obstat, lib. 3. & plenius num. 12. & 13. ver. non obstat. † Declara tamen; quia si potest haberi copia indicis, non debet quis propria auctoritate capere, & ius sibi dicere; sed tamen, quod adest timor fugae, nunquam potest allegari commoditas indicis; quia dum adire vellet, perderet occasionem capiendi, ita Alex. plene d. conf. 64. n. 11. ver. praeterea, lib. 3. vbi apostilla in ver. tripliciter, dat concord. † Restringe, quando creditor viam iudicii elegit, ex vrbaneitate audeo iudicem; quia tunc summarius debet habere fidem de credito, & quod suspitio fugae superuenientis possit creditum, & cessat propria auctoritas, vt per * omnes in l. si ab arbitrio. §. 1. ff. qui satisd. cogant. † Amplia; quia potest creditor rem sibi debitam propria auctoritate capere, & auferre suspecto de fuga; ideo is, qui capit equum sibi ablatum e manibus fugitiui, non incidit in aliquam poenam. Alex. d. conf. 64. Et si. n. 2. & sequen. lib. 3. vbi, quod quando periculum est in mora, potest capi. † Extende, vt proce. 7. dat etiam in re propria, quando est furtiuus, qui potest auferre propria auctoritate sine poena a fure. Alexand. d. conf. 64. nu. 4. ver. & quod textus, lib. 3. † Extende; quia licet capiens debitorum suspectum teneatur conducere ad iudicem intra 24. horas, secus est, si capiatur res sibi debita, vel res propria furto subtrahatur, quia non reperitur iure cautum, quod is, sicut persona, debeat iudici consignari, & ratio est; quia in persona exerceret priuatum carcerem, quod est prohibitum de iure. Alexand. d. conf. 64. n. 1. ver. non obstat, lib. 3. & nu. 6. nec obstat, quod sibi ius dicat; quia hoc est permissum de iure, quando adest fuga, vel suspitio fugae. † Declara; quia quoad personas debet duci ad iudicem captus suspectus intra 24. horas, sed res sibi debita, vel res propria furto subtrahita non, & etiam dato, quod contrarium dici posset, sufficiens iustificatio facta iudici. Alex. d. conf. 64. n. 5. ver. praeterea dato, lib. 3. † Et extendit; quia imo si capiens personam fugitiui, vel rem sibi debitam penes eum, si fuit praesentis a iudice in executione, vt quia iudex fecit captum, vel res captas penes se deferri, excusatur capiens eo casu, si non aliter consignauit. Alexand. d. conf. 64. nu. 6. ver. & licet accesserint, lib. 3. † Extende; quia non potest esse locus, si quis in tantam. Cod. vnde vi, quando capitur res sibi debita a suspecto de fuga; quia cessat dolus, & culpa, quos ipsa lex requirit. Alexand. d. conf. 64. in fine. ver. vlt. praedicta, lib. 3. vbi, quod habet locum contra violentum inuolentem. Vide, Fuga suspectus quando possit carcerari, vel non.

Concl. 524.

Fuga operatur multa. Concl. 529.

FUGA operatur triplicem effectum, quandoque; vt delictum, prout in milite delictore; in quo probata fuga probatur delictum. *Clar. in §. si. q. 21. n. 18. & 19. vbi dicit ** communē. *†* Quādoque; ad indicium faciendum, vt quia suspectus de delicto aufugit; & tunc facit indicium ad torturam, si aufugit ante inquisitionem; & informationem, alias secus. *Iul. Clar. d. §. si. q. 21. n. 20. & seq. ver. a. 11. vbi recitat opiniones hinc inde, & vtrunque ** communem pro, & contra; & ita distinguit; quia facit semiple-
nam probationem. *†* Quandoque; ad probationem, & siquidem sumus in delicto, q. probatur solis suspicionib; & tunc sola fuga probat suspectum, prout in tutore suspecto, mercatore, & similibus. *Clar. d. §. si. q. 21. n. 20. †* Si vero est crimen, quod requirit plenam probationem; tunc semiplene probat fuga, vel for-
te secundum aliquos plusquam semiplene, secundum *commu-
nem, & magis communem. *Iul. Clar. d. §. si. q. 21. n. 21. †* Contra-
dictio dicit tenere *Curt. Jun. in L. ad inveniendū, nu. 49. ff. de iureiur. vbi*
*** citat alios; & dicit magis *communem. *†* Declarat *Iul. Clar. vt*
procedat contrarium, si fuga esset post receptas informationes;
*** secus hanc, ibi *q. 21. n. 22. & seq. vbi dicit ** communem vtrāque;
† distinctionem; *†* Declarat; quia in criminibus capitalib; sola fuga,
sine informatione, siue non, non probat semiplene; si v. in
non capitalibus, probat semiplene, & facit indicium ad torturā,
maxime iuncta fama, vel adminiculo aliquo, *communē & mag-
is communem asserit *Clar. d. §. si. q. 21. nu. 23. & seq. ver. hoc autem.*
† Et quod fuga facit indicium ad torturā, & maxime, quādo fuit
continua per plures annos, *Grammat. decis. 11. n. 13. vbi, quod*
facit semiplenam probationem criminis. † Extendit; quia fuga so-
larum facit indicium contra carceratum, *Grammat. d. decis. 11. n.*
14. † Extendit; quia sola contumacia, & bannum ob contumaciam
facit indicium ad torturam, *Grammat. d. decis. 11. nu. 15.*
† Vbi plures allegat. *†* Restringe; quia fuga nullum facit
indicium etiam leue, quādo is, qui aufugerat, postea citatus spō-
te comparuit, *communem dicit *Clar. d. §. si. q. 21. nu. 24. vbi scilicet.*
† Quandoque operatur ad plenam confessionem delicti inducen-
dam, veluti, si quis aufugiat de carcere; quia habetur pro confe-
fso, & potest condemnari pœna ordinaria delicti, pro quo erat
carceratus, *communem dicit *Clar. qui alios citat, d. §. si. q. 21. nu.*
25. & seq. ver. tertio autem modo † Declarat; quia habetur pro confe-
fso, & potest condemnari pœna ordinaria, si erat iuste captus, &
ex carcere publico aufugit; secus si esset iniuste captus, vel ini-
uste condemnatus, vel ex priuato carcere aufugisset. *Clar. d. §. si.*
q. 21. n. 25. & seq. † Declarat alio modo; quia si aufugit fracto car-
cere, cum conspiratione, tunc potest puniri pœna ordinaria, si-
cuti si esset confessus, quando erat iuste captus; si vero sine fractu-
ra, & sine conspiratione aufugit, licet habeatur pro confesso, &
condemnetur tanquam confessus; tamen ex eo solo Senatus non
traheret eum morti, ita plene *Clar. d. §. si. q. 21. nu. 25. & seq. vbi*
plene.

Fuga inducit delictum & quando secus. Conclusio 530.

FUGA in seruo, vel serui macula asperso, est delictum. *Bald. conf. 250. in questione Domini Milani, nu. 3. ver. sequitur videre, lib. 1.*
& conf. 382. n. 5. lib. 5. † Fuga in carcerato sine fractura non est licita,
& inducit delictum. Vide plene per *Florian. de S. Petro quest. 2.*
varia, & diuersa, vbi allegat multa pro vtraque parte, & hanc tueretur,
quando iuste detinebatur; quia non licet aufugere, vbiq; ad *nu. 9.*
dicit tamen *nu. 11. ver. tertio hoc confirmatur,* quod fugiens fracto car-
cere punitur pœna mortis, & fugiens propter negligentiam custo-
dis mitius punitur. *†* Extendit; quia multi sunt casus, in quib; sola
fuga inducit delictum, & probatio fugae inducit plenam proba-
tionem delicti, prout in desertore, desertores. *ff. de re milit. Item, si*
delictum oritur ex suspicionem, fuga probat item in casu *l. consilia*
et res. C. de off. iur. Florian. d. q. 2. n. 10. v. quinto hoc videtur. Vide, *Contu-*
macia delinquentis quando probet delictum, vel non. Concl. 1020. † Limi-
ta quia fuga in homine libero non est maleficio, quando est si-
ne asportatione rerum alienarum. *Bald. d. conf. 250. n. 3. ver. aut su-*
per, lib. 1. & conf. 382. n. 5. lib. 5. † Extendit limitationem, vt fuga ho-
minis liberi non sit delictum, quando non fugit cum re aliena,
etiam si citatus fugiat, & condemnatur; quia condemnatio ob
contumaciam non dicitur condemnatio de maleficio. *Bald. d. conf.*
*250. n. 3. ver. & ista fuga, lib. 1. vbi dicit ** communem, & duplicatur
conf. 382. n. 5. lib. 5. † Restringe, nisi sit desertor militis; quia sola fu-

ga probat delictum, vt puniri possit, *communem dicit *Iul. Clar. in §. si. q. 21. n. 18. & 19. †* Restringe in officiali, qui tenetur stare ad
syndicatum per 50. dies; quia si aufugiat, incidit in crimen lese
maiestatis. *l. 1. C. vt omnes iudic. & plene Gigas de crimine lese maiest.*
parte 2. q. 40. † Restringe, quando homo liber fugit cum re alie-
na; quia illam contrectando dicitur facere furtum; & idem, si cū
re, quae aliquando fuit aliena, & idē, si cū pecunia ad numerū
depositata. *Bald. d. conf. 250. n. 3. ver. sequitur videre, lib. 1. & conf. 382. n.*
5. lib. 5.

Fuga, vel contumacia non probat delictum, & quando secus. Concl. 531.

FUGA vel contumacia non probat delictum, sed bene facit
presumptionem, vel semiplenam probationem. *Oldr. conf. 65.*
in pr. ver. & Doctores iuris Canonici & Bald. conf. 32. Primus questionis, in
pr. lib. 3. Io de Anan. conf. 1. n. 7. vbi, quod facit semiplenam proba-
tionem, quando sit ante capturam. *Florian. 2. quest. in 1. parte, nu. 11.*
ver. quoniam hoc videtur. Vide, Contumacia delinquentis quando probet de-
lictum, vel non. Concl. 1020. † Declara; quia fuga ante accusationem,
vel inquisitionem reddit suspectum fugientem; secus, si post ac-
cusationem; quia iusta causa infertur. *Cama. conf. 175. num. 3. ple-*
ne Marfil. singul. 115. fuga, vbi plures allegat. Vide Socin. Regul. 22.
Fuga sola suspitionem facit, imo semiplenam probationem, vbi limitat tri-
bus modis. † Amplia, vt procedat; etiam si quis detentus pro de-
licto, & in inquisitione generali, & non particulari aufugiat etiam
fracto carcere; quia licet possit puniri pro arbitrio iudicis; tamen
non habetur pro confesso, ex quo delictum, vel crimen non est
speciale. *Bald. conf. 32. in pr. ver. nam aut quis, lib. 3. Vide, Carcerati au-*
fugientes qua pœna puniantur. Concl. 88. † Amplia; quia citatus aufu-
giens vt euitet pœnam delicti, non dicitur condemnatus de de-
licto, sed ob contumaciam. Bald. conf. 250. In questione d. Milani, lib.
1. n. 3. ver. sequitur vid. re, quod duplicatur, lib. 5. conf. 382. † Amplia;
quia accusatus de vno furto, si arripit fugam, & etiam de alio
furtis imputetur, fuga nō aggravat, neq; probat quoad alia fur-
ta; de quibus non inquireretur à principio. *Cast. conf. 331. per tot.*
lib. 2. maxime col. 5. vbi, quod limitata causa limitatum parit effe-
ctum. † Limita, quando carceratus pro crimine speciali aufugit
fracto carcere; quia tunc fuga probat delictum. *Bald. d. conf. 32.*
Primus questionis, lib. 3. & potest puniri pro delicto, pro quo detine-
batur. Ioan. de Anania conf. 1. n. 7. vbi Bologn. n. 18. quod iustificat
sententiam laram super delicto. Florian. qua. 2. in pr. n. 11. v. tertio hoc
confirmatur. † Restringe, si aufugisset carceratus non fracto carce-
re, sed propter malam custodiam; quia minori pœna punitur.
Ludovic. Bologn. in addit. ad d. conf. 1. Io de Anan. n. 18. Florian. d. qu.
2. in pr. nu. 11. ver. tertio hoc confirmatur. † Limita; quia communiter
in Italia extant statuta, & consuetudines, quod si ga probet deli-
ctum. *Comen. conf. 141. Domini iudices, n. 2. †* Limita; quia bene fa-
cit indicium ad torturam, quando fuga est ante transmissam in-
quisitionem; secus si post transmissam inquisitionem. *Clar. quest.*
21. numer. 22. ver. ideo facit, plene Marfil. singul. 115. fuga. Mathe-
filan. singul. 145. nota aureum, vbi prima apostilla, & ple-
nus secunda apostilla, in princip. Florian. 2. questio. in 1. parte,
numer. 10. ver. sic quoniam hoc videtur circa finem. Vide, Indicia que suffi-
ciant ad torturam, vel non. Concl. 97. n. 62. & sequen. † Extendit; quia
quando is, qui fugit, est male conditionis, semper fuga facit in-
diciū contra fugientem. *Matr. sing. 217. n. 3. incipit, ter, vel quater.*
† Restringe, si aufugit post denunciationem, accusationem, vel
inquisitionem, aut postquam iniuste suspicabatur cōtra eum pro-
cedendum esse ad capturam, apostilla magna ad *Mathefil. d. sing.*
145. vbi late, Matr. de vtroque sing. 497. septiesime. † Contrarium,
quod imo ante accusationem fugiens facit suspectus; licet quis
iactauerit, velle accusare; quia tunc est suspectus, plene *Soc. reg.*
21. in v. fuga, vbi hoc ponit in prima limit. & ponit alias duas li-
mitationes, si suspectus esset. Itē, si fuga esset ex carcere clauso. *†* De-
clarat *Soc. d. reg. 21. fuga post accusationem, vbi, quod nihil probat, li-*
mitat tribus modis. *†* Imo, quod si fugit à die delicti, & persistit
in fuga post citationem, vel denunciationem, probetur delictum
semiplene. *Grammat. d. dec. 11. n. 13. †* Et fuga sociorum delinquen-
tis; quia citati non comparent, facit indicium. *Grammat. d. dec. 11.*
num. 14. † Limita in officiali; quia fuga officialis in syndicato ple-
ne probat, *Marfil. d. sing. 115. Fuga, numer. 2. apostilla magna ad*
Mathefil. d. sing. 145. in si. Bart. sing. 137. † Declara omnes limitatio-
nes; quia in omnibus casibus, in quibus fuga facit indicium con-
tra fugientem, illud procedit, nisi iuraret, quod non fugit ex cau-
sa delicti; quia statuit iuramento suo in hoc, quod mirabile dicit

Marfil. d. sing. 115. Fuga. inf. & apostilla magna ad d. singul. Marthesil.
 145. in fin. † Contrarium vide in simili in verb. iuramento asserenti
 19 quando scetur, vel non. Concl. 531. † Declara; quia ubi cumq; fuga &
 contumacia probat delictum, intelligi debet quoad fugientem,
 & contumacem, non quoad alios. Cast. conf. 168. super primo, col.
 2. n. 5. ver. super quarto. li. 1. † Limita; quia in casibus, in quibus fuga
 inducit delictum, prout in desertore. l. desertores. ff. de re milita. pro-
 bata fuga probatur delictum. Florian. de S. Petro q. 2. in 1. parte, n.
 21. 10. ver. quinto hoc videtur. † Limita, quando delictum cauatur ex
 sola suspitione; quia tunc fuga, quae reddit fugientem suspectum,
 probat plene delictum. Flor. d. quest. 2. in 1. parte, nu. 10. ver. quinto,
 12 hoc videtur. † Limita in casu consiliarios. C. de assessor. Flor. d. quest. 2.
 in 1. parte, n. 10. ver. quinto, hoc videtur, prope fin.

Fulgineum est ciuitas, statutaq; consuetudines, & pri-
 uilegia eius. Concl. 532.

1 C O N S T I T U T I O † Marchiae, quod minores non possint donare
 sub quacumq; forma, neq; vendere, neq; alienare sine iura-
 mento, & consensu duorum proximorum, & decreto iudicis, ser-
 uatur etiam in ciuitate Fulg. Bald. conf. 169. iuncto casu, incipien.
 Egrege pater. lib. 4. vbi, quod non habet locum in donatione causa
 2 mortis. † Statutum est in Ciuitate Fulginei, quod filia dotata ex-
 cludatur a successione patris, stantibus masculis. Bald. conf. 55. Qui-
 dam Lillus, lib. 5. vbi, quod non habet locum contra filiam mona-
 3 cham, quia de ea non loquitur. † Item, quod si qua mulier vocata
 fuerit ad causam, iudex, & Notarius Potestatis teneatur ire ad
 plateam Episcopatus, & ibi eam audire, & si aliter fieret, non va-
 4 leat; & quod nulla mulier pro aliqua causa ciuili debeat accede-
 re ad palatium, sub poena centi solidorum. Bald. conf. 149. Statuto Ci-
 5 uitatis, lib. 5. vbi, quod mulier citata ad legitime comparandum in
 palatio, non tenetur comparere, & non potest dici contumax, li-
 cet non miserit Procuratorem. Vide, Citatio tempore feriarum, vel
 festino in honorem Dei an valeat, & ardet citatum. Concl. 242.

Fundamentum in omnibus constituendum est. Con-
 cl. 533.

F U N D A M E N T U M † in omnibus est constituendum, & Deus ipse
 est caput & fundamentum omnium, & ubi non reperitur
 fundamentum, corruiit velociter super edificatum, cap. cum Pau-
 lus, 1. q. 1. Arch. in praemissis. quae fecit ad lecturam decreti, in princ.

Fundi appellatione, vel fundi instructi appellatione
 quid veniat. Concl. 534.

1 F U N D I † instructi appellatione veniunt omnia parata & desti-
 nata perpetuo ad vsum fundi. Alex. conf. 68. li. 6. Vide, Domus ap-
 2 pellatione quid veniat. Concl. 618. † Restringe; quia veniunt solum ea,
 quae pertinent ad culturam fundi, non autem alia; unde asina mo-
 lenitaria existens in fundo non venit appellatione instrumen-
 torum fundi; quia non inferuit fundo. Abb. conf. 88. Casus in facto,
 in pr. li. 2. vbi, quod pertinentia ad artificium veniunt, non alias id-
 3 co lecti, culcitrae, & similia non veniunt. † Contrarium, quod im-
 mo vasa ad coquendum, lecti, & culcitrae, & alia deputata ad vsum
 loci legati, cum instrumentis suis veniant, quando erant ad vsum
 destinata. Abb. d. conf. 88. col. 2. ante n. 3. ver. quoniam, lib. 2. allegat tex.
 in l. cum de lanionis. §. deputatoribus, & §. asinam. ver. item cacabos. ff. de
 4 fundo instructo. † Limita; quia rei. quae debita a colono non sunt in-
 strumenta fundi; ideo non cadunt sub legato fundi instructi. Alex.
 d. conf. 68. col. 1. lib. 6. quia non sunt de iis, quae perpetuo sunt apta
 esse in fundo, & non respiciunt fundum; nec certum patrimonium,
 5 sed vniuersum. † Extende; quia non veniunt, nisi apta ad culturam
 fundi; & ideo, quae sunt ibi ad tempus, non dicuntur instrumenta
 6 fundi. Alex. d. conf. 68. li. 6. col. 1. † Extende, vt procedat, etiam si le-
 gato fundi instructi esset factum coniuncte personae. Alex. d. conf.
 68. col. 1. n. 6. Vide, Domus appellatione quid veniat. Concl. 618. Vide, Le-
 7 gato fundo instructo quae veniant, vel non. Concl. 123.

Fundi appellatione quid veniat, quando dictum est,
 cum pertinentiis. Concl. 535.

1 E X T E N D E; † quia legato fundo cum domo laboratoris, & per-
 tinentiis non venit domus pro patrono, quando est magni
 2 valoris, & inferuit aliis bonis, ultra fundum legatum. Vide,
 Pertinentiarum appellatione quid veniat.
 Concl. 323.

Funeralia quae dicantur, ad quos spectent, & cuius sint.
 Concl. 536.

F U N E R A L I A † dicuntur omnia, quae portantur cum funere ad
 Ecclesiam Card. Zab. conf. 90. n. 3. ver. ad primum. † Et veniunt
 cum impensa funeris vestes lugubres vxoris, & familiae. Soc. conf.
 134. num. 39. lib. 1. † Duplex est impensa funeris, quaedam tendit ad
 2 remedium & solatium animae defuncti, prout est impensa cler-
 icorum orantium, ceræ sepulchri, necessaria secundum cultum di-
 uinum. Abbas in q. 3. Sempronius, col. 3. ver. ad solutionem. † Quedam
 impensa tendit ad viuorum, & amicorum consolationem, vt pa-
 3 paratus funeris, ornata sepultura, vestes lugubres, & alia ad pom-
 pam. Abbas d. q. 3. col. 3. ver. ad solutionem. † Debetur haec impensa
 4 Ecclesiae, in qua sepelitur funus. Vide, Sepultura & funus inter-
 sa, & pompa sunt ecclesiae, in qua sunt, & quando secus. Concl. 197. † Item
 quarta funerum debetur etiam parochiae, quando eliguntur sepul-
 5 tura in alia ecclesia. Vide, Quarta funerum cui parochiae expellitur de-
 beatur. Concl. 26. & Concl. ibi prox. seq. † Impensa haec funus spectat
 ad heredes pro rata, l. 1. q. 1. §. fin. ff. de relig. & sumpt. fune-
 6 ribus. debetur ex massa hereditatis, l. pen. ff. eod. tit. Ang. Arca. q. 2. in
 prima consultatione, n. 21. & seq. ver. sed dubium. vbi, quod tantum
 est verum, quod si non curassent fieri, redderentur in integrum heredi-
 7 tate. † Extende, vt procedat, siue fiat haec impensa ab herede, siue
 ue ab alio etiam haerde ignorante, seu etiam inuito, d. l. 1. §. de relig.
 8 dem Labeo. ff. de relig. & sumpt. fune. etiam si sit facta ab alio patre,
 vel matre; quia imputat nepotibus hereditus filiz. Ang. Arca.
 d. conf. 90. n. 21. & seq. ver. quoniam. † Extende; quia licet, qui im-
 9 pedit in funere, dicatur cum defuncto contrahere, l. 1. ff. de relig. &
 sumpt. fune. tamen illud est solum quoad separationem bonorum,
 & priuilegium actionis; secus quoad contractum, & actionem
 10 quia repugnat naturae, quod viuus funeretur, d. l. 1. ideo illud de-
 11 bitum heredis, non defuncti, & per praedicta fuit iudicatum,
 quod legatarius, qui tenetur ad omnia debita defuncti, non tenetur
 ad impensam funeris. l. 3. §. haec verba, ff. de negotio gestu. † Extende,
 12 quia haec impensa funeris facta a quocumq; pro vxore debet reque-
 13 ri ex dote; ideo si quis dotauit mulierem cum pacto, quod dos in-
 tegra, & tota mortua muliere, ad eum reuertatur; tenetur tamen
 adhuc impensam funeris; quia inest tanquam onus dotale. Alex.
 conf. 133. Super quaestis. n. 7. ver. vbi si quis. li. 5. † Restringe in ecclesia
 14 quia tenetur ad impensam funeris Episcopi, & sui Praetati, non a
 haeres, cum distinctione; quia ad funeralia, quae respiciunt consola-
 15 tionem animae defuncti, prout luminaria, & similia, tenetur sine
 cessor; ad ea vero, quae sunt ad pompam, tenentur heredes. Abb.
 in d. sua q. 3. col. 3. ver. ad solutionem. vbi col. 4. ver. & si dicat, dicitur
 pro funere Episcopi omnes clerici gratis venire debent, nec pro
 terra sepultura aliquid solui debet, prout pro aliis. † Declara. si
 16 Episcopus eligeret sepulturam extra suam ciuitatem; quia clerici &
 ecclesia tenentur celebrare exequias, non autem ad aliquas fune-
 17 ris impensas. Abb. d. q. 3. col. 4. n. 6. ver. haec omnia. † Restringe in Pa-
 18 pa; quia ab solute ecclesia, & Populus Romanus tenentur ad totam
 impensam funerum. Abb. d. q. 3. n. 4. ver. secundum alios. † Im-
 19 pensam haec funeris recipitur a clericis, non vt merces officii di-
 20 ni, & sepeliendi; quia nihil possunt habere, sed pro opere per-
 sonali; glossa in cap. pen. de sepult. & in c. clerici. §. item queritur. 11. q. 2.
 21 Abb. d. q. 3. col. 4. ver. & si dicat. † Priuilegium habet funus uni-
 22 pensae, vt deducto are alieno deducatur ante legitimam filiorum.
 Alex. conf. 5. Consideratis, in p. li. 6.

Furcarum erectio cui competat. Concl. 537.

F U R C A R V M † erectio competit ei, qui habet cognitionem, &
 exequutionem causarum criminalium, etiam inuito alio ha-
 2 bente solum cognitionem earundem causarum criminalium. Oldr.
 conf. 6. Quaesito talis est, vbi, quod alius protestetur, si dubitet sit
 3 iudicari in cognitione earundem causarum. † Et competit ei, qui
 habet merum imperium in loco, licet in eodem loco alius habeat
 mixtum imperium. Oldr. conf. 161. Thema tale est, & materia, vt ad
 4 primum, vbi, quod ista erectio non competit ei, qui non potest
 hanc penam imponere; ideo signum est, & probatio possessionis
 5 meri, & mixti imperii. Bald. conf. 433. Apulus castrum, col. 4. ver. spe-
 6 cio probatur, li. 3. † Erectio furcarum respicit publicam & priuam
 7 vtilitatem, & sit vt suppliciorum renouetur memoria; prout dici-
 mus de sepulchris aduentis ob memoria conditionis humane.
 8 Oldr. d. conf. 161. ver. ad primum. † Vendere potest quis compelli agere,
 9 in quo erigantur furcae, si non reperitur locus. Oldr. d. conf. 161. n.
 10 5. ver. & ex iis. † Erectio furcarum dominium actis demonstrat, &
 11 & pro-

et probat merum & mixtum imperium. Bald. conf. 420. Verba prin-
cipii. nu. 2. per hoc modo furca. lib. 1. ¶ Limita; quia si civitas erigit fur-
cas in villa, cuius populus migravit ad tempus propter bellum,
vel alias; non tamen acquirit aliquid ius, etiam per 30. annos;
quia reuertetur populo recuperat iura primeua. Bald. conf. 158. pro-
prium quod. in fine. lib. 3.

Furcarum poena quibus imponatur, vel non. Concluf. 538.

PROENA ¶ furcarum imponitur pro delicto priuato, non autem
pro delicto publico. Bald. conf. 426. Primitendum, in fine. lib. 1.
¶ Sepeliri non consueverunt illi, qui suspenduntur; ideo poena est
magis ignominiosa, quam sit decapitatio; ideo milites non consu-
uerunt suspendi, sed decapitari. Bald. d. conf. 426. per tot. lib. 1. ¶ Et
quod nobiles non suspendantur furcis, sed ignobiles, nisi certis
causis, quando sunt proditores principis; quia tunc nobiles immo al-
terioribus furcis suspenduntur, dicit Iul. Clar. in §. si. q. 8. o. n. 24. ver.
pud. etiam, ubi plures allegat testantes de consuetudine gene-
rali feruari. ¶ Extende; quia neq; mulieres suspenduntur fur-
cibus, quibus regionibus Lombardie, prout de Brixia, Alexan-
drina, Circa primum, col. pen. n. 5. lib. 1. ubi, quod neq; conuenit sexui
femino, quod suspendantur femine furcis, nisi in casu læsæ
maiestatis. Vide, Furi poena que sit. Concl. 564.

**Furiosus quis dicatur, & in quo differat a stulto, mente
capto, & demente, & similibus. Concluf. 539.**

FURIOSVS ¶ dicitur, qui caret intellectu; & ideo is, qui caret
sensu, & loquelia, dicitur furiosus. Bald. conf. 213. Causa talis est,
¶ in p. li. 3. ¶ Et furiosus proprie est ille, qui cum ratione evidenter fu-
rens est, & mente captus est ille, qui non habet animi consilium,
sed nullum furorem ostendit. Alex. conf. 54. Ad questum, in princip.
¶ Rota Romana. li. 1. dec. 107. in p. ubi plurimos allegat. ¶ Furiosus
largo modo dicuntur omnes, siue furor sit apprensus, & existens,
siue sit existens, & non apprensus, qui appellatur conspectus in-
umbrat quietis, siue amentia, siue dementia, non est vis. Bald.
¶ conf. 45. Ecce formata, lib. 3. ¶ Et ne obligetur neq; puniatur, o-
porteret intelligere de eo, qui omnino alienauit intellectum, ut di-
cit Bald. d. conf. 345. num. 3. & 4. lib. 3. vers. confisio enim, ubi, quod
nulla est confessio furiosi, quia vocem suam ignorat, & quod lo-
quitur, non sentit; quia non est capax animi, neq; dolus, neq; cul-
pa; & dicit, tollere mentem de medio, & verbum remanet sine in-
tellectu. l. 2. §. voluntatem. ff. sol. matrim. l. furiosus. ff. de reg. iur. ¶ Et li-
cet differat furiosus & mente captus, infans & demens; tamen
equiparantur in hoc, qd ubi requiritur consensus, ex quo non ha-
beat consensus, idem reputantur quoad effectum, licet secun-
dum propriam significationem diuersi sint; & ideo lex abutitur
istis vocabulis, sumendo vnum pro alio. Corn. conf. 22. n. 6. in fi. &
n. 7. lib. 4. ¶ Vide multa exempla furiosorum, qui fecerunt actus pru-
dentissimi, quos enumerat Boer. dec. 23. n. 57. & seq. & alios citat
Menoch. conf. 82. n. 217. & seq. ¶ Differt tamen furiosus a stulto,
vel mente capto; quia furiosus animi rabie vexatur, stultus vero,
seu mente captus, qui morbo laborat, & pars animæ rationalis
vitiata est; furiosus ostendit extra se suam furorē; stultus autem
secus. Menoch. d. conf. 82. nu. 195. & seq. ubi plures allegat, & plene
lason in l. furiosum. C. qui testam. facere poss. n. 2. Corn. d. conf. 22. num.
¶ lib. 4. ¶ Equiparantur furioso, demens, mente captus, amens, &
alii, qui non habent intellectum. Fulg. conf. 79. Quidam s. Ven-
tura, per totum, ubi, quod amens est idem, quod sine mente: De-
mens quasi deorsum a mente, mente captus quasi captiua mente,
furiosus, qui mente caret; & ideo sicut furiosus non potest testa-
ri, neq; obligari; ita neq; alii dementes, sequitur Crau. conf. 689.
Franciscus Thomati, in fin. Rota Romana dec. 107. numer. 17. lib. 2.
¶ d. Corn. conf. 22. numer. 5. 6. & 7. lib. 4. ¶ Equiparatur furiosus
mortuo; quia statim, quod perdidit intellectum, similis est mor-
tuo. Bald. d. conf. 213. ante med. verba. adde. forte. lib. 3. ¶ Non tamen
equiparatur prodigo in hoc, quod requiratur datio curatoris,
vel interdictio bonorum; quia etiam sine istis actus est nullus in
furioso, vel demente; secus in prodigo. Fulg. conf. 79. circa si. ver.
¶ exis apparet. ¶ Item equiparatur minori; quia quoad multa ha-
bit furiosus beneficium minoris. Bald. d. conf. 213. circa fin.
¶ ver. item sequetur, lib. 3. ¶ Restringe; quia furiosus non restituitur
in integrum, siue sit maior, siue sit minor. Bald. d. conf. 213.
per tot. lib. 3. ubi, quod nulla lex concedit restitutionem furio-
so. ¶ Mente captus est nomen magis generale, quam furiosus.

Tom. 4.

Corne. conf. 216. lib. 3. princip. ¶ Et quod demens & furiosus
equiparentur in hoc; quia non possunt contrahere matrimo-
nium carnale, neque spirituale; quia carent consensu. Alex. d.
conf. 54. in princip. lib. 1. item in iis, quæ requirunt consensum, æ-
quiparantur; ideo non possunt testari, neque obligari, siue sint
furiosi, siue mente capti, dementes, vel infani. Corne. d. conf. 22.
num. 6. & 7. lib. 4. ¶ Idem in ebrio, quidam est ebrius; ita quod
non intelligat, quid agat, non valet matrimonium, nec testamen-
tum, nec alius actus. Dec. conf. 112. in princip. ubi late, quod non va-
let contractus factus ad fauorem eius, qui inebriauit contra-
hentem propter dolum adhibuit. ¶ Idem est in eo, qui propter
senectutem, & multam ætatem à communi iudicio est sequestra-
tus; quia pariter non sunt tales compotes mentis, ideo non testan-
tur, neq; obligantur. Fulg. d. conf. 79. numer. 2. ¶ Idem in eo,
qui mouetur ira, vel nimio amore; quia dicitur quidam furor
breuis ad delicta contemplatione iræ, vel amoris, & exculatur,
ut saltem minor poena imponatur. Iul. Clar. in §. fin. quest. 60. n. 9.
¶ & sequ. ubi ponit alias species furoris. ¶ Idem in eo, qui est phre-
nesi misera correptus, quæ imaginandi potentiam lædit. Galen.
lib. 3. de morbis, & Celsus Rhodigin. lect. antiqu. cap. 3. Menoch.
conf. 32. num. 222 nam phrenesis melancholiam generat, quæ sem-
per adest, vt post Avic. Roderic. Suarez, alleg. 1. num. 19. qui ex Ga-
leni sententia concludit, quod quando quis in huiusmodi mor-
bum incidit, semper in eo perdurat, & in dementia est infirmus,
& mentis alienationem patitur, licet aliqua loquatur, vel faciat,
quæ sanitatem sapiant. Menoch. d. conf. 82. numer. 232. & sequent.
¶ Phrenesis igitur dicitur morbus acutus in febre superueni-
ens, cum egrotantes desipiunt, & aliena loquuntur, & de phrene-
si, & melancholia scribunt plurimi, quos citat Menoch. d. conf. 82.
num. 197. & sequent. ¶ Plures esse species phrenesis, & quinque si-
ne ebrii, & esse melancholiam, & dementia, scribit Galen. de
locis affectis, cap. 7. Corne. conf. 91. num. 23. ver. & ex lib. 4. & quod
sint plures species phrenesis. Corn. Celsus de medica, lib. 3. cap.
18. quem citat Menoch. d. conf. 82. numer. 226. Celsus Rhodigin.
lib. 17. lect. antiqu. cap. 3. & 4. vide verba Cornelii Celsi apud Me-
noch. præsumpt. 45 lib. 6. num. 3. & sequent. ¶ Et non omnis phrene-
sis tollit in totum vsum rationis; quia ex læsione imaginatiuæ
non infertur læsio totius cerebri. Galen. lib. 3. de locis affectis. ca. 7. &
lib. 2. de symptom. caus. cap. 7. exempla afferens de eo, qui se testam
credebat, & ideo obuiantibus cedebat, ne collideretur, sic etiā
admittit Menoch. d. conf. 82. nu. 231. vers. primo cum infania, & quod
datur dementia, & fatuitas, quæ in totum non tollat vsum ratio-
nis, clare Dec. conf. 448. n. 22. Par. conf. 88. num. 38. & sequent. lib. 3.
Ceph. conf. 753. numer. 8. ubi ponit text. & concord. Mantica de con-
dict. vltim. volunt. lib. 2. tit. 5. num. 6. ver. sed tamen. ¶ Et phrenesis
distinguitur ab infania. Corn. Celsus ubi supra. Corne. d. conf.
91. num. 23. lib. 4. ubi, quod licet quis in aliquibus sit insipiens,
& patiatur defectum cerebri, non propterea est in totum infans,
neque impeditur disponere de rebus suis. Par. d. conf. 88. numer.
42. lib. 3. ¶ Et Galenus in pract. de symptom. differ. cap. 3. dat exem-
plum de eo, qui omnia recte gerebat, excepto eo, quod in loco,
ubi decumbebat, dicebat adesse tubicinos assidue sonantes, & ex-
pelli iubebat pluries. ¶ Et quod sit medium inter fatuum & sanā
mentem, Corne. conf. 85. num. 5. lib. 2. ubi, quod sufficit pro actu va-
lido, quod non probetur infania, neque sana mens. ¶ Et quando
constat saltem; quod si quis non esset in totum fatuus, vel de-
mens, ita quod alienata esset sana mens; sed tamē negari non pos-
set, quin esset affecta mens in aliquo, quin de facili induci posset
ad consentiendum omnib. non valet testamentum factum ad inter-
rogationem alterius, quando respondit solum, quod sic; quia est
suspectum, ne careret opportunis seruitiis in sua infirmitate; & id-
eo non valet. Corneus plene conf. 319. n. 11. & sequent. lib. 1. ubi la-
tissime. ¶ Item fatuitas quādoq; levis à principio, sed tamen au-
getur ex tempore. Corne. conf. 22. nu. 7. lib. 4. ¶ Multiplex est spe-
cies furiosorum, aliqui sunt penitus fatui, & furiosi carentes pe-
nitent intellectu, etiam à natiuitate, & istis nihil penitus permit-
titur; quia nec matrimonium contrahere, nec testamentum fac-
cere, aut aliquid facere possunt in quo requiratur consensus. So-
cin. conf. 62. ante n. 10. ver. circa septimum. lib. 1. ubi dicit communem. *
¶ Aliqui sunt paulo melioris conditionis, & isti cum curatore
contrahunt. Soc. d. conf. 62. n. 11. Rota Rom. in vltimis impressis, lib. 1.
dec. 577. per totam. ¶ Aliqui sunt grossolani, & hebetis ingenii à na-
tiuitate, & isti de reb. suis disponunt, & ad istos applicari possunt,
quod dicit Par. d. conf. 88. li. 3. Dec. conf. 448. n. 22. Barbat. conf. 59. li.
2. Soc. d. conf. 62. n. 12. vers. tertius, li. 3. Decian. conf. 127. n. 38. li. 3. ita Pe-
trus Ruiz. dec. Lituan. 4. nu. 318. & sequent. ubi intelligit de grossolanis
hebetis ingenii. ¶ Alii sunt à natiuitate perpicacis ingenii; sed

E 3

ex

ex aliquo accidenti atri bilis immodice generata mentis sedem occupat, instrumentisq; deprauatis mentis vsum amittunt, non per ablationem, aut diminutionem, sed per depravationem, & aliquando quoad imaginatiuam tantum, & apud Galenum de locis affectibus, ponitur de illo, qui testam se factum putabat, & ideo obuiantib; cedebat, ne collideretur, & Phylodorus Medicus, qui si bi amputatum caput esse credebatur. Aliquando non solum imaginatio leditur, sed etiam cogitatio, vt Galenus, vbi sup. de eo, qui primū fictilia, postea infantem ex fenestra proiecit, & in istis memoria remanet illaesa. Alii sunt dementes; quia placidi, & isti mente capti appellantur; alii furore pleni, qui tamen aequiparantur quoad hoc, vt priuati sint sana mente, & careant consensu. Deci. l. furiosum. n. 2. C. qui testam. fac. poss. & in l. humanitatis. C. de impub. & aliis sub iis. Mathesil. sing. 179. n. 1. Alex. conf. 54. n. 1. li. 1. Bald. in l. 2. C. de curat. furios. vbi dicit, quod mente captus habet furorē latentem; furiosus vero habet furorem patentem, & eadem in l. furios. n. 2. C. de nupt. & tamen aequiparantur, Grammat. conf. crim. 16. nu. 14. Curt. Iu. conf. 15. n. 8. plene Petrus Ruiz. dec. Lituan. 4. n. 318. 33. Et ideo isti mente capti dicuntur bene retinere memoriam, & nisi tangatur illa pars melancholiae, in qua peccant, difficulter cognoscuntur; si vero illa pars, in qua humor peccat, atagatur, de facili erumpunt in insaniam manifestam. Corn. conf. 71. n. 12. lib. 1. & conf. 73. n. 3. eod. lib. ver. nam ponderandum. Paris. conf. 87. n. 4. lib. 3. Bertran. conf. 48. n. 32. li. 1. Menoch. conf. 82. nu. 190. Ruiz. d. dec. 4. n. 39. Rota Roman. lib. 2. dec. 107. nu. 21. Mant. de coniect. vltim. vol. lib. 2. tit. 5. n. 3. & seq. Boer. dec. 23. vbi ponit plura exempla. Causa furor quandoq; propter amorem, vt Boer. dec. 23. nu. 75. vbi late pingit amorem, & qualiter insanire faciat. Item propter scientiam nimiam. Boer. d. dec. 76. Vide Mascard. Concl. 502. De mentia in fin. vbi, quod iura loquentia de furioso, aptantur etiam ad mente captum, seu dementem.

Furiosus caret consensu; ideo non potest actum gerere, in quo consensus requiritur. Concl. 540.

FURIOSVS † priuatur consensu; ideo nullum potest facere actum requirētem consensum, siue expressum, siue tacitum; quia caret consensu. Cardinal. Zab. conf. 34. circa primum. in princ. 2. & conf. 56. nu. 2. vers. in contrarium. † Declarat; quia in iis, in quibus, si esset sanæ mentis, non posset contradicere, furiosus habetur pro consentiente, vel non contradicente. Cardinalis Zab. d. conf. 34. in princ. vers. final. & hoc nisi, & conf. 56. numer. 2. vers. in contrarium. 3. † Extende; quia donatio facta ab insano & mente capto non valet. l. furiosum, vbi omnes. C. qui testam. facere poss. l. in negotiis contrahendu. l. furiosus. vbi Decius. ff. de regul. iuris. Alex. conf. 86. Vbi dubitationibus. numer. 5. vol. 2. Corne. conf. 69. vbi nonnullis. lib. 1. Iason conf. 141. lib. 4. Crauet. consil. 591. numer. 8. Bald. consil. 304. lib. 2. Grammat. consil. criminali. 16. numer. 22. Corne. conf. 22. numer. 6. lib. 4. Parisius consil. 87. numer. 11. lib. 3. Alexander consil. 147. nu. 4. lib. 7. Parisius consil. 88. numer. 13. lib. 3. Socin. conf. 73. numer. 18. lib. 1. † Extende; quia neq; valet donatio facta a mente capto, etiam fauore piae causae. Iason d. conf. 141. lib. 4. † Extende; quia non valet confessio dotis facta a furioso etiam cum decreto, quando constat de falsa causa; quia decretum est nullum, & confessio transsit in donationem, quæ non valet, etiam si habeat dilucida interualla. Alex. d. conf. 147. Vbi themate. per totum. lib. 7. vbi allegat pro vtraque parte, & hanc veram tuetur. † Extende; quia non valet, etiam si sit facta eo modo, quo conuenit homini sanæ mentis. Abbas in cap. sicut error, in 2. not. abili. de regular. Baldus in §. item furiosus. In iur. quibus non est permiss. fac. testament. vbi hoc dicit in eo, qui non habet dilucida interualla. Corne. d. conf. 69. col. si. lib. 1. Iason d. conf. 141. n. 6. lib. 4. Crauet. conf. 689. numer. 14. Boer. dec. 23. n. 50. Barbat. in cap. cum dilectus, num. 14. & in cap. 2. num. 15. vers. in contrarium. de testament. Corne. d. l. furiosum, num. 4. vbi Deci. num. 14. C. qui testament. facere poss. & in l. in negotiis, in prima conclusione. ff. de regul. iuris. † Contrarium Dec. conf. 448. & vide plenius Mantie. de coniectur. vltim. volum. lib. 2. tit. 5. numer. 7. & sequen. vbi allegat Bald. Ioann. And. & Corne. conf. 216. numer. 15. lib. 3. Barbat. conf. 59. col. 4. vers. nec etiam dixit verum. lib. 2. Roman. in d. l. furiosum, num. 3. Alexand. ibi nu. 3. Iason num. 2. C. qui testament. facere poss. Corne. conf. 73. numer. 2. li. 1. Alexand. d. conf. 141. lib. 1. num. 1. & conf. 147. num. 6. lib. 7. Socin. conf. 90. num. 6. lib. 3. Martil. sing. 104. numer. 7. & sing. 380. circa med. vbi magis communem, prout etiam Rota Roman. dec. 129. num. 15. lib. 2. Menoch. præsumpt. 45. num. 66. lib. 6. vbi plures. † Declarat; quia extensio procedit, quando non probantur dilucida interualla, alias secus. Boer. dec. 23. maxime num. 97. vbi in fin. Rota

Romana d. dec. 129. num. 17. lib. 2. vbi plures allegat. † Declarat; vt valeat, quando non est probata dementia talis, quæ faciat cessare omnino intellectum, & quando donatio est ex causa, vel rationabilis. Parisius conf. 88. n. 38. & seq. lib. 3. in quo casu consilium etiam Decius conf. 448. per tot. maxime num. 22. † Extende maxime in donatione omnium bonorum presentium & futurorum; quia etiam in persona sanæ intellectus arguit firmitatem. Bald. in generaliter. C. de non numer. pecun. Iason in l. si diuorrio. nu. 11. ff. de ver. obli. Corne. conf. 69. n. 14. lib. 1. Bertrand. conf. 48. num. 26. lib. 1. in 2. parte. Ruin. conf. 67. num. 10. lib. 1. Boer. dec. 23. num. 63. Corne. conf. 21. n. 10. lib. 2. Masc. Concl. 502. num. 12. † Et maxime procedit, quando donans, vel disponens præfert suæ soboli extraneos. Alexand. d. conf. 141. numer. 8. ver. considero. lib. 1. Afflict. dec. 143. numer. 4. l. 2. Bertrand. conf. 14. n. 32. lib. 1. in 2. parte. Suarez. allegat. 1. numer. 10. † Amplia; quia testari non potest furiosus, dementis, vel mente captus, neque is, qui nimia ætate caret communi iudicio. Fulg. conf. 79. num. 2. Crau. conf. 689. Franciscus Thomati, numer. 14. Fulg. conf. 212. Quadam mulier. numer. 3. † Extende; quia neque potest furiosus per statum, vel legem habilitari. Rom. conf. 199. in fin. nu. 5. † Extende; quia non possunt isti alienare, & alienationes illæ ab eis sunt nullæ, & duplex competit remedium, nam quod dato curatore prævia declaratione furoris ad instantiam contra-gineorum curator factio inuentario, data fidei iussione, & accepta administratione iudicis decreto intentet rei venditionem, & si opponatur de venditione, replicabit de nullitate propter furorē; vel secundo implorabit officium iudicis nobilis, & statuit alienationes declarari nullas, tanquam factas à demente, & quatenus defacto processerint, eas, & omnia inde sequuta pristinum reuocari, possessores ad bonorum restitutionem condemnari, & compelli Fulg. conf. 79. n. 2. & per tot. † Extende; quia non potest adire hereditatem; quia additio requirit scientiam, & animum volentis, hoc est consensum, qui non cadit in fatuum, vel dementem. Capra conf. 12. n. 2. † Extende; quia non potest furiosus aliquid actum, vel contractum facere, in quo requiritur consensus; quia consensum non habet. Crau. conf. 689. n. 14. † Extende; quia tam de iure civili, quam canonico non potest furiosus matrimonium contrahere, nec religionem intrare. Boer. dec. 23. n. 68. & 69. & eadem in demente, quia non potest contrahere matrimonium carnale, neque spirituale. Alex. conf. 54. in princ. lib. 1. Rota Roman. dec. 107. lib. 2. num. 13. & sequen. vbi quod non potest profiteri, nec matrimonium carnale, vel spirituale contrahere, vbi eadem in mente capto, num. 17. & sequen. Lapsus alleg. 25. in pr. plene Dec. conf. 112. In præsentis, in pr. † Extende; quia nec potest vouere, nec Deo se obligare. Rota Roman. d. dec. 107. nu. 18. lib. 2. † Extende, vt nec ad causam piam testari, vel contrahere possit furiosus, aut mente captus. Crau. d. conf. 689. nu. 14. Boer. dec. 23. n. 10. Dec. in l. furiosum, num. 15. C. qui testam. fac. poss. Tiraquel. de præsumpt. p. 1. causa. priu. 79. & de * communi Valsqui. de success. orat. §. 22. num. 4. † Imo etiam si testatus fuerit, prout decet virum sanæ mentis, & intelligentiæ; quia adhuc testamentum est nullum. Crau. d. conf. 689. num. 14. Boer. dec. 23. num. 50. † Extende; quia iuramentum in furioso, vel mente capto nihil operatur. Anchar. conf. 85. numer. 2. † Restringe, vt non procedat in testamento factio ante furorē; quia licet furor superueniat, non annullatur. Boer. dec. 23. nu. 78. † Amplia; quia neque potest matrimonium contrahere. Fulg. conf. 212. num. 3. † Amplia; quia ea, quæ de furioso dicuntur, etiam in mente capto locum habent; quia quod non potest furiosus, neque mente captus. Rota Roman. d. dec. 107. numer. 17. & sequen. Amplia; quia neque potest confiteri, & eius confessio non probat, neque valet. Mascard. Concl. 375. Conf. furiosus. † Limita; quia bene valet gesta per furiosum in iis, in quibus repleta contractus perficitur. Boer. dec. 23. num. 53. & sequen. ver. in contrarium, vbi multa allegat. † Prout in negotiis gestis pro furioso obligatur, ita Zabarel. conf. 56. in pr. † Limita; quia si contractus obligatus, prout a viro sapiente, a furioso, quem constat habuisse dilucida interualla, valet contractus, & si extant testes pro firmitate, & pro sana mente, licet fiat plures pro firmitate, isto casu valet contractus, plene Boer. dec. 23. per totam, maxime circa finem, præcipue nu. 97. vsq. in finem. Alexand. conf. 147. Vbi themate, nu. 4. & sequen. vers. istis præsuppositis, lib. 7. vbi citat plures, licet ipse fatens contrarium. † Contrarium, quod imo, quando quis fuit furiosus semel per menses, non per momentum temporis, vt quia fuit furiosus, quæ fuit datus curator, præsumatur durare firmitas, etiam si habeat dilucida interualla; quia furiosus semel præsumitur esse furiosus, plene Alex. d. conf. 147. Vbi themate, numer. 7. vers. final. sed ius non obstantibus, lib. 7. vbi citat plurimos, & dicit * communem, & apostillat. ibi in verbis, furiosus, citat eundem Alexand. conf. 147.

13 *confil. 147. m. 1. lib. 1. t. Declarat Alex. d. confil. 147. m. 7. & seq. lib. 7. vbi quod si probatur quis furiosus per modici tempus, non presumitur furor durasse; sed si per longum tempus, puta per menses, veluti quia cum causae cognitione iudex dedit curatorem tantam fatuo, & presumitur durare, allegat, quod dicitur de valore rei, vbi non sumatur ex valore dierum, sed ex tempore continuato, & ibi apostil. in *ve. presumitur*, dat cōcord. & repetit Alex. ibi. n. 12. v. bi quod ita conciliantur opiniones. t. Declarat; quia semel probata fatuitate, vt valeat contractus à furioso celebratus, non sufficit probatio, quod habet dilucida interualla, & quod ante cōtractū fecerit actus sanæ mentis, nisi probetur, quod tempore contractus erat sanæ mentis. Alex. d. confil. 147. m. 10. v. *comprobat*. lib. 7. vbi allegat Petr. de Anchar. qui dicit ita obtinuisse Card. Zabarell. & alios. & repetit Alex. ibi. n. 14. v. & per predicta. t. Declarat; quia aut cōtractus fuit celebratus ab eo, qui fuit furiosus, & habebat dilucida interualla longe post furorē, & presumitur factus tempore sanæ mentis, aut prope furorē, & presumitur factus tempore furoris. Alex. m. 12. Barr. & aliorum, quos allegat d. confil. 147. m. 12. & seq. v. *de imol. lib. 7. t. Declarat*; quia aut is, qui fuit probatus fatuus, imol. habet dilucida interualla, & facit cōtractū, quē faceret quilibet sanæ mentis; & presumitur sanæ mentis; aut sonat in actum, quonon est sanæ mentis, & presumitur in fatuitate fecisse. Alex. d. confil. 147. m. 12. & seq. v. *plus dicunt Ang. Fulg. & Paul. Cast. lib. 7. t. Limita* in mutuo recōciliato, & aliis calibus per Zab. confil. 56. in pr. 4. *Contrarius* eodem casu, Anchar. confil. 5. n. 9. & seq. t. Declarat; quia ex mutuo reconciliato obligatur quis furioso, & cōtra furiosus alterius puta quādo lapsus est tēpus exceptionis non numeratæ pecunie. Card. Zab. d. confil. 56. in pr. vbi n. 2. & 3. v. *de ad contraria*, & declarat procedere, vel quando habet dilucida interualla, vel in calibus in quibus, si esset sanæ mentis, non posset cōradicere. 56 t. Declarat, quod dicitur mente captum, insanum, & dementem, non posse disponere de rebus suis, procedere in iis, qui ex toto mentis intelligentiam amiserunt. S. item furiosus, *Instit. quib. non est permiff. fac. testam.* Socin. confil. 47. m. 8. lib. 3. lo. Fabri *Instit. s. prater* ualibus non est permiff. fac. testam. vbi Aret. n. 3. *Instit. d. l. furiosum*, v. *tertio singulariter*, vbi, quod licet sit talis fatuitas, quæ indiget curatore, nihilominus potest disponere, & ibi Dec. n. 8. *Socin. confil. 47. m. 8. & 9. lib. 3. Corn. confil. 91. m. 23. & confil. 261. m. 21. lib. 4. Dec. confil. 112. m. 1. qui loquitur in ebrio, & mente capto. Galiaulin. l. m. 69. ff. de verbor. obligat. idem Dec. confil. 448. m. 21. cum seq. & in eodem casu Paris. confil. 88. m. 37. cum seq. lib. 3. Cephal. confil. 546. m. 49. & 50. lib. 4. & Ioann. Baptista Cephal. inter confil. patr. 773. in primo, & tertio casu, qui loquitur in melancholico. Gomez. *variar. resol. lib. 1. cap. 6. n. 2. Decian. confil. 127. m. 32. lib. 3. Sim. de Præstis de inter. vltim. volunt. lib. 2. solut. 4. m. 21. cum seq. char. 83. & communem* dicit Rot. Roman. in nouiss. lib. 2. decis. 107. Taurin. in decis. 7. *de mont. nouiss. decis. 92. per tot. Bald. confil. 345. n. 3. & 4. lib. 3. t. Declarat*, vt per decis. *Litum. 4. m. 318. quæ est Petri Ruiz*, vbi hic allegata intelligit de grossolani hebetis ingenii à natiuitate, & ita Rot. Rom. in nouiss. *duer. decis. 107. m. 27. & seq. quarto non obligat*, lib. 2. Declarat tamen; quia testes, qui hoc volunt probare, debent actus extraneos deponere, qui hoc inferant, non iudicare, quando probata est dementia. Rota Romana decis. 107. lib. 2. o. 3. & seq. t. Restringe; quia fauore dotis filiafamilias furiosus potest se dotare de bonis patris, quando patri furioso non est datus curator. Bald. Nouell. *tract. de dote, in 1. part. priuileg. 61. Restringe* t. quādo factus esset demens locupletior, vt quia vel pecunia recepta mutuo, vel aliter, pro qua se obligauit, extaret, vel in eius vtilitate esset conuersa; quod tamen in dubio non presumitur. Anchar. confil. 83. per tot. t. Modus contrahendi per mente captum est, quod datur curator mente capto cum decreto iudicis, qui contrahat cum eodem decreto iudicis. Petr. de Anchar. confil. 83. *Visti diligenter actus*, vbi, quod debet iudex adhibere diligentem causæ cognitionem, alias decrerunt est nullum, si se obligat pro alio, vel etiam pro se, nisi sit locupletior factus; vt quia extet pecunia recepta, vel in suam vtilitatem est conuersa. t. Extende; quia si datus est curator alicui non expresso, an vti minori, an vti dementi, probatur demens, probatur etiam cura deamenti facta; & cōtra, vt secundum conditionem decretum presumatur. Anch. d. confil. 83. m. 3. Restringe; quia si causæ cognitio nō interuenit, quia statim, vel interuenire nō potuit, actus de se notorie damnosus est, nō valet cōtractus, sed est nullus. Anch. d. confil. 83. per totū, vbi, quod iuramentū dementis nihil potest operari. Alex. confil. 147. v. *so themate, in prin. lib. 7. t. Et quod debeat dari curator mēte capto, vel furioso, si indiget aliquo cōtractu necessario, puta recipere pecuniam pro necessitate*; quia tūc cū decreto iudicis dato curatore valet obligatio, quando constat, quod fuit adhibita diligēs cau-**

sa cognitio per iudicem, & curatorem, vt quia pecunia vel fuit cōuersa in vtilitatem mēte capti, & effectus est locupletior, vel extet, quæ nō presumitur, nisi probetur, ite plene Anchar. d. confil. 83. per tot. t. Et quod curator datus mente capto, & furioso, prout etiā, si quis est positus in magistratu pupillorum, quādo est maior, quod probetur furiosus, vel mente captus. Alex. confil. 147. m. 9. lib. 7. Bertrand. confil. 48. *Ex processu, col. 4. & 5. lib. 1. part. 2. & idem dicit Alex. si datus est minor*; quia presumitur minor; imo Corn. confil. 21. *Vista, n. 10. lib. 2. dicit dationem curatoris factam furioso, vel mente capto inducere iudicium*, quod sit talis; ideo etiam adminiculatur, & probat etiam pro præterito, & quod curator datus furioso inducat presumptionem furoris. Corn. confil. 69. m. 30. lib. 1. E conuerso t. cessante furore, vel prodigalitate, cessat datio curatoris. 45 Bart. in *l. si cui bonis. ff. de verbor. obligat. t. Declarat*, quando est notorius, quod definit esse prodigus, vel furiosus, alias non. Corn. confil. 69. m. 30. lib. 1. t. Vide tamen Corn. confil. 216. n. 13. lib. 3. vbi, quod datio curatoris facta alicui tanquam mente capto post conditum testamentum, non præiudicat hæredi instituto prius in testamento, si non fuit vocatus in datione curatoris. t. Itē, quod datio curatoris mente capto, vel furioso non probet in præteritum, sed solum in futurum. Corn. d. confil. 216. n. 13. lib. 3. t. Contrarium, quod imo arguat furem, vel dementiam, etiam in præteritum. Corn. confil. 21. *Visto, n. 10. lib. 2. qui hoc affirmat, quando in præteritū concurrat presumptio*, t. Extende; quia curator debet dari furioso, & mente capto, etiam ad effectum retractandi venditionem ab eo factam, & modus est, quod consanguinei faciant fidem de dementia, & infert dari curatorem, vel si non extat consanguinei, vicini hoc faciāt, & iudex dabit curatorem, qui satis dabit inuentarium faciet, & administrationem rerum, & facultatū dementis ex decreto accipiet, præuia declaratione, quod sit mente captus. Fulg. confil. 78. n. 2. v. *dabitur autem curator*, & qualiter detur, & an debeat vocari furiosus; quod non, dicit Alex. confil. 86. n. 5. lib. 2. licet secus in curatore furioso, & ibi apostil. in *v. curatoris*. t. Et non debet citari, contra quē datur curator, vt retractetur actus furiosi. Alex. d. confil. 86. in prin. lib. 2. qui hoc verum dicit absolute, quando non datur contra certam personam, alias secus; sed tamē non est nulla datio; quia non præiudicat non citato. t. Requiritur tamen in tali datione curatoris causæ cognitio qualis qualis, & iudicium petitorū, quod sit factus. Alex. d. confil. 86. n. 5. v. *verum est*, & quæ alia sint necessaria, an inuentarium, an fideiussio; quod non, vide cum ibi.

Furor & dementia qualiter probentur, & per quæ signa. Concluf. 541.

R E G V L A t. prima est, quod quilibet presumitur sanæ mentis; ideo afferenti contrarium incumbit onus probandi. Menoc. confil. 82. numer. 215. & seq. & late Mantica de *coniect. vltim. volunt. lib. 2. tit. 5. num. 2. vbi plurimos citat*, & dicit hoc certo certius esse, quia est qualitas naturalis, q. quis sit sanæ mentis. Card. Zabarell. confil. 6. t. Extende etiam in homine senē centum annorum; quia non presumitur delirare. Mantica d. *tract. de coniect. vlt. vol. lib. 2. tit. 5. m. 3. t. Extende*; quia presumitur sanæ mentis homo vique ad mortem, & sic etiam si sit in extremis. Abb. in *cap. fin. per illū text. de success. ab intestato*. Mantica. vbi supra num. 4. t. Extende, etiam si Notarius scripserit in testamento; *italis sanus corpore, licet mente languens, considerans mortis periculum*; quia presumitur sanæ mentis, & error Notarii; quia si considerat periculum mortis, non dicitur fatuus. Bald. in *l. Imperator. in repet. ff. de statu homin. Boer. decis. 23. num. 74. Soc. lun. confil. 101. m. 13. lib. 1. Mantica d. *tract. lib. 2. tit. 5. m. 5. Pro* ut t. cōtra est idem, si in donatione, vel contractu facto ab eo, qui erat furiosus, dixit sapiens, vel prudens vir. Bertran. confil. 48. *col. fin. v. etiam nec constat. lib. 1. part. 2. t. Extende*, etiam si extet testes hinc inde pro furore, & sanæ mēte; quia præferri debet in pati probatione sanæ mēte & probatio sanæ mēte. Mantica de *coniect. vltim. volunt. lib. 2. tit. 5. num. 6. qui citat Corn. confil. 34. lib. 4. laf. confil. 178. in prin. lib. 2. Soc. lun. confil. 178. m. 15. lib. 2. Boer. decis. 23. num. 93. Grammat. decis. 73. num. 27. Gabriel. de testib. conclus. 4. num. 19. Decian. confil. 127. num. 35. ver. sexto considerandum, lib. 3. Corn. confil. 267. colum. 2. lib. 4. vbi de cōmuni, laf. confil. 2. colum. 2. lib. 1. Dec. confil. 448. col. 2. Paris. confil. 88. colum. 3. lib. 3. Menoch. *presumpt. 45. lib. 6. num. 21. t. Et ideo magis creditur duobus affirmantibus de sanæ mente, quam mille de infania*. Mantica d. *tract. lib. 2. tit. 5. numer. 6. allegat Boer. decis. 100. numer. 3. t. Contrarium*, quod creditur paucioribus deponentibus, quando verisimiliora deponunt. Alexand. confil. 141. numer. 11. lib. 1. vbi declarat. Declarat tamen; quia si vicini deponent de furore per veras causas**

mentis ex fatuitate, & hoc debent deponere testes; quia capiens
proijcere potest ex causa leuita, & defensiva, & hoc notandum di-
citur in l. si furiofus. C. qui test. §. facere poss. n. 4. vbi, quod debent di-
cere, quod proijcit lapides, vel alia signa ostendebat, prout furiosi,
vide eum. Alex. conf. 145. n. 2. lib. 1. Rota Rom. lib. 2. decis. 107. num. 5.
¶ Item ex loquela, quando quis non respondet ad propositum.
Crauet. d. conf. 591. n. 4. & seq. vel si non habet memoriam ordina-
tam, quia signum est fatuus, & corrupte metis, vt ibi n. 6. & quod
loquela extra propositum inferat ad infaniam. Alex. d. conf. 141. n. 2.
¶ Idem si deridenda faciat, vel loquatur per vias. Alex. d. conf.
141. n. 2. lib. 1. Rota Rom. lib. 2. decis. 107. num. 5. ¶ Generaliter omnia
signa, quae non conueniunt prudēti, & sanae mentis homini, sunt
signa furoris, & dementiae. l. i. in fin. ff. de edit. edict. Curt. Iun. conf.
151. num. 8. ¶ Et idem si loquitur fatuus, & deridenda. Rota Rom. lib.
2. decis. 107. num. 5. ¶ Et qui potest ire per porticum coopertum, quā-
do pluit, & vultire ad pluiam, dicitur facere actum furiosi, &
dementiae. ita Menoch. d. conf. 82. n. 228. ¶ Verberans matrem, &
illos de domo, probatur furiosus. Alex. conf. 592. v. §. v. quod au-
tē. lib. 4. ¶ Custodia arguit furorē custoditi. Bald. in l. diuus. ff. de
officio p. r. l. d. Paril. conf. 87. n. 6. lib. 3. Ferrer. conf. 207. n. 5. Mantica lib.
2. decis. 181. v. l. v. vol. tit. 5. n. 12. v. quintum est signum, vbi maxime
¶ hoc dicitur, quando tenetur ligatus a consanguineis. ¶ Et simplici-
ter de eo, qui tenetur sub custodia a consanguineis Dec. conf. 86.
p. 1. n. 7. conf. 448. n. 3. Malfard. d. conf. 826. Bald. in d. l. diuus. ff. de
officio p. r. l. d. Campeg. tract. de testib. reg. 377. vbi ponit alia signa. ¶ I-
maginibus perditus, vt quia vnum pro alio cognoscit, & credit,
dicitur mente captus, & furiosus. Caelius Rhodiginus lib. 17. cap.
54. Menoch. praesumpt. 45. n. 48. lib. 6. ¶ Ignorans nomen proprium.
¶ Rota Rom. lib. 2. decis. 107. n. 9. Credens, & asserens mortuos vi-
uere dicitur mente captus. Affli. cap. 1. de forma fidelit. n. 4. & profe-
sus Mantica de comest. vlt. vol. tit. 5. n. 13. lib. 2. ¶ Idem, si legat a-
liiquid fratri mortuo. Corne. conf. 73. per tot. lib. 1. ¶ Medicamenta
practica reiiciens dicitur non sanae mentis, quando testes subiici-
unt, quod hoc faciebat propter furorē, alias scēns. Mantica vbi
supra n. 12. ver. sextum signum. Alciat. reg. v. praesumpt. 38. ¶ Expens
in faciem alienam, maxime Notarii, denotat fatuitatem. Corne.
conf. 22. num. 8. lib. 4. quem sequitur Mantica, vbi supra n. 12. v. ter-
tium est signum. ¶ Sibilarē, quando quis interrogatur, est signum
dementiae. Corne. conf. 319. num. 7. lib. 1. Mantica vbi supra n. 12. v. quar-
tum signum. ¶ Memoria inordinata, vel pauca non denotat furio-
sum; quia hoc euenit etiam prudentibus propter multitudinem
negociorum. Mantica vbi supra n. 13. ver. septimum. Rota Rom. lib.
2. decis. 107. n. 5. vbi multa signa adducit. Alex. conf. 86. num. 10. lib. 2. ¶
Curatoris datio, quae est species custodiae bonorum, arguit fatui-
tatem Menoch. lib. 6. praesumpt. 45. n. 44. Boer. decis. 23. num. 80. Paril. conf.
88. n. 3. lib. 3. Dec. conf. 448. n. 35. Bertran. conf. 48. n. 25. Menoch. d.
praesumpt. 45. n. 44. lib. 6. v. decimum signum. Lap. alleg. 25. disputat hic,
n. 2. Alex. conf. 147. v. §. 6. themate, num. 9. lib. 7. vbi apostill. in ver. pra-
sumitur. ¶ E conuerso curatoris non datio arguit sanam mentem.
¶ Dec. d. conf. 448. n. 34. ver. & pariter. ¶ Factum damnosum, prout
donatio immensa, arguit fatuitatem. Alex. conf. 86. n. 15. lib. 2. idem
¶ in alio actu damnoso. Dec. conf. 86. n. 7. ¶ Nomina adiectiua, pro-
ut si pater dicit, id est, talis fatuus, solēt esse cōuenientia rei, ideo proba-
tionem adiuvant, prout si talis reputatur ab omnibus. Corne. conf.
69. n. 28. & seq. lib. 1. ¶ Contrarium Socin. conf. 42. n. 6. & 7. ver. nec
aliter rationes, lib. 1. vbi, quod imo is, qui faciebat se appellare fatuū,
non probatur propterea fatuus; quia concludit imo contrarium
a communiter contingentibus, quia fatui credunt se prudentes.
¶ Estimatio vicinorum, qui habeant aliquem vicinum comun-
iter pro fatuo, probat eum fatuum. Alex. conf. 141. n. 2. lib. 1. & conf.
69. n. 8. lib. 3. Paril. conf. 87. n. 7. lib. 3. ¶ Idem, si talis reputatur a suis
coniunctis, & ab omnibus. Dec. conf. 86. n. 7. Idem, si a patre fuit
taliter reputatus etiam coniecturaliter, puta legando sola alimenta
¶ eidem. Dec. d. conf. 86. n. 7. ¶ Carens intellectu. Vant. de nullis. sent. ex
70. defectu in habilitatis, n. 18. ¶ Qui nescit exprimere conceptum suū,
& modo vnum dicit, modo contrarium. Rota Roman. lib. 2. decis.
107. n. 5. ¶ Corpus suum iubens proijci in mare iudicatur fatuus.
Rota Rom. in nouiss. lib. 2. decis. 107. n. 5. vbi alia similia. Menoch.
d. praesumpt. 45. lib. 6. v. nonum signum. Si ¶ in testamento disponit sepe-
liri cum tubicinis, vestiri purpura familiam luctuosam, vide circa
hoc Mantica de comest. vlt. vol. lib. 2. tit. 5. n. 8. & seq. Menoch. vbi
supra. ¶ Vide infinita facta a moniali stulta, & furiosa, quae recēfet
¶ Rota Rom. in nouissimis decis. lib. 2. decis. 107. n. 5. v. secundo probatur. ¶
Item apud Menoch. lib. 6. praesumpt. 45. vbi signa quindecim ponit
per ordinem, ex quibus arguitur furor, vel dementia. ¶ Legans
mortuo fratri in actu testandi, si phreneticus, vt quia legat alla-
moglie di Paguella, id est, vxori Paguella, & Paguella est ipsa vxor

testatoris, etiam si bene testetur ad interrogationem, & persuasi-
onem alterius, non valet. Corne. conf. 73. per totum lib. 1. ¶ Testans
in aliena domo praesumitur fatuus. Alex. conf. 141. lib. 1. n. 8. ¶ Qui
bona extra familiam suā reliquit, est coniectura non sanae men-
tis. Socin. conf. 9. lib. 3. num. 15. vbi alias coniecturas ponit, puta, si
Notarius interrogauit testes, an testator esset sanae mentis. Alex.
d. conf. 141. num. 8. vbi idem de conseruatione bonorum in agnatio-
ne, etiam si affinen instituat. ¶ Declara; quia licet ex multis signis
arguatur furor & dementia; non tamen arguitur, si constat de a-
lia causa, quam furoris, vel dementiae, vt declarat Bellon. conf. 69.
circa finem, vbi, quod is, qui blasphemando fecit testamentum, nō
dicitur infans, si constat, quod prouocatus fuit ad iracundiam,
& ideo blasphemauit. Vide etiam Malfard. d. conf. 502. Dementia
quo pacto probetur. vbi ponit octo signa; primo, quando fatue lo-
quitur, & quomodo; secundo, si per vicos vadit deridendo; ter-
tio, si proijcit lapides per vias, & quando; quarto, si non habet
memoriam ordinatam; quinto, si turpiter offendit pudenda; sex-
to, si non intelligit, quod dicitur se primo, si talis reputatur ab omni-
bus, & quando secus octauo, quando donat omnia bona, vbi n.
13. & seq. ampliat, limitat, & declarat, vide eum. ¶ Limita; quia
signa sanae mentis sunt gubernatio puerorum. Alexan. de Nauo
conf. 37. n. 6. ¶ Sacramentorum receptio, videlicet confiteri pec-
cata, & sumere Eucharistiam. Alex. de Nauo, vbi supra. ¶ Boni
mores, prout custodia virginis, moderantia cibi, & potus,
quae non cadant, nisi in iis, qui sunt sanae mentis. Alex. de Nauo
d. conf. 37. n. 6. Frequentatio ¶ Ecclesiarū, auditio Missarū, pra-
dicationum, & diuinorū officiorum. Alex. de Nauo, vbi supra. ¶
Custodia rerum suarum, supra proxim. ¶ Deuotio, & religiosa
vita continuata per professum. Barba. conf. 59. lib. 2. n. 6. & seq. ¶ Li-
mita; quia testes etiam instrumentarii, qui deponunt, quod tem-
pore actus non viderunt fieri actus furiosi, non probant furiosū,
vel mente captum habentem dilucida interualla fuisse sanae me-
tis tempore actus gesti, nisi addatur, quod non potuissent facere
actus furoris, vel dementiae, quia seirent. Alex. conf. 147. v. §. 6. the-
mate, num. 15. lib. 7. Contrarium ¶ Corn. conf. 85. lib. 2. in princ. Vide
Concl. prox. seq. Limita ¶; quia singulares testes probant infan-
tiam mentis. Dec. in l. furiosus. nu. 30. C. qui testam. facere poss. Ruin.
conf. 67. nu. 9. lib. 1. & alios, quos citat Menoch. d. conf. 82. num. 214.
& seq. quia ex quo agitur de probando aliquid in genere, videli-
cet aliquem esse furiosum, probant, Innoc. in cap. qualiter & quan-
do de accusat. Aut. de Butrio, & Imola in cap. cum oportebat, eod. tit. I-
dem Imola in linter pares. ff. de re iudic. & in terminis Alex. conf. 85.
lib. 2. quod duplicatur, lib. 7. conf. 147. in fin. Crauet. conf. 591. in fin.
allegat Alexan. d. conf. 86. v. §. 3. col. 3. ver. nec haberet obstat, si diceretur,
lib. 2. num. 11. Boer. decis. 23. num. 44. & 45. Mantica, vbi supra
num. 16. plenissime Alex. conf. 141. num. 2. lib. 1. & conf. 185. & 186.
lib. 2. & est regulare, quando agitur de probando aliquid in gene-
re, plena apostill. quae citat infinitos, ad Alex. conf. 71. lib. 1. in ver.
in genere. Dec. conf. 448. Paril. conf. 87. num. 8. lib. 3. Bertran. conf.
48. num. 22. lib. 1. part. 2. Rota Rom. lib. 2. decis. 107. num. 12. vbi plu-
res. ¶ Contrarium, quod imo testes singulares non probent ali-
quid in genere, quando probatio de certo tempore debeat con-
cludere. Alex. conf. 72. num. 3. vbi dicitur * communem, & conf. 100. *
num. 5. lib. 1. vbi dicitur * communem, & pro hac parte apostilla ad *
Alexan. d. conf. 72. in ver. v. iuras. dat concord. Deci. d. conf. 448. nu.
34. ver. non obstat, quod testes singulares, allegat Corne. conf. 219. Licet
videatur, lib. 1. ¶ Restringe, quando sunt attinentes partis aduer-
sae; quia non sunt idonei. Alex. conf. 86. num. 17. lib. 2. Declara; ¶;
quia si agitur de probatione furiositatis principaliter in genere,
testes singulares probant, si de actibus particularibus, ex quibus
inferatur furor, debent actus probari, plene Felin. in cap. licet ex
quadam. num. 2. ver. secundo restringendum, de testib. Alex. d. conf. 72. nu.
3. ver. secundo praesuppono, lib. 1. Boer. decis. 23. num. 44. Malfard. Concl.
827. num. 8. quia hoc idem dicitur in coniecturis; quia quaelibet
debet plene probari. Anan. cap. sicut, num. 1. de simon. Felin. in cap. lit-
teras, num. 22. de praesumpt. ¶ Vel saltem non ita concludenter pro-
bant singulares. Boer. d. decis. 23. num. 44. & 45. & si laborant suspi-
tione aliqua, cauillanda sunt dicta testium. Deci. d. conf. 448. n. 29.
Item ¶, quando habent aliquam exceptionem, quod sua inter-
fit, vel sunt suspecti. Alex. conf. 141. nu. 9. lib. 1. qui loquitur in No-
tario rogato de testamento, & examinato pro sana mente; quia
agitur de honore, vel opprobrio suo, plena apostill. ibi allegat Alex.
conf. 86. nu. 16. lib. 2. & conf. 70. nu. 11. lib. 3. Curt. Iun. conf. 165.
num. 21. Felin. in cap. cum a nobis, de testib. l. in l. sa-
nae mente, C. de transact.

Ex quo præsumitur sanæ mentis, & probatio furoris requirit ali-
 ter indagationem, debet dari exequio, nisi incontinenti offeratur
 probatio. Angel. *conf. 131. per tot.* ¶ Amplia; quia tribus modis
 probatur furor & demencia. ¶ Primo ex signis exterioribus, Cast.
 in *l. furiosum* num. 3. C. qui testam. fac. poss. vbi *l. furiosum* 4. Lanfr. de
 Onano in cap. quoniam contra, num. 424. de probat. Guil. de Bened.
 in cap. Regnatus, in ver. aduerte, nu. 77. de testam. Corne. *conf. 22. num.*
6. lib. 4. Paris. conf. 87. num. 4. lib. 3. Bertran. *conf. 48. num. 20. lib. 1.*
 Gram. *conf. crimin. 16. num. 9.* ¶ Secundo ex dictis peritorum. A-
 lexand. *conf. 141. num. 11. vers. & alibi etiam* lib. 1. Rota Romana in
 dec. 107. num. 6. lib. 2. in nouissimis nam Medici Physici probant ali-
 quem furiosum, vel demetem; quia eis statur; quia infinitas ista
 consistit in passione cerebri, ita Rota Rō. *dec. 107. num. 6. lib. 2.*
 ¶ Tercio ex qualitate actus gesti. Fulg. in *d. l. furiosum* in fi. vbi Ang.
 num. 3. C. qui testam. fac. poss. ¶ Limita, nisi esset præsumptio, quod
 erat furiosus, vt quia ipsi tanquam furioso erat datus curator; tūc
 enim aliter eum fuisse sanæ mentis incumbit probatio. Lap. d.
alleg. 26. num. 2. vers. si tamen tanquam furiosus vbi etiam, qualiter pro-
 beatur, quod erat sanæ mentis. ¶ Limita, quando furiositas, & de-
 mentia esset probata in principio, & sine; quia medio tempore
 præsumitur cōtinuata; quia licet casualiter habeat furiosus di-
 lucida interualla, in quibus onus probandi, qui dicit eū fuisse sanæ
 mentis, quādo medio tempore fecit actum, cap. iudicis, vbi gloss. 3.
 4. 9. Pet. de Anchor. *conf. 5. Pro parte* num. 10. ver. ad hoc respondeo, &
 dicitur Rota Rom. *d. dec. 107. num. 25. lib. 2. plenius dec. 129. num. 2.*
 vbi allegat Alexand. *conf. 54. num. 2. lib. 1. Ruin. conf. 67. numer. 11.*
 35. *lib. 1. Cur. l. un. conf. 292. num. 25. lib. 3.* ¶ Contrarium, quod imo si
 agitur de probando furore medio tempore ad annullandum cō-
 tractum in eo, qui habet dilucida interualla, præsumitur sanæ
 mens pro instrumentis. Card. Zabari. *conf. 56. per tot.* vbi plus dicit,
 & etiam non probatis dilucidis interuallis nō sufficiat probatio
 furoris ante instrumentum; quia debet probari tempore instru-
 menti, num. 4. & in fin. num. 12. clare Ang. *conf. 335. in fin.* vbi quod
 non sufficit probare furorem ante, & post actum, qui petitur an-
 nullari, sed de illo tempore actus. ¶ Declara, vt limitatio procedat,
 maxime, quādo agitur ad beneficiū furiosus, nesc obligauerit, vel
 nō deliquerit; quia in dubio est absolendus. Anchor. ita declarat
 17. *conf. 5. num. 10. & 11. ver. ad hoc respondeo.* ¶ Declara, quia plures sūt
 declarationes in hac materia, ad quæ spectat probare pro validi-
 tate actus, vel nullitate aliqñ fuisse sanæ mentis, vel insanæ mētis.
 ¶ Primus casus est; quia furiosus semel habes dilucida interualla,
 si facit actum, prout testamentum, vel contractum longo tempore
 post furorem, & sonat actus in sanū intellectum, vt quia instituit
 filios masculos, dotauit filias, fecit aliqua legata pia, & laudabili-
 ter se gessit, & præsumitur sanæ mētis; si vero actus sonat in mētē
 non sanā, secus est, & idem, si misit ea, quæ sunt sanæ, & insanæ
 mentis; quia mixtura facit præsumi non sanæ mentis, ita Alexan.
conf. 141. Ponderatus in prin. lib. 1. allegat Bald. in d. l. furiosum. C. qui tes-
tam. fac. poss. vbi Alexand. Corne. l. alii, quos citat apostilla ad
 Alexand. *conf. 141. in ver. quia recte* lib. 1. ¶ Secundus casus est; quia
 si aliquis fuit furiosus certo tempore, puta per plures menses, &
 præsumitur sanitas durare, si non probatur fana mētis; aut fuit fa-
 tus certo momēto, puta per diem, vel paucos dies; & nō fuit fa-
 tus durare quia præsumitur per accidens isto casu. Alex. d. *conf.*
141. num. 4. & seq. ver. ita præsuppositis lib. 1. vbi apostilla plena, in verb.
 ¶ Tercius casus est; quia si furiosus datus
 est curator, donec durat curator, præsumitur durare furor; ideo
 asserit sanæ mentis, vt actus valeat sine curatore, incumbit onus
 probandi, alias oportet dare curatorem de momēto ad momētū.
 Alexand. *conf. 141. num. 4. col. 3. ver. sed ita est* lib. 1. ¶ Quartus casus
 est; quia si fatuus quis probatur per plures menses, & facit actum
 longe post fatuitatem, cum habet dilucida interualla, & nō ha-
 bet curatorem; & tunc si actus est apparens bonus, præsumitur
 sanæ mentis; & qui dicit fatuum, debet probare; aut fuit fatuus lon-
 go tempore, cum dilucidis interuallis, & facit actum paulo post fu-
 rorem probatum, & qui dicit fuisse sanæ mentis, probet Alex. d.
conf. 141. n. 8. & seq. ver. hoc idē vbi n. 7. dicit, quod ita iudicauit Flo-
 rentia, lib. 1. & dicit, quod annus dicitur modicū tempus. ¶ Quintus
 casus est; quia multum refert ad fatuitatem, & sanam mentem,
 qualitas actus gesti, an possit argui pro parte fatuitatis, an potius
 sanæ mentis, & Alex. ponit quatuor coniecturas pro fatuitate d.
conf. 141. n. 8. ver. circa argumentum lib. 1. & prima est, si facit aliquid
 prohibitum, per quod potest incidere in penā; secunda, si extra-
 neos instituit, cū haberet filias; tertia, si testatur in domo aliena;
 quarta, si vult non posse mutare testamentum. ¶ Limita in eo, qui
 fecit testamentū in extremis, & nesciebat loqui, sed loquebatur
 extra propolūt, tanquā deicens; quia licet præsumatur quilibet

sanæ mentis ad effectum testamenti validi; secus est, quādo testa-
 tor erat in extremis, & nesciebat loqui, vel loquebatur extra pro-
 polūt; quia præsumitur demēs. Bald. *conf. 55. Quidam Illius in fi. lib.*
 5. ¶ Limita; quia probato furore is, qui vult dicere furiosus fuisse sa-
 næ mentis, debet hoc probare, Card. Zabari. *conf. 56. n. 10. & seq. ve-*
consequitur Alex. *conf. 86. n. 9. vbi obstat, & n. 12. lib. 2. & conf. 92. n. 16.*
 & seq. lib. 5. & *conf. 141. n. 4. lib. 1.* ¶ Probatur sanæ mens, si extat in-
 strumentum sententiæ lata pro sanā mente, Zabari. *d. conf. 56. n. 11.*
 ¶ Item si per eum, qui stat pro furore, sunt producta instrumenta
 post furorē, ex quibus constat furiosū contraxisse, vt sanæ mentis;
 quia per productionem censetur approbata, & probat cōtra pro-
 ducentem. Zabari. *conf. 56. n. 11. in fi.* ¶ Item, si constat, q. ille, qui fuit
 furiosus, habet deuotionem; quia Missas audit, actus deuotionis,
 & pietatis exercet, cōfiterur peccata sua, & eucharistiam sumit.
 Dec. *conf. 117. col. pen. n. 34. lib. 3.* Bart. in *l. quidam in suo* n. 1. v. quero. ff.
 de condi. inst. Dec. *conf. 4. 18. n. 20. & n. 36.* Alex. de Nauo *conf. 37. per*
tot. ¶ Et a cōmuniter cōtingentibus fatui non confitentur peccata
 sua. Dec. d. *conf. 448. n. 20.* ¶ Declara tamen; quia furiosi etiā possūt
 licite cōmunicari, quando cessat periculum vomitus sacramenti,
 & habent congruentem deuotionem. Beatus Thomas in *summ.*
 q. 80. art. 9. v. respondeo dicendū. ¶ Statut tamen peritiæ religiosorum,
 an debeant sacramenta interdici, vel non. Rota Rō. *lib. 2. dec. 107. n.*
 7. quia si non habent reuerentiam ad sacramenta, debent inter-
 dici, vt ibi dicitur. ¶ Item sicut insanā probatur dictis & factis
 conuenientibus insanā; ita & conuerso sanæ mens pro-
 batur dictis & factis cōuenientibus sanæ mentis; de primo Do-
 ctiores in *l. furiosus* vbi Bald. n. 3. Alex. n. 3. l. an. n. 4. Dec. n. 28. & d. *conf.*
448. n. 1. & 2. de secūdo glossā in l. filius emancipatum ff. de acq. her. vbi
Rō. n. 3. Zabari. conf. 56. n. 4. Lap. all. g. 25. n. 2. Manc. de cōiect. vlt. vol. lib. 32.
2. tit. 5. n. 11. ¶ Item sicut cōmunis reputatio patris, & cōsanguine-
 orum, q. filius sit mente captus, probat; ita & conuerso opinio pa-
 tris, & cōsanguineorū, quod sit sanæ mentis, hoc operatur. Dec. d.
conf. 448. n. 33. & 34. Rota Rō. lib. 2. dec. 107. n. 19. ¶ Imo si pater
 habuit filium pro mente capto absolute, probatur mente captus.
 Dec. d. *conf. 26. n. 6.* etiā si tacite hoc cōfiteretur in fratre, vel alius. A-
 lex. de Nauo *conf. 37.* ¶ Restringe, seu declara; quia mente capti, &
 furiosi quādo sūt cōstituti in statu vmbrae quietis, licet loquantur
 bona, & faciāt actus, q. cōueniūt prudentiæ; nō tamē sunt prudē-
 tes, exemplo infantū, qui quandoq. serio loquuntur, & faciūt ea,
 quæ sunt prudentiæ; & quia nullus est ita stultus, quin aliquādo be-
 ne loquatur, & actus prudentiæ faciat. Rota Rom. in *non. dec. 107.*
lib. 2. n. 21. & seq. vbi infinitos allegat. ¶ Restringe, prout etiā actus,
 qui sensu percipiuntur, & nō intellectu, licet sint bene facti, nō de-
 notāt, nec probāt sanā mentē, prout cātare, legere, scribere, siuere
 acu, & alia exercere exercitia. ¶ Restringe; quia singulares testes
 licet admittantur, intelligitur, si sunt integri, alias non; quia si sunt
 interestati, prout Notarius, qui rogauit actū factū a furioso, non
 admittitur; quia agitur de laude, vel opprobrio illius; & idē in iu-
 dice, qui interposuit decretū. Alex. *conf. 86. n. 16. lib. 2.* ¶ Idē, si sit cō-
 tractus; quia sunt suspecti. Alex. d. *conf. 86. n. 15. v. non obstat* lib. 2. ¶ Idē,
 si familiares, vel attinentes partis aduersæ Alex. d. *conf. 86. n. 17. lib.*
 2. ¶ Idem, si semel condemnatus de falso, licet habuerit gratiam,
 repellitur a testimonio. Alex. qui hoc declarat, *conf. 147. n. 11. lib. 7.*
 Furor si est probatus, quamuis furiosus habeat diluci-
 da interualla, actus præsumitur factus tempore fu-
 rores, & quando secus. Concl. 544.

REGULA ¶ est, q. probato furore in aliquo, quamquam habeat
 dilucida interualla; tamē dictū, vel factum ab eo, præsumitur
 tempore mētis nō sanæ, & sic a fatuo, nō autem tempore sanæ mētis.
 Dec. in *l. furiosum* nu. 23. & 32. C. qui test. facere poss. Cor. *conf. 21. n. 16.*
 lib. 2. Ruin. *conf. 67. n. 9. lib. 1. Curt. l. i. conf. 151. n. 7. vbi dicit ** cōmu-
 nē. Paris. *conf. 87. n. 12. lib. 3. vbi de ** cōmuni. Boer. *quest. 23. n. 62. 67. **
 & 84. Gram. *conf. crimin. 16. n. 19.* & pro reg. firmat Menoch. *conf. 82.*
 n. 220. vbi prædictos, & alios citat. Anch. *conf. 5. n. 10. & in clem. 1. de*
homicid. Corn. conf. 69. n. 13. in fi. lib. 1. latissime Malcard. conc. 825. n. 4.
 vbi * cōmuniem, & Conc. 824. n. 19. Alex. *conf. 86. V. si dubitationibus,*
 n. 5. lib. 2. & ita attestatur iudicasse Florentiæ idem Alex. *conf. 141.*
 n. 7. lib. 1. vbi n. 6. allegat hoc renētes. Alciat. *conf. 139. n. 8. lib. 9. Bar-*
bat. conf. 59. col. 4. lib. 2. Cephal. conf. 753. n. 27. & seq. Boer. inter singula-
ria diuer. in v. præsumptio n. 25. late Cephal. *conf. 753. vbi n. 27. dicit **
 cōmunem. Memo. lib. 6. *præsumpt. 45. n. 59. & 60. vbi citat infinitos.*
 Alex. *conf. 92. V. si n. 16. lib. 5. vbi dicit cōmunem; ** vbi n. 18. & seq.
 allegat plures. ¶ Et quod furor præsumatur durare, si semel est
 probatus, est text. in cap. indicas, 3. *quest. 9. vbi glossā in v. ostendens,*
 & gloss. in cap. fin. de success. ab intest. in ver. compotem, quam ibi sequū-
 tur Io. Andrea, Anton. de Butrio, Abbas n. 20. & alii. & tradunt
 Canonistæ in cap. Canonici, de elect. Alex. d. *conf. 141. num. 4. lib. 1. vbi*
 apostilla

apostilla citat eundem Alex. conf. 147. col. 2. & 3. lib. 7. Anchar. conf. 5. Euerat. in loco de tempore ad tempus. col. 3. Corne. conf. 69. col. penult. & conf. 21. lib. 1. l. si in l. patre furio. col. 2. ff. de his, qui sunt sui, vel alieni in ius. Bertra. conf. 48. Ex processu, num. 17. & 18. lib. 1. Alciat. reg. 2. pre- sumpt. 18. Lanfranc. de Oratio in cap. quoniam contra. nu. 425. de probat. Socin. in cap. ad audientiam. num. 34. de homicid. Alciat. conf. 42. num. 9. lib. 5. Euerard. conf. 189. nu. 9. Crot. in tract. de testib. parte 7. nu. 10. vbi dicitur communem, prout etiam communem dicit Curt. 3. Jun. conf. 151. num. 7. Et maxime procedit regula, quando furor est probatus non momentaneus, ita magis communiter tenetur secundum Alex. conf. 86. num. 9. ver. non obstat, & num. 12. lib. 2. & conf. 92. num. 16. & seq. lib. 5. & conf. 141. num. 4. lib. 1. Imola in l. qui testamento §. furiosus. ff. de testam. & communem dicit Curt. Iunior conf. 151. num. 7. Paril. conf. 87. num. 12. & 13. lib. 3. vbi dicitur communem, prout etiam de comuni attestatur, & plures alios citat declarando, 4. Mantica de coniect. ult. vol. lib. 2. tit. 5. nu. 6. vbi latissime. Ratio est, quia de metia presumitur durare, nisi probetur contrarium, glossa in cap. si de successu ab intest. quam ibi sequuntur communiter Canonista. Bart. in tract. de test. in ver. opposita prudentia. Salycet. Alex. & alii in d. l. furiosus. C. qui testam. fac. poss. Alex. conf. pen. num. 4. lib. 1. & conf. 85. cum seq. lib. 2. Corne. conf. 69. num. 28. lib. 1. & ista sunt vera, quando etiam essent probata dilucida interualla sanæ mentis, cum declarationibus tamē, de quibus infra; nam qui habet statum dementiæ probatū, habet regulam pro se, qui se fundat in dilucidis interuallis, fundat se in fallentia; ergo debet probare. Cephal. conf. 753. n. 28. Alia ratio est, quia furiosus, vel mente captus, licet habeat dilucida interualla; tamen regula stat pro fatuitate, & limitatio pro dilucido interuallum, & sic incumbit probatio ei, qui allegat fallentiam. Cephal. d. conf. 753. n. 28. & est regulare in omni materia; quia fundans se in regula dicitur habere intentionem fundatam. Bart. & ibi Deci in l. si de regul. iuris. Crauet. conf. 129. in fine. Roland. a Valle conf. 81. num. 4. lib. 1. Alex. conf. 92. nu. 18. & seq. 6. ver. fortius dixerunt, lib. 5. Adde, quod stante contraria probatione, quod quis sit sanæ mentis, & insanæ mentis, fit conciliatio, vt sit insanæ mentis, sed habeat dilucida interualla. Alex. conf. 147. n. 4. ad fin. ver. praterea dato. lib. 7. Socin. conf. 42. num. 9. prope fin. ver. sed tamen possunt, num. 10. lib. 1. Boer. dec. 23. num. 83. Declarat tamen, vt per Rotam Roma. lib. 2. dec. 129. num. 6. & seq. vt sit verum, quando dilucida interualla probatur per actus successiuos, & durabiles, alias non; quia potius ex accideri ista sunt ab insanis, prout à pueris etiam multa prudenter sunt, & dicuntur, non tamen habet rectam, & sanam intelligentiam. Declarat; quia dilucida interualla possunt intelligi duplici modo; quia quandoque sumuntur omni momento, quandoque certo successiuo tempore, prout omni hebdomada, mense, vel anno, ita Corne. conf. 21. V. s. lib. 2. n. 14. in fi. Item possunt intelligi, quando quoad aliqua esset fatuus, non quoad omnia. Mantica de coniecturis ultim. vol. lib. 2. tit. 5. num. 7. ver. sed tamen, vbi ponit alias plures declarationes notabiles. Extendit, etiam actus per interuallum temporis generat. Imola d. l. qui testamento §. furiosus. ff. de testam. & in donatione facta cum dilucido interuallum temporis anni post furorem non momentaneum, quod sit nulla, & presumatur facta à furioso, non obstante interuallum temporis per annum. Bertrād. conf. 48. n. 25. lib. 1. parte 2. late Menoch. 11. presumpt. 45. lib. 6. num. 59. Malcard. Concl. 825. n. 8. Contrarium Alex. conf. 86. num. 13. lib. 2. vbi, quod si longo tempore post furorem, si fiat ab eo, qui habuit dilucida interualla, tunc presumitur sanæ mentis, & conf. 147. n. 12. & seq. lib. 7. vbi dicit Io. de Imola sic concordare opiniones; quia si sit ex interuallum post annum valet, 12. alias secus, cum declaratione, vt ibi. Et tempus duorum mensium, vel plurium mensium, quo quis fuit fatuus, dicitur tempus continuatum, non momentaneum. Alex. d. l. confil. 141. num. 4. lib. 1. & conf. 86. num. 12. ver. unde dicit Bart. lib. 2. & conf. 147. numer. 8. 13. lib. 7. Tempus autem anni dicitur modicum in hoc proposito, quando fit actus post furorem intra annum. Alex. d. confil. 141. nu. 7. lib. 1. ver. plus dicunt. Bertrand. confil. 48. numer. 25. lib. 1. in 2. parte. 14. Contrarium, quod imo testamentum, vel alia dispositio facta ab eo, qui fuit furiosus, sed habebat dilucida interualla, valet, & presumatur factus tempore, quo erat sanæ mentis, in dubio. Soc. conf. 42. n. 9. lib. 1. Zabari. conf. 6. num. 9. & seq. ibi, venio ad secundum. Castran. d. l. qui testamento §. nec furiosus, nu. 3. ff. de testam. milit. Aret. in l. 2. numer. 2. ibi, sed istud repugnat. ff. de testam. Caltr. confil. 120. V. s. quodam processu, num. 2. lib. 1. l. al. conf. 178. nu. 3. lib. 2. clare Ang. confil. 135. Baccus Masuoli, in fi. Declarat; quia ad hoc, vt habes dilucida interualla probetur gessisse tempore sanæ mentis actus, sufficit probare per paucos dies ante fuisse sanæ mentis, sicut è conuerso. ita Bero. conf. 56. in fin. lib. 2. & declarat etiam Curt. Jun. conf. 104. circa 16. fin. lib. 1. Contrarium Alex. ex mente Anchar. & aliorum, quos al-

legat conf. 147. nu. 10. lib. 7. quod necesse est docere de sana mente tempore actus. Declarat; quia si actus ex omni parte est prudenter factus, & prudentis viri, presumitur à prudente; si vero in aliqua parte est sine prudentia, presumitur à fatuo. Alex. d. confil. 141. nu. 8. lib. 1. Bart. tract. de test. in ver. opposita prudentia, numer. 95. Bald. l. fin. sum. C. qui testam. fac. poss. numer. 1. vbi Ang. Caltr. numer. 3. Com. nu. 10. Roma. nu. 6. Alex. n. 3. qui dicit omnes in hoc concordare. Aretin. in tract. de testam. rubr. 63. gloss. 3. n. 3. Franc. in cap. 1. num. 33. de testam. in 6. Socin. conf. 42. in fin. lib. 1. Boer. dec. 23. num. 88. Alciat. reg. 2. presumpt. 18. Suarez. allegat. 1. nu. 2. Alex. conf. 147. num. 6. lib. 7. Intelligit secundum Bertrand. conf. 48. circa fin. ver. sed dicatur multi. lib. 1. parte 2. vt intelligatur de substantia actus, non de compositione; quia aperiretur via fraudibus, ex quo donatarii, & dolosi facerent actus cum dolo bene dispositos, etiam si in dilapidatione sonaret. Declarat; quia si actus est nocuus, & laeuius de se, presumitur factus in furore. Bart. in tract. de test. opposita, qui omnes sequuntur. Paril. conf. 87. num. 19. lib. 3. Menoch. presumpt. 45. lib. 6. num. 57. & 66. Malcard. concl. 825. num. 8. vbi licet dicunt, si actus erat conueniens sanæ meti in donatione. Alex. conf. 86. num. 13. lib. 2. Bertrand. conf. 48. num. 17. & 18. lib. 1. Paril. conf. 87. num. 13. lib. 3. maxime etiam considerato loco donationis, vt de vtroque Corne. conf. 69. nu. 28. cum seq. lib. 1. & quod si donauit bona sua, presumitur tempore furoris. Boer. dec. 23. nu. 64. Declarat; quia actus qui habet dilucida interualla, & donauit omnia bona sua, etiam neo, reueruato libi usufructu cum decreto iudicis, si tamen rebus deponentes de fatuitate tempore donationis, & deponentes de fatuitate; quia actus donationis est dilapidatio, maxime facta ex tunc, etiam si non habebat fatuus consanguineos; quia non debet priuare se dominio, absolute iudicatur fatuus, & donatio non valet. Alex. conf. 86. lib. 2. V. s. dubitationibus, nu. 10. & seq. 13. in fin. maxime n. 13. vbi quod in simili ita iudicatur Florentia. Vide tamē, quia actus donationis non probat, nec facit presumere furiosum donantem simpliciter. Paril. conf. 88. n. 29. & num. 46. lib. 3. Com. conf. 129. lib. 1. dec. 129. nu. 15. Dec. conf. 448. num. 13. qui pro validitate donationis consulerunt. Declarat Alex. d. conf. 83. lib. 1. themate, lib. 2. num. 12. ver. loannes de Imola, quod dupliciter lib. 7. conf. 147. & sic distinguit, quia si est probatus furor longo tempore actus factus post furorē probatum per longum interuallum presumitur in sanæ mente, si ita sonat actus; si vero modico tempore post presumitur durare fatuitas, & qui habet presumptionem contra se probare debet, & reperit conf. 86. V. s. n. 13. & 14. lib. 2. vbi dicitur iudicatur Florentia; & procedit etiam in eo, qui habet dilucidam interualla. Declarat, quando actus post longum tempus furoris effectus; quia tunc non presumitur durare furor, sed actus tempore dilucidis interuallis factus. Menoch. lib. 6. presumpt. 45. in fin. num. 16. & dicitur longum tempus in hac materia annus, quia per annum presumitur durare infirmitas furoris. Bertrand. conf. 48. n. 25. lib. 1. parte 2. quod intelligit Alex. d. conf. 147. n. 5. & 7. proinde, quando fecit modico tempore intra annum actus sanæ mentis. Declarat, quia si sunt examinati testes, qui interfuerunt actui, & non probant insaniam facientis, sed sanam mentem, dicitur probata sanæ mentis, vnde Corne. conf. 83. lib. 2. qui hoc ponit clarissime, licet ante fuerit dementis, & post; imo dicit, quod eo ipso, quod dicunt non vidisse fatum per eum, nisi quod sonet in sanam mentem, quod probatur sanæ mens, iunctis verbis Notarii, sanus, &c. Contrarium Alex. conf. 86. nu. 16. & 17. maxime ver. & eodem modo, lib. 2. Declarat, quia regula procedit, quando clare constat de furore procedente, licet si dubitatur. Gabriel. conf. 145. num. 7. lib. 1. Declarat, quando furiosus, vel demens fuit per longum tempus successiuum, non sic per accidens, & per momenta temporum. Mantica de coniecturis ultim. vol. lib. 2. tit. 5. nu. 6. & requirit, quod continuato tempore per annos, vel saltem per menses hoc sit probatum. Menoch. presumpt. 45. n. 6. ver. declaratur, lib. 6. Alex. conf. 86. nu. 12. & seq. lib. 2. Declarat, quia procedit regula, quando non probantur actus mediū facti sanæ mentis. Aret. in l. 2. n. 2. ff. de testam. Soci. conf. 42. nu. 11. lib. 1. Boer. dec. 23. n. 86. & 90. Declarat, quando actus factus ab habente dilucidam interualla sonat in sanam mentem. Curt. Jun. conf. 304. nu. 8. & 9. que in fin. Mantica vbi supra, in 4. limitatione; quia sicuti in furore nat in sanam mentem, non valet; quia presumitur tempore furoris, ita è conuerso, vt contrarium eadem sit disciplina, plene Menoch. lib. 6. presumpt. 45. n. 66. & seq. Declarat, nisi probetur de sanam mente tempore actus gestis, quia presumptio cedit veritati. Boer. dec. 23. n. 27. Corne. conf. 85. lib. 2. & dicitur de sanam mente consistere, quod testes, qui fuerunt presentes actui, nihil de fatuitate deponunt, vt per Corne. d. conf. 85. in primo dubio, lib. 2. sequitur Rimald. d. l. conf. 376. nu. 28. cum seq. lib. 4. Contrarium idem Corne. conf. 85. nu. 25. in fin. & num. 33. lib. 1. vbi, quod non probat sanam mentem testes

testes instrumentarij, nisi de sana mente deponant, & reddant causam scientia: sed loquitur in eo, cui iam datus erat tanquā factus curator. *¶* Declara de conuerso, quia donatio facta ab eo, qui fatuus habebat dilucida interualla, valet, si probatur, q. tempore donationis erat sanæ mentis, & dispositionem fecit conuenientem sanæ menti. *Corn. conf. 85. lib. 2. per tot.* vbi loquitur in testamento quod plus est, & mirabile, si fatuus vere, & demens non probatis dilucidis interuallis faciat actum conuenientem homini sanæ mentis, vel contractum, aut testamentum, valet, & substat, ut per plura corroboret Mantica. *de coniect. ult. vol. lib. 2. tit. 5. n. 7. & seq. versic. tamen illud dicitur.* *¶* Et quod dicitur in donatione, idem est in alio contractu damnofo, prout alienationis immobilitum absq. necessitate. *Ruin. conf. 67. n. 10. lib. 1. plene Paris. conf. 87. lib. 3. per tot. maxime num. 17.* *¶* Declara, quia phrenetici melancholici dediti nunquam habent dilucida interualla, quia licet aliqua recta dicant, vel faciant, semper durat phrenesis, ut per Menoch. *conf. 82. n. 232. & seq.* *¶* Contrarium tenet idem Menoch. *lib. 6. presump. 45. in princ.* vbi ponit verba Cornelii Celsi. *num. 3. & seq.* *¶* Vide, furiosus semel semper furorem habere presumitur. *Concl. 550.*

Furiosus, ad quorum fauorem, & pro quibus scripserunt plures celebres Doctores, videlicet pro furore. *Concl. 545.*

¶ *Arms. allegat. 25.* disputat hic primo, *n. 2.* vbi, quod quis probatur furiosus, eo quod faciat actus furiosorum, & fatua loquatur, quando fuit datus curator, tanquam furiosus, tunc qui dicit sanæ mentis, debet probare, vbi plena apost. in *ver. furiosus*, dat modum probandi furorem, & loquitur, quoad professionem emissam. *¶* Petrus de Anch. *conf. 5. Pro parte nobilis. n. 9. & seq.* ponit tria signa; infana loqui, lapides proicere, & erga famulos esse terribilem; & loquitur in mutuo facto furioso, ut per modum excipiendi debeat absolui furiosus, quia ad comodum furiosi tendit exceptio, vbi *n. 14.* quod præferatur præscriptione, & loquitur in obligatione mutui. *¶* Bald. *conf. 45. ecce formati. lib. 3. per totum.* vbi tunc furiosus ab homicidio, quia dicit furiosum non delinquere, & si constat esse furiosum, debet absolui, quia dicitur homicidium casuale in furioso, si est dubium, debet pronunciar super furore, vel non furore, alias iudicium esset nullum, quia legitimandæ sunt personæ ante omnia, & quia causa furoris est causa litatus, & furiosus habet priuilegium infantis, pupilli, & minoris. *¶* Ang. *conf. 135. P. auisus, per totum.* vbi, quod exceptio fatuitatis eius, qui fecit testamentum, non impedit executionem testamenti, quia talis exceptio requirit altioris indaginem, nisi excipiens haberet promptam probationem, & dicit, qui vult probare furorem, vel dementia ad infringendum actum, debet probare de tempore actus, nec sufficeret probare ante, & post, & q. est necesse articulare, & probare actus inferentes furorem, vel dementia. *¶* Fulg. *conf. 212.* consiluit super furore Aloyfii Iustiniani nobilis Venetici, quia furiosus effectus annorum 80. talis sit iudicandus, quia ante mortē sine rabie semper inuocabat diabolum, & volebat parere aliquibus, cum quibus habuit differentias, ad cantum puellarū canebat, & pulfabat manibus, verba iniuriola aduersus nobiles proferebat, quendā iuuenem insecutus est gladio, & consiluit matrimonium nullum, & testamentum, & legata in filios facta nulla. *¶* Alexand. *conf. 141. Ponderatus, lib. 1.* vbi dicit probari fatuum etiam per testes singulares, quando probatur, quod faciebat actus necessario inferentes furorem, prout proicere lapides, & panem, q. tenebatur ligatus in domo, quod fatue loquebatur, & extra propositum, & deridenda per vias more infanorū loquebatur, & q. a cognoscentibus, & vicinis habebatur pro fatuo; ideo concludit, quod testari non potest. *nu. 2. & 3.* vbi, quod licet haberet dilucida interualla, non præsumitur sanæ mentis tempore testamenti, q. instituit extraneū, & substituit post filium, & habebat proximiores pauperes, quia homines sanæ mentis non solent in domibus alienis testari, prout iste, & non statim notario rogato, quia agitur de suo honore, quia rogatus testamentum, *n. 8. & seq.* *¶* Idem Alex. *conf. 86. Visi dubitationibus, maxime n. 15. & seq. lib. 2.* vbi, quod sufficit probatio fatuitatis, quia præsumitur actus gestus post factus a fatuo, *n. 13.* & quod ita ipse iudicauit Florentia, dum esset assessor, & quia donatio est dilapidatio, maxime facta extraneo, & loquitur, q. extabant testes, quod tempore donationis erat sanæ mentis, & alii, quod fatuus. *¶* Idem Alexan. *conf. 147. Viso themate, lib. 7.* vbi, quod fatuus, cui datus fuerat curator tanquam fatuo, si contraxit matrimonium, & confessus est habuisse dotem cum decreto iudicis, licet dotem non haberet, non potest valere vt donatio, etiā si haberet dilu-

cida interualla: quia præsumitur continuare in furore, non obstante, quod haberet dilucida interualla: quia actus sonat in fatuitatem, cum sit donatio. *¶* Corn. *conf. 69. lib. 1. nu. 25. & seq. ver. nuntur.* etiam loquitur in furioso, qui donauit turrim, & ciura sua consanguineæ asserens se non esse furiosum, & non indigere curatore, & vnus ex testibus instrumentariis deponit, q. erat sanæ mentis tempore donationis, & alii duo non dicunt; neq. de sanæ mente, neq. de non sanæ mente, & multi alij testes deponunt de sanæ mente; tamē contrarium concludit, quia multi testes deponunt ipsum ante fuisse furiosum, & q. appellabatur *Gion. mmi. paz. 20.* id est, *Ioannes fatuus.* & communiter reputabatur furiosus; & quia sibi tanquā furioso fuerat datus curator, quia donatio est dilapidatio, & verba Notarii nihil probant in donatione, quod sit sanæ mentis, quia de hoc non fuit rogatus.

Furiosorum actus validi, pro quibus scripserunt celebres Doctores plures. *Concl. 546.*

¶ *Ar. d. 1. Zab. conf. 56. In elucidatione premisi,* vbi, quod valet instrumentum mutui factum ab eo, qui probatus est fatuus cum dilucidis interuallis, quādo concurrat probatio, q. habebat dilucida interualla, & constat ex aliis instrumentis, & sententiis, quod fecit obligationes, q. tunc debet dari instrumentum, in quo Notarius dicit, quod sponte ex certa scientia, nisi ex aduerso probetur de furore tempore obligationis. Contrariū hoc casu Anch. *conf. 5. n. 9. & seq.* *¶* Alexander de Neuo. *conf. 37. Non figurabo casum,* vbi tunc testamentum factum a muliere, quia dicebatur infana eo, q. communiter reputabatur pro infana ab omnibus, vt erat probatum; item quia frater eius, qui eam heredē instituit, disposuit, quod nō posset illa testari. *sendo priua d. intellecto.* id est, *cum sit mente capta;* nam respondet ad ista, quod communis reputatio nihil releuat, quia constat de veritate, quia gubernabat pueros, percipiebat sacramenta, frequentabat Ecclesias, audiebat Missas, prædicationes, & diuina officia, custodiebat virginitatem, bonos mores seruabat, cibum, & potū in modica quantitate sumebat, & bona sua custodiebat; ad secundum dicit, quod frater loquitur per gerundium futuri temporis, quod importat conditionem, item q. non statim fratri in hoc. *¶* Barbat. *conf. 59. lib. 2.* vbi consiluit pro validitate professionis emissæ in manu superioris, qui non permisisset fatuum, vel furiosum, aut dementem profiteri; item qui habebat dilucida interualla in omni casu, & professio longo tempore emissā sonat in sanā mentem, & actus in totum sonans in sanā mentem, & prudentia, denotat facientē esse sanæ mentis, accedente maxime deuotione personæ. *n. 6. & seq. vbi latissime.* *¶* Cornueus *conf. 219. lib. 1.* quod valet donatio facta ab eo, qui dicitur mente captus, & sanæ mentis, vbi ponit dicta testium pro vtraq. parte, & dicit magis attendi debere probationem pro sanæ mente, quā pro dementia, pro instrumento, quā contra instrumentum, maxime stante decreto iudicis, pro quo præsumitur, & quia do nans sibi referuauit vsum fructum, & donauit bene merenti. *¶* Idem Corn. *conf. 85. Reperito, lib. 2.* vbi, quod valet testamentum fatui, seu mente capti, quando probatur per duos testes, quod tempore testamenti erat sanæ mentis, quia interrogatus respondebat ad propositum, & prudenter, quia quicquid sit probatum ante, quod esset mente captus, illa probatio inducit præsumptionem solum, quod etiam tempore actus esset mente captus: sed probatio veritatis, quod esset sanæ mentis, facit cessare præsumptionem; ergo sine dubio valet testamentum, & *n. 5.* dicit, quod causa sufficiens scientiæ est, si testes dicant, quia viderunt gesta ab eo, tam ad probandam fatuitatem, quam sanam mentem, & quod maxime etiā adiuuant verba Notarii in isto casu, qui dicit, *sanus mente.* *¶* Idem Corn. *conf. 216. In causa vertente, lib. 3. nu. 13. & seq.* vbi, quod valet testamentum eius, qui fuit mente captus post testamentum, & ei tanquam mente capto fuit datus curator post actum, quia nisi probetur furor, vel dementia ante actum, vel tempore actus, non præsumitur ante, quia quilibet præsumitur sanæ mentis, & ex presenti non præsumitur in præteritum mente captus, vel furiosus, maxime, quando testamentum & rite, & recte est conditum, & assertio Notarii adiuuat multum eo casu. *¶* Socin. *conf. 42. In casu restitutionis, per totum, lib. 1.* dicit cum, cui bona fuerunt restituta, de quibus in inuentario, non esset mente captus, & propterea instrumentum restitutionis validum, quia licet testes de fatuitate deponant articulum verum, quia dicebat deridenda, & insipientiū, & non conuenientia sanæ menti faciebat, & quod volebat appellari *il paz. 20.* id est, *fatuus;* & dicit, quod istud est indicare, quia debent testes deponere de actibus inferentibus, vt iudex possit iudicare, alias sine causā scientiæ non probant, quia dictum a causā restringitur, & quia plures testes sunt pro sanæ mente, & quia exercebat artem sanæ conti-

continue, habebat uxorem ex honestis familiis; & ideo pro instrumento presumitur, maxime, quia habebat dilucida interval-
la, & instrumentum longe post fatuitatem est factum, & non sonat
in dilapidationem, vel insaniam. *¶* *Deci. conf. 4.48. Vis tota*, vbi sub-
stinet donationem omnium bonorum, reservato usufructu, ex quo est
presumendum pro sana mente, & magis creditur testibus pro sa-
na mente; secundo, quia, pro instrumento, & Notario presumitur;
tertio, quia interuenit decretum superioris cum causa cognitione;
quarto, quia non habebat donans filios, & est facta beneme-
renti cum reservatione usufructus; quinto, quia in dubio, pro reis;
quia fuit exequuta, & pro actu valido presumitur; ad contraria res-
pondet, quod testes probantes furorem, vel mente captum fuerunt
instructi; ideo suspecti non probant; item quia deponunt per pre-
meditatum sermonem; ideo non probant; & quia non verisimilia
deponunt; & quia sunt omnes tres testes examinati inter se con-
iuncti; ideo conscius de subornatione, & iudex potest non adhibere
fidem, & quando sunt suspecti, dicta eorum sunt cauillanda; &
quia non reddunt causam scientie, prout tenetur etiam non inter-
rogati, secundum communem opinionem; & quia testes pro sa-
na mente sunt presbyteri, praefati, & magis in specie deponunt.
¶ *Parisi. in eodem casu consuluit per eandem rationes conf. 88. lib. 3.*
¶ *per tot.* ¶ Furiosus carens omnino intellectu acquirit ex mutuo fac-
to, & idem, si recipiat mutuum, si pecunia versa est in utilitatem
furiosi. *Castren. conf. 120. Viso quodam, col. 2. n. 1. lib. 1.*

Furiosorum actus nulli, pro quibus consuluerunt plu- res Doctores. Concl. 547.

MENTE captus, qui propter senectutem effectus est insanus,
vel demens, seu amens, carens intellectu; quia vendidit bo-
na sua, sed viliori pretio, seductus ab emptoribus, qui cum blandi-
tijs adduxerunt, & potationibus vini in hospitibus, furioso equipa-
rari dicitur. *Fulgos. conf. 79. Quidam ser Ventura, per totum*, vbi dicit
duplicem competere actionem, vel hypothecam ab iis, quibus
bona sunt obligata, vel dato curatore ipsi amenti competit nullitas
contractus, vel etiam ex dolo emptorum potest rescindi ven-
ditio, licet non adit latio ultra dimidiam. *¶ Alexander conf. 86.*
Visis dubitationibus, lib. 2. per totum, qui loquitur in mente capto, qui
donauit extraneo omnia bona sua, reservato sibi usufructu, & in-
teruenit decretum iudicis, & licet donans non haberet agnatos,
dicit, quod debuit testari ad pias causas, vel prout volebat; quia dona-
tio omnium bonorum est dilapidatio; & ideo cum esset probatum
de dementia; quia n. 10. dicit, quod fatua loquebatur, & deridenda per
vicos, prout fatui, & dicebat a finem suum esse bouem, & dum ef-
ferret Ferraria, dicebat se esse in pratis post bestias, proiciebat lapides
per vias, & habebat memoriam inordinatam; & ideo concludit
donationem nullam, non obstante, quod haberet dilucida inter-
ualla; quia cum fuerit demens per plures menses, presumitur
demens, & depositio Notarii, & iudicis, quod non fecerit actus
dementiae tempore donationis, sed signa sanae mentis, non releuat,
quia ex actu provenire potest laus, vel opprobrium, nec vnus co-
sanguineus admittitur; quia est suspectus. *¶ Idem Alexander conf.*
54. Ad quæstionem, lib. 1. vbi, quod mulier demens, & insana non potest
contrahere matrimonium spirituale, neque temporale; quia non
habet consensum, & procedit, siue furiosus sit, siue mente captus,
& probatur, si tempore matrimonij, vel ante, & postea confue-
rat habere sermones furiosorum, seu mente captorum; idem, si
probatur, quod omnes sui consanguinei habebant pro furiosa,
vel quod pater habebat eam pro furiosa, vel quod publice, seu
communiter habebatur pro furiosa, vel quod visa est proiice-
re panem, & lapides more furiosorum, vel si probetur, quod nescit ex-
primere, quid velit, vel si probetur, quod memoriam ordinatam
non habeat, licet hoc vltimum de se sufficere non paret, & istos
modos ponit relative *Decius conf. 86. n. 7. & istud conf. Alex. du-*
plicatur lib. 6. conf. 3. ¶ Idem Alex. conf. 92. Viso, & opportune, nu. 15. &
seq. lib. 5. vbi, quod ad probandam alienationem nullam factam a
furioso demente, & ebrioso probat talem; quia faciebat actus fu-
riosi, & ebriosi demensis, verberabat matrem, & offendebat alios
de domo; & quia alienauit bona plurima pro libris 176. postea
reemit partem tantum pro libris 150. vbi *Alexand. concludit*
communem, quod semel furiosus, licet habeat dilucida inter-
ualla, presumitur tempore furoris contraxisse, quando contra-
ctus non est prudentis viri. *¶ Idem Alexand. conf. 147. lib. 7. n. 4. &*
seq. vbi dicit non valere confessionem dotis sine numeratione
factam ab eo, qui erat furiosus, seu mente captus; quia talis con-
fessio est donatio, & dilapidatio; ideo licet haberet dilucida in-
terualla, debet probari, quod tempore confessionis esset sana men-

tis, & reprobat testes plures, quod non probent; quia de poten-
tes de sana mente non probant, nisi dicant, quod non possit fecisse
actus furoris, quin scirent, quod solum deponunt, quod non vi-
derunt facere actus furiosorum, & illud est *conf. 81. lib. 2. f. Ancha. 6.*
conf. 83. Visis diligenter, vbi, quod mente captus, & minor, qui pro-
dote uxoris fratris sui se obligauit cum curatore, & decreto iudi-
cis, & iuramento, non obligatur; quia caret consensu, nisi quate-
nus pecunia recepta probetur conuersa in utilitatem, vel eam
non presumitur in demente, & mente capto, & ad decretum iu-
dicis, stante fatuitate, quod sit nullum; quia praetermissis inque-
re necessaria. *¶ Corne. conf. 73. lib. 1. vbi*, quod non valet testamen-
tum mente capti, licet probetur, quod erat sana mentis, & non
sanæ, & testamentum sit recte dispositum; quia instituit filios sub-
stituit agnatos proximiores, & bene omnia pro anima disposita,
ex quo constat, quod fecit omnia ad suggestionem Notarii; quia
vacillabat instituendo vnū pro alio, & legabat fratri suo iam mor-
tuo, & uxori Paganellæ, quæ erat vxor, & alia extraproximis;
ideo arguit pro validitate primo, secundo pro nullitate, tandem
in ea insitit remittens arbitrio iudicantis. *¶ Idem Corn. conf. 8.*
Visa dicta repudiatione, lib. 2. vbi, quod repudiatio facta a mente ca-
pto non valet, licet haberet dilucida intervalia; quia repudiatio
est nocua, & licet primo dicat non probari furorem, vel dementia-
tiam, nisi testes deponant signa inferentia, & hii reddunt causam
scientie; quia non sufficit, si dicat, *vidi fatuum*; tamen contrarium
tenet, quod deponunt vidisse longo tempore, vel quod sunt vicini; quod
sufficit ratio, *sum vicinus*, maxime, quod vti dementi fuit datus cura-
tor, licet post actum; quia infert etiam in praeteritum, sequitur *Dec.*
conf. 86. n. 7. ¶ Idem Corn. conf. 22. Visis nonnullis, per totum, lib. 4. vbi
consuluit, quod testamentum mente capti sit nullum; quia fuit
probatum, quod testator, dum Notarius scriberet testamentum,
expuebat in faciem Notarii, & dum vxor apponeret vinum pan-
num, ipse leuabat, & expuebat illi in faciem; ite vacillabat, & per-
fecto testamento dicebat se non esse testatorem; & quia pater in-
rat quasi insanus; & quia ex se nihil dicebat, nisi interrogatus, &
Notarius pluries dixit: *Obine ache voi sete condotte, a me pare, che*
costui non sia in cervello. id est, heu mihi, quo res tecum recidis, mihi vi-
detur mente captus, vel, desipere. *¶ Idem Corn. conf. 319. lib. 1. per totum.* vbi,
quod testamentum eius, qui dum interrogaretur, sibilabat more
venantium, vel respondebat nihil, vel affirmative, quod sic dicit
nullum, quod instituit extraneos, & in alio testamento prius solen-
ter condito instituerat venientes ab intestato, quia licet testes ali-
qui dicant de sana mente, etiam instrumentarij, & alij etiam instru-
mentarij de non sana mente, testamentum non valet; quia scilicet
probatur, quod si non erat alienatus in totum a mente, saltem erat
adeo facilis ad inducendum, ut diceret velle omnia de facili, quod
testamentum est nullum, ita n. 13. & seq. maxime, quando constat,
quod non a seipso, sed ad interrogationem alterius respondit,
quod sic. *¶ Dec. conf. 86. Viso puncto*, vbi mente captum dicit, quem
pater talem reputauit, puta si pater heredem instituit filium alie-
rum, & huic alimenta reliquit, non alia ratione presumitur, nisi
quia erat mente captus, & quia tanquam tali fuit datus curator.
Vnde non valet renunciatio facta patri, & matri; quia dato cura-
toris de presenti arguit etiam in praeteritum, n. 7. vbi allegat *Corn.*
conf. 21. lib. 2. ¶ Idem Dec. conf. 112. In presenti consiliatone, vbi in
principio dicit iuuenem mente captum non potuisse contrahere
matrimonium, si maxime probatur; quia fuit in ebrietas, & in-
suis, cum non esset par conditionis sibi; ideo consuluit, quod li-
cet propter difficilem probationem non constet de tali ebrieta-
te, & dementia, quæ annullat matrimonium, saltem subest causa
legitima, ut Papa dispenseret, & separaret tale matrimonium non
consummatum.

Furiosus delinquens non punitur, & quando secus. Concl. 548.

FURIOSVS delinquens non debet puniri. *leg. infans. ff. ad leg. 1.*
Cornel. de fidei. Bald. consil. 345. Ecce formati, per totum, lib. 3. vbi
quod habet maiora priuilegia, quam habeat minor, circa finem,
plenissime *Menoch. consil. 82. num. 199. & multis sequentijs*, vbi
plura adducit, & communem dicit *Clar. in §. fin. quest. 60. num. 7. ver. item quæro*, *Jacob. Nouel. tract. de defensor. reo. num. 37. ¶ Con- 1*
trarium seruatum fuisse in eo, qui vulnerauit Principem, & in eo,
qui in aula Principis aliquem interfecit, vel vulnerauit. *Clar. d. §.*
fin. quest. 60. n. 7. ver. contrarium, qui tamen non laudat penam pro-
pter locum, sed propter personam Principis offensam excusat. *¶*
Et quod in atrocissimis delictis etiam fatui puniantur morte, ne
talicia delicta remaneant impunita, plene *Marfil. in leg. 1. num. 18. &*
seq.

seq. vers. sed praedicta possent. ff. de fidei. vbi dicitur, quod & bruta, quae
carent ratione, propter atrocitatem delictum interficiuntur, & licitum est
insequere in eadem in atrocissimis. ¶ Amplius, quia etiam in crimine
lese maiestatis paritur furiosus. Oldrad. conf. 210. n. 2. vers. in quo
lesae maiestatis paritur furiosus. ¶ Et extendit etiam in crimine lese maiestatis diuinae,
& sic ab heresi, & omni pena, & omni delicto, quia caret consen-
su, & intellectu, lene Menoch. conf. 82. n. 199. & seq. maxime n. 210.
¶ Amplius, quia furiosus vulnerans, vel interficiens aliquem non puni-
tur morte, nec contra eum potest fieri inquisitio, neq. processus,
neq. condemnatio de homicidio, plene Bald. conf. 345. Et forma-
ta apparet per totum, lib. 3. vbi dicitur omnia nulla, & reuocanda, & q.
admittitur consanguineus furiosi ad tutelam tanq. curator, etiam
si non confect inuentarium, neq. alia solemnia. ¶ Extendit, quia
furiosus non punitur ex facili legio, neq. ex quocunq. alio delicto;
quia sanis furore suo torquetur. I. diuus, & Longinus. ff. de offic. praesid.
Decian. tract. crimin. tit. de excusat. ror. c. 34. n. 48. & seq. vbi idem di-
citur in ebrio, dormiente, allegat Marfilum in praxi. §. opportune, n. 6.
& requiritur infans, qui non punitur. I. infans. ff. ad leg. Corn. de
suar. late Gomez. de delict. c. 1. n. 70. & seq. ¶ Extendit, ut procedat
amplius, etiam si furor sit apprensus, & existens, siue latens, dum-
modo existens; quia probato furore non potest puniri, quia non
9 delinquit. Bald. d. conf. 345. n. 2. ver. ecce ergo, lib. 3. ¶ Extendit, quia non
10 etiam incurrit in irregularitate. Bertrand. conf. 48. lib. 1. parte 2. ¶ Am-
plius in tantum esse verum, q. furiosus ex delicto non punitur, ut
quandoque opponatur de furore, si est notorius furor, ex mit-
to omni pena; si vero non est notorius, facta probatione debet
prius pronuntiari super furore, antequam procedatur, alias processus
¶ si est nullus. Bald. d. conf. 345. n. 2. & seq. lib. 3. Vide, Incidens & emer-
11 gens, quid sit, & qualiter super copronunciatur. Concl. 70. ¶ Amplius, quia
is qui sanis mentis deliquit, & postea efficitur furiosus, non potest
¶ puniri, communem dicit Clar. d. §. fin. q. 60. n. 7. ver. aut vero tempo-
12 re ¶ Extendit, ut procedat, etiam si infamia superuenit post factam
inquisitionem, & perfectum processum super delicto; quia adhuc
non potest condemnari. Clar. d. q. 60. n. 7. circa med. vbi, quod ita fuit
iudicatum. ¶ Declarat, quia is, qui effectus est furiosus post delictum,
non punitur pena ordinaria corporali, sed bene in pecuniariam,
& in confiscationem bonorum, communem dicit Clar. d. §. fin. q.
13 60. n. 7. ver. hoc tamen. ¶ Extendit, etiam si effectus sit furiosus post
sententiam, quia non debet exequi sententia, communem dicit
14 Clar. d. §. fin. q. 60. n. 8. vers. sed quare. ¶ Limitat, quando superuenit
furor post delictum; quia punitur extra ordinem. Iacob. Nou. in
tract. de defens. ror. n. 38. & seq. & hanc esse communem, & magis
¶ communem dicit Ias. in lex facta, colum. penult. ff. de vulg. & pupill. ¶
15 Contrarium per plura, quod possit puniri pena ordinaria, sed bene
debet expectari, quod sit infans intellectus. Gomez. de delict. c. 1.
n. 7. ver. sed is non obstantibus, vbi, quod si non constat ante, vel post
furem, consulitur Princeps.

Furiosus & mente capti habent multa priuilegia. Con-
clus. 549.

1 A EQUIPARANTVR ¶ minoribus, imo maiora habent priuile-
gia; ideo restituuntur in integrum, prout minores, aduersus
confessionem delicti, licet non aduersus delictum; quia casu di-
cuntur delinquere. Bald. conf. 345. circa med. lib. 3. ¶ Contrarium,
quod nulla lex dicit, quod fatuus restitui debeat. Bald. consil. 213.
2 Casus talis per totum, lib. 3. ¶ Declarat, quia contrariu procedit in sola
transmissione; secus in aliis; quia furiosus bene habet priuilegia
minoris, sed minor non transmittit, nisi sit suus, vel agnouerit cu-
3 rator; ideo idem erit in fatuo. Baldus d. conf. 213. per tot. ¶ Extendit,
quia aequiparatur furiosus, vel puer captus pupillo, imo potius
infanti; ideo quicquid videt, ignorat, sicut infans, & contra eum
non currit praescriptio, sed dormit, sicut nec currit contra infan-
4 tem. Ita de Montesperello conf. 181. in r. furorem, per tot. ¶ Furio-
sus & mente captus ita succedit patri & matri, etiam alius. Decius
5 conf. 86. v. §. puncto, n. 7. ¶ Declarat, quia mente captus succedit trans-
versalibus, & prout alii sanae mentis, secundum gradus praeroga-
tuum, & curator illius legitimae datus poterit petere bonorum
possessionem; sed tamen si ipse mente captus decedit, portio ipsius
debetur ei, qui successisset in totum, si mente captus non fuisset in
medio, ita Abbas conf. 86. in questione, quae videtur, col. 2. ver. ex his co-
6 cludat, lib. 1. Vide, Affictio non est addenda afflictio. Concl. 240. Vide,
Delinquentes puniri non possunt multi. Concl. 188.

Furiosus semel furem habere praesumitur.
Concl. 550.

1 FURIOSVS ¶ semel per aliquot menses praesumitur in furore
perferuere. Alex. conf. 141. n. 4. lib. 1. Mantica de coniect. vlt. vol. lib.
Tom. 4.

2. tit. §. n. 6. vbi ponit plures casus, & dicit hanc eodem ex Praeposit. *
in dilectus, col. 2. de sponsalibus. Curt. Jun. conf. 151. n. 7. vbi *
Alex. conf. 86. lib. 2. & conf. 92. n. 16. lib. 5. Menoc. tract. de praesumpt. lib.
6. praesumpt. 49. n. 59. Malcard. concl. 82. 4. ¶ Extendit in tantum quod 2
testamentum, vel alius gestus actus per ipsum semel furiosum praes-
sumitur a furioso factus, & non valet, qn per multum tempus proba-
batur fuisse ante furiosum. Mantica vbi supra. ¶ Extendit, etiam si 3
probaretur, quod loqueretur sapienter, & ad propositum; quia etiam
furiosus quandoq. prudenter loquitur. Corn. conf. 69. nu. 12. lib. 1.
Menoc. conf. 83. n. 133. & 134. Bertrand. conf. 48. n. 32. Suarez. alleg. 1.
n. 19. ¶ Extendit, etiam si essent probata dilucida intervalia, nihil 4
ominus opus est probare sanitatem mentis tempore actus gesti.
Vide supra, Furor si est probatus, quamuis furiosus habeat dilucida inter-
ualla &c. Concl. 544. vbi, qualiter probentur dilucida intervalia. ¶ 5
Amplius, quia necdum furiosus longo tempore praesumitur perse-
uerare in su. ore, sed imo furiosus longo, vel longissimo tempore
ex praesenti praesumitur semper furiosus in praetertitum, si non co-
stat de sana mente aliquando; quia qn status praesens potest con-
currere cum statu naturali, ex praesenti praesumitur in praetertitum,
lare Alexan. conf. 92. v. §. n. 23. & 24. vers. praeterea, lib. 5. vbi apostil. in
verb. praesenti, citat Alciat. de praesumpt. reg. 2. praesumpt. 26. licet ibi Alex-
and. n. 21. ver. consulo, dicat melius esse, quod concludatur per testes
de initio furoris. ¶ Limitat, quando per breue spatium temporis fue-
rit furiosus; quia tunc non praesumitur durare post longum tem-
pus: ideo gesta a tali, qui probatur per modicum tempus furiosus,
valent, si post longum tempus gesta sunt, ita Mantica de coniectur.
vlt. m. vol. lib. 2. tit. §. n. 6. allegat Socin. conf. 42. n. 8. lib. 3. Curt. Jun.
conf. 51. n. 7. Menoc. lib. 6. praesumpt. 45. n. 62. ¶ Extendit, qn proba-
tus est furor solum quoad aliqua, & non quoad omnia; quia tunc
non praesumitur perseuerare. Mantica d. tract. de coniect. vlt. lib. 2.
tit. §. n. 6. ver. sed tamen ista conclusio. ¶ Declarat, quia controuertitur 8
hac conclusio, an semel furiosus praesumatur talis, ita ut actus ges-
tus praesumatur ab eo, vel sanae mentis factus, Alex. plene d. conf.
92. v. §. n. 16. & seq. lib. 5. dicit, quod si quis fuit furiosus semel per
plures menses, praesumitur furor durare, nisi probetur contrarium,
& hac est communis opinio; si vero furor fuit semel ex accidenti, *
vel ex modico; tunc non praesumitur durare, & n. 17. dicit, q. Bar-
tol. ita debet intelligi, quia ita loquitur in l. 2. ad fin. ff. de bon. poss. infan.
& furios. & qui cum aliter intelligunt, male intelligunt. ¶ Imo plus 9
dicit Alexan. d. conf. 92. n. 18. & seq. ver. fortius dixerunt. lib. 5. quod si
probatum est aliquem furiosum, & e converso aliquando fuisse
sanae mentis, si facit actum, praesumitur in furore, non in sana men-
te fecisse, quoad ille actus non conuenit homini diligenti, prout
si vendit, & emit cum dispendio, allegat Ancharr. conf. 5. & plures.
Vide aliquid per Malcard. Concl. 360. Fatuus aliquo tempore, vbi se
ipsum citat in multis locis. Vide, Furor si est probatus, quamuis furio-
sus habeat dilucida intervalia, actus praesumitur factus tempore furoris.
Concl. 544.

Furiositas, & consilia facta pro furore. Concl. 551.

1 BERTRANDVS ¶ consuluit donationem factam a furioso non va-
lere; signa autem furoris sunt; quia de die, & nocte ibat, p vias
proiebat lapides, vulnerabat, sine causa nudus ibat, & deriden-
da loquebatur, & multa alia; quia voluit se suspendere, de quibus
conf. 48. num. 21. lib. 1. in 2. parte, & huic erat interdicta administratio
bonorum per dationem curatoris, n. 14. & seq. & n. 24. in fin. ver. addo, &
donauit curator, qui obtinuit eidem dari tanquam furioso, & erat
extraneus, & donator habebat fratrem, & matrem magis indigen-
tes, n. 26. & seq. ¶ Alex. conf. 141. quod testamentum secundum sit
nullum a furioso, qui proiebat lapides, panem, tenebatur liga-
tus, fatuus, & abiq. proposito loquebatur, & deridenda more in-
sanorum loquebatur, & a vicinis demens estimabatur, n. 2. & da-
tus fuit curator, num. 4. extraneum substituit filio, qui non erat de
agnatione, nu. 8. vbi, quod in domibus alienis non fit institutio, &
num. 11. petiti medici de fatuitate deponebant.

Furtum quid sit, & quid rapina, & in quibus differant.
Concl. 552.

1 FURTVM ¶ est genus respectu rapinae. Roma. conf. 150. n. 3. in fin.
ver. tertio principaliter. ¶ Furtum proprie cadit in rebus mobilibus,
non autem in immobilibus; rapina vero in rebus stabilibus. Oldrad.
conf. 199. in fine. ver. circa secundum, vbi, quod pro furto, vel rapina
non copetit interdictum vnde vi, & sic spolium; quia requiritur
deiectio ex re ipsa. Roman. conf. 154. in princ. & conf. 150. ¶ Et in qui-
sitio formata super furto de re stabili non procedit, etiam si veni-
ant

ant fructus petecepti quia si non exprimitur qualitas furti, videlicet contrectando fructus animo lucrandi; debet sequi absolutio. Rom. conf. 144. Inquisitio, in prin. ubi plenissima apost. in ver. 10. Andr. 4. quæ citat in finitio concord. Et quod differant furtum & rapina, patet; quia actio furti durat 30. annis, actio vi bonorum raptorum durat anno, quoad penam. Rom. d. conf. 144. in fin. n. 3. vers. sed de iure communi, & conf. 150. Imo, quod rapina respectu fructuum dicatur furtum, quoniam sunt illius, cui fit rapina; secus, si esset missus in possessionem ex primo decreto; quia neque possidet, neque facit fructus suos; ideo dominus rei non dicitur committere furtum; quia in re sua non cadit. Rom. d. conf. 150. In propofita, in prin. Et dicitur rapina improbitum furtum. Rom. d. conf. 144. in prin. n. 2. & q. rapina veniat in cumulatione furtorum, ut si quis fecerit duo furti, & una rapinam, possit suspendi, prout si tria furti fecisset. Boff. de furtis, n. 23. Differunt autem furtum, & rapina; quia rapina non potest fieri ei, qui non possidet, secus in furto clandestino, & ideo requiritur probatio possessionis, ut rapina habeat locum. Bald. conf. 98. Ego presuppono lib. 5. Rapina requirit dolum; ideo si fiat ex iusta causa, quæ excusat à dolo, imò iniusta causa excusat, ut non sit punibilis. Rom. d. conf. 150. n. 2. & 3. ubi apost. in ver. iusta. Vide, Rapina quid sit. Concl. 3. Proprie furtum est contrectatio rei alienæ fraudulenter, & animo lucrandi inuito domino, & ubi non convenit hæc definitio, non cadit furtum, plene Marfil. conf. 40. n. 12. & seq. & est text. in l. 1. ff. de furtis. Rom. d. conf. 144. Inquisitio, in prin. Alex. conf. 127. Vbi inquisitione, n. 8. lib. 4. quod est Vincentii Palaeotti, allegat. d. l. 1. ff. de furtis, & subscenperunt Alexand. conf. 128. & Ant. de Prato veteri conf. 129. eodem lib. 4. ubi late idem, in prin. Et differunt, quod is, qui subripuit scripturas ad suasionem alterius, quæ non afferunt sibi commodum, sed causa vendendi, & accommodandi alteri habet interesse, vel si ipse subripiens habet interesse, non dicitur committere furtum, neque suadens, sed tenetur iniuriarum actione, ita plene dicit tres consules Vincentius Palaeot. inter consilia Alexand. conf. 127. Alex. conf. 128. & Ant. de Prato veteri conf. 129. lib. 4. ubi multa congerunt ad hoc. Idem, si quis esset creditor alterius, à quo non potest satis fieri, si aliquid suo debitori subripuit, ut sibi satis fiat, non committit furtum, quia non animo lucrandi. Alex. d. conf. 127. n. 8. lib. 4. & conf. 135. num. 2. lib. 3. & Ant. de Prato veteri, cuius est consilium Alexand. 129. Pulchre, n. 4. ver. tamen concludit lib. 4. ubi apost. in ver. d. bitum. citat Capol. conf. crim. 26. n. 15. & seq. qui hoc confirmat plene. Idem, si quis deleat instrumentum alienum animo lucrandi, quia erat contra delentem, committit furtum, secus, si deleat sine lucro animo iniuriandi, quia tenetur actione iniuriarum. Alexand. d. conf. 127. n. 9. ver. accedit lib. 4. Vide tamen singularem text. in l. si quis servo. C. de furtis. ubi furtum etiam fit de re domini ipso volente in odium corruptentis servus. Proprie autem furtum est contrectatio rei alienæ inuito domino; & ideo si quis agit furti contra retinentem scripturas, quæ propria non sunt agentis, debet succumbere. Cuman. conf. 42. Viso processu in prin. Clar. in §. finali, q. 38. n. 16. ver. tu scis, & §. furtum. n. 21. ubi, an contrectans furando rem alienam, puta Mediolani, & portans secum rem furatam Ferrariam, possit puniri Ferrarie, & allegat pro utraq. parte contrarium, & multa iura, vide eum. Vel est contrectatio rei alienæ fraudulosa lucri faciendi gratia, vel ipsius rei, vel etiam usus possessionis. l. 1. §. furtum ff. de furtis. Clar. in §. furtis, in prin. Et qui contrectavit rem propriam, non potest committere furtum, etiam si fateatur milles furtum commisisse, late Rom. conf. 113. Pro discussione, per totum, ubi multa allegat, & conf. 150. In Propofita, n. 2. Et in dubio contrectatio rei alienæ præsumitur inuito domino facta. l. qui vas. §. vetare, ff. de furtis, ubi sufficit, quod dominus non consentiat, alias omnes fures excusarentur. Alex. conf. 129. n. 4. lib. 4. De clara, nisi alia coniectura concurrat. Alex. d. conf. 129. n. 4. lib. 4. Et quia qui non contrectavit, vel non amovit rem de loco ad locum, non dicitur fecisse furtum. Cuman. d. conf. 42. in prin. Vide, Damnum differt à furto. Concl. 5. Et ideo vendens rem alienam non præiudicat domino, neque furti tenetur, nisi contrectaverit. l. alienam. C. de furtis vendens vero servum, quem nutriendum susceperat, si tradidit, tenetur actione furti. l. si servum. C. eodem tit. Furtum dicitur grave delictum, quando est commissum in re magni valoris, alias secus, communem dicit Clar. in §. furtum, n. 6. ver. quare, & est text. & ibi Doctores in l. si lib. tus. ff. de furtis, l. respiciendum. §. furti. ff. de penis, plures citat Iason in l. cum servus. n. 7. & seq. ubi, quod dicitur enorme furtum, si est in re magni valoris, vel etiam in re modica, quando adest grave scandalum; tamen tueretur, quod furcane non potest suspendi, nisi per iudices supremos ff. de cond. causa data. 22. 1. vide eum. Declarat quia furtum non dicitur grave delictum, quando est simplex, secus si qualificatum, puta cum fractura. Aret. conf. 116. Viso puncto, in fine. Idem, quia in modico non est grave, nisi

fit cum fractura pacis publicæ, apost. ad Bart. in extra. quæ, qui furti re- belles, in ver. rebelles, in prin. vers. in modico, allegat Iason. in d. l. cum fur- nus. ff. de condit. ob caus. Duo sunt genera furtorum, videlicet manifesta, & non manifesta. l. furtorum. ff. de furtis. Item furtum est nomen generis, & comprehendit rapinam, expilatam hæreditatem, & omne genus furti, & continet furtum in specie, & quando statum loquitur de pena furti, debet intelligi in specie, quia genus de se non est punibile. Capol. conf. 71. num. 14. Corrad. de furt. n. 8. ubi late omnes species enumerat. Manifestum est, quando fur deprehenditur cum ipso furto. l. fur manifestus. ff. de furtis. Item rapina, quæ fit violenter resistentibus de re immo- bili, dicitur furtum manifestum. Roman. conf. 150. n. 5. ver. secundo principaliter. Extende; quia is, qui videtur, dum furatur, dicitur fur manifestus, licet non deprehendatur cum re furata. Clar. in §. furtum, in prin. ubi dicit communem. Et contrarium tamen videtur tenere eodem Clar. in §. fin. quæstion. 82. in sex. furti, dum dicit, quod non dicitur comprehendi in statuto potius arma, nisi deprehendatur cum armis. Vide Conclusionem proximam sequentem.

Furtum largo modo committitur multis casibus, & quando non. Concl. 553.

FURTUM largo modo comprehendit etiam crimen expilæ, hæreditatis, licet sint diversi tituli, & proprie vnum non sit aliud, ita Capolla consilio criminali 67. num. 9. & rapus est furtum violentum. Capolla. conf. 71. num. 9. ubi, quod improprium est furtum, expilatio, & alia delicta habentia specialem titulum. Et nouera potest aditam hæreditatem aliquid subspiciens tenetur duplum, vel quadruplum actione furti, leg. de iis. C. de furtis. Amplia; quia procurator reuocatus exigens post reuocationem scienter pecunias domini tanquam non reuocatus, dicitur committere furtum. Cuman. conf. 42. in prin. Et quod procurator reuocatus, vel sine mandato teneatur furti de pecuniis dolo malo exactis, est text. & ibi gloss. quæ declarat in leg. falsus. C. de furtis, ubi distinguit plures casus, & limitat, quando domum est translatum. Extende; quia exigens Prælatum, vel alius pecunias alienas sciens, dicitur committere furtum. Anchar. conf. 158. in prin. ver. cum ergo. Amplia; quia qui vitæ pignora furata furtum committit, leg. si pignore. ff. de furtis, idem, si aliena commodauit, ubi imò etiam dominus, qui dedit rem pignori, si vendat, & contrectat, furtum committit. leg. si is, qui pignus. ff. de furtis. Amplia; quia portans pecunias meas matris meæ, si pro se expendit, committit furtum. l. si is, qui. C. de furtis, idem in eo, qui recipit pecunias, ut creditori meo soluat, quia committit furtum, si contrectat. l. si mandauero. §. si tibi centum. ff. mand. ubi distinguitur. Amplia in exactore tributorum, quia eo, qui soluit, exegit, & servum venum dedit. leg. etiam. C. de furtis, ubi quod tenetur furti, & vendita res non potest præscribi. Declara; quia in furto, in quo accessit primo loco consensus Domini, prout in pignore, commodato, deposito, & similibus, si credidit dominum permissurum, non committitur furtum. l. qui res sibi commodata. ff. de furtis. plene Ioan. Fabri, Aretin. & alii in §. furtum. iustitia de oblig. quæ ex d. licio. Amplia; quia recipiens equum accommodatum pro vno loco, & conduens ad alium locum sine licentia domini, tenetur furti. Insistit de oblig. quæ ex delicto nascuntur. §. furtum. plene Menoch. de arbit. casu 398. in prin. Declarat, nisi creditur dominum permissurum, quod est arbitrium iudici, & statum contrecturis. Menoch. d. casu 398. n. 2. & seq. Restringe, quando conduxisset equum ad vecturam; quia tunc excusatur à furto, ex quo tacite videtur cogitasse reconducere, & dominum permissurum. Bart. in litem quaritur. §. fin. in ultima colum. ff. locati, non tamen est sine culpa. Alber. in l. qui rem sibi. ff. de furtis. Amplia; quia relictus actor rei mobilis finita locatione si retinet rem, & non restituit, committit furtum. Ruin. conf. 99. in fin. lib. 5. Amplia in depositario, commodatario, & alii, qui rem negant restituere habitum, quia tenentur actione furti, ut per omnes in l. rem, quæ reus. ff. de acquir. poss. ubi Ias. n. 10. & seq. declarat, quod est furtum largo modo non proprie, nisi sequatur contrectatio; quia sola negatio non inducit furtum, & quod sit furtum, si contrectatur res accommodata. Ruin. conf. 99. n. 2. & seq. lib. 5. Corn. conf. 260. n. 2. lib. 3. Menoch. de arbit. casu 298. in prin. Et habetur pro negante, si non docet aliter. Ministrat legitime veritatem. Alex. in l. iustificando. n. 4. ff. de furtis. Crau. conf. 287. n. 2. Boff. in tit. de furtis. n. 45. Extende; quia furtum committit, qui indebitum solum recipit. Corn. conf. 121. n. 17. lib. 3. Extende; quia furtum committit habens rem pignoratam, si illam ab-

teriaccommodat. l. fullo. in prin. ff. de fur. l. si pignore. in prin. & §. 1. & 18. linterd. la prima. ff. de od. ¶ Declarat; quia ad hoc, vt inducatur furtū, requiritur contractatio rei alienae animo lucrandi, & inuito domino; ideo l. dominus verus rei consensu furtū non releuat, q. post. 19. scilicet, qui pignoraui, dissentiat; ita Corne. conf. 260. in fin. lib. 3. ¶ Restringit in depositario pecunia numerata; quia potest illa vti, nec committit furtum. Capel. Tholof. decis. 168. ¶ Restringit; quia non comittit furtum is, qui in vsum proprium conuertit pecunia sibi tradita in depositum, qñ est in quantitate, non autem in specie Bart. in l. eius qui. §. quas vero, & ibi Iason. n. 6. & 7. ff. si cert. pet. Alberic. in l. inficiando. num. 3. & 4. ff. de furtis. Caltr. conf. 141. n. 4. lib. 1. Crauer. conf. 241. n. 8. ver. quimmo. Bertaz. conf. 224. n. 18. & seq. lib. 1. ¶ Declarat; quia restrictio procedit, qñ pecunia numerata deponitur ad effectum solum illam retinendi in depositum ad voluntate deponentis; non enim committitur furtum, si expendit pro se, & ita procedit restrictio; secus si deponatur ad effectum, vt soluit in certa causam deponentis, quia si non soluit in causam destinam, sed in vsum suum conuertit, furtum committit. l. si tibi. vbi Bald. in sum. m. 16. C. de furtis. & in l. si mandauero, la secunda. §. si tibi centum. ff. mand. Corrad. in praxi tit. de furtis. n. 7. in fin. in 30. ampliat. Clar. in §. furtum. ver. post. etiam. Bertaz. conf. 412. n. 2. Surd. decis. Mantuana. 304. ¶ Declarat tamen, quia talia furtis, quae habent originē a contractu, non dicuntur inhonestas, ita puniri debeant seuerē, sed mitius sunt puniendā, ita Corne. conf. 274. in fin. §. 6. lib. 3. sequitur ¶ Contra memor. suis in verb. furtum. ¶ Imo, quod sint puniendi ciuilem tantum, dicit Bonif. Vitali. tit. de furtis. & latron. n. 26. ¶ Limitat; quia non semper contractans rem alienā committit furtum, prout in subreptis instrumētis, nam si animo lucrandi, est furtum, si animo celandi veritate, est falsum, ita Corne. conf. 45. nu. 1. lib. 3. ¶ Limita in re locata, qñ eadem res debet restituī, secus si ferrum, argentum vel aliud simile, quod debet restituī in eadem specie generaliter, vt si dedi aurum, vt vas fieret, quia non est furtum, l. in male. ff. locati. ¶ Limita generaliter, vbi pcedit contractus societatis, vel alterius facultatis; quia furtum dicitur domesticū, quod non punitur pena mortis, vel ordinaria. Marfil. conf. 26. in prin. per tex. in l. respiciendum. §. 1. ff. de penit. & quod focius non dicitur committere furtū, si habet animū restituendi, plene Bertaz. conf. 129. in prin. & per totum, vbi nu. 13. quod dolus purgatur per actionem ciuilem ex contractu orientem allegat. Bald. conf. 14. Filiofamil. n. 1. & seq. lib. 1. Natta conf. 388. n. 10. & seq. & inferunt hoc lo. Fabri, Areti. & alii in §. furtum autem. in fin. de obli. quae ex delicto, vbi glossa dicit, quod primus consensus domini multū operatur, quod potuerit cogitare dominum permissurum; secus si omnino deficit primus consensus domini, & vide circa hac Crauer. conf. 6. n. 105. Rolan. Vall. conf. 75. n. 3. lib. 1. Caltr. plene conf. 412. nu. 4. ¶ lib. 1. ¶ Declarat; quia furtum habens originem a contractu purgatur, si dominus agere inceptit actione ex contractu, prout ex conuerso si agitatione furti, non potest agere ex contractu. l. si cui ¶ commodata. ff. de furtis. ¶ Et idem est, si commodatario fuerit res subtrahat; quia poterit agere cōmodans vel contra cōmodatariū, vel contra furem, & electa vna via alia cessat, nisi ignoranter fecerit. l. fin. C. de furtis. ¶ Declarat; quia furtis, quae habent ab initio cōsensem domini, puniri possunt prout alia furtis. Corrad. tit. de furtis. n. 7. ¶ Imo etiā furtis domestica multiplicata per feruum, licet modice summa, furca puniuntur, August. in addit. ad Ang. ver. etiam vultu ¶ celestem. n. 34. ¶ Et idē in rebus amoris, vel furto vxoris facto marito. Ang. vbi supra. n. 33. & ibi apostilla & Bosl. tit. de furtis. n. 23. vbi, quod licet actio rerum amotarum, & furti sint diuersa, tamen cumulantur, & quod nunquam ad excusandum furem, qui tria furtis fecit, potuit obtinere, & maxime, quando sunt maiora, prout rapina. ¶ Contrarium Capolla conf. 71. n. 8. & seq. vbi, quod in poenalis non fit extensio, & quod crimen expilatae hereditatis non cumulatur, & Menoch. de arbitrat. casu 300. n. 3. quia istud crimen non est furtum, & communem * dicit Bonacossi. in suis conclus. §. furtum, & quod ita obtinuit, & saluauit quandam mulierem a poena statuti. Vide Conclusionem proximam praecedentem, & Conclus. prox. seq.

Fures & latrones sunt multiplices, & de singulis speciebus, & in quo differant. Concl. 554.

¶ FURTUM est contractatio fraudulenta rei alienae, inuito domino. Ang. Aret. conf. 65. Clarum, quod. nu. 14. ¶ Et fures aliqui sunt simplices, aliqui famosi, & aliqui violenti. Menoch. de arbitrat. casu 296. Corrad. in praxi tit. de furtis. nu. 8. ¶ Saculari. & Directarii, qui in aliena cenacula dirigunt furandi causā, plusquam fures sim-

plices puniri debent, ideo aut ad tempus in opus publicū damnantur, aut fustibus caeli dimittuntur, aut ad tempus relegantur. l. saculari. in prin. ff. de variis, & extra ord. crimin. Fulg. d. conf. 157. n. 2. vers. & probatur. ¶ Plagiarii fures sunt, qui emunt homines liberos, ideo furti tenentur vendentes, & ementes, & plagiarii sunt. l. si abducti. C. de furtis. ¶ Incendiarii fures etiam pro primo furto suspenduntur de consuetudine. Clar. d. §. furtum. n. 8. ver. fures autem incendiarii. ¶ Item fures sacrilegi, quando sacrilegiū est notabile. Clar. §. sacrilegium. n. 3. ¶ Expilatores, qui sunt fures atrociores, qñ sunt simplices fures, in opus publicū perpetuo, vel ad tempus damnantur. Honestiores vero banniantur, vt l. 1. §. expilatores. ff. de effractione. & expilat. Fulg. d. conf. 157. n. 2. vers. rursus. ¶ Receptores rerū furarum tenentur actione furti. l. eos. C. de furtis. ¶ Effractores relegantur, vel banniantur, si sunt honestiores, viles in opus publicū damnantur. Fulg. d. conf. 157. n. 2. ver. item etiam fractores. Menoch. casu 299. vbi plene. ¶ Vide alios apud Menoch. de arbitrat. casu 296. put balnearii nocturni. ¶ Furtum familiae, de quo in tit. si familia furti, si se esse dicatur, quod est, quando plures famuli aliqui furati sunt, si ciuiler agitur, dominus liberatur exhibendo vnum feruū pro noxa; si vero criminaliter agitur, omnes tenentur, & exhibitio vnus non liberat alios, secundum * communem, Clar. in d. §. furtum, in fin. ¶ vers. non attingam. ¶ Vide plures species furtum apud Corrad. tit. de furtis. n. 8. vbi enumerat plurimos. ¶ Vide plene Menoch. casu 296. 13 & seq. vbi de multiplici specie furtum differt. ¶ Expilata hereditas largo modo est furtum. Capol. conf. 67. nu. 9. videlicet in genere, sed tamen non proprie. Capol. conf. 71. nu. 8. ¶ Rerum amotarum actio, quae datur inter virum & vxorem pro furto, dicitur furtum. Bosl. in tit. de furtis. n. 23. ¶ Latrones vero, & grassatores viarum, qui cum ferro aggrediuntur, capite puniuntur. Fulg. d. conf. 157. n. 3. & est text. in auth. sed nono. C. de senis fugi. vbi dicitur, quod fures, qui sine armis, latrones, qui cum armis, & violentia aggrediuntur. ¶ Et dicuntur latrones affalini stratarum, qui per vim depradantur. Ial. §. ex maleficiis. Inst. de actio. n. 6. & seq. Vide, Latro publicus, & famosus quis dicatur. Conclus. 14.

Furtum & rapina excusatur multis modis. Conclusio 555.

SOCIUS ¶ licet possit committere furtum in re communī contra socium, tamen si auferat res communes animo conseruandi, & celandi, donec ira socii patiat, vel ne vim ab eo patiat, non dicitur committere furtum; ideo puniri non debet, etiam si frangerit ostium domus, vbi erant bona communia. Bald. conf. 410. In causa, & quest. nu. 4. ver. & ad euidētiam, vsq; in finem. lib. 2. Marfil. conf. 26. in prin. Angel. Aretin. conf. 65. Clarum, quod. nu. 9. & seq. vers. secundo posito, vbi, quod si per dolum, vel fallaciam animo subripiendi res communis accipiat, ¶ Declarat; quia amotio rei potest cum dolo & fraude fieri de loco ad locum, & sine fraude, & in dubio socius potius praesumitur animo conseruandi & custodiendi rem communem amouere, quam furandi, maxime, quando fecit palam, & publice, & de die. Angel. Aretin. conf. 65. Clarum, quod. n. 14. & seq. ver. sed tamen haec non obstantibus, per totum. ¶ Amplia; quia furtum non committitur, nisi fiat contractatio rei alienae, animo lucrandi. l. 1. in fine & l. si iussu. §. si rem meā. ff. de furtis, plene Marfil. conf. 35. num. 11. & conf. 60. num. 13. Alexan. plene conf. 117. num. 7. lib. 4. ¶ Extende, quia furtum non committitur sine affectu furandi. Inst. de furtis. §. placuit. ¶ Amplia; quia is, qui rem ablata ex aliqua causa describi facit, vt restituat domino, cum se iuerit, non dicitur furtum committere; & idem quando ex aliqua iusta causa potest excusari. Bald. d. conf. 410. n. 4. ver. praterea lex expressa, lib. 2. vsq; in fin. ¶ Amplia; quia furtum non committit, qui pecuniam accepit, vt alteri deferat, si in suum vsum conuertit, quia si pecunia datur numerata, transfertur dominium in recipientem. Bart. & ibi Iason in l. eius, qui in provincia. nu. 5. & seq. ff. si certum petat. §. quas vero. Caltr. conf. 141. vbi quadā, n. 4. lib. 1. Dec. conf. 6. col. 2. vers. secundo ista conclusio. Crauer. conf. 366. n. 6. ¶ Contrariū tenet Challan in consuetud. Burgun. §. 5. pag. 39. per text. in l. si mandauero tibi. §. si tibi dero. ff. mand. & Ioan. de Imola in l. Castus, ff. de solut. & in l. si tibi, ff. de donat. qui dicit, quod non potuit liberare reum, quin suspensus fuerit, per text. in l. si tibi, C. de furtis, l. si mandauero. §. si tibi centum. ff. mandati. ¶ Declarat tres casus, vt per Dec. d. conf. 6. in fine. quia si statim debet restituere, non habet locum. ¶ Amplia in eo, qui recipit in custodiam res furatas; quia si animo restituendi, quod potest probari ex bona fama, vel quia descriptionem fecit, non tenetur de furto, neque de receptione rei furatae. Bald. d. conf. 410. num. 5. ver. porro tamen. lib. 2. per tot. ¶ Amplia; quia furtum non committitur sine animo furandi. Crauer. d. conf. 366. n. 7. & conf.

- 11 446. nu. 5. Alex. conf. 135. Circa primum. n. 3. ver. secunda ratio. lib. 1. f. Am-
plia; quia a sociantur furem non tenentur pena furti. Capol. au-
12 them. sed nouo. n. 7. C. de seru. fugit. f. Amplia; quia is, qui credidit se
dominum, & rem vti propriam violententer rapuit, non tenetur pœ-
na furti; quia qualibet causa etiā non iusta excusat a furto, in quo
requiritur dolus ad hoc, ut criminaliter de furto habeat locū pœ-
na. Bald. conf. 345. Ille qui iusta ratione. lib. 4. Vide, Excusatio à pœna, &
13 dolo ex quibus indu. atur. Concl. 468. f. Extende; quia etiam error iuris
excusat à pœna criminali furti. Bald. d. conf. 345. in princ. & per totum
lib. 4. Crauet. d. conf. 446. n. 7. Vide, Error iuris non excusat, & quan-
14 do fecit. Concl. 320. f. Extende, ut idem fit; quia ignorantia excusat à
furto; ideo operari cōducti ab eo, quem credebant esse dominū,
etiam, quod damnum intulerint, & asportauerint rem alienā, ex-
15 cusantur. Bald. conf. 345. in fin. lib. 4. f. Amplia; quia furtum & rapina
requirit dolum; ideo si non probatur dolus, quis non tenetur, vel
saltem qualibet iusta causa excusat a dolo. Bald. conf. 98. Ego præsup-
16 pono. lib. 5. f. Amplia; quia emens rem furtiua non tenetur de furto,
nisi probetur scientia, q. esset res furtiua, & in dubio ignorantia
17 psumitur. Fulg. conf. 175. Vt si restituit. n. 1. ver. quādoque. f. Decla-
ra; quia bene tenetur restituere domino rem furatā, & non recu-
perat ab eo pretiū; etiam si tempore emptionis, pretiatus fuisset,
se emere nomine domini, quatenus sit furata; ita Clarus d. §. furtū,
n. 26. vbi hoc vltimum nō affirmat; si res non extat, tunc restituit,
18 in quantum factus est locupletior, & non ultra. f. Extende; quia eo
ipso, q. res furtiua deprehenditur penes emptorem, non insurgit
19 præsumptio contra eum, Fulg. d. conf. 175. nu. 2. f. Restringe in re-
cipiente rem furtiua in pignus scienter. lo. de An. conf. 70. nu. 2. f.
20 Declara, nisi esset homo male opinionis; quia eo ipso, quod penes
eum reperitur res furata, nisi det auctorem, est indicium contra
eum ad torturā, quod ipse derobauerit, communem dicit Clar. §.
21 furtum, n. 1. ver. sed nunquid. f. Amplia; quia furtū excusat, si pro-
baretur fur, quod ille, cuius res furata est, est debitor suus, & quod
ab eo creditum suum consequi non poterat; quia tunc licitum, &
22 impunitum efficitur furtum, communem dicit Clar. in d. §. furtum,
n. 20. ver. excusatur. f. Extende; quia creditor, cui non potest aliter
satisfieri a suo debitore, potest bellū indicere, & rem æquivalen-
tem debitoris subripere, dummodo malum, & scandalū non cau-
setur, ita tenet Innoc. in ca. olim. il primo. de restit. spol. cum aliis alle-
gatis per Alexan. conf. 135. Circa primum, n. prin. lib. 1. vbi, quod ita te-
nent Theologi; quia filii Israel propter mercedem sibi debitā licite
subtraxerunt ab Aegyptiis, & apost. plena ad Alexand. ibi in ver.
23 imo Paulus, citat plurimos concordantes. f. Contrariū tenet Alex.
d. conf. 135. ver. & licet prædicta vera, in princ. lib. 1. vbi, quod dictum In-
noc. est periculolum, & procedit solum, qñ copia iudicis haberi
non potest, alias si fieret furtū cum fractura, esset delictum, & quia
24 scandalum oriri potest. f. Declara Alexan. d. conf. 135. col. 2. in fin. &
per totum ver. circa tertium, lib. 1. quod non debet puniri, nisi in pœna
extraordinaria, prout in amissione crediti; quia satis constat, quod
non animo furandi, sed sibi satisfaciendi; & loquitur in serua, quæ
cum fractura subtraxit scut. 4. i. Domine debitori pro salario duo-
25 decim annorum. f. Amplia, etiam si rem furatam probet de con-
sensu domini; quia non conuenit diffinitio furti, quæ est contrec-
tatio rei alienæ inuito domino. Clar. d. §. furtum n. 21. ver. item ex-
26 cusatur. f. Extende; quia si dominus excusaret furē, & attestaretur,
quod de suo consensu fecit, non posset puniri, ita Corn. conf. 260.
27 in fine, l. b. 3. f. Contrariū verius est; quia non statuit assertioni do-
mini, Bart. & alii in l. inter omnes §. rede. ff. de furtis, qui communiter
approbatur, ut per Clarum d. §. furtū, n. 21. Abb. conf. 106. Visa qua-
dam, col. 2. ver. nec obstat confessio, lib. 1. vbi idem dicit in custode ga-
bellæ; quis non præiudicat Comuni, si dicat eum, qui incidit in
commisum, non animo fraudandi fecisse, & in furto plene Ro-
man. conf. 506. In representi, n. 7. & seq. ver. quoad secundum, vbi, quod
posset fieri fraus legi, & Reipublicæ; ideo non valet contra præ-
28 sumptionem iuris. f. Declara tamen; quia si ultra confessionem
domini adesset alia præsumptio, vel probatio; tunc bene excusa-
tur, & ideo an sufficiat, vel ne talis excusatio, residet in arbitrio iu-
* dicis, secundum communem, de qua Clar. d. §. furtum, n. 21. in fin.
vbi, quod tunc præsumptio consensu adiuuaretur, si fur esset cō-
sanguineus, vel dominus esset solitus talia permittere, vel res esset
29 modici valoris. f. Amplia, quando furtum esset domesticū, l. respi-
ciendum §. furta. ff. de pœnis. f. Contrariū de consuetudine seruari
30 dicit Clarus in §. furtum, n. 12. ver. posset. vbi dat plura exēpla de fa-
mulis, & ancillis, qui fuerunt suspensi propter furta domestica, &
aliquando transmissi ad triremes. Vide exēpla, & dicit, quod qñ
sunt furta magni valoris, vel pluries multiplicata, debent laqueo
suspendi; quia indicantur tanquā gressatores, & famosi fures, nisi
esset res furata leuis, & idē dicit Boer. decif. 316. vbi, si famulus ho-

die, & eras furatur, suspenditur tanquam de magno. Alexan. conf.
135. Circa primum. nu. 2. ver. circa secundum. lib. 1. vbi si furtum est ma-
gnum, puniuntur. f. Declara; quia si ad furtum domesticum intrecue-
rit extraneus, dicitur furtū non domesticum; ideo puniuntur, ita
fu. ra. Boer. decif. 316. n. 7. f. Et non dicitur furtum domesticū, licet
fur in domo habitet, nisi viuat expensis furtum passi. Alex. d. conf.
135. nu. 2. lib. 1. f. Amplia, quando res furata est modici valoris. f. in
ff. de integ. resit. f. Contrariū, quod imo actio furti datur etiam
pro re modica, prout pro gallina, pullo; imo etiā pro vno ovo, &
dicit esse opinionem frequentissimā, & in practica seruati Clar.
d. §. furtū, n. 23. ver. pariter. f. Declara; quia in casibus, in quibus pœ-
na mortis imponitur p paruo furto, ex statuto, vel de consue-
tine, iudex potest mitigare pœnā. Boer. d. decif. 316. n. 7. f. Declara; 36
quia furtum in modica re dicitur parū, nisi accedat fractura, vel
alia qualitas aggravans in re Principis fur efficitur in fidelitatem
pro modica re. Bartol. in extrauag. quis sint rebelles, in ver. redit, n. 1.
vbi apost. in ver. modice. f. Amplia; quia excusatur furtum, n. 37
nitor, qñ ex causa necessitatis sit, puta tempore extreme caritatis,
communem dicit Clar. in §. furtum, n. 24. ver. quādoque. f. Item,
de in tantum, quod is, qui ex necessitate furatus est, in tantum
non tenetur ad aliquam restitutionem, etiam si deueniat ad pa-
uiorem fortunam; scilicet est in foro conscientia; ita Clar. d. §. furtum
n. 25. ver. sed videt, vbi dicit communem, licet etiam communem
dicat communem. f. Amplia; quia is, qui fuit iniquissimus propter
mille librarum, si lata sententia reperitur maior summa furti-
pta duarum millium librarum, non potest amplius condemnari,
quia vnicum est furtum. Cast. conf. 8. lib. 1. vbi distinguit, quando
fuit facta accusatio pro mille, & ultra; scilicet si pro mille tantum, &
sint duo millia, vbi, quod bene potest agere ciuilitery, quia senten-
tia debet potestesse, & non adesse alteri, ad cuius fauorem ellata.
Vide Conclusionem prox. seq.

Furtum potest esse quoad furem; & tamen non erit
furtum quoad dominum. Concl. 556.

FURTUM f. committens in re mea, quam ego furtum commi-
tenti donaueram ante furtum, non tenetur de furto in foro con-
scientia, licet ipse ignoraret rem sibi fuisse donatam. Lap. dig. 7.
Martini & Petrus, num. 2. ver. unde qui vadit. f. Amplia, ut quis non
comittat furtum, qui rem alienā subtrahit, credens facere inuito
domino, si dominus contentatur. Feder. de Sen. conf. 13. num. 7. ver.
contra. f. Amplia, ut idem sit in re derelicta; quia furans illa animo
furandi non committit furtum, nisi subit, cui fiat furtum. Feder.
d. conf. 13. nu. 3. ver. & contra, per I. salus §. qui alienum. ff. de furtis. f. Am-
plia, ut furtum, vel rapina purgetur sine restitutione, etiam si res
remaneat penes furem, vel raptorem, si dominus post commissum
furtum, vel rapinam consentiat. Feder. de Senis conf. 18. in prin. qui
talit. est, & conf. 22. An vsurario, in princ. vbi; q. per remissionem, quā
facit dominus, cui debet fieri restitutio, liberatur fur, & raptor. f.
Declara tamen; quia quoad pœnam personalem contrahit non
staretur confessioni domini, quod ipse esset contentus, nisi con-
current alie præsumptiones, & coniectura pro veritate. Clar.
fructum. n. 21. ver. item excusatur. f. Amplia; quia qui non potest ha-
bere animum lucrandi, non committit furtum; & ideo is, qui ha-
bet bona, & merces consignatas per astimationem contrectando
non dicitur furtum committere; quia non potest lucrari. Bald. con-
sil. 238. Verba accusationis, n. 3. ver. super tertio. lib. 2. f. Amplia; quia
furtum non cadit, nisi respectu possessionis; proprietates enim furtum
non admittit; & ideo non potest furtum intentare, qui possessorium
iudicium non intentat. Bald. d. conf. 238. circa fin. ver. præsum-
consideranda. lib. 2. f. Limita; quia si committens furtum committitur,
non staretur domino dicenti de suo consensu fuisse commissum
furtum. Roman. conf. 506. In representi, num. 7. & 8. ver. quoad secun-
dum. Vide Conclusionem proximam præcedentem.

Furtum non dicitur in casibus sequentibus. Concl.
557.

QVI f. compellit aliquē minis, vel quacunque coactione, ut sub-
aliquid tradat, & tradiderit, non committit furtum; quia diffi-
nitiō furti non conuenit, nisi ad sit vis spoliatiua, vel ablatiua; scilicet,
si sola cōpulsiva. Bero. conf. 195. per totū. lib. 3. f. Credo, q. sit sub-
tilitas; quia si cōpellit, ergo inuito domino contrectat; nec est ve-
rum, q. traditione ex consensu domini purgetur; quia fallum est,
ex quo aufert violententer traditū, & ista subtilitates non inueniunt,
dicit Boffius, q. ponit plura similia; quæ Senatus nolit admittere,
in de furtis. nu. 23. & seq. & si hæc via aperiretur, seruient leges de
veto.

vento. ↑ Aufertur rem, quæ pro derelicta habita est, prout camenta domus dirute habita pro derelictis, non committit furtum. Roman. *confil.* 390. *Placet mihi, in princ. vbi apostill. in ver. placet, dat concl.* ↑ Item si quis aufert rem alterius, confidens dominum voluntatem suam accommodaturum; quia non committit furtum. Roman. *confil.* 390. *in princ. ver. secundum vero.* ↑ Contrarium Bart. in *linter omnes §. recte. ff. de furt.* sequitur Alex. *confil.* 129. *Pulchre. num. 4. lib. 4.* quia omnes fures excusarentur; quia semper dicerent credidisse dominum permittiturum; ideo alia causa debet probari. ↑ Extende; quia vbi non committitur furtum in casibus predictis, non potest confessio partis inducere furtum, etiam si furtum vellet commississe, Rom. *confil.* 390. *ver. nec dictum fatentis, vbi in fin.* quia vbi repugnat natura, ibi confessio non operatur. ↑ In re propria non potest cadere furtum; ideo si quis confiteretur furtum commississe in re sua, etiam quod ratificet, non potest condemnari; quia repugnat natura furti, quod est contructio rei alienæ; item concurrebat impossibilitas; ideo non potest nocere. Rom. *confil.* 113. *Pro decisione. num. 4. & seq. ver. nec verum, vbi apostill. in ver. nare, & in ver. requisita, quæ dat plurimos conc.* ↑ Restringe; quia bene cadit in re communi. *l. rei communis, cum duabus seq. ff. pro socio. Alexand. confil.* 127. *Visa. num. 13. & seq. lib. 4.* vbi dicit procedere, quando malo animo, & dolo rem communem subripuit, sed tamen in dubio non præsumitur iste malus animus, & dolo. ↑ Imo, quod contra dominum pro parte rei locatæ non agat condictione furti. Alex. *confil.* 184. *num. 7. lib. 6.*

Furtum factum fuisse qualiter probetur. Concl. 558.

1 **PROBATUR** ↑ furtum factum, si quis acclamando ex fenestra, quod in domo fuit furatum, si constat de fractura, vel alio signo derobationis, plene Alex. *confil.* 53. *Visto themate. num. 2. lib. 2.* ↑ Extende idem in supro, & vulneribus in domo factis; quia probatur per acclamationem vulnerati, & stupratæ. *Malfard. concl.* 23. *in audiamio puella.* ↑ Extende; quia quod furtum fuerit factum in genere, & etiam in specie, probatur præsumptionibus. *Parif. confil.* 116. *lib. 4.* qui loquitur contra Communitatem, prout & Riminal. *Senior confil.* 156. *& confil.* 154. *& seq. lib. 1.* *Grat. confil.* 95. *num. 11. lib. 2.* *& confil.* 96. *per tot. eodem lib. Florian. confil.* 11. *num. 3. & seq.* quia in iis, quæ sunt difficili probations, sufficiunt coniecturæ, vel præsumptiones, vel etiam fama. Alex. *confil.* 53. *per totum. lib. 2.* vbi dicit idem in casu fortuito, impedimento accidentali, & similibus; & quod furtum sit difficultis probations, prout vltur; quia vltur, & fures non adhibent testes, ut dicit Castillioneus *confil.* 21. *num. 3. & seq.* ↑ Vide tamen *Grat. confil.* 95. *in princ. lib. 2.* vbi, quod oportet, quod probet res subtrahat ibi fuisse, & per totum qualiter probetur furtum de nocte factum, & plenius *confil.* 10. *in princ. eod. lib.* ↑ quod est Galeati de Gualdis de Arimino. ↑ Declara; quia res ibi ponit solita præsumitur posita in loco furti: item semel posita præsumitur persequuta vsque ad furtum. *Grat. confil.* 97. *num. 8. & seq. lib. 2.* ↑ Extende; quia furtum probatur, si reperiuntur ostia aperta, vel fractus murus loci, vbi repositæ erant res furatæ; quia licet furtum non sit casus fortuitus; tamen est adeo difficultis probations, quod coniecturæ, & præsumptiones plene probant furtum. Florian. *ad Pert. confil.* 11. *num. 3. & seq.* vbi late Alex. *confil.* 53. *Visto themate. num. 2. lib. 2.* *& confil.* 24. *num. 6. eod. lib.* ↑ Et per fugam famuli probatur furtum cum adminiculis. Alexand. *confil.* 53. *in princip. lib. 2. & confil.* 24. *num. 6. eod. lib.* ↑ Declara; quia imo si reperitur furtum furata, potest puniri, licet ignoretur dominus rei furatæ. Alexand. *confil.* 23. *Visto processu. num. 2. lib. 6.* allegat Bald. in *aut. iure, sed non iure, col. 3. ver. & quid si apparet. C. de seruis fugit. Angel. de malis. in ver. hac est quadam inquisitio, in finalibus verbis. Vide, Perditio rei qualiter probetur. Concl. 275.*

Furti actio quibus detur, vel non, & quid possit furtum passus. Concl. 559.

1 **ACTIO** ↑ furti aduersus furem datur non solum domino rei subtrahatæ, & furatæ, sed etiam ei, qui non est dominus, si sua intellet furtum non fuisse factum. *l. si cuius. ff. de furt. l. si apes. in fine, & l. si illo §. fragili. ff. de furtis.* ↑ Et ideo datur colonio actio furti per prædicta; licet non sit dominus fructuum, donec pendente. Alex. *confil.* 184. *In causa. & lite. num. 7. lib. 6.* ↑ Declara tamen; quia licet conductor agat actione furti contra subripientem fructus rei locatæ etiam ad modicum tempus, *l. si apes. ff. de furtis*, tamen hoc non habet locum contra eum, qui habet communionem, & partem in re ab alio consorte locata. Alex. *confil.* 184. *In causa. & lite. num. 7. ver. & licet conductor, lib. 6.* ↑ Actio furti duplex datur; vna pro interesse privato; alia ad penam pro interesse publico. *Deci. confil.* 110. *in princ.* vbi facta remissione per Principem de latrocinis intelligitur quoad penam publicam in dubio; secus si constat de

mente. Rom. *confil.* 203. *num. 9.* vbi loquitur in Hebræo. ↑ Et hæc pæna pro furto, quæ acquiritur Reipublicæ, acquiritur etiam inuito domino, ut dicit Bald. *confil.* 348. *Stante statuto, in princ. ver. iis præmissis. lib. 5.* ↑ Et propterea inferitur, quod non statuat assertioni domini, si dicat, quod de suo consensu fuit res subtrahatæ, & contructata. ↑ Amplia; quia noua actio oritur contra furem ex condictione rei furatæ in alieno territorio; ideo potest ibi puniri, sicut in loco furti. Bart. in *l. si abducta. C. de furtis*, sequitur Castren. *confil.* 424. *Quia scio. num. 3. versic. præterea ex delicto commissio. lib. 1. colum. 3. in princ. & confil.* 458. *Visto casu. num. 2. lib. 2.* Barbat. *confil.* 33. *in primo dubio. lib. 4.* ↑ Contrarium consulerunt Bald. Riccard. Salycet. Io. de Lignano, & alii, quos citat Capol. *confil. crimin.* 58. *num. 26. versic. tertia questio, vbi dicit hodie hanc communem, & veriorum contra Bart.* & hanc partem tueretur Clar. in *praxi crimin.* §. fin. *q. 38. num. 16. in fin.* vbi plures pro vtraque parte allegat. ↑ Declarare videtur Jul. Clar. *d. q. 38. num. 16. in fin.* vbi in eo, qui aufugit de vna Ciuitate ad aliam cum rebus furatis, procedat ampliatio; quia est de territorio ad territorium diuersum. ↑ Et idem dicit Castren. de eo, qui furtum in Ecclesia, vel camiterio conducit, ut perdat immunitatem Ecclesiæ; quia dicitur contructare, & facere furtum in Ecclesia, quæ est territorium separatam à profano. Castren. *d. confil.* 458. *num. 2. lib. 2.* ↑ Amplia; quia passus furtum potest perquirere res sibi furatas in domibus aliorum de licentia officialis loci, secundum communem, de qua Clar. in *§. furtum. num. 3. ver. quæro, nunquid, vbi, quod ita etiam seruatur de stylo.* ↑ Contrariam sententiam communem dicit * Abbas in *6. qui cum fure. num. 6. de furtis.* ↑ Declara; quia officiales non debent concedere talem licentiam partibus, ne sequantur scandala, sed debent mittere suos officiales biruarios, qui perquirant etiam præsentem parte derobata, ita Clar. *§. furtum. num. 3.* & idem dicit in materia capturæ Clar. *§. fin. q. 28. num. 8.* ↑ Item potest obtinere excommunicationem contra detinentes, & non reuelantes res furatas. Clar. *d. §. furtum. num. 4. & in §. fin. q. 27. num. 3. ver. sed quæro, vbi, quod iudex Ecclesiasticus potest facere bannimentum sub pena excommunicationis, & recipere reuelantes, dummodo non sit persona ipsa conuicta.* ↑ Item potest obtinere bannimentum præmi indicanti rem furtiuam constitui. Clar. vbi sup.

Furtum præsumitur, & contra quos. Concl. 560.

1 **APERIENS** ↑ valisiam alienam clausam præsumitur furtum fecisse, & est sufficiens indicium ad torturam. Anchar. *confil.* 286. *Ex predicta. num. 2.* & quod iuratur in litem contra eum. ↑ Amplia in herede habente coheredem; quia si solus sine relictis aperit capsa, & accipiat bona hereditaria, præsumitur subtraxisse bona, & contra eum potest procedi ad torturam, & iuratur in litem contra eum. Anchar. *d. confil.* 286. *per tot. vbi casus, & dicit, quod debet adhibere testes.* ↑ Amplia; quia is, apud quem res furata reperitur, si est persona male conditionis, præsumitur furatus; secus si bonæ conditionis, & ista præsumptio est sufficiens pro indicio ad torturam, sed non ad condemnandum. Clar. in *§. furtum. n. 5. versic. sed nunquid, vbi dicit * communem Alexand. confil.* 205. *Ponderatis. n. 5. ver. ad confirmationem. lib. 6.* vbi in fin. quod non sufficit ad condemnandum, & ibi apostill. in *ver. inferre, dat concordantes.* ↑ Extende; quia imo eo ipso, quod res furata reperitur penes aliquem, si non doct, à quo habuerit, potest contra eum procedi tanquam suspectum de furto. Alexand. *d. confil.* 205. *versic. ad confirmationem. num. 5. lib. 6.* vbi apostill. citat eundem Alex. *confil.* 50. *num. 8. lib. 1.* ↑ Amplia; quia contra hospites, & caupones præsumitur furtum; ideo si hospes restituat valisiam apertam, non excusatur, quod fuit derobatus, sed contra eum datur iuramentum in litem ad fauorem domini valisiam, & hanc communem, & frequentiore opinio nem * dicit Clar. *§. furtum. n. 27. ver. pro complemento, vbi dicit hanc sibi magis placere, & seruari, quia caupones sunt furacissimi.* ↑ Extende, ut procedat, etiam si dominus valisiam in consignatione facta cauponi illam non aperuit, neque caupo sciret, quid in ea esset. Clar. *d. §. furtum. num. 27.* & dicit, quod gl. in *l. i. §. fin. in ver. in nauis. ff. nauis. caupo, quæ tenet contrarium, * communiter reprobat, ut per las. in l. actionibus. nu. 43. ff. de in litem iur.* ↑ Item, quatenus non staretur iuramento, potest prætor ex hoc solo torquere omnes de familia cauponis, & ita seruari in multis locis dicit Clar. *d. §. furtum. num. 27.* licet prima opinio sibi magis placeat. Vide Concl. prox. sequentem. Vide *Nauta, caupones, stabularii tenentur pro familiaribus, & quando non. Concl. 16.* ↑ Amplia, & limita in depositatio recipientem valisiam clausam, & signatam, si restituat apertam, & sine signo, iuratur deponens contra eum, & statim ipsius iuramento. *Malfard. Concl.* 507. vbi limitat quatuor modis, vide eum.

Furtum quando dolo, vel culpa custodis praesumatur, vel non. Concluf. 561.

- F**URTUM ¶ praesumitur in dubio factum non sine culpa custodis rei furata. Alexand. *confil. 45. Habita super iis, in princip. lib. 1.* vbi, quod custos & tutor propterea tenentur de leui, & sic de furto in dubio, & ista est regula, vt per Grat. *confil. 94. versic. circa secundum, num. 29. lib. 2.* ¶ Restringe, quando furtum esset insolitum, & per fenestram altam, per quam nullus cogitare posset factum, late
 2 Grat. *dict. confil. 94. num. 39. & seq. lib. 2.* ¶ Restringe, quando custos esset bonae conditionis, & fama; item quando denunciasset domino, vt prouideret; quia non tenetur, neque contra eum praesumitur. Grat. *confil. 95. num. 26. & seq. & per tot. lib. 2.* ¶ Declarat Iason *confil. 98. inter consilia Grati. lib. 2.* quod si probatur abesse dolum & culpam; tunc custos non tenetur, quia est casus fortuitus, alias secus; & idem dicit Socin. *confil. 99. inter cons. Grati. lib. 2.* quia si custos probet diligentiam, & abesse dolum, & culpam, non tenetur de furto, quia est casus fortuitus. Vide Concluf. prox. praeced.

Furtum committit consulens, mandans, vel adiuvans. Concluf. 562.

- F**URTUM ¶ pena eadem tenetur is, qui mandat, vel consulit committi furtum. *l. furti, §. opem, in ver. re. ff. de furtis.* Alexand. *confil. 127. Visa inquisitione, in princip. lib. 4.* quod est Vincentii Palaeotri, vbi, quod consuluit is, qui persuadet, & impellit, atque instruit
 2 consilio ad furtum faciendum. ¶ Extendit, quia imo sola persuasione quis tenetur de furto. *l. si quis seruo, C. de furtis.* Alexand. *d. confil. 127. num. 3. ver. accedat, lib. 4.*

Furtum emendari debet à culpabili, & quando. Concluf. 563.

- L**OCATOR ¶ tenetur ad res furto substractas conductori, quando furtum fuit commissum per sportellum dimissum apertum de nocte culpa locatoris, per quod patebat aditus ad cameras conductoris. Bald. *confil. 152. Quidam locatur, lib. 5.* vbi, quod sola culpa sufficit hoc casu propter bonam fidem contractus locationis. ¶ Extendit, vt idem sit in vicinis, quando vicinus, fuit de nocte. Bald. *d. confil. 152. circa med. versic. imo plus forte, lib. 5.* Vide
 3 *Dammum causans ipsum damnum dedisse videtur. Concluf. 6.* ¶ Vide tamen; quia si minime passus est furtum in bonis domini, exhibendo furem liberatur, vt innuit Paris de Puteo *de syndic. tom. 7. fol. 266. §. Rectores, nu. 2.* facit Bart. in *l. 1. §. familia, & in §. fin. ff. de public.*
 4 ¶ Amplia; quia scienter recipiens rem alienam in pignus tenetur restituere; quia committit furtum, & si recepit pretium, restituit; quia imo furto tenetur, & actione furti potest conueniri, *l. si seruus cuiusdam, ff. de conduct. indeb.* Io. de Anania *confil. 70. num. 2.* ¶ Extendit, vt procedat etiam contra Iudeos, non obstante privilegio, quod possint mutare super rebus furatis; quia intelligitur, dummodo non scient furatas. Io. de Anan. *d. confil. 70. num. 2. vsque in fin.*
 6 vbi, quod sufficit scientia praesumpta. ¶ Extendit; quia Iudeus vendens pignora, super quibus mutuauit ad viuras, non seruata solemnitate statuti, quod sunt bannimenta, & registrentur, nulliter vendit, & tenetur pena furti, quae est dupli, vel quadrupli, secundum qualitate furti, & pena haec parti applicatur; item pena pecuniaria arbitrio iudicis fisco applicanda, & dominus pignorum potest rem suam vindicare ab emptore. Rom. *confil. 203.*
 7 *Quoad primum, per totum.* ¶ Amplia; quia furtum committit, qui ludit cum filiofamilias, vel cum seruo, & vincit pecuniam patris, vel domini. Bologn. in *addit. ad d. confil. 10. de Anan. 70. num. 3. in fin.*
 8 ¶ Amplia in eo, qui ludit cum fallis taxillis, & vincit; quia committit furtum. Bologn. in *addit. ad d. confil. 10. de Anan. 70. nu. 4.*

Furti pena quae sit, & de variis penis contra furem. Concluf. 564.

- F**URTUM ¶ de iure diuino non punitur pena mortis, nisi sit commissum in homine libero. Fulgos. *confil. 157. Supposito statuto, in princip. allegat Exodi cap. 21. & 22.* quod est subscriptum à Cumano. ¶ Actio furti cessat transactione, sed non cessat receptione partis furti restituti, quin pro residuo possit agi, *l. post decisionem, C. de furtis.* ¶ Pena furti quae fuerit antiquitus apud plures, vide plene Menoch. *de arbitrat. casu 295.* vbi plura. ¶ De iure Canonico neque imponitur pena sanguinis. Fulgos. *d. confil. 157. in princip.* quod est subscriptum à Cumano. ¶ De iure Ciuili fures puniuntur in duplo, & famosi, seu manifesti, & etiam violenti in quadruplo, vt plene Iason in *§. ex maleficiis, in princip. Insit. de alio.* vbi, quod in fure simplicium non est in quadruplo; secus est in latrone, & sic plus punitur fur manifestus, quam latro, & vide ibi

de ratione, & est text. in *l. de his, C. de furtis*, & quod pena sit dupli, & quadrupli, Roman. *confil. 203. Quoad primum, num. 9.* ¶ Etiam tantum est verum, quod non punitur capitaliter, vt imo sit prohibitum de iure ciuili, quod fur possit pena capitis puniri, sed nec membri abscissio potest fieri. *auth. sed nono. C. de seru. fugi. vbi glo. fa sumpta ex authen. vt nulli iudic. plene Iason §. ex maleficiis, Insit. de actionibus.* vbi limitat tribus casibus, & quod haec est communis opinio. Iason in *l. cum seruus, nu. 3. ff. de cond. caus. data.* ¶ Valde pie ne Couarr. *variar. resolut. lib. 2. cap. 9. num. 7.* vbi pro vtraque, & distinguit, quod pro simplici furto non potest pena mortis imponi, in furto qualificato secus, & ita tenere Theologos asserit; de ne verum est, quod de iure ciuili competit pro furto actio ciuili ad rem furatam, & ad duplum in simplici fure, & ad quadruplum in manifesto fure; item competit actio criminalis, vt pecuniaria pena possit multari à fisco, & tunc requiritur subscriptio *l. fin. ff. de furtis.* Rom. *d. confil. 203. num. 9.* vbi de pena dupli, & quadrupli parti applicanda, & de alia pena pecuniaria arbitrio iudicis fisco applicanda. ¶ Et qui fraudat fiscum in quaerendis, tenetur duplum, in quaestis ad quadruplum. Bart. in *l. defensor, C. de iur. fisci, lib. 10.* ¶ De iure autem ciuili famosi fures furcibus suspenduntur in locis, vbi grallati sunt. *l. capitalium, §. famosi, Insit. de pennis, vbi Bart. & Bald.* quod de generali consuetudine inferretur. Anchar. *confil. 158. nu. 2.* ¶ Et quod famosi fures laqueo ligentur, dantur de consuetudine generali, & quod ista est communis opinio, & communis obseruantia. Clar. in *§. furtum, num. 3. in fin. tamen,* vide per Bart. in *l. leuia, num. 2. ff. de accusat.* vbi, quod furtum pluribus modis punitur. Gandi. *de latro. & fur. vbi pro primo oculo, pro secundo nafus, pro tertio vita, secundum Longobardos.* ¶ Et non truncatur caput furibus de consuetudine, sed fures, & laqueo suspenduntur, communem * dicit Clarus *d. §. furtum, num. 15.* ¶ Femina furca non suspenduntur in multis locis. Alex. *d. confil. 135. Circa primum, num. 5. lib. 1.* vbi loquitur in ciuitate Biturici. ¶ Et dicitur famosus, qui bis furatus est, & ita iudices interpretantur, secundum gloss. in *d. l. capitalium, §. famosi, ff. de pennis, & consuetudine furandi quis efficitur famosus, secundum Anchar. confil. 158. num. 2.* dicas, quod tria requiruntur furti, vt sit famosus, sed bene ex duobus grauius punitur citra mortem. Capellanus *authen. sed nono, num. 81. & 82. C. de seru. fugi.* vbi de commun. * Ita imo quod famosus dicitur, qui solitus est furari, & in hac materia tria furti requiruntur, vt possit dici famosus, & furca, seu laqueo suspendi. Clar. in *d. §. furtum, num. 8.* & dicit ita seruari de consuetudine, prout etiam attestat Anchar. *confil. 158. num. 2.* ¶ Contrarium, quod furibus, etiam si pluries furati sint, non imponitur pena mortis, neque furearum de iure ciuili, tenet Fulgos. *d. confil. 157. nu. 2.* vbi allegat *authen. vt nulli iudic. §. penult. collat. 9.* & dicit tunc tenere pene omnes scribentes, & responderat gloss. in *d. l. capitalium, §. famosi, ff. de pennis,* vt intelligatur de latronibus famosis, non furibus, & sic de iis, qui cum ferro sunt latrones ad vias, & probatalis mediis, vt ibi, & num. 3. versic. nec obliuiscamur, vbi respondetur ad contraria, quod est subscriptum etiam à Cumano, & est communis opinio, quod pro furto de iure ciuili communi non est imposita pena mortis. Clar. *d. §. furtum, num. 7. ver. sed quare,* & quod pro tribus furtis neque pena mortis puniatur, roetur in *l. cum seruus, num. 5. & seq. ff. de cond. caus. data,* vbi plures allegat, Alexand. *confil. 110. Stante statuto, in prin. lib. 4.* vbi, quod attenditur statuta, & consuetudines locorum, alias est pena extraordinaria de iure communi. ¶ Declara; quia si esset punitus de duobus primis furtis, non deberet suspendi, quando tria requiruntur, secus si pro tertio furto, ita Gandin. *rit. de furtis, & latro. num. 4.* plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie. Castren. *confil. 331. Si ius inquisitus, lib. 2.* ¶ Et quod de plenius Bonifac. Vitalin. *ead. tit. num. 3.* licet ibi apostilla dicat contrarium seruari. ¶ Declara; quia seruanda sunt statuta locorum, quia de iure ciuili, & communi verum est, quod pena furearum non imponitur etiam pro pluribus furtis. Clarus *d. §. furtum, nu. 8. ver. ego puto.* ¶ Trium furti si sufficiant ad suspensionem furs, non sufficit probatio vnius furti tantum cum mala fama, & fuga furis, seu contumacia, etiam si in genere probetur ipsam esse peccatam malae conditionis; quia debet probatio trium furtorum fieri in specie.

¶ homo moriatur. Vide, *L. iro famofus, & publicus quis dicatur. Concl. 14.*
 ¶ Parme extat statutum, quod pro quarto furto furca suspendatur,
 ¶ v. moriatur, quando tria precedentia ascendunt ad libras 25 alias
 ¶ pena extraordinaria puniatur. Alex. d. conf. 110. per tot. lib. 4. ¶ Et
 ¶ quod tria furta requirantur ad hoc, vt de consuetudine suspenda-
 ¶ tur furca Clarus d. §. *furtum. n. 10. & n. 13. & 14.* vbi dicit commu-
 ¶ nem, communem etiam dicit Capollan *auth. sed nouo. C. de furtis;*
 ¶ propria; quia de similibus ad similia procedit consuetudo. Bald.
 ¶ in *l. de iis, que C. de furtis.* vbi, quod etiam valet de minori ad maius,
 ¶ & sic de positio ad comparatium. ¶ Contrariū Capoll. conf. 71.
 ¶ n. 8. & per tot. vbi respondet ad omnia argumenta Baldi. ¶ Et debet
 ¶ constare de illis; quia non sufficit, quod constet de vno, & de aliis
 ¶ non, licet ad hoc contumacia prætensi furis, ita Castren. conf. 331.
 ¶ lib. 1. ¶ Adde; quia imo etiam tria furta leuia reddunt furem famo-
 ¶ sum, vt suspendatur. Menoch. de arbit. casu 295. n. 7. allegat Capol.
 ¶ in *auth. sed nouo. C. de seru. fugit. nu. 89.* attestantem de * communi.
 ¶ ¶ Contrarium Ias. in *l. si seruus. n. 6. ff. de condit. causa data, & vide a-*
 ¶ ¶ postillam Bart. in *extraneas, qui sunt rebelles, in verb. rebelles, in princip. su-*
 ¶ ¶ per ver. *modice, vbi allegat plures, & dicit, quod euasit furem, qui*
 ¶ ¶ dicitur ad furcas, etiam stante statuto, quod suspendatur. ¶ Et
 ¶ ¶ procedit, etiam si ad duobus primis fuit gratiatus, vel pena soluit;
 ¶ ¶ quia adhuc illa duo aggrauant tertium, vt possit furca suspendi.
 ¶ ¶ ¶ Menoch. d. casu 295. n. 19. vbi, quod data est vlti receptum. ¶ Restrin-
 ¶ ¶ ge tamen, quia si non essent differentia, & diuersis diebus nō suf-
 ¶ ¶ ficiunt nec cumulantur. Boer. decis. 219. Menoch. d. casu 295. n. 20.
 ¶ ¶ ¶ ¶ Vide plura per Couarr. *variar. resolut. lib. 2. cap. 10. nu. 7.* vbi late,
 ¶ ¶ quod tria furta inducunt penam furcarum, & dicit, quod fuit
 ¶ ¶ inductum propter publicam utilitatem, & licet Theologi antiqui
 ¶ ¶ dicant non posse fieri, tamen moderni admittunt, maxime in fur-
 ¶ ¶ to qualificato. ¶ Sufficit tamen, quod sit commissa, etiam si aduo-
 ¶ ¶ bus primis fuerit gratiatus; quia pro tertio debet suspendi, & præ-
 ¶ ¶ cedentia possunt connumerari. Clar. d. §. *furtum. n. 10. ver. sed pone,*
 ¶ ¶ ¶ n. 11. vbi dicit * communem, & idem, si de duobus primis fuit
 ¶ ¶ gratiatus. Clar. d. §. *furtum. nu. 12.* plene Couarr. *variarum resolut.*
 ¶ ¶ ¶ lib. 2. cap. 9. n. 7. Menoch. de arbit. d. casu 295. & seq. ¶ Contrarium
 ¶ ¶ Ias. d. decis. 367. quem sequitur Bonacoll. §. *furtum. ver. item statu-*
 ¶ ¶ ¶ tum. ¶ Declara, vt procedat, quando tertium furtum fuit factum
 ¶ ¶ in loco, vbi sit iustitia; quia bene tunc ex duobus precedentibus
 ¶ ¶ extra territorium aggrauatur; scilicet contra, puta si primum, vel
 ¶ ¶ secundum essent in loco executionis; quia ad tertio nondum fa-
 ¶ ¶ ctio non possunt aggrauari, vel adiuari, ita Bertazol. conf. 39. in fin.
 ¶ ¶ ¶ vbi pulchre declarat. ¶ Vide tamen Bonifac. Vitalin. tit. de latro.
 ¶ ¶ & fur. n. 3. & seq. vbi quod si de duobus primis furis esset punitus,
 ¶ ¶ non deberet secundo puniri; ideo non connumerantur, & idem
 ¶ ¶ dicit Gandin. tit. de latro. & furib. num. 4. licet apostilla in dictis locis
 ¶ ¶ dicat contrarium seruari, quia siue sit punitus, siue non, cumu-
 ¶ ¶ lantur, sed forte debet intelligi, quando statutum puniret tertium
 ¶ ¶ furtum pena furcarum, alias si tria furta requiruntur, & pro duo-
 ¶ ¶ bus, vel vno est punitus, forte contrarium esset. ¶ Quod si ad ef-
 ¶ ¶ fectum duo furta facta domino infcio, vel inuito, & aliud esset de re
 ¶ ¶ accommodata, vt faber illam accommodaret, an istud connume-
 ¶ ¶ retur in tertio, vt suspendatur fur? videtur quod sic; quia est vere
 ¶ ¶ furtum, *l. fulto, la prima. ff. de furtis.* & quia concurrat contractio
 ¶ ¶ inuito domino, *l. i. cod. contrarium dicebam, quia habet consen-*
 ¶ ¶ ¶ sum domini a principio, & potuit cogitare domini permittitur,
 ¶ ¶ ¶ *l. qui re sibi commodata. ff. de furt.* & negari non potest, quod ista furta
 ¶ ¶ mitus puniuntur, quam furta carentia consensu domini semper.
 ¶ ¶ Corne. conf. 274. *Insurgit. num. 6. lib. 3.* item quia delictum habens
 ¶ ¶ originem a contractu non est criminale. Clar. §. *fin. g. i.* item quia,
 ¶ ¶ quando actio doli potest purgari actione ex contractu, non intrat
 ¶ ¶ doli, *l. i. §. aut pretor. ff. de dolo.* Castren. conf. 412. in fin. lib. 1. iste, qui
 ¶ ¶ accommodauit, potest actione ex contractu conueniri; ergo, &c.
 ¶ ¶ accedit, quod de iure communis pena vltimi supplicii, nedum nō
 ¶ ¶ est inducta, sed expresse prohibita, *auth. sed nouo. C. de seru. fugit.*
 ¶ ¶ ¶ & plus esset accessorium, quam principale, si homo necaretur pro
 ¶ ¶ furto proueniente ex contractu. Nec obstat, quod sit furtum;
 ¶ ¶ quia est quidem furtum, sed ciuile, cui imponitur pena dupli, &
 ¶ ¶ quadrupli, vt probat text. in *l. aduersus, C. de furtis.* Vitalin. tit. de latro.
 ¶ ¶ & furib. num. 26. vbi dicit hoc expresse; item verba consuetudinis
 ¶ ¶ sunt intelligenda de vero, & proprio furto, quod potest etiam cri-
 ¶ ¶ minaliter puniri; & quia qualitas ista debet adesse, vt possit fur-
 ¶ ¶ tum qualificari ad penam mortis ex isto tertio; quia propter quod
 ¶ ¶ vnumquodque tale, & illud magis, *auth. & multo magis, C. de sa-*
 ¶ ¶ ¶ *crofanti. ecclesiis,* & quia in penalibus non fit extensio; & quia agi-
 ¶ ¶ tur de vita, & nec hominis, & in dubio benignior pars tenenda;
 ¶ ¶ non negarem tamen secundum qualitatem furtorum penam ex-

tra ordinem augere plus, & minus, secundum qualitatem facti &
 persona; & ita tenet Chassan. super consuetud. Burgund. fol. 42. in fine,
 & fol. 43. n. 18. ver. *quid ergo, cum seq.* vbi constitutio dicit, quod pro
 primo furto non excedente lib. 10. arbitrio iudicis puniatur; si ve-
 ro excedit, manus abscindantur, & si reincident, furca suspenda-
 tur; dicit, quod si ambo furta non excedunt 10. libras, constitutio
 non loquitur; quia talia furta sunt de bassa iurisdictione; ergo non
 cumulantur ad furcam, & in simili, quasi in terminis Alexand.
 conf. 110. *Stante statuto Ciuitatis Parme, lib. 4.* quem ad hoc allegat,
 & sequitur Boslius tit. de furtis. n. 28. & sequitur Ias. in *l. si seruus. n. 6.*
 ff. de condit. causa data, vbi, quod furta minora non sufficiunt cumu-
 lata ad inducendam penam furcæ, pro hac parte facit Capoll.
 conf. crimin. 71. n. 8. per totum. ¶ Vide Couarruiam *variar. resolut. lib. 2. 36*
 cap. 10. n. 7. vbi, quod in furto graui, & qualificato procedit pena
 trium furtorum, & iudex potest eam temperare ex causa. ¶ Et
 quod statutum, quod fur possit suspendi, sit exorbitans proprie in-
 telligendum, vt non habeat locum in femina, sed in solo mascu-
 lo. Capoll. conf. crimin. 26. n. 22. & seq. vbi plura. ¶ Et quod non ha-
 beat locum in furto improprio, prout in expilata hereditate. Cap-
 poll. conf. 71. n. 8. vbi reprobatur Bald. contrarium tenentem multis
 rationibus, quas videas per totum consilium, & est text. in *l. here-*
 ¶ ¶ *ditaria. ff. de furt.* Alber. de Rolate in 4. part. statut. g. 93. in fin. ¶ Pena 39
 quadrupli, quæ pro furto imponitur de iure communis, nō est ho-
 die in vlti de consuetudine, sed pena corporalis imponitur, & in
 omnem casum de iure poli, & sic in foro conscientie nō debet
 tur; quia f. ar. tenetur solum ad restitutionem rei furatæ, vel ad in-
 teresse, secundum * communem. Clar. d. §. *furtum. n. 16. vers. pena*
 ¶ ¶ *autem.* ¶ Pena igitur furis etiam atrocis, prout sunt effractores
 ¶ ¶ horreorum; si sunt viles, non puniuntur vltra penam publici co-
 ¶ ¶ peris; si sunt nobili, non puniuntur supra penam metalli; si
 ¶ ¶ sunt honestæ persone, non puniuntur vltra penam relegationis.
 ¶ ¶ Fulgos. d. conf. 157. n. 2. in fin. ver. *ex quibus colligitur.* ¶ Minor 25. annis
 ¶ ¶ minori etiam pena in calibus præmissis puniuntur. Fulgos. d. conf.
 ¶ ¶ 157. n. 3. vers. *et quæ mitius,* & quod non possit pro furtis puniri pœ-
 ¶ ¶ na mortis, quando plene constat, quod est minor. Grammat. de-
 ¶ ¶ cis. 48. n. 11. & seq. secus, si non probetur ætas minor, nisi per sospe-
 ¶ ¶ ctos, & quod minori pena in furto puniatur, etiam si furta sint
 ¶ ¶ magna. Roland. à Vall. conf. 61. circa finem, lib. 1. ¶ Pena furis pro
 ¶ ¶ quinque solidis in calibus, in quibus impeditur pax Constantie,
 ¶ ¶ est suspensio, vt per text. in §. *si quis quinque solidos, de pace tenenda.*
 ¶ ¶ Fulgos. d. conf. 157. n. 3. vers. *nec obstat.* Roman. conf. 20. §. *colum. fin.*
 ¶ ¶ num. 9. & quod non habeat locum, nisi vbi concurrat fractio pacis
 ¶ ¶ Constantiæ. Clar. in §. *furtum. num. 7. vers. sed quæro,* & ita Ias. in §. *ex*
 ¶ ¶ *maleficiis, in fin. de actio. num. 3.* ¶ Et imo, quod non seruetur de con-
 ¶ ¶ suetudine, & nunquam vlti sit recepta illa constitutio, quod pro
 ¶ ¶ quinque solidis suspendatur homo, dicit Clarus, qui plures allegat
 ¶ ¶ dicit §. *furtum. num. 7.* vbi, quod imo Federicus, & alii per illam
 ¶ ¶ legem non regnant, & extincta sit proles in eis, licet Clarus di-
 ¶ ¶ cat, quod propter persecutionem Ecclesiæ potius fuit; quia
 ¶ ¶ mali Reges erant. ¶ Arbores succidentes, siue asportantes pena
 ¶ ¶ furcarum puniuntur. Ancharan. conf. 158. num. 5. ¶ Vnicum fur-
 ¶ ¶ tum rei magni valoris, etiam quod sit vnicum, debet puniri pena
 ¶ ¶ furcarum, Bald. in *auth. sed nouo, num. 3. C. de seru. fugit.* & ita
 ¶ ¶ practicasse asserit Angelus in tractat. *maleficio. in vers. vltim. cœ-*
 ¶ ¶ *lestem, num. 13.* & ita de consuetudine seruati in Hispania, Diaz in
 ¶ ¶ *praxi criminali canon. cap. 84. post num. 2.* Menoch. casu 295. num. 9.
 ¶ ¶ vbi pro vtraque. ¶ Contrarium, quod imo pro vnico furto quan-
 ¶ ¶ tumcunque graui non sit pena mortis, & ita seruati in practica,
 ¶ ¶ dicit Clarus in dict. §. *furtum. num. 9. vers. sed an pro vno,* vbi ponit
 ¶ ¶ exemplum in eo, qui derobauit scut. 12000. & non fuit laqueo
 ¶ ¶ suspensus. Alexand. conf. 71. inter consilia crimin. lib. 2. num. 21. vbi
 ¶ ¶ dicit * communem; quia pena furcarum inducitur propter alli-
 ¶ ¶ ditatem furandi, non propter magnitudinem furti; & idem di-
 ¶ ¶ cit Roland. à Vall. conf. 61. per tot. maxime in fine lib. 1. vbi de * com-
 ¶ ¶ muni, & quod contraria opinio non seruatur. Menoch. d. casu 295.
 ¶ ¶ num. 9. ¶ Declarat Menoch. d. casu 295. num. 9. vt prima opinio
 ¶ ¶ procedat in iudice supremo, secunda in iudice minore. ¶ Amplias
 ¶ ¶ quia si in bonis ecclesiariis, vel in ecclesiasticas personas ista com-
 ¶ ¶ mittantur, maior pena venit imponenda; quia sacrilegi sunt, vn-
 ¶ ¶ de fauentes talibus sacrilegis homicida dicuntur, & pro qualitate
 ¶ ¶ delicti, & personarum pena est; quia aliqui comburantur viui, a-
 ¶ ¶ liqui furca suspenduntur, aliqui ad bestias damnantur, aliqui car-
 ¶ ¶ cerei perpetuo, vel exilio traduntur, & infames sunt. Anchar.
 ¶ ¶ conf. 158. num. 6. ¶ Et quod pena furis sacrilegi sit maior, quam
 ¶ ¶ simplicis furis, & quod pro vnico furto suspendatur. Clarus in §.
 ¶ ¶ *sacrilegium, nu. 3. vers. sed quæro.* ¶ Locus etiam, in quo furtum com-
 ¶ ¶ mittitur, arguit maius, & minus esse delictum; ideo qui furatur in
 ¶ ¶ camera

camera Parlamenti, & seu loco iustitie, furca suspenditur, vt per Clarum d. §. *furtum*, num. 8. in fin. vbi, quod fur, qui derobauit bur-
sam cũ 60. solidis in camera Parlamenti Parisiis, fuit furca suspen-
sus. † Alia pœna furis, seu furti est, quia vltra pœnam corporalem,
& restitutionem rei furatæ, si deprehendatur actū in flagranti,
potest impune interfici. Clarus in d. §. *furtum*, num. 17. ver. *potest*, &
clarius in §. *homicidium*, vbi distinguit, num. 47. ver. *ultima est defen-*
sio, vbi, quod nocturnus fur potest interfici impune, concurrenti-
bus quatuor; primum, quod homicidium fiat pro defensione
sui, vel rerum suarum; secundum, quod volens occidere clamet;
tercium, quod illum non recognoscat, & non adfint testes, qui
conuincere eum possint; quartum, quod eum capere non potue-
rit, & hæc omnia, secundum * communem sunt necessaria. † Quod
diurnus fur possit interfici impune, quando fur telo se defende-
ret, secundum * communem, declarat Clar. d. §. *homicidium*, num. 47.
ver. in *duo*, procedere, quando quis dubitat, an veniat ad fura-
ndum, vel occidendū; quia tunc non potest ei parcere sine peri-
culo vitæ, & est communis * opinio, vt ibi. † Et quod tam no-
cturnum, quam diurnum liceat interficere furem pro defensione
rerum suarum, vt si cum re furata auferret, nec aliter posset re-
cuperare, est communis * opinio, secundum Clarum d. §. *homici-*
dium, num. 47. circa fin. ver. *idem etiam*, vbi loquitur, quando reperi-
tur in flagranti asportare res derobatas. † Alia pœna contra fu-
rem est; quia contra eum iuratur in litem, secundum * commu-
nem, de qua Clarus in d. §. *furtum*, nu. 18. ver. *item contra furem*, vbi,
quod si constat de furto, & non potest constare quantitas rerum
furatarum, dedetur iuramentum in litem. † Pœna contra fures
fuit varia apud antiquos, vide plene Menoch. de *arbitrar. casu* 295.
vbi recenset pœnas diuersorum locorum, & Regnorum, & quæ
hodie vigeant, vide eum.

Fustigationis pœna quæ sit, & quo iure inuenta.

Conclus. 565.

1 **P**œna † fustigationis non est capitalis. Bart. in l. *transigere*, C. de
transact. communem * dicit Clarus in §. *fin. quest.* 70. nu. 2. in fin.
2 † Quibus casibus pœna fustigationis sit de iure imposta, Gandin.
3 de *pœnis reorum*, num. 55. relatiue Clar. d. §. *fin. quest.* 70. num. 3. † Ad-
inuenta est de iure ciuili, & etiam de iure Canonico. Clarus d. *fi-*
nal. qu. 70. nu. 2. vbi, quod Episcopus si immoderate faceret fusti-
gere, suspenditur à celebratione per duos menses, cap. *præterea*, de
4 *clerico percuss.* † Infamat fustigatio, quando fit in executione sen-
tentia condemnantis ad fustigationem. Clarus d. §. *fin. quest.* 70.
nu. 2. vbi apostill. in ver. *capitalis*, allegat Castrenf. in l. *nullam*, C. ex
5 *quibus causis infam. irrog.* † Secus si sine sententia; quia iustus fustium
non infamat, sed causa. l. *iustus fustium*, ff. de *vis, qui notant. infam.*

Futurum tempus important verba extensiuæ.

Conclus. 566.

1 **V**erbum, *potest*, dicitur † verbum extensiuum, quod futura
comprehendit. Bart. in l. *si ita*, nu. 3. ff. de *auro, & arg. leg.* Curtius
Iun. consil. 109. num. 18. Bellon. consil. 5. num. 11. Alex. consil. 59. in fin. lib. 5.
2 † Declara; quia verbum, *potest*, vel verbum, *possunt*, est extensiuum
eius, ad quod refertur; ideo si refertur ad essentiam rei, vel ad qua-
litate, extenditur ad futura illud, ad quod refertur, non autem
aliud, ita Bart. d. l. *si ita*, num. 5. ff. de *auro, & arg. leg.* sequitur Io. de

Imol. in l. *si ita quis*, ff. de *legat. 2.* Socin. consil. 251. num. 22. ver. *inter-*
stant illa verba lib. 2. † Et verbum, *poterat habere*, respicit futurum,
l. *si ita quis in testamento*, in princ. ff. de *legat. 2.* quia est verbum exten-
siuum. Alexand. consil. 103. Quoniam num. 8. & 9. ver. *præterea aliter*
tendum, lib. 6. † Infinitiuum verbum, videlicet verbum infinitiuum
modi, prout *facere*, *implere*, *relaxare*, & similia, important come-
tempus. Bello. d. consil. 5. num. 9. vbi dicit * communem. Vide, *Re-*
ba infinitiuum modi qualiter intelligantur, & quid importent. Vide, *Re-*
† Subiunctiuum modi præsentis verba, quæ etiam sunt optatiui
modi futuri, extensiuæ sunt, & omne tempus, & futurum inclu-
dunt. Bellon. d. consil. 5. nu. 9. Vide, *Verba subiunctiuum modi de præterito*
† Idem in verbo præterito subiun-
ctiuum, prout verbum, *fecerit*, quia est futurum etiam ciuilem pro-
d; ideo importat præteritum, & futurum. Bart. in l. *solentur*, ff. de
cond. & demonst. † Reciproca dispositio etiam per verba de præ-
terito extensiuæ dicitur ad futura propter fauorem recipiunt, ita
Bellon. d. consil. 5. nu. 24. & seq. † Tum dictio dicitur extensiuæ vt
ad mortem testatoris, & secundum subiectam materiam futurum
continet, l. *tutoribus*, ff. de *test. tut.* Bart. in l. *si ita*, nu. 3. ff. de *auro, & arg. leg.*
Vide, *Verba præsentis temporis exponuntur quandoque de præterito, vel*
futuro. Conclus. 113. cum tribus Conclus. ibi proxime seq.

Futura an simplex dispositio comprehendat.
Conclus. 567.

Obligatus † sed pœnas statutorum, qui non essentiales obli-
gatus, censetur solum se obligare ad statuta præsentia etiam
non autem ad edenda; quia in iis, quæ sunt magni præiudicii,
non veniunt futura. Abbas consil. 51. Ad dilucidationem, colum. 3. in prin-
cipio. ver. ad quod respondeo, lib. 2. † Confiscatio bonorum trahitur solum
ad præsentia, non ad futura. Abbas d. consil. 51. nu. 2. colum. 2. in prin-
cipio. lib. 2. † Rescriptum & commissio caularum non trahitur ad fu-
tura. Vide, *Rescripta qualem interpretationem recipiant*. Conclus. 121.
† Iudicium non trahitur ad futura, nisi dicatur. Vide, *Iudicium ad*
præsentia, non ad futura accommodatur. Conclus. 486. † Oculi ma-
teria est stricte interpretanda, prout pactum, obligatio, & con-
tractus, nec trahitur ad futura. Abbas d. consil. 51. nu. 2. in fin. cum
seq. ver. *et sumus in materia*, lib. 2. † Limita, vbi agitur de modico
præiudicio; quia obligatio bonorum intelligitur de præsentibus
& futuris, leg. *fin. C. quæ res pignori oblig. poss.* Abbas d. consil. 51. tal.
num. 2. lib. 2.

Futura contingentia incerta. Conclus. 568.

Futura † contingentia sunt incerta apud nos. Anch. consil. 352. 1.
Vbi, diligenter, n. 5. † Et de futuris non est determinata veritas.
Rom. consil. 503. Diligenter, nu. 12. ver. non enim scire poterat. † Limita;
quia iudicamus futura contingentia secundum communem con-
tingentiam. Anchar. d. consil. 392. n. 5. cum seq. † Extendet, quia licet
futura contingentia, tanquam incerta non habeantur in conside-
ratione, fallit, quando verisimile est, quod futurum possit evenire.
† Ideo etiam ad iudice debet considerari. Bald. in l. *si, sed quia*, in §.
fine, C. *commun. de legat.* sequitur Decius in l. *si idem con eodem*, §. *si*
fin., colum. 2. ff. de *iurisd. omni. in iud.* † Futura contingentia dispo-
ciuntur ad præsentem utilitate. Vnde dicitur, *ad præsentem suam*
pulsus futuri meliora. Deci. consil. 474. v. *si instrumentum*,
num. 44.

G

GABELLA ET PEDAGIVM QUID SIT,
& est de regalibus Principis; ideo prohibita, & quo-
modo imponenda. Conclus. 1.

1 **G**ABELLA † & pedagium proprie soluitur pro rebus
ingredientibus, vel exeuntibus, aut transeuntibus
per territorium, vt per Bertach. tract. de *gabel. in prin.*
num. 5. † Et gabella est munus ordinarium, quando
semper vniformis præstat. Deci. consil. 48. Mature,
ac diligenter, in prin. † Item gabella contractuum est onus contra-
ctus consequentium. Dec. consil. 457. In *causa gabella*, in prin. † Ra-
tio gabellarum & pedagiorum est; quia exigentes tenentur ad cu-
stodiam, & securitatem stratarum, alias obligantur ad damna &
interesse versus damnificatos. Corn. consil. 181. Vbi *copia*, num. 15.
& 16. lib. 3. † Et gabella, quæ debet solui pro transitu, non debe-
tur, nisi transitus sit veniendo extra territorium, & transeundo
vltra territorium; quia si solum conducantur merces soluentes
pro transitu, non solvunt, si remaneant in territorio, & idem, si à
territorio extrahantur, ita Feder. de Senis consil. 127. Statuto Ciui-

tatis, per tot. & idem tenet consil. 178. per tot. Vide, *Transire quid dicitur*.
tur de loco ad locum. Conclus. 558. † Declara, nisi vltus & conuersus
contrariam interpretationem induxerit. Feder. de Senis d. consil. 127.
in fin. † Et gabellæ, & vectigalia sunt de regalibus, quæ Principi
sunt reseruata. Bertach. tract. de *gabel. part. 1. in prin.* nu. 13. Roman.
consil. 271. Vbi *rota*, in prin. Vide, *Regalia quæ esse dicantur, & ad quem*
spiciunt. Conclus. 82. † Et regalia ista fuerunt concessa per Impera-
torem ciuitatibus Italia, quæ sunt comprehensæ in pace Con-
stantiæ, vt in tit. de *nace Consen.* † Regulariter gabellæ, pedagium
& vectigalia sunt prohibita omnibus sine licentia supremi Prin-
cipis, vt C. *nou. vectig. imponi non posse* vbi * omnes, plene Roland.
Vall. consil. 42. num. 22. & seq. lib. 3. Vide, *Pedagium quid sit, an prohibe-*
tur, vel permittitur. Conclus. 203. & Conclus. ibi proxima seq. Vide, *Vec-*
tigalia noua imponi non possunt, nisi à Principe supremo. Conclus. 32. † In-
tellige de gabellis, pedagiis, & vectigalibus, quæ in districte impo-
nuntur omnibus forensibus, terrigenis, & transeuntibus; secus, si
solis ciuibus, & habitatoribus per modum collectæ imponerentur,
quia non sunt prohibita; plene Ripa consil. 18. lib. 2. tit. *non vectigal.*
† Amplia; quia sola luci cupiditate non est imponenda sed extra-
tiona.